

ПЕТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
6. децембар 2016. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Пете седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 98 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим да убаците своје картице у посланичке јединице.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 108 народних посланика и да можемо да наставимо са радом.

Питам – да ли неко од представника или председника посланичких група жели да затражи обавештење у складу са чланом 287?

Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Имам два питања која бих упутила данас. Прво је упућено министарки правде и односи се на број судова ...

ПРЕДСЕДНИК: Само мало тише, да чујемо колегиницу. Извињавам се.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Хвала вам.

Интересује ме колики број судова има рачуне у блокади због разних дугова које имају, и према адвокатима по службеној дужности, и према вештацима и тако даље. Разлог због чега то питам је што то повлачи следеће питање, а то питање је – ако су им рачуни у блокади, онда на који начин ти судови исплаћују зараде својим запосленима?

Друго питање је заправо подстакнуто нечим што је премијер јуче изјавио. На питање упућено министру финансија да ли овај феномен и економски показатељ као и речи министра да смо за две године успели да остваримо онај циљ који смо зацртали да ће бити остварен за три године заправо значи да ће бити укинут овај закон о привременом смањењу пензија, премијер је одговорио нешто што је веома узнемирујуће. Он је, наиме, рекао да ће пензије бити повећане онима који су најсиромашнији, да ће они имати веће пензије него икада, и затим је рекао реченицу – да, моји отац и мајка имаће нешто мању, али ће најсиромашнији пензионери имати значајно већу.

Ја немам ништа против тога, мислим да је то правичније и правилније, посебно у условима које смо имали у то време, у условима економске кризе. То што премијер сматра да његови родитељи имају превелику пензију, то је његова приватна ствар. Он може са својим родитељима да се договори, уколико сматра да они те своје пензије нису поштено зарадили, да их дају сиромашним пензионерима, да их дају у хуманитарне сврхе, да уплате на неке рачуне или већ нека регулише то што он сматра да му родитељи имају превелике пензије на други начин, међутим, мене забрињава да ли то онда значи да премијер сматра да пензионерима који су пре смањења имали велике пензије не треба те пензије вратити, зато што су разлике које су постојале међу тим пензијама, како је сам рекао, неправичне, неправедне и неправилне.

Уколико то јесте случај, премијер мора знати да на такво шта нема право. Пензионери су те своје пензије зарадили током времена које су провели радећи послове на којима су били запослени. Они су деценијама вредно уплаћивали у фонд из ког би требало да добијају те пензије и не може премијер, зато што сматра да је неправично да неко има велику пензију а неко малу, сада да прича о томе како ће само онима који су најсиромашнији бити повећане пензије, а онима који су, према његовој процени, имали велике пензије, те пензије неће бити чак ни враћене на ниво пре смањења.

Наравно, овом питању се придружује и наше питање – када ће бити укинут овај закон о привременом смањењу пензија, с обзиром на то да не може баш бити логично да нам се свакога дана прича како нам иде боље него икада, да нам јуче и премијер и министар финансија цео дан говоре о томе како су нам економски резултати феноменални и како смо изашли из кризе, како ће наши грађани ускоро то и осетити, а да и даље постоји потреба за смањењем пензија, па питам да ли онда постоји начин да се испуни оно што ми захтевамо, а то је не само да се пензије врате на ниво који је био пре нивоа смањења, него и да се пензионерима врати све оно што им је одузето током ових специјалних мера.

Дакле, питања има неколико: да ли и када ће пензије бити враћене на ниво пре смањења, да ли ће бити пензионерима надокнађено оно

што им је одузето у време смањења и шта ће у складу са овим законом, а не у складу са премијеровим мишљењем, бити са оним пензионерима који су имали, према његовој процени, превелике, неправедно велике пензије?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Моје прво питање упућујем министру финансија, господину Душану Вујовићу, са конкретним податком; заправо питање постављам у име забринутих грађана Панчева, нарочито пацијената и запослених у нашој градској, такозваној државној апотеци.

Конкретно питање је – да ли Апотека Панчево треба да се нађе и буде препозната у локалном буџету, након овог новог закона који чекамо ових дана да усвојимо, који треба да се усвоји на нивоу града Панчева?

Наиме, Апотека Панчево је у изузетно великим дуговањима већ дужи низ година, тренутно је и у блокади већ више месеци и запослени немају редовне зараде такође већ више месеци. Међутим, Град Панчево као оснивач Апотеке Панчево апсолутно не препознаје ову установу у свом буџету како би на било који начин и директно могао да помогне и да се стара као оснивач о овој установи. Град Панчево се стара само утолико што Скупштина града Панчева бира чланове Надзорног одбора и директора Апотеке Панчево, дакле управљачку структуру, али све оно што заправо подразумева старање о овој значајној установи, Град Панчево не извршава.

По мојим сазнањима, мишљење државног ревизора који је боравио и контролисао рад Апотеке Панчево у току непосредног претходног периода јесте да Апотека Панчево треба да буде препозната у градском буџету за 2017. годину. Међутим, градски оци у мом граду Панчеву не сматрају да би то требало да буде примењено; штавише, месецима су тражили од запослених у Апотеци да уопште доказују да им је Град оснивач. Стога ово питање закључујем сумирањем упућеном према министру финансија, а то је – да ли Апотека Панчево треба да буде препозната у буџету града Панчева за 2017. годину?

Следеће питање упућујем министру просвете, господину Шарчевићу. Занима ме на који начин, на основу којих података, на основу којих истраживања, анализа случаја је дошао на иницијативу да укине трећи час предмета физичко васпитање, изабрани спорт, имајући у виду да су сва струковна удружења како у домену педагогије тако и у домену физичког васпитања противна овој иницијативи, а то би требало да знамо и сви који смо овде изабрани у Народну скупштину, зато што предмет физичко васпитање није случајно једини предмет, поред математике и матерњег језика, који има континуитет од првог до осмог разреда, не да бисмо стварали на настави физичког васпитања врхунске спортисте и олимпијце, већ да бисмо припремали здраво и радно способно становништво сутра.

Предмет физичко васпитање је питање јавног здравља, а не стварања врхунских спортиста, и у том смислу је и Европски парламент формирао посебну комисију за образовање, која на нивоу држава чланица ЕУ кроз своје препоруке инсистира да се повећају сви часови који се баве физичким васпитањем. Тако су, рецимо, у Мађарској и Словенији недавним иницијативама повећали на пет часова недељно, дакле сваког радног дана ђаци имају наставу физичког васпитања, а ево, на пример, и школе у Руској Федерацији су са два часа физичко подигле на три.

По том основу не бих рекла, бар што се мене тиче, а видим и свих који се професионално баве овом проблематиком, да постоји иједан разлог да се трећи час физичког васпитања, изабрани предмет, укине, јер ће тиме првенствено наши ђаци бити оштећени. Званична статистика Републике Србије показује да ће половина нас у овој сали умрети од последица кардиоваскуларних обољења и обољења крвних судова. Прва мера превенције је физичка активност, којој се деца уче од првог разреда основне школе.

Уједно питање и министру омладине и спорта и министру здравља – да ли је од њих затражено мишљење поводом ове иницијативе да се укине трећи час физичког васпитања, изабрани спорт? Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Војислав Шешељ. Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Ја имам питање за председника Народне скупштине, госпођу Мају Гојковић, и захтевам писани одговор зашто није интервенисала у складу са својим прерогативама када је сазнала за тежак инцидент, можда најтежи досада од када постоји ова Народна скупштина. Чак мислим да је то тежи инцидент од оних туча које су се дешавале овде у ходницима или покушаја туча у самој сали.

Када је заседао Административни одбор, председник тог одбора Александар Мартиновић ниједном посланику није дао реч. Први се за реч јавио народни посланик Немања Шаровић, заменик шефа Посланичке групе СРС и члан Одбора. Није добио реч. Јављали су се други посланици и ниједан није добио реч, било је око 20 посланика. Мартиновић је настављао седницу тако што је читао тачку дневног реда и одмах питао ко је за, ко је против. И тако је завршена та експресна седница.

Појавила се после у јавности његова тврдња или тврдња некога из његове партије да му је неко од опозиционих посланика псовао оца или мајку. То ниједан снимак не показује. Ја сам погледао све снимке. Чак и да се десило, важније је да се поштује скупштинска процедура него да се штите очеви и мајке од сексуалног угрожавања и узнемиравања. Најважнија је скупштинска процедура, а ово се није десило. Нико није снимио, нико није чуо, нико није видео. Можда се некад негде после седнице срео са неким у аутобусу или у трамвају па му је тај тамо опсовао мајку.

Било како било, ми из СРС-а поднели смо иницијативу за његову смену. Потписало је још пет народних посланика или њихових заменика. Мартиновић није хтео да закаже седницу са таквим дневним редом тврдећи да заменици чланова Одбора немају право да потпишу тај папир. Ако сам ја био одсутан, сасвим је природно да мој заменик Милорад Мирчић то потпише. Не мислите ваљда да би он потписао нешто против моје воље? Ако је Пајтић био одсутан, неко из његове странке је потписао.

То је толико непримерено играње улогом Парламента. Знате, у овом парламенту се дешава један чудан процес – што је опозиција слабија, то власт постаје бахатија, а мало помало се укида демократија. Шта је сметало Мартиновићу да пусти све посланике да кажу шта имају и да се онда пређе на гласање? Имао је двотрећинску већину иза себе, а та осиноност, та бахатост је страشان проблем: може ми се, хоћу, хајде – гази, гази, гази. Знате, ви опозицију у Парламенту можете да изгазите, али тешко вама без опозиције. Кад не буде опозиције, онда је страшно. Сами стварате услове да се тако нешто деси.

Поштујте опозицију на онај начин, како је говорио Никола Пашић, на који желите да ви будете поштовани кад једног дана опет будете опозиција. Немојте да се заносите да је тај дан далеко. Досманлије су мислиле да ће остати 200 година на власти, па одоше зачас. Заслужите да будућа власт, да будућа владајућа већина и према вама има коректан однос кад се једног дана ствари промене.

Ако тако не урадите, нећемо ваљда у овој скупштини стално неко осветничко расположење – ајде ми по њима, они по нама, па ајде тако. Хајде вербално да се надмећемо. Ту нисмо у могућности, јер смо стално ускраћивани за реплике, за примедбе, за ово, за оно. Јуче је премијер говорио по 20 минута одговарајући сваком посланику...

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Дакле, ово је питање председнику Народне скупштине.

ПРЕДСЕДНИК: Желите ли писмени одговор?

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Да, писмени одговор.

ПРЕДСЕДНИК: Али не могу да вам одговорим на ово да је опозиција слаба. То не могу ни писмено ни усмено. То је ваша тврдња.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Ја не тражим на то одговор, него тражим одговор на стање око Административног одбора.

ПРЕДСЕДНИК: Око Административног одбора. Хвала.

Реч има народни посланик Милија Милетић. Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Поставио бих неколико питања Министарству пољопривреде, Управи за ветерину, пошто смо сведоци да се неколико година уназад дешава већи број болести које су веома присутне код нас у Србији.

Прво питање – шта се ради у вези са вакцинацијом против плавог језика? Јер сведоци смо да је 2015. године било плавог језика на југоистоку Србије и свуда где је одрађена вакцинација сада плавог језика нема. То је заразна болест која захвата и овце и козе и краве, а сви се залажемо за сточарство.

Друго питање – да ли је комплетно завршена вакцинација против нодуралног дерматитиса или, како то зовемо, квргавости говеда? Такође, да ли ће се и у наредном периоду радити вакцинација против те заразне болести? Сведоци смо исто да велики акценат стављамо на развој сточарства, али без јаке Управе за ветерину, без јаке ветеринарске службе сигуран сам да нећемо имати ни јако сточарство.

Још једно питање везано за овај део, тиче се птичјег грипа, *avian influenza*. Неколико година уназад имали смо проблем око птичјег грипа; сада се поново дешава код нас у околини. Интересује ме да ли има сумње на *avian influenza* и да ли ветеринарска служба то прати и на који начин. То треба да буде на време регулисано и на време припремљено да не дођемо у ситуацију да нас сутра изненади та болест, која је веома опасна за живину.

Још нешто, врло битно, а тиче се Управе за ветерину. Само могу да подсетим колеге посланике и грађане Србије да је ветеринарска струка и служба уништена после катастрофалне приватизације која је рађена после 2000. године, тако да велики број општина нема ветеринарску службу, нема ветеринарске станице и стање је веома лоше.

Надам се да ћемо сви заједно много више дати значаја Управи за ветерину, ветеринарској служби, јер смо сведоци да без јаке ветеринарске службе немамо ни јако сточарство, а без јаког сточарства сигуран сам да нема ни развоја пољопривреде.

Ветеринари, људи који су били на терену показали су се у најбољем светлу како се ради, како се бори свим срцем, свим снагама да се заштити здравље животиња, а тиме се штити и здравље свих људи.

Питање је – да ли ће се Управи за ветерину дати већа могућност развоја ветеринарске струке, помоћ ветеринарима у општинама где нема ветеринарских станица? Надам се да ће имати могућност да се и тамо ради на заштити животиња на најбољи начин. Још једном се захваљујем свим ветеринарима, ветеринарским техничарима у Србији који су дали допринос да се заштите наше животиње, а самим тим се штити и здравље наших људи.

Велики број института, са посебним акцентом могу да похвалим Ветеринарски специјалистички институт у Нишу, који се залагао, који се борио и који је успео да у том делу југоисточне Србије максимално заштитимо наше животиње, да се вакцинишу и на томе ћемо, сигуран сам, радити и у наредном периоду. То је један сет питања.

Други сет питања упућујем исто Министарству пољопривреде, али је везано конкретно за лековито биље, за развој, за сетву лековитог биља, јер, мислим, велика шанса за све нас у пољопривреди јесте производња лековитог биља.

Према томе, ја сам сигуран да ће надлежно Министарство пољопривреде на челу са министром Недимовићем имати много више слуха за овај део. Сведоци смо да Бела Паланка, да Сврљиг, да те околне општине имају велику шансу за развој тог дела пољопривреде, јер имамо велики број људи који се тиме бави.

Рецимо, у сезони када је берба лековитог биља, преко хиљаде људи је ангажовано у Сврљигу, у Белој Паланци и свим тим општинама. А још нешто је врло добро, одлично је што овај закон везан за рад и радне односе даје могућност и обавезу послодавцима да ти људи, берачи који то раде, буду пријављени и здравствено осигурани. То је још један велики плус за људе које се баве том делатношћу.

Међутим, имамо одређених проблема...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем. Време, колега Милетићу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Али ја сам разговарао са државним секретаром Станом Божовић и неке ствари су већ ушле у процедуру да се решавају. Још једном бих захвалио...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, господине Милетићу.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Моје питање које постављам односи се на министра енергетике и директора ЕПС-а.

Јуче смо имали прилику да слушамо од премијера о томе како је буџет који се нашао пред посланицима најбољи, да је то буџет без дефицита, да је у Србији благостање, да јавна предузећа уплаћују дивиденде на државни рачун, да нема политичког запошљавања, да је ово историјски буџет и тако даље. Ја верујем да је ово најбољи, али вероватно најбољи у последњих пет, јер ви у овом дому треба да усвојите пети буџет по реду. Дакле била би срамота да се нисте научили да направите да сваки од тих буџета буде бољи од оног претходног.

Моје питање је иницирао управо премијер, који је јуче рекао да је на рачуну Јавног предузећа ЕПС 500 милиона, рекавши притом да ретко која држава у региону данас има толика средства на рачуну.

Ја постављам питање министру енергетике и директору ЕПС – да ли је тачно да 10 дана блок на Тент-у Б не ради, да Србија губи 600 хиљада евра дневно због тога, да увозимо струју због тога што није улагано у редовно одржавање и ремонт постројења? Дакле, 600 хиљада евра дневно, пара грађана Србије, због нечијег незнања, немарности или жеље да се покаже да имамо пара на рачуну, жеље да се покаже како јавна предузећа

спонзоришу државну касу, да бисмо могли да се хвалимо малим дефицитом – ту цену треба да плаћају грађани Србије и Србија.

То је, такође, везано са афером која је недавно отворена у медијима везано за највећу пљачку, како су медији написали, у историји ЕПС-а, где су се помињале неке децимале и где је државно предузеће „ЕПС Снабдевање“ губило тендере у корист неке приватне фирме која је добијала на највећим системима тендере за струју.

И сада то имплицира нешто друго, а то је да заправо вероватно те афере измишљају завађене стране СНС-а у оквиру ЕПС-а, па неки који су у ЕМС-у имају један интерес, неки који су у ЕПС-у имају други интерес, а од тога само штету трпи и ЕПС као предузеће и запослени у ЕПС-у, а и сви грађани Републике Србије.

Дакле, та љага ЕПС-а и практично смањивање вредности ЕПС-а не може никоме добро да доноси, али то је одговор и на још једну констатацију коју је јуче изнео премијер, а то је да нема ни страначког запошљавања.

Друго питање је – колико је од ступања на снагу Закона о забрани запошљавања у јавном сектору запослено људи у ЕПС-у, друштвима ЕПС-а, у свим огранцима широм Србије?

Дакле, ту ћемо видети колико је људи запослено, а сви ти људи који се запошљавају у ЕПС-у искључиво се запошљавају по страначкој припадности, од чистачице до директора, преко изабраних агенција и преко свих оних људи који су везани и сарађују директно или индиректно са ЕПС-ом. Та кадровска политика није само у ЕПС-у, него и осталим јавним предузећима.

А то што је премијер јуче говорио како је тешко наћи угао како да се нападне буџет јер је много добар, и те како има углова, само што ви желите да представите буџет онако како вама одговара, а не онако како је реално стање, па и када се позивате на оцене Фискалног савета, ви не говорите критике Фискалног савета, него говорите похвале.

Према томе, због бахатих и неререформисаних јавних предузећа Србија и грађани Србије плаћају цену. Смањујете пензионерима, смањујете запосленима, пољопривредницима, смањујте полицајцима, смањујете средстава, издвајања војницима, али зато се јавна предузећа и даље бахате после пет година ваше владавине.

И у ЕПС-у се припрема нова систематизација, по којој се директорима подижу коефицијенти али се радницима и запосленима смањују, и то се највише смањују у „Колубари“, јер вероватно не можете да опростите грехе „Колубари“ и њеним радницима од 5. октобра 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време. Захваљујем.
Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, поштоване колеге народни посланици, помаже бог свима!

Прво питање за председника Скупштине – када ће бити заказане посебне седнице на актуелне теме? Наиме, Посланичка група Двери досада је предала захтев за одржавање 10 таквих седница и ја ћу прочитати теме које још увек нису дошле на дневни ред Народне скупштине иако је обавеза председника Скупштине да их закаже најмање једном месечно, као што је обавеза председника Владе и министара да најмање једном месечно дођу у Народну скупштину и одговарају на посебној седници на актуелне теме.

Ево којих смо 10 тема досада кандидовали – безбедносна и економско-социјална ситуација у Србији у вези са мигрантском кризом, међународни притисци на државне органе Републике Србије у вези са преговорима и ситуацијом на КиМ, нерешени безбедносни проблеми у вези са агентима страних обавештајних служби и атентатима на високе државне службенике, угроженост економске прехранбене и здравствене безбедности грађана Србије противзаконитим увозом и прометом генетски модификоване хране и семена, повлашћени дугорочни закуп ораница у Србији од стране немачке месне индустрије „Тенис“, односи Србије и НАТО-а, продаја пољопривредног земљишта страним држављанима од 1. септембра 2017. године, укидање привремене суспензије обавезног служења војног рока, односно повратак редовног служења војног рока, непримењивање и угрожавање ћирилице као званичног писма Републике Србије и проблем беле куге, односно раст наталитета и емиграција радно способног становништва Србије.

Дакле, већ два месеца кршећи Пословник о раду Народне скупштине Републике Србије председник Скупштине не заказује ниједну, а обавезна је најмање једном месечно да сазове посебну седницу Народне скупштине на актуелну тему, а већ 10 таквих седница чека на свој ред.

Друго питање се тиче посебно нашег захтева да седница на актуелну тему буде тема Србије и НАТО-а, односно шта је Александар Вучић разговарао са генералним секретаром НАТО-а пре неколико дана, да ли Александар Вучић уводи Србију у НАТО. Нико не зна о чему су разговарали господин Столтенберг и господин Вучић, осим што смо видели да се Вучић понизно захваљује што је Столтенберг изразио жаљење због цивилних невиних жртава НАТО кампање.

Зато питам Александра Вучића да нам објасни које то жртве НАТО агресије нису биле невине. Подсећам Вучића да то није била никаква НАТО кампања или хуманитарна интервенција, већ НАТО агресија на суверену земљу изведена на противправан начин кршењем међународног права. То је био злочин против мира и човечности, због којег злочинци треба да заврше на оптуженичкој клупи. Подсећам Вучића да и Србија има

право да тужи НАТО и тражи одштету. Да ли је Вучић имао храбрости да тражи да НАТО призна ове чињенице?

Питамо пре свега министра пољопривреде, али и председника Владе – да ли ће од 1. јануара бити укинута прелевмани, односно трајање царинске заштите за произвођаче млека? Да ли ће се поново дозволити неконтролисани увоз јефтиног млека и тиме поново угрозити наша домаћа производња млека? То је, рекао бих, кључно питање. Асоцијација пољопривредника је предложила Влади Србије да се продужи трајање царинске заштите за произвођаче млека, као и да се у скорије време донесе закон о млеку, што Српски покрет Двери апсолутно подржава.

Важно питање које се тиче и које највише мучи бивше и садашње раднике ПИК-а Таково, као и све друге мале акционаре који су оштећени у процесу непоштене и лоповске приватизације од 2000. до данас јесте – када ће Влада Републике Србије и надлежно министарство предузети мере да се малим акционарима, запосленим и пензионисаним радницима фирми које су им у прљавој приватизацији отете, исплаћује барем дивиденда и има ли Влада намеру да већинске власнике спречи да лажним приказивањем завршних рачуна, користећи рупе у закону, избегавају да исплате дивиденду малим акционарима и плате порез држави и народу?

Такође, питање које се тиче Горана Кнежевића, министра привреде – докле се стигло са стечајем некадашњег гиганта, ПК „Годомин“ из Смедерева? Да ли су сви повериоци ПК „Годомин“ у стечају намирени, осим радника који су остали на улици? Шта је са имовином Пољопривредног комбината „Годомин“ која није укњижена као део стечајне масе? У питању су одмаралиште у Порторожу, одмаралиште Цриквеница у Хрватској, мини вински подрум у Македонији, а радници „Годомина“ до дана данашњег не знају шта је са овом имовином.

Да подсетим, ПК „Годомин“ из Смедерева био је један од највећих комбината у великој Југославији. Након 2000. године у свом поседу имао је имовину која је била далеко вреднија од дуговања према повериоцима, а насилно је гурнут у стечај, као и 65 пољопривредно-индустријских комбината широм Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време. Захваљујем.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Недавно је ова скупштина усвојила Закон о спречавању насиља у породици, дубоко свесна чињенице да жртве насиља ни у ком случају не смемо диференцирати, јер свака жртва насиља мора имати свој третман у смислу апсолутне заштите, без обзира да ли се ради о старом лицу, без обзира да ли се ради о деци и, нажалост, у највећем броју случајева о женама. Моје питање постављам Министарству правде, Министарству рада

и социјалних питања и Министарству финансија, управо због овог увода којим сам, овако како сам га изнео, и ставио до знања.

О чему се ради? Ради се о томе да постоји иницијатива Владе Републике Србије да се у приоритету запошљавања нађу управо они који су у домену осетљивих категорија, а то су жртве насиља, то су самохране мајке, то су инвалидна лица, то су они који на било који начин представљају рањиве или осетљиве групе у нашем друштву.

Пример за такву активност јесте већ зачет у Србији, конкретно у Златиборском округу. Наиме, ради се о томе да је Женски центар основао једно удружење које има тенденцију даљег развоја, где се управо радно ангажују жене из ових осетљивих категорија. Делатност је јако занимљива, ради се о рециклажи отпадног текстила.

Чињеница је да чак и многи овде од нас који седимо у овом дому с времена на време одбацују своју гардеробу, односно с времена на време кроз замену се ослобађају исте, управо ови центри, који су иновативни центри, за рециклажу текстила, омогућавају радно ангажовање, економско збрињавање и помоћ управо женама из ових осетљивих категорија, јер се кроз рециклажу и прераду ствара нови производ, који након тога поново улази у производњу.

Јако је значајно управо оваквим покушајима дати подршку и помоћ. Министарство правде то може у сарадњи са осталим министарствима у Влади Републике Србије, јер се кроз примену правног института или кривичноправног института опортунитета, које замењује решење о одлагању кривичног гоњења за учиниоце кривичних дела са мањим степеном друштвене опасности, уместо кривичне санкције, а и јесте једна врста кривичне санкције, изриче обавеза уплате новчаних средстава у хуманитарне сврхе. Управо из тог фонда средстава Влада Републике Србије може одређени новчани износ одвојити за овакве потребе, за овакве центре или будућа предузећа.

Зарад чињеница које треба да буду познате, рециклажни центар, који је назван „Ретекс“, тренутно запошљава 15 жена из осетљивих категорија, од којих су већина жртве насиља са тешким последицама. Неке од њих су самохране мајке, неке су инвалидна лица. Тренутно им је потребно оно што је везано за посао који обављају, а то су машине које су управо у функцији рециклаже и које као такве у једном сету, у једном склопу, у једној линији функционално подразумевају задовољење свих њихових потреба како би могле да производњу нечега што је јако корисно подигну на задовољавајући ниво, себи обезбеде егзистенцију и на тај начин омогуће да се отворе врата и другима. Мислим да је то добар покушај да се помогне у том смислу овом центру, а у Србији ће их бити много.

Надаље, када сам већ поставио ово питање, желим да поставим још једно питање које се односи на Министарство енергетике. Да ли је могуће да Министарство енергетике направи једну врсту евиденције

социјално угрожених категорија људи који као штићеници центара за социјални рад нису у могућности да плаћају струју, па да се на њихова дуговања не приписују високе камате и да се на тај начин задужења претварају у астрономско високе износе?

(Председник: Хвала. Време.)

Само још једна реченица.

(Председник: Изволите.)

Да ли је у том смислу могуће да се управо оваквим категоријама лица помогне отписом камата којима су задужени? Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани, даме и господо, пензионер Миле Делић је досада писао 11 писама председнику Владе Републике Србије и постављао му питања, али није добио одговор, па ћу ја уместо њега поставити питање користећи члан 287. став 4. и надам се да ће председник Владе одговорити овај пут пензионеру.

Његово питање, односно писмо гласи овако: „Поштовани, ово је већ не знам које моје писмо вама, али ви, по старом добром обичају, када немате одговор којим се можете похвалити својим успесима, ћутите.

Ја морам да вам представим чињеницу да је моја јануарска пензија по вашем закону умањена за 13.582 динара. У ваше реформе ја сам досада укупно уложио 185.406 динара. Питам се ја ко ће од нас двојице имати икакве вајде од тог мог улагања, на које сте ме присилили вашим накарадним законима. Ја сам сувише матор да бих било шта боље дочекао. Значи, присиљавате ме да улажем да би вама некада било боље. Мислим да економско-финансијски речник још нема прави израз за ту врсту улагања на коју сте ме преко својих послушника натерали.

Ја и део пензионера које сте својим накарадним законом опорезовали једини смо успех ваших реформи. Опорезовали сте људе који су пре нашег рођења и у време док сте ви били тинејџер били цвет и крем друштва. Сад сам препознао да код вас постоји одређена одиозност и завист према тим људима.

Како ја видим ваше реформе? Прво сте покушали у „Црвеној звезди“, па сте отворено признали да ту не можете ништа учинити. Затим сте покушали са хапшењем Мишковића, па када сте видели да је претврд орах, у тишини сте одустали. А онда сте се сетили да пензионере нема ко да брани и да ту има довољно пара да себе прикажете као реформатора пред ММФ-ом. Жалосно је да ви и ваши министри на В овој јавности и у ТВ камере саопштавате полуистине и сиву пропаганду у односу власти према пензионерима, посебно војним.

Велики је број незадовољних пензионера, они ће вас ускоро посетити у повећој групи и са транспарентима. Чуо сам да се то зове протест. Да ли ћете их примити и саслушати? Толико сам љут на вас да вас нећу ни поздравити на крају писма.

У Београду, фебруара 2016. године. Пензионер Миле Делић.“

Захтевам од председника Владе да, у складу са чланом 287, у року од 15 дана у писаном облику одговори зашто није одговорио пензионеру и када ће му одговорити на ова његова питања.

Друго питање такође иде председнику Владе Републике Србије. Јуче је на седници Скупштине омаловажавао начин на који говори велики број грађана Србије у околини Чачка, Ужица и исмевао их речју „бежите“, па је питање – када ће се извинити за овакво омаловажавање људи? Затим, да ли ће тако омаловажавати и друге грађане Србије, рецимо, који кажу „регулисано“ и сличне изразе? Ово није примерено председнику Владе. У Србији људи говоре на различите начине и треба то да поштујемо, а не да се с тиме издевамо и да омаловажавамо људе на такав начин.

Треће питање се тиче Електромрежа Србије. Незадовољни радници Електромрежа су упутили Покрету Доста је било једно писмо у ком су нас упозорили на то да директор Електромрежа за руководство гради ексклузиван хотел на Копаонику, који треба да има 390 метара квадратних, и да у њега улаже 150 милиона динара. Ово је најскупља изградња за коју ми знамо у Србији, где се преко 3.000 евра троши на изградњу одмаралишта за високе функционере Електромрежа. Питање за председника Владе је да ли зна за ово и, ако зна, а претпостављамо да зна, зашто ово није спречио.

Да га подсетим, у буџету Републике Србије који је предложио Народној скупштини предвиђено је да држава Србија да гаранцију Електромрежама у износу од 15 милиона евра за кредит. Није ли могла та гаранција да буде мања и да се не гради за партијске кадрове, које поставља његов кум, у Електромрежама Србије ово ексклузивно одмаралиште? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, пре свега желим да кажем да сам и ја добио једно писмо бивше директорице Агенције за приватизацију, иначе велике пријатељице господина Саше Радуловића, која ме пита да ли је могуће да господин Саша Радуловић као народни посланик не зна да је против Мирослава Мишковића изречена пресуда и да је та пресуда изречена у време када је одговорност за вођење државе преузела СНС. Та госпођа се чуди и не може да дође себи да је неко ко је бивши министар и ко је садашњи народни посланик толико необавештен да не зна да је управо у време Александра

Вучића донета пресуда против најмоћнијег српског тајкуна који је ојадио српска путарска предузећа у периоду од 2001. до 2012. године.

Имам још једно питање за Владу Републике Србије, за Министарство одбране и за Министарство правде. У тренутку када Влада Републике Србије и Министарство одбране, захваљујући једној мудрој економској политици, успева да набави најсавременије наоружање за српску војску, укључујући најсавременије авионе и најсавременије системе за противваздушну одбрану, дошла је информација пред све грађане Републике Србије од Центра за форензичка истраживања у Новом Саду, а та информација се односи на трагичну смрт двојице војника у издвојеном војном објекту „Караш“ 5. октобра 2004. године. Према извештају наведеног центра, ова двојица војника, у питању су покојни Драган Јаковљевић и Дражен Миловановић, убијена су 5. октобра 2004. године.

Моје питање за Владу Републике Србије, за министра одбране и за министра правде је – да ли су и каква сазнања о убиству ове двојице војника у време када се та трагична смрт десила имали Борис Тадић, који је у то време био председник Републике Србије и бивши савезни министар одбране, какву је информацију о томе имао Драган Шутановац, који је у то време био заменик председника Одбора за одбрану и безбедност, потоњи вишегодишњи министар одбране у Влади Републике Србије, и какве је информације о смрти ове двојице војника имао Вук Јеремић, потоњи министар иностраних послова у Влади Републике Србије, а садашњи, како стоје ствари, кандидат за председника Републике Србије, који је, по информацијама којима ја располажем, само на име дневница за службена путовања у иностранство потрошио 60.000 евра државног новца?

Дакле, молим Владу Републике Србије, молим надлежне министре да ми одговоре – да ли су наведена лица Борис Тадић, Драган Шутановац и Вук Јеремић у време када су обављали најодговорније државне функције знали и имали информације о томе да су, према информацијама Центра за форензичка истраживања из Новог Сада која су добијена применом најновије 3Д технологије, знали да су ова двојица војника убијена у току редовног одслужења војног рока?

Захваљујем се, госпођо Гојковић. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Пошто смо исцрпили листу оних који могу да постављају питања или траже објашњење и обавештење, наставићемо са расправом о тачкама дневног реда за девет-десет минута, у 11.00 часова, само да дођу сви чланови Владе да можемо да наставимо. Кренули су из Владе, али хајде да не нагађамо, нека то буде десет минута, да наставимо у 11.00 часова.

(После паузе – 11.00)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, настављамо заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима аката из нашег дневног реда.

Обавештавам вас да је проф. др Жарко Обрадовић пријавио своје одсуство са данашње седнице.

Настављамо рад о тачкама 1–7. дневног реда:

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2016. ГОДИНУ,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2016. ГОДИНУ,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2016. ГОДИНУ,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗА 2016. ГОДИНУ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2017. ГОДИНУ СА ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2017. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2017. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗА 2017. ГОДИНУ И ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2017. ГОДИНУ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈА (заједнички начелни и јединствени претрес).

По распореду – Двери, Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије који гледате ово најважније скупштинско заседање у години, када се разматра Предлог буџета за наредну годину, ово је велики тренутак да представнике највише државне власти сучелимо са веома конкретном и озбиљном аргументацијом зашто је овај буџет лош и зашто је све оно што СНС ради пет година једна велика превара и кршење свих предизборних обећања.

Наиме, Предлог буџета за 2017. годину је наставак погубне, неолибералне економске политике СНС-а, која почива на пљачки грађана и

уништавању домаће привреде зарад финансирања страних инвеститора и сарадње са ММФ-ом.

Влада је по закону требало да достави Народној скупштини предлог фискалне стратегије у октобру, а предлог закона о буџету за наредну годину у новембру. Зашто то није урадила открио нам је добродушни министар Душан Вујовић на седници скупштинског одбора за финансије – јер није добила дозволу ММФ-а. Да ли то значи, господине Вучићу, да у Србији одлучује ММФ, а не Влада и Народна скупштина?

Влада је спремала, како министар рече, Предлог буџета десет месеци, а опозицији дала један дан да прочитамо 1.400 страна, један дан да урадимо предлоге амандмана. У реду, нама је и то било довољно времена, и ту смо показали да смо способнији од вас из власти, али зашто, господине Вучићу, када је овај предлог буџета за 2017. годину тако добар, нисте дали више времена за проучавање? Шта ви, заправо, кријете?

Најпре, кријете да нема никаквог суфицита у буџету. Сви се сећамо како сте нам целе ове године са свих малих екрана и насловних страна новина пробијали мозак информацијама како је Србија у суфициту. Нисмо могли да живимо колико нам је било добро, а онда дефицит од 69 милијарди динара! Шта је било са суфицитом? Појела маца?!

Ви константно обмањујете овај народ, господине Вучићу. Кријете како сте уштедели паре у буџету, плачкајући грађане смањењем плата и пензија, повећањем пореза и акциза, лоповским таксама за одводњавање, које сте сада наплатили заједно за 2015. и 2016. годину. Ви, бре, напредњаци и странци које овде фаворизујете узимате више него Турци у своје време.

Ваш владајући режим, господине Вучићу, све више личи на полумафијашки режим Мила Ђукановића, и ја ту заиста видим вашу велику коалицију: Чеда, Беба, Мило и Ви. Шта још кријете од грађана? Кријете да сте одустали од рационализације јавне управе, да више нема отпуштања вишка запослених и да ће сви ваши партијски паразити које сте у међувремену запослили у државној управи и јавним предузећима остати на своме месту.

Шта би са причом о заустављању страначког запошљавања? Шта би са обећањима да ћете укинути непотребне државне агенције? Шта би са борбом против криминала и корупције? Наведите ми, господине Вучићу, име једног политичара и тајкуна који се налази у затвору на вишегодишњој робији на основу правоснажне пресуде од када сте ви на власти. Нема га, све је била једна велика превара и лаж СНС-а.

За пет година ваше власти нисте решили ниједан проблем државних предузећа која су велики губиташи. Нисте решили проблем вишка запослених у државној администрацији, нисте решили проблем сиве економије, нисте покренули домаћу производњу, али сте зато смањили субвенције пољопривредницима и паре дали страним фирмама, које не

плаћају порез на остварену добит у Србији, већ лажно приказујући своје књиговодство екстрапрофит износе у иностранство. А ви се, господине Вучићу, још усуђујете да их браните, да код њих нема утаје пореза, и хватате српску сиротињу на фискалним рачунима док странци у Србији краду милијарде.

Банке деру кожу с леђа грађана Србије. Корумпирани судови од стране банака ћуте. Народна банка Србије клечи. Нисте решили проблем грађана који имају кредите индексиране у швајцарски францима, али сте зато предвидели продају Телекома, ЕПС-а, Аеродрома Београд, ПКБ-а и лековитих бања.

Подсећам вас, господине Вучићу, од 1. септембра 2017. године странци ће бити у позицији да могу да купују пољопривредно земљиште у Србији, и ту катастрофу још увек нисте зауставили. То је ваша и Динкићева економска политика – распродаја наших природних и привредних богатстава и предаја економске слободе Србије у руке страним монополистима.

У вашој визији Србије сви ћемо радити као робље код страног газде попут „Тениса“, јер његов долазак у Србију јесте можда немачки економски интерес, али није, господине Вучићу, наш домаћи економски интерес. Наравно да субвенције за британску ИТ компанију „Ендава“ стоје у буџету и слагали сте грађане Србије, па кад смо вас ухватили и открили јавности да поново дајете странцима и тиме директно уништавате српски ИТ сектор, који се побунио против вас, морали сте да станете, а сада чак и да лажете да то није ни било планирано, иако стоји у буџету.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли можете мало пристојнији да будете? Разумем да се не слажете са нечим, али немојте да будете непристојни.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ајмо онда конкретним цифрама. Ваша издвајања за субвенције страним фирмама већа су од комплетног буџета за здравство у Србији. Да вас подсетим, СНС је пет година на власти и за тих пет година није урађено ништа, односно прекршена су сва предизборна обећања.

У чему сте ви, господине Вучићу, различити од времена ДС-а? У чему сте различити и од Млађана Динкића? Не, ви сте исти. И овим предлогом буџета за 2017. годину настављате задуживање државе у иностранству, погубну сарадњу са уцењивачким ММФ-ом, подршку страним а не домаћим фирмама, превазиђене више него штетне евроинтеграције, слабљење војске, плачку пензионера, понижење просветара, заборављате здравствене раднике, уништавате пољопривреднике, не решавате проблем беле куге. Ово је једина земља на свету у којој штрајују војска и полиција.

Пет година сте на власти, господине Вучићу. Шта сте урадили? Наведите ми једну домаћу банку коју сте основали или опоравили.

Наведите ми један пољопривредно-индустријски комбинат који сте обновили. Наведите ми једну пољопривредну задругу коју сте формирали.

А, да, извињавам се, па то и није циљ ваше власти. Како сами рекосте, вама је шеф директорка Светске банке, а ниједан динар из буџета не можете да потрошите док не питате ММФ. Е, то је тај највећи скандал – како председнику једне независне суверене државе може бити шеф неко ван ове земље.

Међународни монетарни фонд је сигурно задовољан овим вашим предлогом буџета, господине Вучићу, јер се новим буџетом планирају већа плаћања по основу сервисирања спољног дуга за невероватних 280 милијарди динара. Јесте ли пробали да тражите отпис или репрограма дугова, или Србија треба да умре да би живели ваш ММФ и ваша шефица Светске банке?

За кога ви радите, господине Вучићу? За интерес ММФ-а, Светске банке, Европске уније и НАТО-а или за интересе грађана и државе Србије? Да радите за интересе грађана Србије, примера ради, урадили бисте оно што је урадио ваш пријатељ, мађарски премијер Виктор Орбан, а што ви не смате да урадите. Орбан се захвалио ММФ-у на сарадњи и отпустио их из Мађарске. Све кредите индексиране у страним валутама пребацио је у форинту и тако зауставио банкарску пљачку грађана на валутним клаузулама. Додатно је опорезовао све стране банке и осигуравајућа друштва и заштитио безбедност грађана, подижући зид који је зауставио мигрантску најезду. Оно што је за породичну политику Двери суштина, Орбан је основао министарство за породицу и данас у Европи издваја највећи део буџета за пронаталитетну и пропородичну политику.

А шта сте ви урадили, господине Вучићу? Ко вам је бранио да за пет година ваше власти, попут Орбана, запослите много више пореских инспектора и решите проблем сиве економије? Колико вам још година власти треба да бисте било шта урадили?

Кријете и да ћете приходну страну буџета поправити тако што ћете наставити са пљачком буџета локалних самоуправа. Заиста генијална економска мисао. Структура прихода говори да смо земља која и даље све више и више увози, јер сте укинули све царине на увоз стране робе и тиме убили домаћег произвођача. Зашто када узмете зајам из иностранства као вид подршке малим и средњим предузећима тај зајам иде преко страних банака, које се уграђују у тај посао? Зато што немате домаће банке и зато што нисте способни да направите државну развојну инвестициону банку, која би по повољним каматним стопама улагала искључиво у домаћу привреду и пољопривреду.

Па зар ви, господине Вучићу, мислите да сви живимо у ружичастом свету вашег ТВ Пинка, ријалити шоу-програма и да смо сви толико наивни да не примећујемо да у буџету – обратите пажњу, поштовани грађани Србије – смањујете буџет Народне скупштине за 400

милиона, а повећавате буџет Владе Србије за 1,6 милијарди динара. Значи, Влада ће да троши још више пара, а Скупштина да буде још више понижена.

За 50% сте смањили трансфер Националној служби за запошљавање и тиме признали да она више и нема никаквог смисла, јер је СНС преузела улогу завода за запошљавање. Ви сте, господине Вучићу, последњи еврофанатик у Европи. Ви уопште не препознајете геополитичке промене у Европи и у свету и личите на оне Србе који су остајали комунисти и Југословени када се распадала комунистичка Југославија. Једноставно, време вас је прегазило, као и ваше пријатеље Тонија Блера, Бајдена, Била и Хилари Клинтон, Бојка Борисова, Матеа Ренџија.

Што би рекла позната песма: „А сад адио, и ко зна где, и ко зна кад!“

(Посланици у сали наглас коментаришу.)

Шта ће нам, господине Вучићу, Канцеларија за Европске интеграције, која једе милијарду динара годишње?. Или, шта ће нам, како признаде, иначе добродушни а јуче помало и нервозни, министар финансија Вујовић, 118 људи само у Министарству финансија који раде на пословима евроинтеграција или додатних 200 милиона динара за Канцеларију за европске интеграције? Колико људи у вашем министарству и комплетној Влади ради на бољим економским односима са Русијом и Кином? Где вам је канцеларија за односе са Русијом?

Ви, господине Вучићу, повећавате буџет Министарства одбране и издвајате 1,8 милијарди за учествовање наших војника у мултинационалним операцијама широм света, а наше границе су празне и небезбедне у времену највеће мигрантске кризе у новој историји. Истовремено смањујете војни буџет за наоружање и војну опрему. Па то је заиста невероватно. Зар у овом времену смањујете војни буџет?

Такође, издвојили сте средства за нови фонд за потребе система специјалних веза које измештате из „Телекома“, што је јасан сигнал да планирате продају „Телекома“.

Ви, очито, више бринете о мигрантској популацији у Србији него о трудницама, породиљама, младим брачним паровима који немају решено стамбено питање, породицама са више деце, самохраним породицама у којима ниједан члан није запослен или презадуженим породицама које не могу више да плаћају своје кредите или комуналне услуге јер су људи једноставно остали без посла у оним пљачкашким приватизацијама, оне 24 за које сте ви формирали радну групу а за које никада нико није одговарао. Колико се сећам, господине Вучићу, Мирослав Мишковић је и вас финансирао када сте били у СРС-у, не знам да ли сте то заборавили.

Сасвим је чудно да је за награде запослених у основним и средњим школама остављено по 1.000 динара, дакле за све основне школе

1.000 динара, и све средње школе у Србији 1.000 динара да се награде запослени. Да ли је могуће да нема професора који заслужује да буде награђен за свој рад? Ова чињеница додатно погоршава ситуацију у просвети, јер су плате недопустиво мале. Васпитање и образовање младих генерација је један од основних предуслова за свеукупни друштвени напредак и зато је неопходно да запослени у просвети имају пристојан лични доходак и да буду награђени за посебна достигнућа.

Сви просветни радници у Србији знају да Агенција за истраживање и развој, господине министре Шарчевићу, и Центар за промоцију науке слабо или ништа не раде, а да ће предвиђена промоција дуалног образовања завршити тако што ће је широм Србије водити 200 младих студената и 3.000 волонтера из редова чланова СНС о државном трошку. Сва та средства треба преусмерити, као што смо и предложили посебним амандманом, у божићну награду свим просветним радницима у Србији.

Ако знамо да 29 милијарди динара из буџета иде на специјализоване услуге, које нисте објаснили, а 23 милијарде на услуге по уговору, онда то укупно износи 52 милијарде за запошљавање нових напредњака по уговорима о привременим и повременим пословима, упркос забрани запошљавања у јавном сектору, док тамо где је заиста потребно запослити нове раднике, попут здравства, Пореске управе и одређеног дела локалне самоуправе, та забрана још увек функционише.

Конкретно, као што наводи Павле Паја Петровић из Фискалног савета у својој оцени Предлога закона о буџету, у септембру је расписан конкурс за запошљавање 100 нових младих инспектора у Пореској управи, који још није окончан, иако је то од пресудног значаја за рад ове институције имајући у виду неповољну старосну структуру запослених и одлазак најiskusнијих кадрова у пензију. После – зашто не успева борба против сиве економије?

Иначе, када набрајасте пореске управе широм Србије, господине Вучићу, некако заборависте Нови Пазар и ваше коалиционе пријатеље Расима Љајића и Муамера Зукорлића. Нисам чуо да рекосте – Расиме, јеси ли издао фискални рачун или ниси издао?; Муамере, јеси ли издао фискални рачун или ниси издао?

Укупна средства која се издвајају за директну финансијску помоћ породицама, дакле дечји динар и родитељски додатак у новом буџету су заступљени са око 0,4 процењеног БДП-а. Да вас подсетим, европски просек за ова издвајања је 2,8%, при чему предњачи Мађарска са 4% БДП-а. Притом, што је вероватно још важније, очигледно је да ова власт и даље не разуме да ове мере немају никаквог ефекта на демографски раст. Само прошле године Србија је изгубила 38.000 становника.

Оно што посебно желим да кажем за крај овог првог дела свог обраћања јесте једно веома једноставно питање – када сте ви, господине

Вучићу, последњи пут били у неком ТВ дуелу са неким из опозиције? Хоћете ли да вас ја подсетим? У последњих пет година нити једном! Народна скупштина је зато једино место на којем морате изаћи на дуел опозицији, али и ту све чините да то сучељавање избегнете. Нема вас последњег четвртка у месецу када треба да одговарате на питања народних посланика. Нисте дошли ни на једну посебну седницу на актуелну тему на коју сте позвани. Када сте само једном дошли у Скупштину, четири највеће посланичке групе опозиције нису добиле прилику да вам поставе питање.

Али, ево, данас не можете побећи. Прилика је да вас питам шта каже комесар Хан, ко мора да буде следећи председник Србије. Хоће ли вам поново честитати из Брисела три сата пре затварања биралишта у другом кругу председничких избора, као Томиславу Николићу 2012? Ја знам, ми знамо, сви знају, господине Вучићу, да сте ви наредили „мученом Ђурђевићу“ изборну крађу на последњим изборима и да три изборне листе опозиције морају бити спуштене испод цензуса како зна и уме.

Ви сте јуче овде најавили нове ванредне изборе. Ви сте овде јуче започели нову изборну кампању, са циљем да из Народне скупштине елиминисте Двери и све друге који вам сметају, јер не подносите постојане опозиције: јер вас се не плашимо, јер не можете да нас уцените и нисмо лажна опозиција са којом сте се договорили о сарадњи. А ја вам сада поручујем: мораћете много више да покрадете него прошли пут (Председник: Посланиче...) да бисте нас избацили из Народне скупштине, јер подршка Дверима расте из дана у дан.

И за крај, пет година сте на власти, господине Вучићу, и нема никаквих резултата. Маните се више политичког маркетинга, позоришних представа са статистима СНС-а и немојте више потезати људе са посла из државне управе и јавних предузећа да присуствују отварању фабрика у склопу ваших ТВ спотова. Урадите коначно нешто добро за ову државу, за српску привреду, за српског сељака, а не само за ММФ и ЕУ. Вратите се српству, оставите ту западну протестантску етику и Вебера. Погледајте, коначно, како опет ствари стоје са чисто српског интереса, како је то у своје време говорио Милош Црњански.

Свет се мења, господине Вучићу. Немојте више ићи погубним економским путем Млађана Динкића. Не слушајте Душана Вујовића, јер он мисли главом Светске банке, а не српском главом. Немојте нам сваке године из почетка говорити да ће нам бити боље за две, највише две и по године. Или поднесите оставку ако ништа не можете да промените и идите са власти као ваши пријатељи Матео Ренци и Бојко Борисов.

И на крају, дужан сам, заиста, имам обавезу да вам се извиним што сам вам се јуче обратио са чачанским акцентом, јер ви вероватно више волите немачки или турски језик. Али дужан сам да вам појасним: облици презенте идемо и идемо или бежите и бежите су дублети. И један и други су стандардни и равноправни у српском језику и то можете погледати у

сваком језичком приручнику. Ви за то нисте стручни. Немојте глумити када се у нешто не разумете. (Аплауз.)

Има ту један други проблем. Ви сте, критикујући мој чачански акценат, увредили не само грађане западне Србије и Шумадије, него све грађане који не говоре и не мисле онако како ви говорите и мислите. Поносим се Чачком и крајем из кога долазимо. И Шумадија и западна Србија су државотворни крајеви. И можда вам баш зато сметају, јер су сви устанци и буне кретали из тих крајева па ће тако и против ваше власти.

Коначно, нема разлога да вређате било који крај Србије, нема разлога да вређате било који српски акценат. Нема разлога да више волите Вебера него Србију. Ја вас позивам да убудуће пазите када говорите, прво зато што се не разумете у српски језик и лингвистику, то није ваша струка.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, то нема везе с буџетом...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: И немојте, молим вас, следећи пут да вређате грађане Србије, јер ћу увек имати обавезу да вас упозорим да они нису ваши послушници и слуге као можда чланови вашег кабинета или странке...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, морам да вас прекинем. Извређали сте пола Србије. Нема кога нисте увредили у вашем обраћању. Увредили сте 249 посланика, нисте ни свесни да сте увредили... Мислим, вас сам изузела, али сте увредили чак и своје посланике.

Страшне ствари сте изговорили у овом парламенту. Испада да је 250 посланика овде зато што је покрало изборе. Значи, шта ћете ви овде? Ви сте признали резултате тих избора јер сте ушли овде, у овај парламент. Сад, на који начин, ја то не знам.

Извређали сте људе који поштено раде свој посао. Да вам кажем, и ја сам из тог краја, ја не користим никакве дублете. Ево, и Наташа Јовановић. Значи, немојте да нас све из једног краја, да ви будете тај који говори ко како говори и ко је за кога.

Немојте. Позивам на пристојност, и да не вређамо ни госте нити друге посланике, из других политичких опција, због начина на који су говорили о буџету. Претпостављам да имају право да похвале буџет. Или сте ви цензор свега? Не могу тако да водим седницу, да посланици вређају једни друге због свог мишљења.

Морам сада да дам и право на реплику. Увредили сте и Чедомира Јовановића и друге посланике, о премијеру да не говорим. А и нас који смо из Чачка и околине Чачка. Нема смисла, стварно нема смисла.

Изволите. Реч има Александар Вучић.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Уважени народни посланици, поштована госпођо председнице, даме и господо грађани Србије, јуче сте били сведоци и данима сте сведоци покушаја, и не само покушаја већ извођења најбруталнијих напада на Владу Србије и мене лично.

Свела им се комплетна политика на најтеже увреде, на најгнусније лажи и бесмислице. Најгнусније, које нису у стању чак ни сами да изговоре већ морају да прочитају што им неко други напише; не само због недостатка храбрости, што су одувек имали, већ и због недостатка знања да тако нешто понове – 20 минута није лако говорити из главе.

Невезано за то, анализираћу сваку чињеницу, све што је изговорено, да видите са каквим лажима смо се ми данас суочавали, са каквим неистинама и како тече, у ствари, та цела кампања.

Говорили су о чачанском акценту. То су измислили ноћас. Знате зашто? Измислили су ноћас ту причу, иако ниједног секунда нисам поменуо чачански акценат. Ја сам говорио о нечему другом.

Поновили сте исте речи пред женом коју сте ударили у Скупштини – не бежите или што бежите. То није имало везе са чачанским акцентом. То је имало везе са силеџијским понашањем у Народној скупштини Републике Србије. (Аплауз.)

А Чачани су добри људи, и они су ми одавно указивали на вас и на ваше силеџијско понашање, нарочито према женама. Нису говорили о томе да сте храбри да то урадите са мушкарцима, већ са женама. Ја сам вас само упозорио да то убудуће не радите са женама, као што сте ударили госпођу која је излазила, и у раме и у ногу, и којој сте се управо обраћали на исти начин као и мени. Зато сам поновио ваше речи, на начин на који сте их тада изговорили, да бих указао на насиље и на могуће понављање силеџијског понашања.

Желео сам да вас упозорим, иако знам да се стално јуначите, да имате у виду да нисам жена и да то не иде баш тако како сте научили да чините у појединим кафанама, а што дивним Чачанима нисам веровао када су ми о томе говорили. Говорио сам – људи, то је немогуће, то мора да има макар некаквог знања, нечега. Не, они су ми говорили – не, не.

Ако је то била увреда, молим све да прихвате моје извињење, али ја сам мислио да сам штитио жене од оваквих силеџија који су мислили да то могу да понављају.

Мени је тешко да одговарам, јер ја сам овде као председник Владе Србије а не као председник Српске напредне странке. Веома ми је тешко да говорим неке ко као песмицу чита нешто – СНС је велика превара и пошто је СНС велика превара, већ пет година су на власти, они нису ништа и тако тра-ла-ла. И то слушам већ годинама: тра-ла-ла и трла баба лан. О резултатима и о бројевима појма нема, и сад ће ми рећи да сам увредио ваљда писце који пишу или некога ко саставља уџбенике, ал' он не уме ни да чита.

Малопре нам је саопштио како су нам субвенције за странце веће од буџета за здравство. Дакле, 30 пута су нам мање субвенције за развој привреде од буџета за здравство. Ал' не умете да читате. Тридесет пута! (Аплауз.)

Дакле, само на једној ставци РФЗО-а имате 228 милијарди, али не можете то да прочитате ако не знате да читате и ако не желите да читате него узмете па понављате као Швабо песмицу тра-ла-ла. Како је могло да вам падне нешто тако глупо на памет, да тако лажете народ, да тако измишљате, да тако брутално лажете грађане Србије? И то стално радите. Зато што сте прочитали колико примају службеници у Министарству здравља, не умете да погледате и да прочитате шта је РФЗО а шта су трансферна средства, што појма немате о држави.

И не бисте ви да водите државу, само бисте да останете мало дуже у скупштинском ресторану, да имате лепу плату и да можете као Швабо тра-ла-ла сваки дан. Зато се и плашите избора толико. (Аплауз.)

Говорили сте овде о уништавању домаћих инвеститора. Наши домаћи инвеститори напредују, плате у приватном сектору расту. Да ли је довољно? Није, народ тешко живи, али пре свега наш домаћи привредник напредује, наши домаћи привредници и послодавци су подржали овај буџет. Са ким сте ви то разговарали?

Говорите о Муамеру и Расиму, да они издају фискалне рачуне. Морам да вас научим, не знам да ли има СТР Расим, или шта већ има Зукорлић, ал' нисам знао да то имају. А не издају политичари фискалне рачуне. Изгледа да ни то нисте савладали, нисте научили.

Иначе, у Новом Пазару смо спровели контролу и за нијансу је боље прошло – у угоститељским објектима 69% не евидентира промет преко фискалне касе, у Крагујевцу 74%. Тек толико да имате у виду, пошто видим да бисте и фискалне рачуне да делите по националној припадности. А мене фискални рачуни занимају онолико колико је потребно да се финансирају путеви, школе и болнице, онолико колико је потребно да сва наша деца живе боље, било да су једне, друге или треће националности. (Аплауз.)

Помињали сте неке Турке. Па Турци су свакојака зла чинили по Србији, али Србији је највеће зло увек чинило незнање и бахатост. Неваспитање је већ сувише софистицирано, тога смо увек имали, али незнање и бахатост, управо ваше одлике, то је оно што је Србији највише штете чинило увек, то је оно што је Србију разарало увек, то је оно што је Србију доводило до амбиса пропасти, до тога да никада нисмо могли да се деценијама извучемо после погрешних одлука.

Говорите о дефициту и суфициту, некаквим играма. Ви ништа не разумете, ви ништа не слушате; то је ваш велики проблем. Ви нисте пратили ништа. Не схватате шта значи смањење дефицита. Неки озбиљни посланици који су у опозицији знају шта то значи. Не значи бити у опозицији причати глупости, него значи нешто критиковати што има смисла и што је паметно и рационално.

Имали смо предвиђен дефицит за прошлу годину 122 милијарде. Да вам поновим и објасним још једанпут, ако можете то да

разумете. Знам да сви у Чачку то разумеју. И то нема везе са Чачком. Тамо живе паметни људи, и зато су вас они одавно прозрели. И зато не можете да добијете изборе у Чачку никада. Баш у Чачку, а да не причам негде другде.

Дакле, 122 милијарде је био предвиђен дефицит. Ми у овом тренутку немамо дефицит. Ми у овом тренутку немамо дефицит владиног буџета уопште, имамо суфицит на данашњи дан око 30 милијарди. Ми вам предвиђамо конзервативан буџет. Не хвалимо се унапред великим достигнућима, већ хоћемо скромно да представимо свој рад у будућности, очекујући да од тога направимо боље резултате.

Ви то не можете да схватите, зато што ништа о тим бројевима не знате. И зато што никада нисте ни желели да сазнате како држава функционише, него кад ће скупштинска плата и да одем, кол'ко селфија и твитова да направим и колико ћу да одем у кинески ресторан. А не, то је онај други. Мала разлика; толико сте исти да вас понекад и помешам.

Кажете – не бих да исправљам, нема везе са чачанским нагласком или било којим нагласком – владајући режим. Не постоји опозициони режим. То је плеоназам, али то сад није много ни важно. Кажете одустали смо од рационализације; прошли пут сте критиковали рационализацију. Ви више не знате шта вам је политика. Једанпут нападате рационализацију, кажете људи ће у јавном сектору да остају без посла; данас нас нападате што не говоримо о рационализацији. Шта је ваша политика?

Неки су глумили народне мајке, како чујем и јутрос док нисам могао да гледам, а нисам могао да их обуздам како су хтели све да отпусте док су били у Влади. Само „затвори, отпусти и закључај“. Онда сам се борио сваки дан да не победи политика „затвори, отпусти и закључај“; данас ми они соли памет и држе придики и предавања о томе како би требало да се заштите народни интереси.

(Народни посланик додаје: Веља Илић?)

Није, има други један.

Говорите о борби против корупције и криминала, о превари и лажи. „Највеће завештање“, мислим да је то Фром рекао, али можда сам и погрешно, „које неко може да има, јесте нечије поштење“. Борба против корупције и криминала је нешто чиме се посебно поносим и дичим. Не можете да пронађете ниједног криминалца који данас управља Србијом. Можете да пронађете оне са којима ви сарађујете, али не можете да пронађете оне који управљају Владом Србије на било који начин. (Аплауз.)

Мирослав Мишковић ме никада није финансирао и, да будем сасвим коректан, пренећу речи Мирослава Мишковића дате у интервјуу мислим листу Време. Када су га питали: „Јеси ли помагао Александра Вучића?“, по том питању је био чак тако коректан да је рекао: „Понудио сам му чак, кад му је члан породице био болестан, да помогнем око лечења, Вучић није хтео да прихвати“.

Дакле, никада ми динара није дао, никада нисам хтео да прихватим, јер ја образ свој не продајем – ни за динар, ни за милион, ни за милијарду! (Аплауз.)

И, са друге стране, ви сте све време били у коалицији са онима који су подигли Мирослава Мишковића, од њега узимали новац и од њега то радили. На вашој листи су изабрани пулени. Имате најмање два потрчка Мирослава Мишковића. Не знам да ли у вашој или оној, али на вашој листи, да, бар два директна потрчка Мирослава Мишковића. Потврдиће то сасвим сигурно и он. Мени то није смешно, мени је то тужно. Мени је тужно када ви очекујете да вам политику води нека политичка странка која се заклиње у српство, а сво јој српство лежи у парама Делте и у ономе што могу да напишу у Времену. У томе вам лежи комплетно српство.

Што се тиче борбе против корупције и криминала, да, постоји првостепена пресуда против господина Мишковића. Нисам тај који је у стању и који може да доноси одлуке у име другостепених органа и не мислим да то учиним, али претпостављам да следи и таква одлука. Не знам шта ћете онда да кажете.

У току су бројни поступци и за 24 приватизације. Бројни поступци. Дакле, од Агробанке до баш поменутог Делта аграра, до не знам којих већ све компанија, што ћу вас упознати у току дана и прочитати вам све против кога су поднете кривичне пријаве, подигнуте оптужнице и у којој су фази процеси. Сви су у складу са одлукама извршних органа обрађени. Шта су радили правосудни органи, ја у то не могу да се мешам, осим ако ви не бисте и то на себе да прихватите, па да направите банана државу од ове наше земље.

Рекли сте ниједно предузеће нисмо средили. Видите, за предузећа која сте уништавали ви и ваши коалициони партнери и они са којима данас сарађујете, ми ниједно нисмо уништили, само смо поправљали и чинили стање неупоредиво бољим. Навешћу вам један пример, пошто сте опет говорили неистину. Да вам не бих говорио да сте лагали, мало је прејак; говорили сте неистину.

Рецимо, Железара Смедерево, која је била празна, остављена на ливади, радници нису радили и Железара Смедерево данас ради са 5.200 људи, са 10.000 коопераната, плате им увећане. Нисте ви нашли ни за ту фабрику ни за једну другу фабрику никога, јер вас никада фабрике нису ни занимале; нашли су људи из Владе Србије.

После пет година поново ради МСК. Нисам најсрећнији свим резултатима, али МСК ради. Ако желите да вам говорим о фабрикама које сам отворио, једна од њих је и „Теклас“ у Владичином Хану, за коју сте рекли да ћете да је затворите, те обавештавам Виолету Ивановић и њене колегинице да, уколико би не дај боже овакви људи победили, оне више не би имале радно место, јер би они, пошто су угасили све фирме и све фабрике у Владичином Хану, решили да их поново угасе.

Хоћете да, Марко, и код вас у Житорађу угасе ову нову фабрику што доносимо, „Сојлемез“ или како се већ зове на турском, нисам сасвим сигуран? И њих смо довели, па затворите их. Затворите све компаније. Тај покрет и читава ваша идеја против страних инвеститора и против свега што се у Србији дешава познат је у историји по имену „Неда Луда“, када су кренули са уништавањем машина, и назива се у историјском смислу „лудистички покрет“. Ја се плашим да код нас не бисмо имали лудистички већ један сличан покрет, али тај покрет, док је грађана Србије који знају да би нас то одвело у потпуну пропаст, неће моћи да добије подршку народа.

Говорили сте о српској сиротињи на фискалним рачунима. Каква је то манипулација, популистичка и бедна замена теза. Управо српску сиротињу пљачкате неиздавањем фискалних рачуна, јер онај ко не издаје фискалне рачуне тај није сиротиња, сиротиња је онај који треба да добије пут и болницу. (Аплауз.)

Управо подстичете пљачку српске сиротиње, ви тражите да српска сиротиња буде опљачкана, зато што српска сиротиња од фискалних рачуна добија и путеве, и болнице, и школе, и обданишта и све друго.

Ви позивате људе да не плаћају порез. Ви позивате људе да не извршавају своје грађанске дужности и обавезе. Па то је срамота. То не постоји ни у једној земљи Европе. То нико ни у једној земљи Европе не ради и не чини. Нигде. Не знам да ли то постоји у некој афричкој земљи, право да вам кажем, нисам сасвим упућен, али проверићу. Сумњам да то и тамо постоји, али сам сасвим сигуран да ни у афричким земљама не туку жене кад не пређу цензус – па амбасадори не могу баш истог секунда да им кажу да су прешли цензус, већ мора да се нека форма обави у неких седам-осам дана.

Све време сте ми глуматали овде некаквог патриоту, нешто сте викали о српству, о не знам чему. Прекините са тим глуматањем. Нит ви имате везе са српством, нит са Србима, нит са српском историјом, нит са српском будућношћу. (Аплауз.)

Кажете предвиђена је продаја ЕПС-а, Телекома... Није. Ал' ако знате нешто о томе, молим вас, обавестите ме. Ако знате нешто, било би добро да нас обавестите; да сазнамо и да знамо која је цена. Јер и прошли пут сте знали да смо већ договорили и да је Телеком већ продат, али ето, нисмо га продали. И знао сам да сам погрешно што га нисмо приватизовали, и био сам у праву, али сам послушао, ето, вас и ваш савет и нисмо га продали. Послушао сам ваш изванредни савет и направио сам највећу глупост у животу. И такве глупости више нећу ни да слушам.

Дакле, ви помињете некаквог Динкића, нешто о Динкићу причате. Па ви сте ишли код њега, руку му љубили све време док сте мало од Коштунице узимали паре, мало од Динкића. А ја сам Динкића сменио и

Динкић није члан Владе зато што сам ја, заједно са партнерима из СПС-а, сменио Динкића из Владе а не ви. (Аплауз.)

Ви мени причате о Динкићу после 10 година његове власти. И при томе, да ли је било лоших и добрих...? Свакако, било је и лоших; свакако, било је и добрих ствари. Код вас једино те добре не видим никако.

Говорили сте о смањењу за пољопривреду, и опет сте измислили. Имате пет милијарди више за пољопривреду него што смо имали. Али шта ћете, то пише и то треба да се прочита, а то вам није баш увек једноставно.

Рекли сте – шта је то различито од ДС-а и многих других? Па, све је различито. Милион ствари је различито, а има и неких ствари које су нормалне па морају да буду сличне или исте. И зато се ја не либим да кажем хвала онима који кажу да је нешто нормално у државотворном смислу и зато ћу увек бити спреман да то учиним. Код вас то не могу да видим, и код неких других, јер то не постоји.

А различите су следеће ствари: они који су имали дефицит од минус 3,1%, данас имате раст од плус 2,8%. Они који су имали и креирали такав дефицит, данас владиног дефицита готово да немамо; или ћемо га имати само зато што ћемо Русима да пребацимо новац за Петрохемију, али га суштински немамо, направили смо здраву привреду. Тада су, нама се чини, добрим делом ваши налогодавци попут Мирослава Мишковића управљали, данас Мирослав Мишковић, уз све поштовање његовог труда, рада, напретка, свакако Владом Србије не управља. Не управља и не доноси ниједну одлуку.

Говорили сте – што нисте основали банку? Па зато што се наши концепти разликују. Зато што бисте ви уништили српску привреду јер бисмо за вашу банку морали да издвајамо 500 милиона евра сваке године који не постоје. Зато што ми желимо да форсирамо стварање приватних банака које ће имати интересе да дају повољне кредите са повољним каматним стопама. И никада нису биле повољније те каматне стопе, али нема пара на поклон.

Ви бисте желели нешто друго. Ви бисте желели да себи и својим тајкунима дајете паре, као што су давале Богићевићу, Мишковићу, многим другим људима за које данас одговарају, по налогу неких људи које сте баш малопре помињали, који видим да подржавају истог или сличне досовске кандидате као и ви по разним кафанама. Дакле, суштина је у томе да данас те врсте пљачке, тобож' дам вам кредит, али тај кредит никад не вратим и колатерала нема. Тај систем више не функционише. Пљачке, на вашу жалост, више нема. Ни њима, ни вама, ни вашим тајкунима, никоме нећу да дозволим да пљачка Србију! (Аплауз.)

Кажете – за кога радите, господине Вучићу? И то сте морали да прочитате, нисте могли да изговорите. Па је набројао: ММФ, Светска банка, Европска Унија и НАТО. Али слушајте, то је, наравно, веома глупо и

вас је насмејало, али је то онако као мантра коју сваки дан неко напамет научи. Тај део верујем да зна и напамет, није морао да прочита, то је било за сваки случај да мора да прочита.

Дакле, сваки дан кад почну да понављају нешто, не слушајући шта је то што се догађа око њих, не желећи да виде шта је то што се догађа око њих, шта је то што неко говори, шта је то што неко ради, почињу да верују у сопствене лажи и, приметићете, почињу да говоре у трећем лицу. То вам је као кад су неки лидери почели да говоре „а они онда говоре о томе и томе“, а причају о себи. Е, тако очекујте ускоро да почну у трећем лицу о себи да говоре. То је следећа фаза.

Дакле, о чему се овде ради? Ја радим за грађане Србије и за Републику Србију. Радим свим срцем. Радим и улажем огромну енергију и, сметало вам то или не, огроман напор. Огроман напор, за разлику од вас који не радите ни два сата дневно. Радим најмање осам пута више свакога дана, најмање осам пута више. И нема тог који вам то неће потврдити, волео ме или не волео. Ево вам човек овде коме вероватно највише сметам, Војислав Шешел, па нека вам каже да ли сам лењ или сам вредан, какав год да сам. Радио сам са њим 15 година и не видим шта је у томе смешно. Е то је ваш проблем.

Са НАТО-ом? Шта измишљате? Што то измишљате? Је л' треба неко да вам да неке паре када тако нешто измишљате а себе представљате као некаквог заштитника пута Србије ка НАТО-у? Што вам је потребно да лажете такве ствари? Отишао сам у седиште НАТО-а и на НАТО савету директно у лице свакоме рекао да Србија није заинтересована за чланство у НАТО-у. Што измишљате? (Аплауз.)

У праву сте, најбоље су те кафанске реакције. То вам највише доноси. Само не видим, нема жена између, да неку за раме ухватите или да је шутнете, тако бисте можда вероватно боље прошли.

Кажете војни буџет и буџет за наоружање и опрему се смањује. Шта читате ви? Шта читате ви? Где то пише? Управо се повећава. Ја вам кажем издвојили смо додатне две и по милијарде које видите одмах, само што их ви не видите јер не можете да их пронађете у буџету, јер не умете да читате. И рекао сам вам јуче да је то одвојено за наоружање и опрему. А шта ћете ви, лакше је измислити, лакше је понављати и држати се ко пијан плота – идемо на протесте војске и полиције. Па супер, и?

Имали смо ми већ те протесте, има их свуда, посебно у афричким земљама. У многим земљама Европе су забрањени; у Немачкој и Француској немате синдикате у војсци и полицији. Код нас имате, ми смо демократска земља. У тим земљама немате. Ви се тиме дичите, ви сте срећни синдикалном борбом у војсци и полицији, а ја сам срећан што 99% људи неће ни са вама, ни са оним синдикатима у војсци и полицији који не поштују државу. Ја сам за оне који поштују своју државу и који воле своју земљу, своју Србију. (Аплауз.) И не чекам паре ни од кога!

Говорите о мојим пријатељима. Да, моји пријатељи су и Бојко Борисов и Матео Ренци. Да ли ме чека слична судбина? Могуће је, вероватно. Сасвим вероватно. Веома је важно да људи ово виде, да људи виде ту радост. А замислите да сам не дај боже женско, како би ми прошло раме, нога и ко зна шта још. Како би били силни и шта би све били у стању да ураде, како су јаки у таквим случајевима. Овако сам бар делимично заштићен и знам да баш нису тако храбри као кад су жене у питању.

Али има једна ствар коју ћу да вам кажем. То су моји пријатељи, и у томе се разликујемо. Видите, ја од својих пријатеља не одустајем ни кад су на власти ни кад оду с власти. Био сам и уз Ангелу Меркел, када је изгледало да више неће бити изабрана као што сам и данас, и са тим немам никакав проблем. И бићу увек.

Оно што је ваш проблем, то је што пријатеља немате, зато што сте оне, као што је и овај потрчко успео први пут кад је Војислав Коштуница пао с власти да му удари нож у леђа јер више није било Коштуничиних пара. Ето, толико је било потребно. У томе се разликујемо.

Разликујемо се и у томе што ви кажете – Комесар Хан је рекао ко ће да буде председник. Мени ниједан комесар, ниједан страни министар, ниједан шеф било које комисије или било чега, или било који амбасадор не сме ни да говори било шта о унутрашњим приликама у Србији, сем о реформама које треба да проводимо. Али, колико се сећам, кад сте пљачкали изборе и кад сте крали народну вољу да бисте могли да седнете овде и примате високе плате а не радите ништа или врло мало, да бисте покрали то све, па ви сте ангажовали и амбасадора и то оне против којих говорите данас, сваки дан. Хоћете ли опет да их ангажујете?

Све време сте говорили нешто против Американаца, а када вам је затребало – где си пријатељу, амерички амбасадоре, уводи нас унутра да рушимо овог који је против вас! (Аплауз.) Јесте ли то радили?

Дакле мени је потпуно јасно да сте ви близу победе, а ми ћемо дати све од себе да убедимо грађане – да ли ћемо успети или не то је за нас тешко, јер ја видим да ви сад имате силну подршку – ми ћемо покушати да убедимо грађане да је важно да имамо неупоредиво озбиљнији приступ у решавању свих проблема у нашој земљи – да Србија мора да буде нормална земља пре свега, да Србија мора да буде земља њених грађана, да у Србији морају да одлучују њени грађани и да морају да се штите наши национални и државни интереси, а не било које стране земље, ни Русије, ни Америке, нити било које друге европске земље. Ово је земља грађана Србије и земља која се зове Република Србија. (Аплауз.)

Е, кажете, мораћу више да покрадем. Покрали сте ви, јер ја никада украо ништа нисам. И немојте те кафанске досетке. Молио бих вас, било би пристојно да се, с времена на време, обраћате у складу и на начин који приличи овом високом дому.

Грађани Србије не могу да чују какве ви гадости добацујете и шта све изговарате и шта је то све што чините. Ја немам никакав проблем са тим, јер као и јуче, видели су грађани Србије шта се догађало. Причали су – побећи ће Вучић, ето побегао нам је. Дали су петсто коментара. Не сме да се суочи са нама, тресе се од страха – не знам шта сам све чуо. И цабе је било, јер није вредело, ја сам им безброј пута рекао – људи, али доћи ћу сутра. То је за мене лакши део дана. Имао сам веома напорне састанке током преподнева, имаћу их и после подне и вечерас. То је за мене најлепши део дана да се онако мало одобровољим, да се разгалим када видим колико незнање имају политички противници. (Аплауз.)

А онда сам видео чудне неке ствари. Приметили сте једну ствар, и нисам се тиме ни бавио: неки су организовали на својим сајтовима некаква гласања, није ни важно, у намери, по сваку цену, да кандидат странке коју водим или председник странке коју водим или било ко ни случајно не победи.

Онда су у међувремену, ваљда подстакнути тако моћним расправама и храброшћу неких који туку жене и који мисле да су веома храбри, да ће да уплаше све друге у Народној скупштини Републике Србије, објавили ноћас нешто због чега, право да вам кажем, први пут нисам заспао, вређајући ми ћерку и говорећи како ће мртвој не знам шта да јој раде и то објавили на званичним порталима важних, најчитанијих медија у Србији...

(Посланици Двери добацују.)

Не, не замеравам ја то вама. Нисам толико прљав и не мислим да сте то ви. Ви бисте то урадили, ја нисам тако прљав да кажем да сте то ви урадили или да неко слично то мисли.

Немојте да ми претите, пошто нисам нимало уплашен и нимало фасциниран силецијама. Да вам искрено кажем, никакав проблем са тим немам. Силецијство више у Србији нећете моћи да показујете. Ја вам гарантујем, ниједну жену више нећете моћи да ударате као што сте ударили у Народној скупштини. То вам гарантујем. (Аплауз.)

(Бошко Обрадовић: Како те није срамота?)

Такође, хоћу грађанима Србије...

Иначе, та жена је... пошто људи говоре... Па да, мене треба да буде срамота што бих да заштитим жене од силеција, а оне који туку жене није срамота, у праву сте. Та жена је дала изјаву полицији. Вероватно јој је одговарало да уђе у сукоб са моћним америчким експонентом којег је управо амерички амбасадор увео у Народну скупштину Републике Србије, па јој је требало да говори такве ствари. Вероватно је жена измислила, сањала или маштала о томе. Ако вам је потребно, доставићу вам у току дана изјаву коју је полицији дала, али ви сте упознати са тим, колико ја знам, тако да ту никакве игре и никакве шале није било.

Дакле, оно што је важно за грађане Србије, то је да људи у Србији знају да смо радили озбиљно, да смо направили велике помаке, велики напредак и да ћемо се у будућности борити да тај напредак буде још већи. Наравно, ужасно је тешко радити у време и у тренуцима када не постоји ниједна вредност, када не постоји ниједна бројка која ће да буде прочитана, већ је довољно да измислите шта пожелите.

Подсетићу вас на најгнуснију лаж. Најгнуснија лаж је да су субвенције за привреду за стране компаније веће од буџета за здравство. То сте сви чули и нико не реагује. Пазите, ја сам рекао 1:30, а разлика је већа када додате и друга средства. Замислите да слажете за нешто 30 пута. Не три пута, него 30 пута. И није вас стид и срамота да тако нешто изговорите. А знате зашто? Зато што су мислили да то нећу да ухватим, него онако у лету да прође, па да људи кажу – јао, страшно; замислите, не брину о нашем здрављу, а брину о страним компанијама. Ужасно.

А онда када сагледате размере те ужасне лажи, поставља се питање а шта је то што ви у ствари можете да урадите против тога. Јер једна лаж сустиже другу лаж, и то свакога дана. Управо је Ангела Меркел недавно саопштила и рекла – знате, сад сам видела и научила сам из појединих избора и у Европи и у свету да није довољно да четири године радите најбоље за своју земљу – а она ради већ 12 година – да није то довољно. Довољно је данас, у време брзих информација и друштвених мрежа да вас два дана са три, четири или пет лажи нападну и да ви просто не можете да се одбраните, иако четири године добро радите.

То је њихов стил. То је њихов трик. То је намера: измислимо, слажемо – слажемо да је Вучић нешто говорио о породиљама, слажемо да је Маријан Ристичевић рекао нешто што није рекао. Ја се ту љутим на неке наше који нису хтели да прочитају шта је ко рекао, при чему сам замерио и Маријану Ристичевићу што је у одређену тему улазио. А нико није ушао у то да му је неко псовао мајку, да га је неко пљунуо...

(Народни посланик додаје: Јадан.)

Не, јадни сте ви који пљујете. Није јадан онај који је пљунут, већ је јадан онај који пљује. Само то морате да научите. (Аплауз.)

Мислим да су из овога грађани Србије могли довољно да виде и много тога да науче.

Желим да се извиним грађанима Србије што с времена на време морате да се спустите на ниво за који мислите да и вама не приличи, за који мислите да не приличи српској политичкој сцени, јер за неке људе не постоји другачији језик. Не постоји, иако сам био пристојан и бирао сам речи и трудио се да то учиним на веома цивилизован начин, али морате да им покажете да је време батинања у Србији давно прошло, време силеџијства, време изборних крађа заједно са страним амбасадорима је такође прошло и зато сам сигуран и уверен да овако лоша атмосфера која се креира у српском друштву неће моћи још дуго да опстане.

Па или је могуће да ћу ја да завршим, како се неки надају и очекују, као Бојко Борисов и Матео Ренци, или ће неки други на неким другим местима да се обраћају грађанима, а не из овог високог дома. Све ће, наравно, да зависи од народа и од грађана и од њихове воље, која је за нас највиша воља и најважнија воља.

Истовремено, и тиме завршавам, мислим да је од пресудног значаја за Србију, јер смо имали много погрешних одлука у протеклом периоду, много погрешних одлука, много пута нисмо разумели шта је то што се дешава и због тога смо платили високу цену. Највиша је цена неодговорности и цена коју ћемо морати да платимо за бахатост и безобразлук оних који најмање знају.

Желим да се захвалим и вама, народни посланици, али и грађанима Србије, који имају довољно рација и који без емоција и веома добро разумеју шта је то што радимо, и који одлично разумеју шта је то што би да раде неки други.

За крај, радим и радићу само оно што је интерес Србије. Заклео сам се на Устав Србије. Волим Србију не мање од вас, а мислим да је волим највише на свету! Хвала најлепше. (Аплауз.)

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Чедомир Јовановић тражи реч.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Господине Обрадовићу, и на мом Новом Београду, као и код вас у Чачку, човека ваљда истина обавезује. А посебно га обавезује да буде поштен према свом противнику. Све друго је кукавичлук.

Испред мене седи селектор Дејвис репрезентације Србије који читавог живота слави и тугује, али увек пружи руку свом противнику, посебно онда када претрпи пораз. Зато је Ђоковић био велики у Лондону када је загрлио Марија и рекао поштено да је победио бољи.

Ја сам имао прилике да водим своје ратове са Вучићем и ратоваћу у будућности онда када мислим да ме на то обавезује мој дуг према овој земљи.

Што се тиче криминалаца које помињете, прво ћу вам рећи да са вама не желим о томе да разговарам, јер знам да ви нисте саговорник на ту тему, али нећу дозволити да Србија буде гулаг. А ви, господине Вучићу, можете, као и господин Ђукановић, да прећутите оно што знате. Јуче сам то покушао да вам кажем. Нећемо ући у изборну кампању тако што ћемо од људи крити истину.

Не мислим да је то нека храброст, али ако сам имао храбрости да јуче кажем – свака част за тај буџет, будите сигурни да ћу имати храбрости да кажем овој земљи шта је чека у изборима и после избора уколико једном не схвати да смо сами себи увек били највећи непријатељи. А оно што ја знам, зна довољно света који ће сасвим сигурно са вама, господине Вучићу, и вашом странком или без вас, заштити ову земљу.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Реч има Горан Ћирић.

(Бошко Обрадовић: Реплика!)

Члан 104. и став 3. проучите док говори Горан Ћирић.

(Бошко Обрадовић: Ја сам једини шеф посланичке групе који неће добити реплику!?)

Извињавам се посланику Горану Ћирићу, а молим посланика Бошка Обрадовића да не буде тако насилан према мени.

Мени је јако тешко да водим ове седнице, верујте ми. Много теже него вама који улазите, излазите, смислите неку фору, вратите се итд. Ја морам стално да будем овде и нисам баш неосетљива на увреде и на вику. А и женско сам, да се разумемо, ваљда се то види.

Морате се и пријавити, осим што вичете на мене, да бих вам дала две минуте.

(Бошко Обрадовић: Пола сата сам пријављен.)

Пријавите се лепо. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, ви сте управо покушали да ми одузмете право на реплику, а дали сте реч свим шефовима посланичких група, да у два минута одговорим на 38 минута одговора мени председника Владе.

Дакле, Динкић је и даље члан Владе и бави се Уједињеним Арапским Емиратима, иако сте обећали да ћете га ухапсити и овде носили његово робијашко одело у Народној скупштини. Избегли сте да формирате анкетни одбор, јер се плашите истине о изборној крађи; нисте прихватили ни ваш предлог о формирању анкетног одбора.

У Чачку сам, који помињете, добио 40% гласова у свом родном селу, а 37% гласова у кварту где живим. Иначе, пола Владе вам је бивши ДОС, па би требало да се окренете око себе ако имате проблем са оним што је ДОС радио. Незнању, бахатости и лажима сам се учио од најбољег, од вас. А што се тиче скупштинског ресторана, ви нисте имали ни дана радног стажа у животу, цео живот сте у скупштинском ресторану, и ви неке да причате о скупштинском ресторану?

Томислав Николић је био онај који је рекао у „Утиску недеље“ – мене и Вучића је финансирао Мирослав Мишковић и нашу претходну кампању. То је ваш шеф, то је ваш бивши председник странке.

И оно што је најважније, да ли је у вашем изборном штабу агент немачке обавештајне службе Беба Поповић, коме сте платили пет милиона евра на рачун... (Искључен микрофон.)

(Бошко Обрадовић: Шта је сад ово?)

ПРЕДСЕДНИК: У жару дискусије притискате то дугме. Ајде, пријавите се, запамтила сам где смо стали.

(Бошко Обрадовић: Шта се дешава? Чим поменем немачког агента, техника не ради.)

Не знам шта се дешава. Не знам, ја ни не знам ко је то. Само се пријавите. Па неће вас ни машина. Не могу, не знам шта је.

Чекајте да обришем листу, ајде. Имате 33 секунде.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Баш кад поменух агента немачке обавештајне службе Бебу Поповића, некако се техника поквари.

А хтео сам да вас питам, господине председниче Владе, је л' Небојша Стефановић пребацио Синђелића у Црну Гору да помогне Милу Ђукановићу, да га спасите на власти у овој монтираној афери која је на дан избора спроведена и да у том смислу желим констатујем једну важну ствар – ваши пријатељи Камараш и Бојан Бојковић су отели из „Железаре“ 144 милиона евра. Да нисте можда прали паре преко тога пре него што сте отишли...?

ПРЕДСЕДНИК: Ево, прошле су те 33 секунде, колико сам вам одузела...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Наравно, питам и да ли ови ваши пријатељи из Савамале плаћају фискалне рачуне...

ПРЕДСЕДНИК: Прочитали сте до краја ваш говор, хвала вам пуно. Хвала.

Изволите.

Хоћете одговор?

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Даме и господо, предлажем следећу ствар. Мислим да ћете добити најконкретнији одговор.

Још немам формиран изборни штаб, формираћу га довољно кратко пред изборе, да покушам да вам се супротставим, те не може ни господин Поповић нити било ко други да буде члан тог изборног штаба, али имам нешто најконкретније: ако нађете један динар, а не пет милиона којима се гађате, и треба да се стидите, можда пет милиона вама да Мишковић, ја нисам видео пет милиона и не знам шта је пет милиона, али ако нађете један динар да сам на рачун у аустријској банци пребацио господину Поповићу, нисам више премијер.

Лажови једни! Срам вас било! Какве ви лажи изговарате! Срам вас било! И није вас стид? (Аплауз.)

Ево, погледајте сад, ја њима кажем у лице – нађите један динар, а не пет милиона. Нема. Пре неки дан је онај јуловац измислио, каже имам 500 милиона у швајцарској банци. Ја му кажем...

(Бошко Обрадовић: Вулин? Седи у Влади.)

Не, размишљао сам да ли је Бошко Обрадовић или Зоран Чичак, исти су јуловци, нема ту никакве разлике.

Дакле, тај је изговорио 500 милиона...

(Александар Вулин: Постоје лажови...)

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, хоћете ли одговор? Министре, молим вас, оставите премијера да одговори, њега су питали.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Александре, немојте да се секирате, зато што су у лажи увек кратке ноге.

Дакле, запамтите, 500 милиона у швајцарској банци, пет милиона на рачун Поповића у аустријској банци.

Шта сте још рекли? Камараш и Бојковић, па прали паре и узели паре. Један динар... Дакле, толико сам труда, енергије и љубави поклатио „Железари“...

(Коментар: Љубави поготово.)

Тако је. Љубави тој фабрици, тако је. За разлику од вас, који нисте поклатили ни минут времена да решите проблеме смедеревских радника и никад вам није пало на памет.

Ако сам један динар од било чега било када узео, из било које фабрике, било где, један динар, не 140 нечега, хиљада, милиона, било чега, један динар, ја нисам премијер више. Само један доказ ми дајте. Један, било какав. И наравно да га нема, и наравно да вам није пало ни на памет, него да лажу, да лажу, да лажу и да то на дневном нивоу по сто пута тако слажу: па брат ти је купио „Франш“, па брат ти је купио ово... Није купио ништа и неће да купује ништа, и не пада му на памет да купује ишта.

И смешно вам је? Мени је тужно и срамота ме је кад видим с каквом политиком сте успели да уђете у Народну скупштину и каквим сте лажима варали народ све до сада. Важно је да људи сада виде са каквим људима, са каквим... Ви сте говорили о преварама и преварантима... Ја сам пристојан човек, али то је за вас мала реч. То што ви радите, то је срамота за ову земљу.

Ево, дакле, један динар нађите, а не пет милиона, ја нисам премијер. Динар, евро, франак, шта год хоћете, било шта. То воле ови ваши, на то сте научили. Разумео сам вас ја одмах што сте ви то конвертовали у евре, јер ви динаре ни не рачунате за паре. Разумем ја вас сасвим. А ваш проблем је у томе, проблем свих вас овде је у томе што сам ја, за разлику од вас, поштен човек и чист као суза. Образ ми је чист и зато вас побеђујем и побеђиваћу вас докле год то ја будем хтео и докле год будем хтео да се бавим политиком! (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Милан Лапчевић: Реплика.)

Милан Лапчевић нема права на реплику.

Немате посланичку групу. Значи, на спомињање странке којој припадате право на реплику има председник посланичке групе, члан 104. став 2. Није моја зла намера, него немате више групу.

Извињавам се. Шта да радим, не могу још групе да правим.

Реч има Горан Ћирић.

ГОРАН ЂИРИЋ: Госпођо председнице Парламента, господине председнице Владе, госпође министарке и господо министри, поштоване колегинице и колеге, ево данас се наставља атмосфера са јучерашње седнице Скупштине, и овакву атмосферу не виђамо само када имамо представнике Владе.

Мислим да је важно рећи да лично ја, а и Посланички клуб Демократске странке осуђујемо сваки напад и на породицу и на сваког појединца у овој сали. Ево осуђујемо и у случају напада на породицу премијера, онако како смо осудили говор посланика који је осуђивао и оптуживао посланика ДС-а да користи лечење сопственог детета у политичке сврхе, онако како ћемо бранити сваког грађанина Србије који доживљава такву врсту оптужби.

Мислим да је ово важно рећи отворено и јасно, због тога што свака расправа о буџету, о будућности Србије за 2017. годину и даље може бити креативна једино у знатно другачијој атмосфери од овога што данас имамо у сали, јер ће аргументи бити много јаснији и много видљивији, а и биће корисније за грађане Србије. Чини ми се да се ствара атмосфера у којој свако ко има другачије мишљење и ко жели да изрази критички став бива оптуживан да је непријатељ и криминалац, а мислим да из тога морамо да изађемо сви заједно.

Оно што желим да кажем на почетку је што су и моје колегинице и колеге помињале. Ево имамо пред собом буџетски календар – Влада је била у обавези да буџет пошаље Скупштини до 1. новембра, законски рок за усвајање буџета је 15. децембар, који ћемо, надам се и сигуран сам, и испоштовати. Али очигледно је законодавац и тадашња скупштина која је усвајала Закон о буџетском систему имала на уму ту потребу да се време од неких месец дана искористи за анализу буџета и давање неких корисних или мање корисних амандмана и предлога за поправку буџета. Он може да буде сјајан у 99% случајева, али ако 1% тог буџета поправимо, онда смо урадили добар посао.

Ја сам тако и схватио министра Вујовића на Одбору за финансије и буџет када је позвао на консензус свих странака око неких кључних питања. Ми смо спремни за ту врсту консензуса и расправе на такав начин, али мислим да није довољно уложено. Јер, искрено, сама чињеница да смо имали један дан за припрему амандмана и корекцију буџета јесте нешто што није у складу са Законом о буџету.

Ја ћу ту престати са тим коментаром, јер мислим да за то није аргумент да су претходне владе радиле много лошије. И око тога можемо да се сложимо, неки буџети су долазили тамо негде пред Нову годину и усвајани на брзину. То, наравно, није оправдање ни за те владе, али није оправдање ни за ову владу, која није испоштовала рокове дефинисане Законом о буџетском систему Републике Србије.

Неки од аргумената су били да је било потребно боље пројектовати буџет за идућу годину, и вероватно ће то бити одговор, тиме што ћемо имати детаљне податке за три квартала и да смо на основу тога имали и бољу пројекцију буџета, али мислим да је било простора да се да макар пет до седам дана и да будемо у законским оквирима у којима бисмо до 15. децембра усвојили овај буџет.

Оно на шта смо указивали, пре свега министру финансија, јесте кршење Закона о буџетском систему у вези са обавезом сваке владе, а ово је пети буџет који усвајамо у овом саставу ове скупштинске већине, да у случају ако имамо премашен јавни дуг у износу од 45% учешћа у БДП-у, Влада има обавезу да поднесе предлог мера, уз усвајање буџета, о начину на који ће се санирати и свести јавни дуг у законске оквире.

Дакле, актуелни закон прописује 45% учешћа јавног дуга у БДП-у. Ми нисмо имали предлоге Владе ни пре пет година, а ни данас. Мислим да је врло важно данас то поменути и да је важно разговарати на који ћемо начин санирати последице задуживања у протеклих пет година, наравно и претходних задуживања, али у мају 2012. године је премашен тај ниво, 15 милијарди је износило тада, негде око 48-50% учешће јавног дуга у БДП-у, а да је крајем године требало поднети и предлог мера за санирање висине јавног дуга у односу на БДП.

Мислим да смо ту имали једну врло зрелу расправу и на Одбору за буџет и финансије, где је било неких неслагања професора Петровића и министра Вујовића, не морам да кажем неслагања, различитих погледа у смислу да је господин Вујовић рекао да цена јавног дуга пада и да ту имамо више простора, као и да је могуће предложити и корекцију процента дозвољеног учешћа јавног дуга у БДП-у до нивоа од 60%, а са тим се Фискални савет очигледно не слаже, али мислим да је врло важно да о томе разговарамо управо у контексту ових једноставних података.

Два су једноставна податка. Једно је јавни дуг. Висина јавног дуга је у овом тренутку око 25 милијарди или нешто мање, а имамо у буџету, видели смо, и нова задуживања, негде на нивоу 859 милијарди динара. Са друге стране имамо БДП и мислим да је важно разговарати о та два параметра.

У овом тренутку је тешко спуштати јавни дуг, али је, наравно, овде задатак свих нас, а пре свега премијера и Владе, да радимо на стратегији раста и начину на који можемо да повећамо БДП.

Ту долазимо до параметара на основу којих можемо да расправљамо, а то је, пре свега, недостајући извештај за реализацију буџета, макар за три квартала 2016. године на основу којег се пројектује буџет за 2017. годину. Ми сада имамо ситуацију да у Скупштини говоримо о пројекцији буџета за 2017. годину која је пројектована на основу пројекције буџета за 2016. годину, а да ми посланици немамо реализацију буџета за 2016. годину.

Тешко је правити анализу која је заснована на бројкама и егзактним подацима на основу пројекције за 2017. у односу на пројекцију за 2016. годину. Али оно што ми можемо да видимо и мислим да је важно да чујемо и од председника Владе и од министра финансија, то је последњи податак да је наш укупан БДП за 2015. годину – је л' тако?, то је последњи, коначни, званични податак који можемо да нађемо – око 3.900 милијарди динара, што значи да је то на нивоу 32-32,3 милијарде евра, са пројекцијом да је за 2016. годину 2,8, пошто тај податак чујемо од вас. То је отприлике око милијарде на годишњем нивоу и значи да смо у 2016. години на око 33 милијарде. Са пројекцијом за 2017. годину са 3% доћи ћемо до неког износа од 34 милијарде евра.

Видели смо у уводном излагању да је министар финансија изложио план буџета Скупштини Републике Србије на основу пројекције да ће БДП у 2017. години износити 4,4 хиљаде милијарди, то значи негде око 35,7 милијарди евра за 2017. годину, и то је изузетно амбициозан план. Дакле, ми сада треба да говоримо о начину на који ће се досегнути тај ниво БДП-а, јер врло ретко говоримо о апсолутним цифрама БДП-а, најчешће се позивајући на кварталне извештаје који се односе на претходне квартале. Имали смо случај да се позивамо на раст у односу на пад БДП-а из трећег квартала 2014; мислим да су то подаци који нам неће пуно помоћи.

Шта је оно што ми можемо да видимо у пројекцији буџета? Поред овог јавног дуга, који је сигурно велики изазов за Републику Србију, што није одговорност само ове владе, одговорност је и претходних влада, али реално одговорност ове владе и ове владајуће коалиције је десет милијарди већег дуга од 2012. до 2017. године. Одговорићете ми, да.

Шта је изазов и ове године? Дакле, рекао сам, пројекција је у буџету и јасно стоје бројке да је планирано 859 милијарди нових дугова за 2017. годину. Због тога истичем и то су аргументи за потребу да добијемо предлог мера Владе Републике Србије за санирање висине јавног дуга и његовог учешћа у БДП-у, јер ту говоримо о будућности Србије и говоримо о начину на који ћемо живети у Србији.

Мислим да је јасно, и ту треба похвалити тенденцију да се спусти ниво дефицита, пројекција је 1,6 плус оних 0,1% и ту, када говоримо о нивоу општег буџета и дефицита буџета, желим да истакнем оно што смо ретко помињали у овој расправи, а то је стање локалних буџета. И господин председник Владе имао је врло често примедбе на начин на који се воде локални буџети и имали смо уживо пренос, критику градоначелника Ниша и разговор о 50 милиона евра дефицита, само једне локалне самоуправе, у буџету локалне самоуправе. Дакле, то је оно што утиче на укупни биланс државе, али мислим да пресудно утиче пре свега на живот грађана у тим местима.

Желим да ову расправу усмеримо на начин да те бројеве из ексел табела преточимо у то шта значи за реални живот. Ако имате град од

300.000 људи, са таквим дефицитом и са таквим стањем јавних комуналних система, онда говоримо о томе какво ће бити водоснабдевање, какав ће бити третман чврстог отпада, говоримо о здрављу људи, говоримо о чистоћи града, говоримо о грејању, о томе да топлане у том граду не функционишу како ваља, говоримо о животу људи који се искључују са топлане због недовољно квалитетног и скупог грејања и неефикасног система, те носе дрва или угаљ на десети спрат грејући се на такав начин што није нимало комфорно.

Начин на који смо овде усвајали неке законе и практично дефинисали политику по којој су се из године у годину смањивали трансфери локалним самоуправама реално доводи до озбиљних проблема у функционисању локалних самоуправа и комуналних система на нивоу локалних самоуправа, а самим тим и на квалитет живота грађана који тамо живе. И није само питање трансфера, него је и питање ефикасности управљања тим локалним самоуправама; о томе смо разговарали и са министарком за локалну самоуправу и државну управу.

Оно што је такође важно, овај буџет и дефицит се смањује кроз смањене трансфере локалним самоуправама, кроз смањење плата и пензија, кроз увођење акциза за струју и намете који људи осећају, а сви ти намети утичу на квалитет живота и стандард грађана. Али оно што је такође за анализу, то је један од података о којем смо причали и на Одбору за финансије, да планирани приходи од ПДВ-а показују у ствари структуру привреде, а то је да је ПДВ из земље планиран на нивоу 109 милијарди, а да је ПДВ из увоза планиран на нивоу од 375 милијарди динара.

Мислим да је и тај податак нешто што упућује све нас на потребу за већим новцем и већим издвајањем у буџету Републике Србије у подстицају пројеката који могу да подстакну домаћу привреду која ће супституисати увоз, јер је очигледно троструко већи ниво прихода из ПДВ из увоза у односу на ПДВ из земље.

Мислим да су то изузетно важне ствари и господин председник Владе је јуче позвао мог колегу Марка Ђуришића да изађе са неким конкретним предлозима, посебно у области социјалне политике. Желим да кажем да смо Посланички клуб ДС и ја лично поднели низ амандмана, али један од амандмана је изузетно важан и мислим да око тога можемо да се сложимо ако размишљамо о одрживости сваког буџета, и одличног и мање доброг и лошег, јер су пре свега у питању људи који ће користити тај буџет.

Дакле, одрживост овог буџета се пре свега огледа кроз социјалну одрживост свих грађана Србије. А можемо да почнемо пре свега од деце, од младих, од људи који усвајају нова знања – ту је и министар просвете – и оних који треба да гарантују будућност Србије, оних којима не смемо да остављамо овакав ниво дугова и треба да расправљамо на који начин ћемо сервисирати те дугове.

Поднео сам амандман јер мислим да у 2017. години, са растућим нивоом сиромаштва у Србији, не смемо да имамо ниједно гладно дете у школским клупама. Предложили смо амандман да се повећа за шест милијарди позиција „ученички стандард“. Мислим да то није велики износ за тако висок циљ.

Мислим да је то озбиљан пројекат. Прво, не инсистирамо да то буде наш амандман. Уколико ту раздели нису применљиви и уколико има неких непрецизности, мислим да би било добро да Влада прихвати тај амандман и разради то, имамо времена, да се у Србији у свакој основној школи, у свакој средњој школи обезбеди бесплатан оброк за децу, која не смеју да гладују, уколико желимо да инвестирамо у њихово образовање.

Нажалост, многа деца у Србији у овом тренутку немају више од једног obroка. Мислим да држава то може и морала би да размишља о томе. Позивам и председника Владе и ресорне министре да прихвате макар идеју, уколико не амандман у целини, јер мислим да је то изузетно важна ствар.

Други амандман је подстицај најталентованијим ђацима. Јуче смо имали део расправе око субвенција страним ИТ компанијама и о томе на који начин подстицати обуку нових и већег броја инжењера, јер у овом тренутку то јесте дефицитарно занимање у Србији, али мислим да треба одвојити, и ту смо дали предлог путем амандмана, додатне две милијарде да бисмо опет у буџету за просвету повећали нивое и износе којима би се стимулисали факултети који дају најстручније кадрове у овој области.

Мислим да је то могуће, а да ту децу треба селекувати још од средње школе, посебно ону која због свог имовинског стања не могу да досегну до било ког факултета без обзира на таленте. Мислим да је то посао који Влада треба да планира на најефикаснији могући начин.

Ово су неки наши конкретни предлози, за које бисмо желели да о њима размислите, јер је одрживост овог буџета могућа пре свега на такав начин.

Оно што желим да похвалим, и о томе смо говорили, то је инвестирање у изградњу Клиничког центра у Нишу – ту је министар здравља – али мислим да је важна једна ствар. Да, у априлу се очекује отварање Клиничког центра, али треба рећи и треба нагласити да то није било могуће урадити за једну годину. Континуитет тог пројекта потиче из 2003. године и потписивање уговора са ЕБРД-ом није урађено довољно ефикасно. Заслуга је на вама, али шта је важно? Важно је да не буде само форме, да не буде само оног хардвера и да не буде само опреме. У протеклих пет година ниједан свршени студент Медицинског факултета у Нишу није добио посао.

(Златибор Лончар: Хајде само још једном, да сви то чују.)

Добићете информацију. У реду. Ево ја вам кажем, имам ту информацију.

Мислим да је важно рећи следеће, да је то одлична ствар за здравство у Србији, да је то одлична ствар за здравство у Нишу, али је пре свега важно инвестирати у садржаје. Ако имамо дисконтинуитет запошљавања младих лекара, онда имамо дисконтинуитет и нивоа услуга које могу да се очекују, јер специјалисти поред којих треба да расту нови специјалисти, а за то је потребно најмање пет до десет година, захтевају довољно обуке и искуства у том смислу.

Мислим да је важно и ево ја вас подсећам да је ту потребно направити искорак пре свега у пресељењу, јер ће сви кадрови из постојећег Клиничког центра прећи у ту нову зграду са новим технолошким условима. Одлично, али треба размислити на који начин искористити остале капацитете, јер мислим да су ти капацитети довољни за упошљавање младих људи, који ће, рецимо, радити једноставније операције и самим тим стицати нова знања.

Суштина је – буџет може да буде и добар, може да буде мање добар, али је важно да се мисли пре свега о људима. Овај буџет може да буде одржив уколико, рецимо, тај ефекат изградње Клиничког центра у Нишу буде испуњен врхунским садржајима са одрживости, где ће и нови лекари подизати ниво здравствене услуге...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Потрошили сте читаво време, 20 минута за овлашћеног.

Изволите. Одговор.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Уз захвалност за коректан и рационалан приступ, покушаћу да одговорим на свако ваше питање и одређене тезе.

У овом делу око рачуна финансирања, пре свега, ви сте сабрали оно што нам спада у рефинансирање, односно „роlover“, и оно што је потенцијални дефицит. Не може то да буде додатно задуживање, ово је само рефинансирање. Нама долази 790 милијарди, 789.770.000.000 на отплату старих дугова. Дакле, то идемо са роловером. Узимате нове да бисте заменили старе и при томе зарађујемо зато што узимамо под неупоредиво повољнијим условима него што је био случај раније. Погледајте, то вам се односи, овде каже – и набавку финансијске имовине. Дакле, управо је то поступак и процес који сам вам описао.

Да би људи разумели кад причамо о задуживању, ново задуживање увек је могуће у висини дефицита. Добро сте рачунали, ако нам је за милијарду и сто увећан БДП, а за негде 550 милиона евра се задужимо, ми се нисмо задужили, није нам увећан јавни дуг у односу на БДП, јер није важан апсолутни износ јавног дуга, важно је какав је однос јавног дуга према БДП-у. Иначе би многе друге земље, попут Словеније, а рекли бисте да је много задуженија од нас, још четири пута мања, а није, због БДП-а који је неупоредиво већи.

Дакле, једина категорија која је важна, то је однос јавног дуга према БДП-у. Зато људи неретко мешају рефинансирање, односно роловер, са стварним задуживањем и стварним дефицитом. Ми тога немамо. Ми ове године нисмо имали задуживање тог типа, иако смо 50 пута повлачили паре за роловер, али стварног задуживања, реалног задуживања нема. Дакле, то је суштинска разлика између ове две цифре које сте ви прочитали.

Да кренем од онога од чега сте ви кренули, од атмосфере. Поистоветили сте... Ја сам први реаговао и рекао – никада немојте то да радите. Срећан сам што смо направили фонд за лечење деце и што много новца за то дајемо и рекао сам – никада немојте ништа да говорите и у то да улазите; то се не ради, то је просто срамота, то се не ради. Али сте упоредили две ствари које нису сличне и поистоветили их. Ја не могу да изговорим ово да бих вам рекао колико нису сличне и колико то, наравно, није фер на различите начине. Али, оставићемо то.

Кажете стиче се утисак да се не дозвољава политички став и другачије мишљење. Па дозвољава се чак и то да кажете, чак и то да лажете да сам неком пребацио пет милиона евра. Шта је пет милиона евра, шта причате људи? Петсто милиона... Не ви, него говорили сте о атмосфери у Скупштини. Вама сам већ рекао да сте коректно иступали и на такав начин вам ја и одговарам; свакоме према заслуги, наравно.

Дакле, када морате са таквим бљувотинама и лажима да се суочавате, онда се поставља питање – а што не кажете онда ко је крив и одговоран за ту атмосферу? Да л' није крив и одговоран онај који трпи кад му псују мајку или му псују покојног оца? Хајде да то назовемо правим именом, да кажемо ко је. Ја се не стидим и не плашим се да изађем на дуел, као што видите, свима вама. Свима вама, сам потпуно. И да имате не два минута, него 20 плус не знам колико минута да говорите о томе и да сам будем против свих, није ми проблем зато што је то демократија и то је моја обавеза. И најчешће од свих долазим у Народну скупштину.

(Војислав Шешељ: Па укључи мало и министре.)

Е, не може, Војиславе, знам ја ...

(Војислав Шешељ: Слабашни министри нешто.)

Да...

Дакле, да се вратимо. Нећу да улазим у то око претходне владе, али да имате у виду да од 2008. до 2012. године ниједном буџет није стигао пре него што је ове године стигао. Ниједном, само да то имате у виду. Значи, не да се то једном догодило као експец, ниједном није стигао.

Буџет је добар, ја знам да то ви знате. И знам да то чак одлично разумете. За неке ствари сте то и рекли, хвала на томе. Значи држави. Не мора мени да значи. Знам ја шта ви мислите о мени, знате ви шта мислим о вама, али значи за државу и веома је важно да се одговорно иступа.

Говорили сте о висини јавног дуга. И стално се позивате на то, говорите о неких педесет и нешто посто људи, и говорите од 2012. године, а

нама приписујете 2012. годину. Буџет за 2012. годину сте ви донели. Не може неко од 1. септембра да буде одговоран за то што се збило у 2012. години – дошао, празна каса, мора да исплати пензије, мора да се задужи. Ту је крив онај ко је буџет састављао.

Можете да говорите од 2013. године, али то је немогуће, јер је немогуће обавезе које су нагомилане спустити. Да ли смо могли можда шест месеци раније да кренемо у ове реформе? Можда је то место за критику, али ви знате да је то немогуће, јер сте економиста, јер вам се гомилају обавезе које морате да исплаћујете. То су ваше обавезе, и за пензије и за плате, које је неко на такав начин направио.

Рекли сте нема предлога мера за санирање дуга, јер кад је изнад 45%, и тако је, ми мислимо да треба да буде изнад 60%, зато што немамо угроженост када имате могућност задуживања на 3%, а имали смо између пет и седам, и то чак имамо данас на дугорочне обвезнице.

Невезано за то, предлог мера за санирање дуга је смањивање дефицита. Све ово што радимо, комплетан програм ММФ-а, суштина, дефиниција програма ММФ-а је да кроз смањење дефицита и фискалну консолидацију пре свега санирамо дуг и да окренемо трајекторију јавног дуга у супротном смеру. И то успевамо. И да обезбедимо, наравно, трајни, али не само трајни, већ одрживи раст. Дакле, то је циљ програма који смо направили. И само тада и само тако тај програм може да буде успешан. Зато то и радимо. Просто, то је једини смисао програма који смо направили.

Дошли сте до висине нашег БДП-а. Све сте добро срачунали, сем што нисте урачунали дефлатор од 1,6%. И када урачунате дефлатор од 1,6%, доћи ћете до суме од 35,7 милијарди, што је, мислим, врло добар резултат.

Дакле, наша намера је да догодине направимо милијарду и сто, милијарду и двеста, милијарду и триста, и људима у „Политици“, који очигледно не слушају и не знају шта сам јуче говорио, а који су објавили, озбиљан је лист па желим да говорим о томе, који кажу – предвиђена је у буџету 3% стопа раста. Па наравно, зато што смо то радили са ММФ-ом. Предвиђена нам је била за овај буџет 1,2%, па имамо стопу раста од 3%. Трудимо се да буде 4% и даћемо све од себе.

Суштина је у томе да ми покушавамо да створимо нову вредност од милијарду и 200, милијарду и 300 милиона евра, а да нам задуживање неће бити ни ових 69 милијарди динара, што му дође 570 милиона евра, неће бити ни толико, него 300-400. Погледајте колика је разлика, е за толико смо смањили проценат јавног дуга у односу на БДП.

То је суштина. То је цела математика и цела операција је у томе. И мислим да то успевамо. Захвалан сам и вама и свима другима који разумеју неопходност да се то уради, зато што из здравих финансија проистиче здрава привреда. Из здравих јавних финансија проистиче здрав новчаник за целу земљу и за све грађане Србије.

Такође, спустити јавни дуг, наравно, није лако и за то ће нам бити потребне године, али ми данас немамо проблема ни на евробонду ни на било чему. Задуживање нам је најјефтиније у последњих, не знам, колико година, Ненаде? Откад смо на тржишту, нама је данас најниже задуживање – зато што сви верују у српску економију, у снагу наших јавних финансија, апсолутно највише. Питао сам Ненада, зато што је он тамо 15-20 година и он то зна. Не као политичко лице, већ као стручан у Министарству финансија. Нисам само разумео чему смех.

Говорили сте о функционисању локалне самоуправе. Ту је један наш проблем за који знам да ћете се сви ви сагласити; неће неки други. Проблем је у томе што људи не разумеју да морају да направе здраву основу и здраве финансије. То у Нишу је прављено десетинама година. Не кажем да је било много боље у последње две, али је десетинама година прављено, чак не ни десет, јер су се сви понашали тако да су запошљавали што је било могуће више, да су наметали трошкове Граду што је могуће више, да су расходе карикали у небеса, а онда измишљали непостојеће приходе којима ће те расходе да покрију. И сваки пут нам је дефицит био велики. Уопште не бежим од тога да ли су криви ваши, моји, они... супер, сви. Добро је ако су сад разумели да то мора да се промени, и добро је да сви остали то разумеју.

Али одмах да вам кажем, по ономе што смо добили у Влади као захтеве за побољшање ликвидности локалних самоуправа, плашим се да то није случај. Зато ће госпођа Брнабић и многи други имати велики посао да пронађу начин како да извршимо неку врсту надзора, да не бисмо имали градове и општине који су банкротирали, као што имате у Америци и многим другим западним земљама. Морамо да пронађемо начин, зато што нама у општој консолидованој држави све већи део дефицита покрива управо то, и заузима управо дефицит локалних самоуправа, уз пројектне зајмове, што је, чини ми се, добро, баш како је немачки министар Шојбле говорио – важно је да имате више улагања у капиталне инвестиције него што вам је дефицит и тад вам је буџет добар и тад је влада успешна.

Што се тиче сиромаштва, то је увек популарна тема и ја као неко ко се бави политиком то разумем. Имамо много деце која имају један оброк. Ако имамо једно дете које има један оброк, то је много. Али кад говорите о стварним бројевима, о објективним бројевима, то није тако. То је популистички и демагошки лепо да се каже, али кад говорите о стварним бројевима, не говори се о десетинама хиљада, већ је реч о стотинама, што је огроман проблем. Мислим да то треба још боље да адресујемо и зато сам и рекао да треба да пронађемо решење и да боље гађамо одређене социјалне потребе, али за то се не чује начин како то да се изведе. Ни ја немам предлог, такође, и спремни смо да прихватимо било какав предлог.

Кажете шест милијарди за ученички стандард. Кажите нам одакле да скинемо и може. Само кажите одакле да скинемо за ученички

стандард, можемо да разговарамо о томе. И онда ћете да видите да то није једноставно, као што и ви знате да то није једноставно. Просто, буџет се много дуго формира и много дуго прави да би било могуће да се новац пребацује тек тако са једне на другу страну, без контроле.

На крају, још једанпут, уз захвалност за коректну дискусију, не због мене, већ због тога што је важно да људи у Србији знају да добијају и да се неће суочавати са било каквом катастрофом, већ да ће се суочавати са добрим и бољим временом које је пред њима, желим да вам кажем да сам увек спреман да разговарам о прављењу другачије атмосфере, атмосфере у којој ћемо ми... Подсетићу вас, осудио сам посланика Зорана Бабића када је увредио неке од ваших посланика. Није био случај када се то дешавало са друге стране. Увек сам спреман да то урадим, и никакав ми...

(Војислав Шешељ: Нама што су неки рекли да смо мајмун, то ништа.)

Господине Шешељ, сигуран сам да у тим увредама никоме нисте остали дужни, напротив.

Дакле, суштина је у следећем. За тако нешто потребно је не само ко ће да добије простор да то каже не би ли некеме задао политички ударац, већ стварна жеља да се то догоди.

Мислим да људи много воле да гледају када се закрви, како се то каже метафорично, да не правим грешке као они који говоре да постоји чачански акценат, који не постоји. Постоји: краткоузлазни, краткосилазни, „дугоизлазни“ и дугоузлазни. То су једина четири акцента која постоје. Али шта ћете, то неки не знају, па онда не вреди. Морате да их обучите и по том питању. Али је веома важно да седнемо да разговарамо и да видимо можемо ли да постигнемо одређене договоре како Србија да функционише и како да функционишу њене институције.

А ја вам још једанпут обећавам и спреман сам и о томе да разговарамо. Дакле, и за предстојеће председничке изборе, видећемо да ли и парламентарне изборе, имаћете пуну могућност разговора о било чему, о заједничкој заштити...

(Војислав Шешељ: Биће парламентарних избора?)

Рекао сам, господине Шешељ, могућих; не фалсификујте моје речи.

(Војислав Шешељ: Не чује се добро.)

Не чује се добро, да.

Дакле, да разговарамо о томе и да будемо на свакој кутији заједно, и да сваки глас буде сачуван, свака воља народа. Ако ви победите, ми ћемо да кажемо – честитамо вам, победили сте. Србија мора да настави мирно у будућност без подела, што очекујемо уколико се деси и обрнуто. Ја верујем да ће неки у складу са акцентом који користе имати краткоизлазну кампању, а неки богами и дугоизлазну. Али потпуно свеједно, сигуран сам и уверен да грађани Србије знају да изаберу, а да би грађани Србије,

бирајући или вас или нас, увек изабрали дијалог између нас као најбољи метод и најбољи начин за решавање проблема у Србији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само да вам одговорим на ово што сте рекли. Конкретно везано за Ниш, у последње две године 300 медицинских радника је запослено, од тога преко 100 лекара. Укупно у Србији за мање од две године запослили смо 3.200 здравствених радника, од тога 1.400 лекара. Јуче је у Нишу расписан конкурс за 50 сестара, од тога 25 на неодређено време и 25 на одређено време.

Клинички центар Ниш пројекат је из 2006. године, као и остали клинички центри. До 2012. године, када смо дошли, могу сви да се сете, нигде апсолутно ништа није било урађено. То је једина истина. А новац, део тог новца је био потрошен. Тај новац је потрошен без икаквог оправдања, јер су пробијени сви рокови који су били у уговору са Европском банком, а који је већ до 2012. године требало не да буде завршен, него да се већ реконструише. Значи, то је истина.

Затекли смо 2012. године место где је требало да се гради Клинички центар Ниш у једном језеру, у једној бари. Нашли смо ту документацију, исправили документацију и Клинички центар Ниш, као што сте могли да видите, у марту-априлу биће усељен. Влада је одвојила новац, преко 2.200.000.000 динара, за најсавременију опрему у њему.

А добро је то питање што сте рекли – да ли водимо рачуна о кадровима. Водимо, прво из тог разлога као што сте рекли, јер не можете да добијете специјалисту за мање од пет година, а ово су чињенице који су људи запослени у Нишу. Подсетићу вас, 2012. године затекли смо зграду за кардиохирургију у Нишу зараслу у коров, данас Кардиохирургија ради преко 300 операција годишње и скида листу чекања – ко не жели да чека у Београду, одлази у Ниш и може да се оперише без чекања. Значи, то су чињенице, то је истина, где смо оспособили кадар, где смо набавили опрему, где смо набавили материјал и где се све то ради. Значи, то је оно што постоји.

Клинички центар Ниш добио је нову магнетну резонанцу. Клинички центар Ниш је добио два акцелератора, два апарата за зрачење где се очекује да у наредних неколико месеци нема листе чекања за зрачење и апсолутно је смањена листа за магнетну резонанцу. То су чињенице за Ниш. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Горан Ћирић: Реплика.)

Нема у листи. Само још Вулин да вам одговори и даћу вам две минуте. Листа је препуна.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Трудићу се да будем кратак, да вам не одузимам време.

Сваки политичар зна да није популарно говорити о народним кухињама, о сиромаштву и како се ради на томе, јер то никад није довољно и наравно да ће вам свако с правом рећи да то није довољно и да не радите како треба, али ја хоћу да вам кажем истину каква јесте и да се Влада заиста труди. Имамо 77 народних кухиња, 36.000 корисника народних кухиња, ниједно дете не остаје без свог оброка, само ако се обрати нашем систему.

Ви знате да смо у Нишу чак покренули још једну посебну акцију, мимо народних кухиња које финансирамо. Организовале су се институције из нашег система: Студенски центар, Црвени крст, дечје установе и праве бесплатне оброке за оне који су испод црте. Поделили смо на хиљаде таквих оброка, са трошковима нула, само зато што смо се организовали и зато што делимо храну која би иначе била бачена, а сада се ради на одговарајући начин.

Само да би наши грађани знали колика су издвајања за социјалну заштиту, ево прошлог месеца је за 748.296 корисника издвојено и исплаћено 4.117.000.000 динара. То су огромна средства. Да ли су сваки пут добро таргетирана? Нису. Да би била боље таргетирана, радимо оно што није урађено у овој земљи 16 година а о томе се у социјалној заштити прича откако постоји социјална заштита – социјални картон. У наредне две године ћемо га урадити. То је једини начин да прецизно таргетирамо ко има приходе, ко нема приходе, ко има имовину, ко нема имовину. То је једини начин. Досада то једноставно није било могуће.

Вама за повластицу за вртић или било шта дође човек који покаже да има минималну зараду и то је то, он има право на повластицу. А дошао је аутомобилом од 20.000 евра и не можемо да га повежемо са тим аутомобилом. Овакве ствари ће бити промењене и, свакако, биће урађене.

И оно што је, наравно, важно, то је да је новчану социјалну помоћ у октобру примило 107.306 породица. То је 261.548 лица, а од тога су 130.552 лица радно способна. Ја знам да није популарно о овоме говорити, али међу ова 130.552 радно способна лица налази се срж проблема – они који су неформално запослени, који не покушавају да уђу у формалну запосленост јер ће, уколико то ураде, изгубити социјалну помоћ и све ове привилегије. Е сад, са њима се мора радити и читава реформа социјалног система се ради управо на томе. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Дајем реплику. Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Хвала на одговорима.

Нико овде не тражи популарност по овој теми. Овде је идеја наћи решења, да смањимо разлике тамо где су најмање потребне, а то је међу децом у школи, где једно дете седи, и нема од родитеља за оброк, поред другара који имају све могућности. Суштина је смањити те разлике

тамо где су оне најнепотребније, јер ту почиње заједничко одрастање и заједничко сазревање, и начин да напредују и уче у животу.

Радује ме оно што сте говорили, господине министре здравља, да је расписан тај конкурс у Нишу. И добро је да смо иницирали ту тему, јер смо свесни тога да квалитет ни у здравству, па ни у држави не значе квадратни метри и километри и територија пословних простора, већ да ту вредност чине људи, њихова знања и њихова спремност да усвајају та нова знања.

Зато је важно да не изгубимо континуитет људи који ће усвајати та знања, јер пет година је произвело то да је велики број здравствених радника, нажалост, то и ви знате, сви ми знамо, отишло из Србије. Јер нису видели своје могућности у Србији. Због тога је важно да ове капацитете паралелно отварамо тако што ћемо их испунити правим садржајима, и то је била идеја.

И председник Владе је коментарисао стање у буџетима локалних самоуправа. Рећи ћу вам за 2004. годину, лично сам носио ту одговорност од 2000. до 2004. године у Нишу. Сва јавна предузећа су била у плусу и остало је негде око 30 милиона евра следећем градоначелнику, и то је нешто што може да се провери.

Али суштина ове расправе, мислим, лежи у томе – тешко ћемо ми смањити јавни дуг када говоримо о односу јавног дуга и бруто друштвеног производа. Треба повећати бруто друштвени производ – лако је рећи, али ако знамо апсолутне бројке, пројектованих 30,7 милијарди је 30% мањи бруто друштвени производ од Хрватске, која...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

(Горан Ћирић: То није само ваш проблем, то је био проблем свих претходних влада.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Ако смем да кажем само, то је проблем нашег народа. Никада нисмо били јачи од њих у економији, никада. Од успостављања бановине имали су неупоредиво већи бруто друштвени производ него ми, али се та разлика, морате да признате, смањује први пут у последње две године. Први пут имамо спољнотрговински суфицит са Хрватском. Увек смо имали дефицит, и у ваше време. То су добре ствари, то су добри помаци.

Не можете да стигнете... Ви понекад, кад вам је потребно, користите апсолутне бројке; кад вам је потребно, користите проценте, океј. Али управо јесте суштина у томе да увећаним растом покушавамо да их пристигнемо. Јер увећани раст нам значи и смањење јавног дуга. Није важно да ли ћемо за пет или десет година да имамо 55 или 60 ако све време то контролишемо без проблема и увећавамо раст. То је суштина целе приче. То је оно што радимо, све то радимо управо због тога, и верујем да у томе можемо да успемо.

Што се тиче смањивање разлике за децу, то је лепо рећи, али када кажете људима хајде да имамо униформе, хајде да сви буду једнообразно одевени, а не једно дете у патикама од 20.000 динара, друго дете у патикама од 800 динара, онда то нико неће да прихвати и крене револуција и против министра и против Владе. Дакле, шта год да кажете, шта год да урадите, никад није довољно добро решење. Када бисмо то предложили, онда бисте нам рекли – кренули сте у уравниловку, а ми живимо у капитализму. И такве се ствари дешавају.

Погледајте, уосталом, како то изгледа на Западу, где су те разлике много веће него код нас, а мислим да је за нас важно да пре свега не дозволимо да те разлике буду засноване на криминалним пословима, на тајкунско-криминалним пословима, као што је то био случај до јуче. Мислим да је то наш задатак и да бисмо се на тај начин најбоље изборили за другачију и успешнију будућност.

У сваком случају, још једанпут хвала, а наши људи имају налог да, уколико постоји могућност да се са неког раздела скине нешто новца и стави тамо где мислите, спремни смо и да разговарамо и да видимо да то учинимо; дакле потпуно смо отворени за то. Хвала вам још једанпут. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Сада, по редоследу пријављених, Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, ја сам, изгледа, једини народни посланик у овој скупштини који није успео да прочита текст Предлога закона о буџету. То смо добили у петак навече; сви сте ви прочитали. Ја се вама дивим. Видим, ви сте млађе, паметније генерације, интелигентније, и можете брзо да читате. А шта ћемо ми глупљи? И ми глупљи морамо бит заступљени у Народној скупштини. Ево ја као припадник такве групације нисам стигао ово да прочитам. Ја читам 200 страна дневно, ако цели дан читам, онако да се удубим, да памтим, да бележим, да упоређујем итд. Зашто је до тога дошло, то би требало да се изјасне и Влада и сви министри.

Ја сам ускраћен за право да се припремим за расправу о буџету. Можда заслужујем, ко ми је крив што сам глуп. Међутим, Пословник је мислио и на нас глупље, па у члану 172. каже: „Претрес предлога буџета на седници Народне скупштине може да почне најраније 15 дана од дана пријема предлога буџета у Народној скупштини.“ Дајте ми, људи, тих мојих 15 дана, да се припремим. Како сте ми отели 15 дана? Где ми је тих 15 дана? Општи нормативни акт ми гарантује тих 15 дана. Чему доношење закона о буџету по хитном поступку? Па још четири одлуке и шест закона, па још обједињена расправа?

Шест дана ми треба да прочитам буџет и најмање један дан за ових шест закона. Одузели сте ми једно право без икаквог разлога, а ја желим да ми се врати то моје право. Немојте да ваша жеља за ефикасношћу

гуши демократију. Ово је демократија; имам право на 15 дана, да бих био у току, да бих разумео о чему говорим. Лако је говорити парцијално о једном делу буџета и лако је уводити демагошке расправе и онако написати говор па удри. А да би се водила компетентна расправа, е то није довољно.

Даље, зашто је дошло до нарушавања основних системских закона ове земље? Имамо Закон о буџетском систему. Тај закон има посебно поглавље које се зове Буџетски календар и у њему је све таксативно набројано – од 15. фебруара шта Влада треба да ради, шта министри, шта директни корисници средстава за буџет итд. И онда се каже да 1. новембра Влада усваја Предлог закона о буџету и доставља га Народној скупштини. Првог новембра, а данас је 6. децембар. И рок је онда 15. децембар да се усвоји закон.

Ја знам да ће премијер рећи, указати да су они пре били много гори. Јесу, али зато су и одувани с власти и зато су им се партије овако истањиле, једва цензус пролазе. То, дакле, није оправдање. Не може бити изговор. Ви сте обећали владавину законитости и морали сте то да поштујете. Ако Закон о буџетском систему каже 1. новембар, морате то да поштујете. Зашто није 1. новембар? Шта ћемо сад? Нисте испунили законску обавезу.

Друга ствар, која је још озбиљнија, по Закону о буџетском систему ми смо морали да усвојимо претходно завршни рачун буџета за 2015. годину. И ту постоји календар по коме се мора донети тај завршни рачун, па је по том календару крајњи рок да Влада достави Народној скупштини предлог закона о завршном рачуну буџета Републике Србије и одлуке о завршним рачунима организација за обавезно социјално осигурање 15. јул.

Зашто је то важно? Зато да бисмо ми народни посланици могли да вас контролишемо, да видимо да л' сте исправно трошили паре, да видимо да ли сте одступали од буџетских ставки, да ли сте нешто мењали у буџетским ставкама без Народне скупштине, без закона о ребалансу буџета. Јер ово не значи много ако ми не знамо шта се иза тога крије, како се тиме располаже.

Ви знате, имали смо за ту 2005. годину више афера у Влади Србије. У вашој влади, господине Вучићу. Сетимо се афере са министром Вулином. Његово министарство и он расписали су конкурс за финансирање невладиних организација по одређеним пројектима. На конкурс су се јавиле и невладине организације формиране непосредно пред расписивање конкурса и оне које су формиране након расписивања и тај скандал, који је одјекнуо у јавности, натерао је министра да то повуче.

Имамо други случај. Имамо случај министарке Зоране Михајловић, која је на својој службеној кредитној картици, министарској, направила трошак од 1.515.451 динар; од тога је рефундирала само 619.000, а оставила дуг од 895.951 динар. У једној продавници доњег веша

италијанских брендова потрошила 83.992 динара с тог рачуна. У Њујорку, чувена робна кућа – 233.380 динара; неки ручак – 133.879 динара.

То су скандали који су избијали у јавност на које није било одговора. Требало је да се одговори, није одговорено. Требало је да се сад покаже, кроз завршни рачун буџета за 2015. годину, шта је ко заправо трошио и колико је трошио. Најважније је да се види да л' су паре наменски трошене, па макар и пропало оно за шта су трошене. Важно је наменски. Контролна функција Народне скупштине овако се не може извршити, не може се задовољити.

Даље, има појединих ставки у овим буџетима што сам успео онако да погледам, нисам свакако могао све, које су за мене проблематичне. Из буџета четири милијарде јавним телевизијским сервисима Србије и Војводине. Зашто, људи? Па видите ли какву политику они воде? Ми финансирамо телевизију која је против Србије, која је против интереса српског народа. Ми финансирамо Бујошевића, који сам себи одређује велику плату, огромне паре исплаћује да се иде на светско првенство у фудбалу, има око себе један круг уредника или уредница којима даје огромне плате, а други бедно живе. Зашто му то дати? Не можете да га смените можда, али кад се бирао овај РЕМ, требало је водити рачуна да то буду људи који ће водити бригу о националним интересима.

Док се не смени Бујошевић, ја не бих дао динара. Ал' бих ишао на то да се приватизује и државна телевизија. Зашто да она буде и народу на врату и терет буџету државе? Нека иде у слободну утакмицу са осталим телевизијама, па ће опстати или пропасти. Лепо је продати. Проценити вредност, продати и готово, нека плива на тржишту. А не да плаћамо антисрпски програм, и као грађани – није много, додуше, 150 динара – али и као држава, преко буџета.

Имају ту ставке које су невероватне. Агенција за борбу против корупције, то је под бројем 481, дотације невладиним организацијама – 8.514.000 динара. Агенција за борбу против корупције има дотације невладиним организацијама. Како? Зашто? По ком основу? Па она треба и код њих да утврђује има ли корупције или нема, а не да им даје паре да се корумпирају тамо. Ми знамо кол'ка је корупција око финансирања невладиних организација, а ви сте то онако разлистали по појединим министарствима, по појединим агенцијама и тако даље.

Гро тих невладиних организација треба пустити да се угуше, ако њихове иностране газде неће даље да их финансирају. Не кажем, удружења инвалида, бораца, за одржавање традиција ослободилачких ратова Србије и тако даље, које нешто раде, које су патриотске, треба финансирати њихове програме. И то треба да буде једно министарство, најприличније је Министарство за културу, и да се зна да их оно има у својим буџетским ставкама. Али ви попуштате под притисцима са Запада, јер ко год са Запада овде дође, инсистира на цивилном друштву.

Шта је за њих цивилно друштво? Они су тај појам извитоперили. Реч је о грађанском друштву. Грађанско друштво ми имамо, али као цивилно друштво они сматрају те невладине организације па онда траже да их Влада финансира. Деведесетих година само су из иностранства финансиране, осим оних наших стандардних удружења грађана.

Цивилно друштво, цивилно друштво... сваки амбасадор говори цивилно друштво, сваки министар споља инсистира на цивилном друштву. Докле? А цивилна друштва шта раде? Уништавају државу, националне интересе, националну свест. Највише атакују на националну свест.

Преговарачки тим за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији 64.940.000 динара. Шта они раде? Где они троше те паре? Ајде, путују у Брисел. Па не може 64 милиона тако лако да се потроши. За шта, где? Тања Мишевић је главна тамо, знамо је још из досманлијског времена.

Дотације за „Егзит“ 35 милиона динара; па још даје Скупштина Војводине из свог буџета, па још Нови Сад из свог буџета. А кад вам је поднесен завршни рачун „Егзита“? Желим одговор од премијера – да ли је Влада добила завршни рачун „Егзита“? „Егзит“ је одржан. Има он неку туристичку функцију. Нисам ја против „Егзита“, али сам за контролу трошења пара, ако већ држава даје. И зато сам да се дају мање паре него што се иначе дају, јер пазите, укупна подршка раду „Матице српске“ 45 милиона, а „Егзит“ 35 милиона.

Људи, „Матица српска“ нам је и отац и мајка. То нам је очувало националну свест. За „Летопис Матице српске“, најбољи и најстарији српски књижевни часопис, ове године није било пара да се штампа. Како су добили те паре после, ја не знам. Е, за „Егзит“ је било. Овамо култура... На „Егзиту“ мало ове савремене, модерне музике, која мени као старијем уши запара. Ја више волим да слушам оперске арије него то, ал' то је ствар укуса. Ал' не може толико пара! Култура коју шири „Матица српска“ оплемењује, а „Егзит“ нам уноси огромне количине дроге.

Није још време, полако; имам још неколико ствари да кажем.

Ова влада није имала храбрости пуне четири године да донесе закон о платним разредима. Ви говорите о просечним платама у јавном сектору. Оне су варљива категорија. Дозвољавате, даље, ситуацију у којој министар има плату до 120.000 динара, не више, ја мислим да ниједан нема више, а гувернер Народне банке 550.000, Заштитник грађана триста и нешто хиљада, директор РТС-а, опет, 300.000, а директор Агенције за контролу летења 900.000.

Добро, стручњаци Контроле летења су веома важни за државу. Нема их много; имају велику обуку и добро пролазе на иностраном тржишту. Дајте изузетак за те стручњаке, да имају велике плате колике су у окружењу да не би побегли, а директору и осталом особљу, које и ако оде одмах имамо замену, дајте просечну плату у јавном сектору; па мало више

од просека, али не 900.000 динара. Не може спремачица у Контроли летења да има већу плату од професора универзитета, људи! И то нам се дешава.

Фондација Зоран Ђинђић – 10 милиона, фљас. За шта? Која се успомена чува ту? Успомена на Зорана Ђинђића. Због чега?

(Радослав Милојичић: Зато што је био премијер.)

Па он је осмислио ових 12 година пропадања Србије. Он је отпочео. Он је дао систем. Све што су радили Коштуница, Тадић и остали радили су у оквиру тог система уништавања привреде.

(Радослав Милојичић: Председнице...)

Кена, ћути!

(Гласан смех у сали.)

(Радослав Милојичић: Не можеш да вређаш.)

Шта вређам? Говорим истину само.

Ово ми време одбијте од мог времена, госпођо Гојковић.

Не можемо то да радимо. Фондација носи његово име – од добровољних прилога; имате ви сви добре плате, добровољне прилоге и тако даље. Овде нема фондације професора Лазе Костића, а има Зорана Ђинђића. Како? Која је то заслуга Зорана Ђинђића? Што је шеф првог мафијашког пуча у историји човечанства...

(Радослав Милојичић: Председнице, молим вас. Пословник.)

... Што је пуч финансиран са Запада...

(Председник: Посланиче...)

Молим вас...

(Председник: Не, не...)

Ја образлажем зашто то не сме да буде у закону о буџету, и ја се држим теме.

(Радослав Милојичић и Горан Ђирић: Он није жив.)

(Председник: Све је у реду.)

Не, он је жив у свима вама.

(Председник: Не...)

Молим вас да завршим до краја. Говорим о закону о буџету. Нема места у буџету за финансирање Фондације Зорана Ђинђића, јер то Зоран Ђинђић ни по ком основу не заслужује. Зоран Ђинђић заслужује само једну ствар – да се расветле околности његовог убиства. Да нисте Игора Бечића поставили за шефа Одбора за контролу служби безбедности, да сам ја био шеф тог одбора, верујте, већ би то било разјашњено.

(Чедомир Јовановић: Не може и Лауфер и то.)

Може, може. И Лауфер ...

(Председник: Време, посланиче. Имате још 10 секунди које сам вам узела и то је то.)

(Зоран Живковић: Повреда Пословника.)

(Председник: Свакако, да. Само полако.)

Дакле, имао сам још неке ствари ту да кажем. Није битно, остаће неизречене овога пута. Рећи ћу их следећи пут, рећи ћу их по неким другим тачкама дневног реда, али Влада још није успела...

(Председник: Хвала. Сигурно ће бити реплике...)

... Да одговори својим обавезама и да те обавезе изрази кроз нацрт предлога буџета. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Повреда Пословника. Изволите, Ћирићу.

(Зоран Ћирић: Реплика.)

Реплика? Мора повреда. Реците. Ал' нисте у систему. Да ли има неког ко је у систему а да је тражио повреду Пословника?

(Зоран Живковић: У систему сам.)

Нисте. Маринковић, Вулин, Лончар, Милојичић.

(Зоран Живковић: Зелено је. Трепће зелено.)

Трепћете? Добро. Само моменат, да саслушамо врсту повреде.

Посланиче, молим вас.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ево га, хвала. Повређени су чланови 107. и 108. јер сте допустили претходном говорнику да на најгори, најувредљивији начин прича о човеку који апсолутно ни по ком основу није заслужио да се о њему говори зло. Наравно да је дискусија о буџету искоришћена за лични обрачун са покојним Зораном Ћинђићем. Питање је зашто то неко ради, а ја не могу да дам одговор на то питање, али да је здраво, није сигурно.

Ваша обавеза је била да прекинете говорника и да га упозорите да не може тако да говори о историјској личности која сигурно није била мафијаш и сигурно нема никаквог разлога да се због њега стиде ни његови пријатељи, ни његова породица, ни највећи број грађана Србије, који су нормални и здрави људи, и да лоше говоре о њему.

Потпуно је нормално да се из буџета Србије, одакле се новац даје на многе ствари, један мали промил да и за тај фонд, чији је циљ стипендирање успешних, талентованих студената.

Ја тражим да се гласа о повреди Пословника.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Само да вам кажем, нисте били тако сензитивни када је Бошко Обрадовић, посланик, вређао премијера. Све и свашта му је говорио; нисам га прекинула.

(Зоран Живковић: Премијер је жив.)

А жив је, то је аргумент? Аха.

(Народна посланица добацује.)

Посланице, нисам очекивала тај коментар баш од вас. Вређао је Расима Љајића, вређао је Зукорлића, вређао све Бошњаке и тако даље и ја нисам реаговала, јер то је...

(Зоран Живковић: То је сензибилитет...)

Будите љубазни, морам да одговорим, иако ми се не одговара. Ал' Пословник ме тера, тако сте га написали.

Значи, не може сваки мој одговор да вам се допадне, али сам сматрала да можда неко има такву политику да вређа, па хајде да га пустим. Посланик Шешељ је говорио о десет милиона динара датим за једну фондацију. Ја једино да лепим фластере људима, зависно од тога чија се дискусија допадне некоме, чија се не допадне. Ту сте ви сви, па укрстите аргументе и разговарајте, ал' не може председник да скаче и да лепи фластере и дели. Направићемо јавну набавку, набавићу фластере, само ми реците која боја је за кога.

Гласаћемо свакако, али није моја улога то.

Посланиче Ћирићу, желите реплику?

(Горан Ћирић: Обраћао се лично.)

Лично? Добро. Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Да, посланик Шешељ се директно обраћао Посланичкој групи ДС уз констатацију – Зоран Ћинђић живи у вама.

(Војислав Шешељ: Значи живи?)

Да, живи. Живи у нама и памтимо, наравно, оно што је радио...

(Председник: Молим вас, само немојте да комуницирате овако, само преко мене.)

Памтимо оно што је радио за Србију, а Фондација ради одличне ствари за пре свега младе људе који и даље поштују енергију Зорана Ћинђића и који се чак нису родили или су имали две године када је он, нажалост, убијен. Мислим да је важно одржати рад Фондације кроз подршку тим младим људима, најталентованијим, који добијају прилику да у најбољим компанијама у Немачкој доказују та своја знања и сакупљају та своја знања.

Али оно што је важно рећи, били смо доследни у позиву свим посланицима да не вређамо једни друге, да не копамо по туђим животима, а посебно не по животима породица. А оно што је најболније, то је оваква врста говора о људима који нису живи, нити имају прилике да одговоре на то. Због тога реагујемо и због тога сте морали да реагујете на овакав начин говора о човеку који је данас мртав.

ПРЕДСЕДНИК: Реаговала сам, али није битно; ви бисте мене напали и овако и онако, како год желите.

Реч има Александар Вучић.

Молим посланике да не вичу на друге посланике.

Молим посланике да наставимо са радом. Премијер ће одговорити на претходну дискусију.

Изволите, имате реч.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Само да прекинете расправу, ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче Шешељ, молим вас.

Молим посланике да не добацују.

(Војислав Шешељ: Имам интелектуални разговор са Жарком.)

Верујем, из различитих аспеката интелектуалности, да.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Знате, кад човек слуша све говорнике данас, а људи морају да разумеју да, иако је реч о мањини коју изузетно поштујемо, када говоре толико пута једни за другим, зато што имају фрагментиране посланичке групе, рекло би се да представљају већинске ставове грађана Србије, а само је један одговор са друге стране. Немам проблем ни са тим. Мислим да демократију као облик политичког режима ничим ниједног секунда нисмо угрозили.

Данас смо се суочавали с тим да нас поједини посланици овде пореде, мене вероватно са Хитлером а неке с неким другима, на конференцијама за новинаре које су држали... А знате зашто? Само зато, пошто су се после много превара дочепали Парламента, чини им се да би могли да остану без Парламента. Глумили су и Влахе кад је требало, глумили су многе друге не би ли ушли у Парламент и сад кад су се дочепали своје плате, ову земљу су поредили са нацистичком Немачком; мене са Хитлером ваљда зато што ми је цела породица побијена од Хитлерових слугу. Али шта ћете, то ваљда довољно говори о таквим људима.

Видим да се то разбуктало на различите начине. Видим да се жали и амбасадор ЕУ што сам рекао да ме не интересује шта мисли о унутрашњим политичким збивањима, само то није додао, тај наставак. Не интересује ме шта мисли о политичким факторима у Србији, не интересује ме шта мисли о унутрашњим политичким збивањима, интересује ме шта мисли о реформама које треба да спроводимо, и то је цитат онога што сам изговорио. Али не вреди, шта год да кажете, увек ће људи који покушавају да изговоре нешто наћи довољан разлог.

Господин Шешељ је, наравно, нашао паметнији приступ, он је и лукавији и искуснији, али ћу вам сад навести како је демократија данас угрожена, а како је била некада, када сам заједно са господином Шешељем био у Влади, у којој је он био потпредседник, свакако најзначајнији потпредседник Владе Србије. Он је рекао да смо ми данас каснили 15 дана, месец дана, да нисмо дали 15 дана. И буџет за 1999. и буџет за 2000. годину дошао је најмање 17 дана после буџета који смо ми ове године доставили посланицима у Народној скупштини.

Што сте тада угрожавали демократију, господине Шешељ? Или нисте тада...?

(Војислав Шешељ: Тада је било ратно стање.)

А тад је било ратно стање? Па, нисам знао да је било за 2000. ратно стање. Хајде, ако је могло да се говори... Није било ни за деведесет...

(Војислав Шешељ: Две хиљадите су досманлије доносиле.)

Не, за 2000. годину смо ми доносили буџет, знате ви то добро. Знате, ја нећу да лажем ни на једну страну, ни овако ни онако. Знам ја ко је одговоран за 2000. годину. Не могу они да буду одговорни са четири месеца власти. Зна се ко је доносио буџет за 2000. Па тад демократију нисмо угрожавали.

Говорили сте да смо дали обједињену расправу. У оба та случаја имали смо обједињену расправу. Рекли сте – четири одлуке и шест закона. У једном случају имали смо шест одлука и осам закона. Толико о демократији која за нас важи када смо у опозицији, а када смо на власти за друге не важи.

Али ја сам разумео и могу чак да се сагласим са вама и да кажем да ћемо веома озбиљно да поштујемо тај календар и трудити се да убудуће не изађемо из оквира тог календара. И захвалан сам на томе, рећи ћу вам још једну ствар зашто. Зато што сам схватио из свих ових расправа да је то у ствари најозбиљнија критика акта који смо донели пред вас. Зато што јесте добар буџет, зато што је озбиљан буџет. И то су могли грађани Србије да чују, да је то у ствари најозбиљнија критика.

Ја за то имам једно оправдање, тј. два. Једно оправдање је то да смо имали ММФ. Дакле, ММФ је дошао овде 2. новембра. Није било могуће да 1. новембра кренемо. Морамо да завршимо ревизију, ми смо у програму ММФ-а, од којег тражимо повећање плата и пензија. Не можемо да дођемо пред вас са актом без повећања плата и пензија. Ако дођемо без повећања плата и пензија, ми немамо буџет. Ми смо желели да учинимо грађанима Србије, а буџет смо могли да спремимо и раније.

Други разлог је безброј техничких проблема да би буџет изгледао овако, готово па савршено. Безброј техничких проблема. Да ли смо ми били недовољно способни да све то савладамо? Могуће је, али смо успели то да савладамо и заиста сам задовољан тиме како то изгледа.

Ви сте изнели неколико веома конкретних примедби на завршни рачун и потпуно сте у праву. Само, завршни рачун никада није био у Скупштини. Можда ћете рећи, и с правом ћете рећи – па што бисте се ви поредили са свима другима? Није он био ни 1999. ни 2000, није био ни данас. Е сад, шта је суштина? Суштина је у томе да ми имамо анализу потрошених пара. Ја вас молим да то погледате. Сваког месеца на сајту Министарства финансија имате комплетну анализу потрошеног новца, квартално, све са стањем јавног дуга, неретко чак и на дневном нивоу. Само вас молим да то користите.

Желим такође да вам кажем, колико сте опет потакли нешто што је важно, да ћемо ми ускоро доћи пред вас први пут са завршним рачуном. За 2015. годину нисмо могли да завршимо. Имате један технички проблем, за који није Влада одговорна, већ ДРИ. Не можемо ми да дођемо без става ДРИ пред Народну скупштину Републике Србије. Дакле, нити шта кријемо, већ све веома транспарентно трошимо. Чак и ово о чему сте ви

говорили, за Фондацију „Зоран Ђинђић“, за „Егзит“ и за све друго смо поставили. Нисмо ставили невладин сектор па да се не зна, него смо ставили да се за све то зна зашто трошимо и како трошимо, до чега ћу доћи.

Што се тиче Радио-телевизије Србије – четири милијарде у буџету, од тога 3,2 милијарде иде за РТС, а 0,8 милијарди, једна петина, иде за Радио-телевизију Војводине. Тако су расподељена средства у буџету.

Могу да вам кажем да смо се двоумили и гледали шта, како и на који начин да урадимо. Двоумили смо се и имали смо политички приступ, не могу да кажем сличан или исти као ви, али свакако не приступ који би с одушевљењем говорио о ономе што ради Јавни сервис, с једне стране; с друге стране, имали смо приступ – да видимо да ли ми својим понашањем или својим евентуалним политичким незадовољством угрожавамо функционисање Јавног сервиса и да ли размишљамо о људима који тамо раде и њиховим породицама који ће остати без примања зато што се РТС није реформисао у финансијском смислу.

Нећу да говорим о програму. При томе, ја не мислим да је он антисрпски. Ја мислим да је он неретко српски. Не увек, али није антисрпски. Мислим да је неколике или многе ствари на веома одговоран начин урадио. А шта мислим о њиховој политици, потурањима у различитим информативним емисијама, шта мислим о томе када су вест за мој сусрет са Владимиром Путином ставили у дванаести минут Дневника, што није вест, сложићете се, ни у једној земљи на свету да буде за дванаести минут... Просто, то је немогуће да се било где деси и да свима то буде потпуно нормално да се председник Владе сретне са председником једне од две-три најмоћније државе на свету, и то званично, а не незванично... Где имате случај када вам инсистирају буквално на разјаривању народа поводом случаја „Хеликоптер“, где кажу – а сви знамо да су тамо новинари били и да су чекали министра, или са министром итд., и да отворено лажу. Па наравно да се љутимо. А да ли је то разлог да им не определимо новац? Ја мислим да није, зато што и даље мислим да је то једна пристојна телевизија.

Морамо, такође, да бринемо о платама запослених, јер запослени на РТС-у не би имали плате уколико ми не одвојимо новац из буџета. Дакле, то треба свима да буде јасно, јер они нису у стању да зараде довољно новца. Негде око 19, 20, 21 милион евра од сопствених прихода, плус ово што им ми обезбеђујемо, што им грађани обезбеђују, што им сви ми обезбеђујемо кроз не високу претплату, сложићете се, рекао бих веома ниску претплату, то је 1,1 еуро на месечном нивоу, заиста не високу претплату, и зато им то надомешћујемо из буџета.

Што се тиче ослободилачких ратова и нашег ангажмана, мислим да треба да сте поносни на Владу Србије, и знам да негде и јесте, као што ја јесам, баш због тога што смо урадили. Почели смо са Републиком Српском да заједнички обележавамо апсолутно све догађаје из

наше историје, из историје српског народа. То радимо, чини ми се, на веома добар начин, са много укуса, не вређајући никога другога, са мером баш каква је потребна да буде.

Први пут смо обележавали датуме почетка агресије на Србију на званичан, и то на, рекао бих, импресиван начин, желећи да покажемо да такве ствари нећемо да заборавимо. Држимо велике скупове у Јасеновцу, а не да одемо да положимо цвеће, да наш народ не би заборавио шта се све збивало у Јасеновцу. Почињемо са изградњом музеја Холокауста у Новом Београду, да свако ко дође у Београд зна о чему се говори и о чему се ради. Ми смо бринули и о споменицима и о улицама, и Бори Пекићу, који није са нама исто мислио, а који је великан, један од највећих српских писаца у нашој историји, до улице Брани Црнчевићу, нашем заједничком пријатељу, до споменика Гаврилу Принципу, до тога да први пут у нашем граду правимо споменик Стевану Немањи, који ће бити величанствен, преко пута Владе Републике Србије. (Аплауз.)

Када говорите о дотацијама невладином сектору, желим да знате, ја разумем вашу политичку побуду и вероватно бих био, не могу да кажем на истој страни или да бих исто мислио, али не бих се у свему разликовао од вас. Али овде се ради, да и ви имате у виду, и о спортским савезима, званичним црквама и политичким странкама. То се само тако назива у том разделу. Дакле, за тај новац, који је огроман, покушајте па смањите.

(Војислав Шешељ: Али ово је Агенција за борбу против корупције.)

Не, не, Агенција за борбу против корупције је нешто друго. Сад ћу вам ја рећи за Агенцију за борбу против корупције; то је друго питање. Агенција за борбу против корупције има веома важну улогу у нашем систему. Да ли сам увек сагласан са политичким изјавама свих чланова Агенције за борбу против корупције, свакако да нисам, и знам да то одлично знате. Али они имају важну контролну улогу и мислим да њихова улога треба да буде ојачана, мислим да треба да им помогнемо по том питању, да не бисмо ми, из извршне власти пре свега, могли да судимо о њиховом раду, већ да им помогнемо да они буду ти који ће, па некад можда и преоштро, некад можда и не сасвим с правом, моћи да нас контролишу.

Што се тиче новца за Брисел, нама некада оде, и неопходно је да оде, за отварање појединих поглавља и по 20 и 30 људи. Ми данас не можемо више да узимамо у закуп и хотел и мотел... То су радиле многе земље, од Словеније, Хрватске, узимали су у закуп на годину, две или три у току преговора са ЕУ. Ми то не радимо и наши трошкови ту нису мали, али то је наша обавеза и ја мислим да је добро што јесмо на европском путу.

Желим да вам кажем да имам једну добру вест, чини ми се, за грађане Србије, што не значи да ће то бити отворено, јер има ту других земаља, али добио сам овде вест, вероватно први у земљи, да ће Немачка

подржати отварање сва три поглавља до краја године за Србију – и Поглавље 5, и Поглавље 25 и Поглавље 26. (Аплауз.)

Знате, ако нас Немачка подржи по том питању, онда то ипак нешто говори, ипак нешто значи. Када вас подржи убедљиво најмоћнија земља ЕУ, једна од најмоћнијих светских економија, када они на такав начин гледају на Србију и гледају у Србију, уз све критике и примедбе, које увек имају, и када они то подрже, и САД, а немају против Руси, када то све успемо на такав начин да урадимо, онда мислим да је то за нас веома важно и добар резултат.

Говорили сте о „Матици српској“. Желим такође да вас обавестим да сте могли да видите већи новац издвојен за помоћ нашем народу ван граница Републике Србије и помажемо више организација. Недавно смо уплатили новац и „Матици српској“ у Црној Гори и другим институцијама за заштиту српског културног наслеђа у Црној Гори. Исто то чинимо на различите начине Републици Српској и желим да вам кажем да је наша подршка Републици Српској веома значајна. Не морамо о свему да говоримо у сваком тренутку, само вас молим да имате у виду да је наша подршка Републици Српској у сваком погледу веома значајна. (Аплауз.)

Такође желим да знате да смо издвојили троструко више новца за наш народ и наше културне институције у Републици Хрватској – за српске националне институције, за институције које чувају културу и духовно наслеђе нашег народа.

Рекли сте оно за шта сте апсолутно у праву, то су платни разреди, и не знам ни да ли ће нам бити на такав начин у плану; ми смо о томе разговарали са ММФ-ом, али то је ужасно, ужасно тешко. Ко може то да ради, нека ми каже. И није нам највећи проблем да има нелогичности у томе да председник Владе има плату од 115.000 динара, а чланови независних тела имају по 360.000, а директор „Србијагаса“ има милион, или како сте већ рекли. Нема неке велике логичности, посебно што нисам приметио да су ангажованији и марљивији, али шта да радите, то је...

(Чују се коментари у сали.)

Да, знао сам да ћете, чим почнем да причам о парама, да се јавите. Само паре да узмете неке, ништа вас друго није ни интересовало. Док говорим о овим српским институцијама и свему другом, ту ћутите, ал' кад се крене о парама, одмах сте за поделу и расподелу пара заинтересовани. (Аплауз.)

Што се тиче „Егзита, не могу да кажем да добијамо извештаје у правом рачуноводственом смислу, али добијамо извештаје на шта се троши новац који дајемо за „Егзит“, који је велики. Сматрамо да тиме чинимо добру ствар за нашу земљу и за младу генерацију у нашој земљи, не зато што ми се сваки концерт на Тврђави допада, или било коме у Влади, већ зато што привучемо 185.000 туриста, углавном младих, из различитих делова света, који дођу и ту остављају значајан приход, значајан новац,

попуне хотеле у Новом Саду и околини. Али не само то. То је добра слика о Србији, за коју не можете лако и једноставно да израчунате колико вреди и колико кошта. Са друге стране, и та одлука је, рекао бих, одлука више ресорних министара и са њом сам се сагласио.

Да не бих избегавао одговорност, моја је одлука за Фондацију „Зоран Ђинђић“. Моја је одлука за Фондацију „Зоран Ђинђић“, иако никад нисам био, као што знате, политички истомишљеник са тим човеком. Разговарао сам и са његовом супругом. И она је сматрала да је важно да то решимо на системски начин, а ја ћу вам рећи зашто лично сматрам да је то важно да решимо на системски начин.

Не знам да ли сви други знају, али сам сигуран да ви знате да је, мислим, 1905, исправите ме, или 1906. године срушен споменик на углу Париске и Кнез Михаилове улице. То је био споменик који је представљао половину Милоша Обреновића и пола Карађорђа. Имали смо предиван споменик који је представљао српску прошлост и двојицу, рекао бих, родоначелника српске модерне државности на најбољи могући начин, показујући колико су и дух, и храброст, и лукавство, и мудрост, и снага једног и другог били значајни за стварање модерне српске државе. А онда је, у антиобреновићевском налету, тај споменик срушен и никада га више нисмо подигли.

Идеја са Фондацијом „Зоран Ђинђић“ била је следећа, и мислим веома одговорна. Не мислим да је реч о великом новцу, реч је о новцу који треба да покаже наш однос. Можда никада не морамо да се сагласимо са тим што је радио, као што ћу увек, поштујући храброст, и снагу и значај Карађорђа, да мислим да је за српску државност више урадио Милош Обреновић, али ми то не даје право да икада ишта урадим да Карађорђа не поставим на исти пиједестал као Милоша Обреновића.

На исти начин сам желео да покажем да ми... Јер данас је време да то урадимо са Фондацијом „Зорана Ђинђића“, да бисмо показали да поштујемо оне од којих смо се разликовали, па макар и данас не мислили исто или увек слично, да је то некакав цивилизацијски напредак, цивилизацијско достигнуће. Био сам посебно поносан када смо подизали споменик Бори Пекићу, били бисте и ви, и када сам Слободану Јовановићу бисту откривао, и то се све десило у овом кратком периоду, све те великане ми смо успели некако да покажемо и прикажемо нашем народу. А сви пре тога су бежали; нису хтели ни споменик, ни улицу да им дају. (Аплауз.)

Мислим да је то и са Фондацијом „Зоран Ђинђић“. Неки су рекли најбољи је, ви сте рекли најгори је, нека историја суди о томе, али је државни посао да то поштује и да према онима за које један добар део становништва мисли да су важни и да су задужили нашу земљу покажемо поштовање. Додатно имајући у виду начин, злочиначки начин на који је тај човек убијен.

(Народни посланик СРС додајује: А споменик Слободану Милошевићу?)

Дуга би расправа била о свему томе, али сам спреман да и ту расправу, о том питању, отворимо у сваком тренутку.

На крају, не мислим да је било било каквог скандала око министра Вулина, а повучен је тај конкурс на мој захтев. Зато што сам ја био политички слаб, а не Александар Вулин. Зато што ја нисам могао да издржим притисак невладиног сектора, који се обично финансира са Запада, који је био апсолутно незадовољан свим оним што је Александар Вулин желео да промени. Ја нисам имао довољно снаге, иако сам знао да је он у праву. Знао сам да је управу и знао сам да се буне они који су навикли да користе исту касу, мало државну, мало више споља, а да неретко кажу или учине нешто што није увек у најбољем интересу њихове државе. То је била намера Александра Вулина. Притисак је био толики да ја нисам могао да га поднесем и ја сам за то крив. То је моја кривица, а не његова.

Што се тиче дугова Зоране Михајловић, она нема дугова према Влади Србије. Све што је искоришћено на било којој картици, плаћено је и враћено Влади Србије, што не бих рекао за неке из претходног периода, за које бих могао да вам говорим колико су новца узели, а видим да су велике звезде, да бисте се и сами шокирали. И ако израчунате колико су потрошили пара на приватне авионе а нису били премијери или председници... Дакле државних пара колико су потрошили на приватне авионе. Немам ја ништа против кад неко узме приватни авион, ал' да плати из свог џепа.

(Војислав Шешељ: Што нам то не објавиш?)

А на државне? Има времена, господине Шешељ, ускоро ћемо и то да објавимо. Мислио сам да вам је Лауфер способнији и бржи, али је успорио у последње време.

Добро, суштина је у томе, још једанпут да се захвалим, што сам разумео шта је највећи проблем у буџету, а то је наше кашњење. На све ово друго чини ми се да сам пружио одговоре; некима ћете бити задовољни, некима не. Мислим да смо рационално и одговорно поступали.

Још једанпут желим да кажем грађанима Србије да, за разлику од нашег заједничког премијера, господина Марјановића, који у Скупштину никада није дошао да на овакав начин одговара свима, ја сам овде дошао... Није ни Цветковић, али добро, то је већ уобичајено, али сам хтео да кажем господину Шешељу да и наш заједнички премијер то није обичавао и није желео да дође у Народну скупштину да разговара са политичким противницима. Као што видите, ја сам данас спреман.

Мислим да је то велики напредак у демократском политичком понашању. Никада не избегавам и увек радо долазим у Народну скупштину и прихватам политички сукоб, политички дијалог, прихватам све. Чини ми се да је то и центлменски, чини ми се да је то фер, и чини ми се да то онима

који се противе странкама Владе представља прилику да искажу своје ставове и директно сучеле и размене мишљење и са председником Владе, али и са свим другим члановима Владе.

А вама из већине... Немамо више никог из опозиције? Пошто бих... (Председник: Ево, умала је опозиција, лево.) Добро, сачекаћу. (Председник: Има...) Па нисам ја тражио да ви устајете. Ја сам питао да ли има овде неко из опозиције, а не да устајете.

Ви сте из Владе, ви сте Дачићев продукт, он вас је овде предлагао... Прихватим, ја сам. То се ми између себе шалимо. Наравно да сам то ја урадио и то је била моја највећа грешка, није Дачићева. Дачић је формално то заступао. Али нисам знао да то такву реакцију код вас изазива истог секунда.

Добро, хвала још једанпут и заиста мислим да смо добар посао направили. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Нема основа, све вас је разумео. Члан 104. каже – ако вас није разумео.

Инсистирате? (Да.)

Две минуте и то је то. Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Лепо је то кад председник Владе мени одговара 26 минута на мојих 20 и ја онда после имам само два минута.

Господине Вучићу, до 2000. године није било рока за подношење буџета Народној скупштини. Рок је био да се буџет донесе до Нове године, у противном се прелазило на привремено финансирање. Других рокова није било. Ал' вас подсећам, пред изборе 2000. године донели смо буџет негде у септембру баш зато, рачунајући да може бити неке гужве, нечега, па да не стигнемо да га на време донесемо.

Ви се врло добро сећате какве су биле расправе унутар Владе о буџету, и како смо копча ломили, и како сам дотеривао у ред, пре свега министре социјалисте и министре из ЈУЛ-а, који су грабили само за своја министарства. Имали сте и ви то, чујем, овде. Морали сте да цепате, ако је то тачно, поднесени закон о буџету. Ово, дакле, није тачно што сте рекли за 2000. годину.

Ако је проблем плата запослених на државној телевизији, лепо ова руководећа булумента да оде, да држава наставља да њима исплаћује плату, трошкови ће бити бар двапут мањи и не морају да раде ништа. Боље је кад не раде ништа. Рекли сте да на Војводину одлази само 800 милиона за Јавни сервис. Међутим, додатних 400 милиона иде да им се зграда подигне. И више од 400. Да ли је баш у овом моменту то било најпотребније као инвестиција? И оно што је...

Кол'ко још имам времена, Мајо?

(Председник: Петнаест секунди.)

Ви овде поредите Зорана Ђинђића са Карађорђевићем, са Милошем, са Бориславом Пекићем, са другим великанима. Пазите,

Слободан Милошевић је погинуо бранећи српство, а Ђинђић га је испоручио Хашком трибуналу на Видовдан. Тиме је пренео страшно проклетство и на себе и на своје потомке.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Кажите ви мени, господине Вучићу, има ли Ђинђић иједну заслугу за српски народ и реците ми која му је то заслуга.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Сад ћете добити одговор, само моменат. Морам да избришем листу. Имамо грозан систем, шта да радим.

Сад се ви пријавите ако ћете да одговарате. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Нисам ја вама говорио, као што ни ви мени не можете да говорите о расипничком понашању. Ја сам говорио о томе кад су се доносили буџети.

Рекли сте за септембар, само нисте рекли зашто. Зато што су зафалиле паре и за изборе, између осталог, и зато што је био дефицит велики, и зато што ништа у економији није функционисало. Зато смо морали да идемо на нови буџет и истовремено на ребаланс буџета за ту годину. Истовремено смо га доносили са ребалансом, јер се сећам и дискусија које смо имали у Влади.

Није ништа спорно ово друго о чему сте говорили, јер смо заједно причали како су добри министри само они који иду да отварају сваки дан и то су политички подешавали да буду из неких других политичких партија.

Дакле, нема никакве сумње у то. Ја вам само говорим о томе како су принципи различити. Па супер би било када бисмо се једном сагласили да се нека времена и неки оквири поштују. Само, оно што важи за нас, треба да важи и за вас. И обрнуто. Ја прихватам, нема проблема, као што смо и ове друге ствари умели и успели да поправимо, поправићемо и променићемо и то у будућности.

Што се тиче Зорана Ђинђића и расправе о Зорану Ђинђићу и Слободану Милошевићу, тешко ми је да у ту причу улазим, јер...

(Војислав Шешељ: Само које је заслуге имао, ако је имао?)

Чуо сам вас ја одлично и нема потребе да ми додајете било шта. Дакле, чуо сам вас одлично и нећу о томе уопште да говорим. Не зато што је не видим, видим једну важну. Рећи ћу вам неколико изјава за које мислим да су биле важне, а које људи нису говорили.

Не могу да вам кажем урађено је ово или оно, свакако нешто јесте, али ћу вам рећи неколико ствари за које је било важно, јер данас и себе, када сам у тим ципелама у којима је најтеже у Србији бити... Верујте ми, нема горих ципела, тежих ципела које вучете...

(Војислав Шешељ: Ма ја једва чекам да их навучем.)

Знам да једва чекате, него други једва не чекају. Знам ја да бисте ви, него неће народ. (Аплауз.) Али што се овог тиче... Тешке не због тежине посла, већ због тежине одговорности.

Зоран Ћинђић је говорио о нашим лошим навикама, о менталитету кукања, о ономе што сам некада чак и од вас слушао, о нашим жалопојкама, и о менталитету кметске душе или рајинског менталитета. Колико смо пута о томе говорили заједно и како и на који начин треба заједнички да се превазиђе то. О таквим стварима је на добар начин, много мудрији него што бих ја данас био у стању да говорим, говорио Ћинђић.

Да ли смо имали неке друге ствари под контролом у то време као држава? Нисмо. И било је тешко време једне дивље приватизације у којој је било немогуће и да се ствари контролишу, где је много новца било за бацање, за куповину различитих медија, за најтеже могуће притиске и за изношења најгорих могућих лажи. Лажи типа оних које смо данас слушали о мени и о мојој породици. Најгорих лажи, које кад им кажете „покажите ми један динар, један долар, један евро“, ућуте и побегну, јер немају шта да кажу. Зато што је лаж једино средство и начин деловања. Ја вама то не могу да говорим, јер то просто не би имало смисла. Чини ми се да са поштовањем и на озбиљан начин одговарам.

И мислим да је важно, као што се данас, да знате, овај заједнички споменик Карађорђу и Милошу, Радош Љушић ми је послао информацију у међувремену, чува у Патријаршији и ниједан покушај да их изнесемо и да поставимо тај споменик никада у српској историји није успео. Можете ли да верујете? Што говори о свим нашим поделама и о свим нашим проблемима. Ниједан покушај да га изнесемо и поставимо на улицу никада нам није успео. Сваки пут су једни били против оних других и говорили да је срамота и они други против оних првих.

Само хоћу једну ствар да вам кажем. Зоран Ћинђић је, нажалост, мртав, као и Слободан Милошевић. Трудио сам се, посебно откад сам председник Владе, јер од тада имам додатну одговорност, да ниједну лошу, ниједну ружну или претешку реч не кажем ни о једном од њих, јер су део наше прошлости, шта год мислио по било којем питању, и зато што знам да има људи који су поштовали њихово дело у време док су радили и има људи који поштују њихов рад и њихово дело и данас. Моја је обавеза да на такав начин комуницирам са грађанима Србије.

Мислим да је ово добар пут. Ја сносим одговорност за новац за Фондацију „Зоран Ћинђић“. Мислим да је то добар пут, мислим да је то добар начин, да то чине политички противници а не политички истомишљеници, зато што ћемо тиме да створимо другачију културу и понашања и односа, и да покажемо да нам државнички и државотворни став није стран и да га не користимо само када се обраћамо грађанима у изборним кампањама, већ да смо то у стању да урадимо и у стварном,

реалном времену – и када доносимо буџет, и када делимо новац и када чинимо оно што је важно за људе. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да размотримо тачке дневног реда, расправљамо о амандманима и усвојимо буџет.

(Војислав Шешељ: Реплика.)

Не, не водимо полемику. Реплике оцењујем ја.

Зорана Михајловић има право на реплику. Она је пријављена дуже време.

Пошто су нас нападали поједини због пара које смо издвојили за овај систем, сад ћемо да радимо са оваквим системом, шта да радим.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала председнику Владе што је одговорио када је посланик Шешељ говорио о мени и о такозваном скандалу. Моја је обавеза такође да одговорим.

Прво, не постоје никакви дугови, ни моји ни моје породице, и сви подаци о томе су доступни. Можете да их добијете до детаља, уколико евентуално немате неке детаље. Али, с друге стране, морам да вам такође кажем да сте ви познати по многим увредама и понижењима, поготово према женама и према мени. Могу чак неке и да цитирам, јер сам ово све време тражила по интернету.

Морам да признам да ми чак и прија да будем ваша мета, зато што како год да ме називате, да ли сам, како кажете, страни шпијун, да ме треба ухапсити, шта сам још?, амерички шпијун, па затим простаклук типа „натицање на ваше копље“, тако сте изјавили итд., итд., дакле слободно, ја вама желим све најбоље.

Иза мене ће увек остајати рад и резултати. Ова влада је, за вашу информацију, 2015. године завршила 100 километара ауто-пута, 72 километра је рехабилитовала, 2016. године 116,83 километра пута, рехабилитовала 197. Ја сам део ове владе, поносна сам на то да будем део ове владе и увек ћу се трудити да дам свој максимум у резултатима који остају иза мене. Све што радим, може да се провери. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Војислав Шешељ: Реплика.)

Не, нема основа. Није вам ништа ружно рекла.

(Војислав Шешељ: Реплика.)

Није вас увредила.

(Војислав Шешељ: Пословник.)

Не, не могу да вам дам реч. Молим вас...

Изволите. Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Уважена председнице, поштовани председниче Владе, министри, даме и господо народни посланици, пре него што почнем да говорим о развоју, о амбијенту, о одрживом расту који дефинише овај буџет који имамо пред собом данас, морам да поменем једну чињеницу, односно опажање да, слушајући помно ове дебате и јуче поподне и данас током дана, морам да приметим да нисам успео да видим ниједну суштинску примедбу на овај буџет. У већини случајева то су биле примедбе политичке природе које и немају толико везе са оним што овај буџет треба да донесе.

Наравно, морам да се осврнем и на речи неких претходних говорника и да кажем да је управо главна политика ове владе, али и већине у Парламенту, и главни вид патриотизма управо привлачење нових инвеститора, најбољих, најквалитетнијих инвеститора из свих земаља на свету које управо по томе постају наши најбољи партнери. Дакле, Србија коначно гледа свој економски интерес као крајњи и најбољи национални интерес. Наравно да нам је драго да имамо пуно инвестиција, не само из земаља ЕУ, САД, него из Турске, Јужне Кореје, Израела и свих оних земаља које су у протеклој години, ево имам и цео списак на десет страна, улагали у Србију.

На питање шта то ми радимо и за кога радимо одговор је да радимо за оних 500 радника запослених у „Текласу“ у Владичином Хану, за оне који су запослени у „Астеру“, 500 радника у Нишу, за оне, председниче Владе, малопре сте поменули, из компаније „Сојлемаз“, која треба да дође у Житорађу и да у том малом граду запосли 300 људи, да удахне један нови живот у то мало место и да иде у прилог нашој политици равномерног регионалног развоја и политици да комплетна Србија постане једна модерна и економски снажна држава.

Оно што бих посебно напоменуо, а мислим да је некако пропуштено у ова скоро два дана дебате, то је да смо по најновијим анализама „Ернста и Јанга“, уз инвестиције од 1,8 милијарди евра у 2016. години, постали друга држава лидер у Европи када је у питању привлачност за нове инвестиције, стране директне инвестиције, и да смо пета држава у Европи када је у питању ниво раста радних места у једној земљи.

Борићемо се и надаље да у Србију доводимо компаније као што су „Џонсон контрол“, радићемо и са, укључена је и министарка Ана Брнабић у довођење и потписивање уговора, једном од највећих компанија на свету, „Џенерал електриком“, и надамо се да ћемо, уз тај један нови модел сарадње са страним инвеститорима, а то је да наше компаније постану њихови добављачи, да удахнемо један сасвим нови живот и подстицај домаћим фирмама како би оне постале конкурентне не само у региону, него на нивоу целе ЕУ.

Мислим да је стварно добра вест, коју смо данас чули, да је Немачка подржала и да подржава отварање три нова поглавља у овом

месецу. То је стварно показатељ озбиљног резултата за Републику Србију у унапређењу демократије, у унапређењу економског амбијента, социјалног амбијента, али и свих оних параметара друштвеног живота који су потребни да постанемо модерна и снажна земља.

Оно што је исто тако важно за СДПС то је да је овај буџет подржан од стране социјалних партнера, да је овај буџет подржан од стране синдиката, репрезентативних синдиката, да је подржан од послодаваца, да је подржан од свих релевантних пословних удружења, што представља озбиљан темељ социјалног консензуса, који је, наравно, и један од предуслова за развој економије државе и за стварање нових радних места. Као што смо приметили, у том домену нам иде веома, веома добро, с обзиром на то да смо проценат незапослености спустили са 25% на 13,8%.

Такође морам да напоменем и главне економске параметре: то је предвиђени раст БДП-а од 3%, то је инфлација од 1,5% и то су стварно параметри, уз ове претходне успешне три године, који ће помоћи да Србија добије што више радних места и да одржи своју позицију главног економског лидера и економског хаба у региону.

Наравно, јако је важно да максимално реформишемо јавни сектор, јавну администрацију, да унапредимо и уведемо е-управу у пуном капацитету у нашој земљи како би били ефикаснији, како би били ефективнији и како би, наравно, наша администрација и јавни сектор радио у најбољем могућем интересу како грађана, тако и привреде.

Морам да кажем да је Србија у потпуности, уз ове параметре који су дефинисани у буџету, уз ове економске показатеље, управо за ову четврту економску и индустријску револуцију и да нам је мало потребно, уз оно што ће се дешавати, уз унапређење и инвестирање у образовање, у науку, да на један квалитетан начин створимо амбијент да стигнемо оне земље које су најмодерније, које имају најразвијеније економије у Европи.

Оно што очекујемо у наредном периоду јесте да се задржи тај агресивни наступ када су у питању потенцијални инвеститори који ће у наредном периоду мењати своју локацију и да пратимо ту политику која дефинише да су сви државни функционери, почевши од чланова Владе, чланова Парламента, али и свих других државних институција својеврсни економски амбасадори наше земље, којима је главни и приоритетни задатак да на најбољи могући начин представе потенцијале наше земље и да привуку што више инвестиција у нашу земљу како би створили што више радних места.

Не могу да не поменем и дебату која се водила када је у питању однос са ММФ-ом, Светском банком и да подсетим колеге да озбиљни страни инвеститори, када одлучују где ће да улажу, једна од првих ствари које погледају јесте какав та земља има однос и да ли има аранжман са ММФ-ом, каква је њена позиција на листама Светске банке, а ту морам да поменем напредовање Србије од 44 места на Дуинг бизнис листи

Светске банке зато што смо на један динамичан, брз начин, увођењем електронских грађевинских дозвола, изгласавањем Закона о планирању и изградњи и читавог низа реформских закона, у које убрајамо и нови закон о раду, Закон о стечају, Закон о приватизацији, стекли услове да крајем 2016. године имамо за 50-60% више издатих грађевинских дозвола него у 2015. години, што управо говори о томе да се у овој земљи већ више гради, да се ради, да се инвестира и да нас то тек очекује у наредном периоду.

Наравно, оно што је јако важно да поменем јесте туризам, резултати у оквиру туризма: преко милијарду евра прихода – прва година и потенцијал уз раст, како домаћих туриста од 13%, тако и страних од неких 12%, да будемо још бољи и да остварујемо већи приход од ове привредне гране. И да искажем једно велико задовољство туристичке индустрије, са којом сам имао контакт, оним о чему сте говорили синоћ, а то је најважна долазка великог броја кинеских туриста и ослобађање кинеских грађана и кинеских туриста визног режима како би тај посао могао да се обави на што бољи и квалитетнији начин. На томе су они захвални и наравно да ће подржавати и даље активности како Владе тако и Парламента да ова земља постане једна од најозбиљнијих туристичких дестинација у Европи.

Оно што је за СДП јако значајно и што се догодило у овој години то је увећање минималне зараде, и то за читавих 7,75%, са 121 на 129 динара. Можда то није пуно, али је то јасан знак, јасан сигнал да ова држава и те како, поред развојне, води рачуна о социјалној компоненти, води рачуна о онима који имају најниже зараде. Напоменућу само да је у економској теорији минимална зарада једина категорија која није економска, која се фактички октроише и коју дефинише Влада у сарадњи, у договору и у дијалогу са послодавцима и синдикатима. Ова Влада Републике Србије то је успела и то показује да има довољно капацитета да разговара и даље, да води дијалог и даље и у интересу синдиката, али и у интересу бизнис-заједнице, која ствара додатну вредност, која плаћа порезе и која чини основу да се све друштвене делатности развијају на најбољи могући и најквалитетнији начин, од здравства, спорта, науке, просвете...

И то су кључне ствари. Оно што је јако добро јесте што се паралелно са економским развојем развијају и ови други стубови нашег друштва. Зато је улагање у дуално образовање, зато је промоција дуалног образовања и повезивање привреде и образовних институција, како средњошколских тако и високошколских, имплементација једног сасвим новог приступа код младих људи, настава о предузетништву, стварање једног предузетничког духа, предузетничког друштва, то ће бити онај ветар који ће да помогне нашој држави да млади људи остану у њој и да млади људи овде буду оспособљени и буду образовани тако да могу да раде у фирмама које су најзахтевније, али и у оним фирмама које траже занатлије и које траже можда радно интензивнију радну снагу.

А шта ћемо постићи имплементацијом дуалног образовања? То да ћемо задржавати наше младе људе овде, то да ће они који су најбољи, најквалитетнији, који ће радити у великим страним и домаћим компанијама завршавати факултете, последипломске студије, али имаћемо и оне који ће моћи да раде у добрим фабрикама и да часно живе од свог рада, од својих заната и од својих средњих стручних школа, зато што ће се школовати за већ готова радна места и за већ готове позиције, уз привлачење нових, добрих и најквалитетнијих инвестиција.

Јер управо је то циљ и Владе и Парламента – не било која инвестиција, него најбоље компаније. Јуче је било говора – НСР, Купер тајерс, Сваровски. Кажем, имам десет страна у 2016. години, потрошио бих своје време само да их набрајам. То је оно, то су те инвестиције које имају тај такозвани преливајући ефекат. Нове технологије, нова знања, која ће упослити нашу радну снагу и која ће довести до тога да Србија буде једна од најконкурентнијих земаља у овом делу Европе.

Морам да кажем нешто и о томе да коначно држава Србија ради на томе и увећала је капиталне инвестиције за више од 100%, са 42 милијарде у 2016. години на чак 95 милијарди у 2017. години, и прекопотребна инфраструктурна опремљеност – 110 километара ауто-путева само у протекле три године, и настављање ове политике која управо кроз развој инфраструктуре, развој образовања, развој науке има за циљ да привуче оне инвеститоре који су најбољи, а такви инвеститори и долазе код нас. То су инвеститори из САД, то су инвеститори из Израела, из Турске, из Уједињених Арапских Емирата.

Наравно да ћемо на овај начин развијати и оне привредне гране као што је енергетика, као што је туризам, као што је пољопривреда, јер ћемо стећи услове да, као што је и јуче речено, Србија буквално постане она инвестициона дестинација за коју се јагме они који су најбољи у свету. То показујемо тиме што скоро све најбоље светске компаније већ имају или своја председништва или своје фабрике и компаније у Републици Србији.

Желим да кажем да годинама уназад, две деценије уназад говоримо о реформи јавних предузећа, о корпоратизацији и дуги низ година говорили смо о томе како је то немогуће урадити код нас. Али ми показујемо и кроз овај буџет да је то могуће. Да је могуће наћи стратешког партнера, да је могуће, уз посвећеност и енергију, ући у стратешко партнерство са „Етихадом“, који је четврта највећа компанија у свету у области авио-индустрије. Да је могуће пронаћи стратешког партнера из Кине за Железару из Смедерева, која нас је коштала, кад не ради, десет милиона евра на месечном нивоу, а када ради, коштала је 200 милиона. А сада колико кошта? Пет милиона од заосталих дугова, које држава мора да плати. То је модел за друга предузећа, она која су још увек у процесу реструктурирања и сигуран сам да ће ова влада Републике Србије са тимом

који има да заврши овај посао на најбољи могући начин и да ћемо ми, ми смо већ постали, али да ћемо бити стварни економски лидер овог региона.

Овај буџет то показује и СДПС ће у дану за гласање гласати за овај буџет, који је развојни, који даје снагу, који даје наду грађанима Републике Србије да ће овде бити много боље и да ће живети живот који заслужују у складу са нашим ресурсима и потенцијалима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Само желим да се захвалим посланику Маринковићу. Боље сте представили буџет него што сам то сам учинио. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министре, ви сте у систему.

Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Ја свакако желим да се захвалим посланику Маринковићу на читању буџета и посебно на истицању важних закона које смо донели у овој скупштини сви заједно и за које се сећате како су били дочекани на нож, мислим првенствено на Закон о раду па даље, а сад ни најгори критичари не могу да кажу да су то лоши закони, чак и кад не смеју да кажу гласно. И није важно. Ти закони су допринели бољем запошљавању, допринели су бољем привредном амбијенту, бољој клими за инвеститоре и ти закони чувају и раднике. Желео сам да кажем још једну ствар користећи прилику да се овде јавим, наравно говорећи о буџету.

Захваљујем се председнику Владе за оно што је рекао, али нити се он уплашио, нити се сломио под некаквим НВО-има, западним, наравно, којим другим?, већ је то била одлука сматрајући да је боље да тај новац потрошимо, као што смо га потрошили, на лечење наше деце. И тај новац је одлуком Владе Републике Србије пренет у Буџетски фонд за лечење деце од ретких болести. И боље је тако, и тако треба да се ради.

Мени је заиста драго кад чујем аргументе Наташе Кандић овде са различитих страна, јер сам нападан на исти начин од стране Наташе Кандић и сличних, а напади на мене су почели и неће никад престати зато што сам разбио монопол невладиног сектора у ком су поједине западне НВО навикле да узимају од државе шта хоће и колико хоће. Е, тај монопол је разбијен. И од момента када је разбијен, почели су напади на мене. И никада неће престати. Први пут смо увели ред, први пут се тражило правдање новца од таквих организација и, када је то затражено, наравно да се скочило са свих страна.

И још једна врло важна ствар коју желим да поделим са вама, са радошћу, могли сте да се распитате о томе ако сте желели, а то је да је на мој захтев ДРИ ушао у Министарство рада и изашао не са било каквим издвојеним мишљењем, чак ни са прекршајним пријавама, већ је рекао да је Министарство рада узорно и да је 2015. годину завршило на најбољи могући начин.

И још једном да поновим, ми смо први који су се усудили да уђу у сукоб са невладиним сектором, који је владао буџетом ове државе. И баш зато нисмо дозволили да се овај новац крчми и да иде наводно у заштиту социјалне заштите, или да у најмању руку иде сумњиво у социјалну заштиту. Ми смо прва влада и прво министарство које је увело трансферна средства за услуге у систему социјалне заштите директно локалним самоуправама – ми новац дајемо општини, а општина одлучује како ће штитити и унапређивати социјалну заштиту. Е, то је једина права истина и желео сам да то чују грађани Србије. Хвала на пажњи. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно.

Реч има Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани, даме и господо, прочитаћу прво део писма пензионера Мила Делића, који каже: „Поштовани,“ ово је писмо председнику Владе, „ово је већ не знам које моје писмо вама, али ви, по старом добром обичају, кад немате одговор којим се можете похвалити својим успесима, ћутите.

Ја морам да вам представим чињеницу да је моја јануарска пензија по вашем закону умањена за 13.582. динара. У ваше реформе ја сам досада укупно уложио 185.406 динара.

Питам се ја ко ће од нас двојице имати икакве вајде од тог мог улагања, на које сте ме присилили вашим накарадним законом. Ја сам сувише матор да бих било шта боље дочекао. Значи, присиљавате ме да улажем да би вама некада било боље.

Мислим да економско-финансијски речник још нема прави израз за ту врсту улагања на које сте ме ви, преко својих послушника, натерали.“

ПРЕДСЕДНИК: То сте нам прочитали.

Посланиче, не важи.

САША РАДУЛОВИЋ: „Ја и део пензионера које сте својим накарадним законом“, дозволите ми да изложим, „опорезовали једини смо успех ваших реформи. Опорезовали сте људе који су пре нашег рођења и у време док сте ви били тинејџер они били цвет и крем друштва. Сада сам препознао да код вас постоји одређена одиозност и завист према тим људима. Такође, жалосно је да ви и ваши министри на В овој јавности и у ТВ камере саопштавате полуистине и сиву пропаганду у односу власти према пензионерима, посебно војним.“

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас о Предлогу буџета, ако сте се за то јавили. Молим вас, посланиче, будите љубазни.

САША РАДУЛОВИЋ: Ово писмо је упутио пензионер Миле Делић још у фебруару 2016. године и до данас му није одговорено на ово писмо, а веза са буџетом је следећа.

У буџету је дефицит, фискални, за 2017. годину предвиђен на нивоу од 69 милијарди. Оно што недостаје у буџету је донација Мила Делића, који је донирао 307.645 динара, и оно што је смањењу овог дефицита дало још преко 600.000 пензионера Републике Србије у укупном износу од 20 милијарди динара. Значи, да пензионерима није узето 20 милијарди динара, по нама противустановно, дефицит не би био 69 милијарди, него 89 милијарди.

Даље, лекарима, наставницима и другима у јавном сектору је узето још 22 милијарде, и та ставка се види у буџету. Поред тога, уведене су акцизе на струју, које додатно од грађана Републике Србије узимају 14,9 милијарди.

Поред тога, Влада је посегнула у јавна предузећа, од којих узима фиктивну добит од 15,5 милијарди динара, односно добит која постоји на папиру, а за коју јавна предузећа морају да узимају кредите од комерцијалних банака да би могли Влади да исплате ову фиктивну добит.

Кад саберемо све ове ставке, значи 20 милијарди динара узето од пензионера, 22 милијарде од лекара и наставника, 14,9 милијарди од свих грађана и привреде на име акциза на струју и добит јавних предузећа за која се она задужују, значи премештен дефицит од 15,5 милијарди, долазимо до броја од 72,4 милијарде. Када се то сабере са ових 69 милијарди, укупно дођемо до износа од 141,4 милијарде. Значи, да није узето из цепова грађана и привреде, дефицит не би био 69 милијарди него би био 141 милијарда.

Даље, сви порези су повећани, стопе су повећане, и разним уредбама паушални порез итд., да не говорим од ПДВ-а преко акциза итд. Ови порези укупно, ако узмемо неку просечну стопу од неких 8%, представљају додатни издатак грађана и привреде од 60 милијарди динара на годишњем нивоу. Тако да би, да свега овога није било, укупан дефицит ове године био 200,4 милијарди динара. Очигледно су грађани и привреда морали да жртвују део својих прихода да би дефицит са 200 милијарди сишао на 69.

Питање је шта је урадила Влада, односно шта је урадила партократија на власти, који део је реформисан и где је то uveden ред на основу кога онда можемо да кажемо да је и Влада и партократија на власти нешто учинила да се дефицит смањи? Јер, као што смо видели, грађани и привреда су се одрекли великог новца да би дефицит био доведен у неке нормалне оквире. Наравно, потпуно је неспорно да је потребно смањити дефицит; спорно је како је то урађено – урађено је из цепова грађана и привреде.

Министар финансија сигурно зна у економији принцип који се зове *ceteris paribus*, на енглеском *all other things being equal*, односно када све остало задржим истим, тако једино могу да поредим две ствари. На пример, 2011. године фискални дефицит је износио 135 милијарди, 2012.

године 213 милијарди динара, 2013. године 200 милијарди динара, 2014. године 246, 2015. године 114 и сада 69.

Међутим, ако узмемо овај принцип да све ствари морају да остану исте и саберемо и ове пензионере, и лекаре, и акцизе на струју, и добит јавних предузећа, и повећање пореза, акциза и свега другог, долазимо до 200 милијарди динара – што значи да је, када су све ствари поравнате, дефицит који је планиран за 2017. годину исти као и дефицити које смо имали свих ових година досада.

Шта је то Влада урадила, на ком делу је уштедела кад видимо по овим бројевима да је дефицит практично исти и да је само посегнула у џепове грађана и привреде? Па хајде мало да погледамо остатак буџета.

Каже овако. Зграде и грађевински објекти 67 милијарди динара. Да ли су сви морали да уђу у овај буџет? Јер, да подсетим, пензионерима је отето 20 милијарди.

Ја само читам бројеве из буџета; ако сам негде погрешно, волео бих да ме неко у овоме исправи.

Затим, дотације невладиним организацијама 7,4 милијарди динара. Да подсетим, пензионерима је отето 20.

Затим, новчане казне, пенали и накнада штете која је нанета од стране државних органа 11,2 милијарде. Значи, на власти је Влада са неколико промена али практично исти људи, од 2012. године до данас ништа на овоме није урађено. И новчане казне, пенали и накнада штете су и даље 11,2 милијарде динара. Да поновим, пензионерима је отето 20.

Затим, отплаћује се главница за гаранције које се дају јавним предузећима. У буџету је планирана 41,95 милијарда динара, плус за камате 5,625 милијарди. Значи, укупно 47,5 милијарди за неодговорна руководства јавних предузећа у којима су неспособни партијски кадрови који праве ове губитке и практично не могу да их плате, па онда морају грађани Србије. Значи, практично су пензионери дали 20 милијарди динара да би се платиле дотације невладиним организацијама или новчане казне и пенали. Или су дали 20 милијарди да би се платила отплата главнице, рецимо, за „Србијагас“, „Железнице“, „Галенику“, „Ер Србију“, „Путеве Србије“. Ово су све предузећа тачно наведена у буџету, да се за њих даје оволики новац.

Кад погледамо извршење буџета, оно нам каже да су, рецимо, у 2014. години активирани гаранције у износу од 30 милијарди динара; поново гаранције које је држава дала неодговорним јавним предузећима са неспособним партијским кадровима. Затим, 2015. године такође 30 милијарди динара. Па у првих 10 месеци 2016. године извршење буџета каже – 33 милијарде.

Значи, погледајте, од 2014. до 2016. године – 93 милијарде динара на отплату активираних гаранција које не могу да отплаћују неспособна јавна предузећа. А са друге стране, за та иста јавна предузећа требало би да поверујемо да имају неку добит која се уплаћује у буџет у

износу од 15,5 милијарди. Ово су бројеви из буџета. Па, на пример, можемо да видимо да држава планира гаранције у наредној години „Железницама“, ЕПС-у, „Електромрежама Србије“ у износу од 200 милиона евра.

Рецимо, само овим „Електромрежама“, где је директор Никола Петровић, треба да се да гаранција на кредит од 15 милиона евра. Радници „Електромрежа“ су нам упутили један допис, у ком су указали да ЕМС, „Електромреже“, односно Никола Петровић на Копаонику гради одмаралиште за руководство. Износ те инвестиције је 150 милиона динара. И то је неких 390 квадрата нето простора. Значи, практично се за преко 3.000 евра по квадрату на Копаонику гради одмаралиште за руководство. То вам је 150 милиона динара, а у исто време од државе се тражи гаранција за кредит од 15 милиона евра. И у исто време ЕМС је један од највећих уплатилаца профита на име добити који је у оквиру овог броја од 15,5 милијарди. Па каква је ово математика? Како ово може овако да опстане у буџету?

Затим гледамо субвенције: 84 милијарде динара је предвиђено за разне субвенције многим привредним субјектима. Добили смо овде овај списак, и јесте, на списку је, у буџету лепо пише, и „Ендава“. То је прва софтверска субвенција и све софтверске компаније ће вам казати да је то нешто што не треба радити. Налази се, рецимо, и „Меита“ из Обреновца, којима је, по извештајима Истиномера, субвенција преко 27.000 евра по радном месту. Значи, хиљадама и десетинама хиљада евра по радном месту плаћамо стране инвеститоре који отварају у Србији, земљи јефтине радне снаге, радна места са платама од 200 евра и то се зове економска политика.

Ми немамо, наравно, ништа против страних инвеститора, али они морају да дођу са својим парама, а не да дођу овде да им ми дајемо паре. Па имате апсурдне ситуације у којима, рецимо, наш домаћи произвођач бојлера плаћа све порезе, а држава узима тај новац и даје страном инвеститору који поред њега отвори фабрику да би га боље угасио. О овим стварима и тим јефтиним радним местима и визији коју Влада очигледно има за Србију говорила је и радница „Горења“ која је описивала на шта личе та радна места, а и свакодневно их добијате из „Јуре“.

Ово није нешто што порески обвезници треба да подржавају у Србији. Значи, нама треба једно добро пословно окружење које ће бити добро за све инвеститоре, за домаће и стране, али морају да инвестирају сопствени новац.

Осим тога, у буџету имамо планиране за РТБ „Бор“ две и по милијарде динара. Ово је после овог њиховог чувеног УППР-а, у ком су избрисали преко милијарду евра дуга па се сад враћају да добију додатни новац, и ништа на томе није урађено годинама и не ради се годинама.

Затим, међу овим субвенцијама од 84 милијарде имамо субвенције приватним предузећима (подвлачим: приватним) 15,2 милијарде. Међу њима су: „Фијат“, „Ер Србија“, „Тигар тајерс“, „Митрос“,

„Леони“ и тако даље, у износу од 11 милијарди динара. Зашто су све ове субвенције у јавним, на пример, 37,6 милијарди...? Једино су субвенције у пољопривреди од овога издвојене – 31,6, тако да ће неки новац на крају делом завршити код пољопривредних газдинстава.

Зашто нам је важно да гледамо и питање главнице на гаранцијама, зашто је битно да посматрамо и питање камата и ово цело неодговорно руководство? Зато што ништа није урађено на увођењу реда. Да је уведен ред, не би Влада кренула да посеже у џепове пензионера и запослених у јавном сектору.

О овоме је министар финансија на Одбору јасно говорио. Рекао је да нас једно радно место у јавном сектору у просеку кошта милион динара годишње, да практично постоји, како је министар рекао, велики отпор, тако да је њему на крају преостало ово о чему и говори Миле Делић у свом писму, а то је да крене тамо где нема отпора, где нико није заштићен, а то су ове категорије о којима сам говорио.

Проблем са овим буџетом није да се ми не слажемо око тога да је потребно смањити дефицит. Проблем је што није у реду тражити од грађана, тражити од привреде да се одрекне оволиког новца, а са друге стране партократија да задржи своју позицију, да задржи сва своја измишљена радна места, административна, да онда испаштају лекари и наставници, да испашта цео јавни сектор да би партијски кадар остао у јавном сектору. То је проблем са овим буџетом, не питање да ли ствари треба да доведемо у неки баланс, да ли треба смањити дефицит. Одговор је неспорно – да.

Очекивати од ММФ-а и Светске банке, које наравно воде рачуна о својим повериоцима и томе да држава плаћа своје дугове према њима и да им се плати и главница и камате, да ће заштити ове категорије и да ће, у ствари, натерати Владу да штеди тамо где треба да се штеди, а не да отима тамо где не треба, заиста није нешто чиме се ММФ бави. То значи, ММФ пита Владу – како ћете урадити буџет, како ћете смањити дефицит? А онда Влада каже где ће смањити, а где ће повећати.

Значи, Влада је одлучила да дефицит смањује из џепова грађана и привреде а да ништа не уради на партијском паразитском систему који фактички и практично убија Србију, где на сва руководећа места долазе људи који су најгори, јер нас у ствари и воде најгори. Због тога и оволики износи – 41 милијарда на име плаћања гаранција, 99 милијарди у последње три године, огромни губици који се праве.

Била је помињана, такође, наводно успешна прича са „Железаром Смедерево“. Прво да кажемо да „Железара Смедерево“ не ради више. „Железара Смедерево“ је продала своју имовину кинеском инвеститору. Не фирму, него имовину је продала. Постоји уговор који јасно то говори. „Железара“ као фирма и даље постоји и та „Железара“ као фирма

има готово пола милијарде евра дугова и сигуран сам да ће се то већ негде појавити у неком од наредних буџета или у извршењу буџета.

Понављам, „Железара“ није стала на ноге, него је „Железара“ продала будућност своју имовину. Кинези су купили ту имовину и треба да наставе да раде са том имовином, а „Железара Смедерево“ д.о.о. је као фирма остала и има огромне дугове.

Овде смо слушали доста председника Владе који је критиковао опозицију, па морам да одговорим на пар неких ствари. Не значи да, када сте на власти, можете да вређате опозицију. То једноставно није прихватљиво. Не можете да користите, односно можете, али није у реду, није пристojно користити речи „причате бесмислице“, „говорите глупости“... Опозиција се вама тако не обраћа. Опозиција вам говори о разликама у политици и очекује од вас да о тим разликама говоримо, не да вређате, не да омаловажавате.

Затим, причати о скупштинском ресторану од стране некога ко је цео радни век провео у скупштинском ресторану, који у Влади наручује колаче свакодневно по истим ценама, није прихватљиво.

(Председник: Посланиче, да ли је то о буџету?)

Затим, говорити „лажови једни“ није у реду.

(Председник: Посланиче...)

Користити уличарски речник није у реду, и након тога казати – био сам пристojан и бирао сам речи.

(Председник: Рећи, не казати.)

Значи, ове две ствари не иду једна са другом. Потребан нам је пристojан речник...

(Председник: Посланиче, можемо ли о буџету?)

Ако сте пронашли иједну реч којом је опозиција увредила, односно посланичка група увредила...

(Председник: Будите љубазни, о буџету. То што сте се ви препознали, требало је да се јавите и тражите реплику.)

Значи, нико од посланичке групе није псовао, није плувао, нико није говорио такве ствари.

(Председник: Посланиче...)

Ако имате иједан доказ, дајте га. Немојте да понављате, пошто ми нити вређамо, нити говоримо неистине о другима у овој скупштини.

(Председник: Посланиче, ако вас искључим, вређаћете ме.)

Значи, потребан нам је буџет који заиста штеди, који укида партијски паразитски систем, а не штеди тако што узима из џепова грађана и привреде.

Надам се да ће се одговор тицати чињеница које сам изнео, па ако сам негде погрешно, да можемо да имамо дебату, а да се неће претворити у даље вређање опозиције. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, стварно нисте тражили реплику, није у реду. Нисам хтела да вас прекидам да не бисте рекли да вам не дам да говорите, али нисте говорили о буџету задње три-четири минуте уопште. Ако сте ви адвокат опозиције, то сад ви расправите, али стварно нема смисла ово.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Не последња три-четири минута, није уопште говорио о буџету.

Желео бих да чујете сада, сви народни посланици, пошто мислим да сам саслушао шефове свих опозиционих посланичких група, углавном бившег режима, сви су били на различите начине, па и овај човек, који је био свакако моја највећа политичка грешка коју сам направио и ја то јавно признајем. (Аплауз.) Највећа грешка, зато што смо губили време.

Као што вам непостојање аргумената, тако вам ни хистерично понашање неће помоћи, ни хистерични аплаузи, нити слајдови, нити било шта друго.

Мирно сам саслушао гомилу увреда, измишљотина, а сада ћете да чујете какве све измишљотине, пошто претпостављам да нису сви имали времена да прочитају пажљиво буџет и да чују све.

Прво желим да вам укажем на следеће чињенице. У неколико наврата човек којег ми је жао говорио је данас на различитим друштвеним мрежама како сам га се много уплашио, како ћу да побегнем на паузу за ручак. Само размишљају о парама и јелу. Мало ручак, мало колачи, мало паре. То им је, ваљда, некаква врста опсесије.

Па је говорио – ево, побеже Вучић, склониће се. Видели сте да сам седео мирно, ћутао и слушао бесмислице.

А да, извињавам се, моја најтежа увреда на рачун оних којима сам одговарао на увреде да имам пет милиона евра овде, 500 милиона онде и тако даље била је та да говоре бесмислице. Ја мислим да онда имате, иако вам се то не допада, једног од најпристојнијих премијера.

Такође желим да вам укажем на ту чињеницу, пошто је говорио и о колачима кад прича о ресторанима и каже да неко наручује колаче – тачно је, наручио сам колаче једанпут или двапут, које сам платио из свог џепа. И, да знате, те колаче сам наручио за Сашу Радуловића. Он је појео колаче, а ја сам платио. (Аплауз.) Само да имате у виду. Шта да радите, ваљда човек не воли из свог џепа да плати него из туђег, што је у реду. Ја мислим да колачи добро дођу и да би требало чешће да их једе, макар и о мом трошку, никакав проблем није.

Дакле, тај човек је причао све време о партократији. Човек који је синоним управо за то о чему говори. Човек који није могао да истрпи икога ко не другачије мисли, него ко није његов најгори послушник. Да бисте имали у виду, тај човек је отпустио пет возача за неколико месеци. Пет возача је морало да буде склоњено, које смо морали да преместимо,

није он могао да их отпусти. Пет возача смо променили зато што он са њима није комуницирао, јер му је испод части да комуницира са возачима.

Зато што су возачи за њега бића нижег реда, са њима не комуницира, па је морала њихова секретарица да им пренесе где и како да га возе, о чему постоје писане изјаве у Влади Србије, у Управи за заједничке послове и Генералном секретаријату. То је човек који се овде позива на одређене грађане.

Видим да сте опет донели успешно копиран ваш аутопортрет. Честитам вам на томе, то је највиши домет вашег политичког деловања.

Говорили сте о 7,4 милијарде – али они не слушају шта ја говорим – које се издвајају, кажу, за невладин сектор. И не вреди да им кажете да вам у то улазе сви спортски савези, а критикују нас кад се неки спортиста жали, иако смо дали по пет и шест пута више новца него било која друга влада за наше спортисте и зато имамо највеће спортске успехе у историји Србије.

У то долазе спортски савези, у то долази и српска црква, и исламска заједница, и католичка црква, и протестантска заједница, и јеврејска црква. Дакле, и то би вероватно да избацују. У то долазе и политичке странке. То није знао, јер то не би поменуо, јер ниједан динар нису вратили никада, као што никакву донацију, него су једва чекали да дођу и покупе те паре. Ал' на колаче их не троши. Много воли колаче да једе, ал' на колаче не троши, то мора увек неко други да плати. Једанпут или двапут сам му то платио ја, а углавном су то плаћали грађани Србије које су пљачкали на различите начине.

Он их је пљачкао у периоду од 2007. до 2013. године, а пре тога је пљачкао америчке грађане. (Аплауз.) То што је пљачкао америчке грађане, то је једна ствар и то је у реду. То што је пљачкао америчке грађане, то је њихов проблем. Знате, кад неко остане дужан за порез милион и нешто, можете да мислите колико их је опљачкао кад је само за порез милион и нешто. То не кажем ја, то каже његов саборац, партијски колега, оснивач њихове партије, господин Бранко Кланшчек, то кажу и многи други.

Погледајте, човек који им је основао одбор на Врачару, данас се са њим спрда. А знате ли зашто? Тако је то радо и са возачима, тако то ради и са пензионерима. Такав однос има према свима. Зато што нико није дорастао томе да разговара са њим, ваљда због тога што је само он у стању да украде милион евра од пореза у Америци и да га још не ухапсе. Јесте, гоне га нешто, не иде баш често у Америку, нешто се ту дешава, ко ће знати шта, али и даље је под контролом.

Е сад погледајте, у том периоду он је као стечајни управник од 2007. до 2013. године, да видите зашто је прича о колачима важна, добио је 495 месечних накнада. Ако се зна да је просечна накнада 100.000 динара по стечајном поступку, он је инкасирао 49.500.000 динара. Дакле, за то време

само на томе је инкасирао 49.500.000, важно је да грађани Србије то знају, а и даље неће да плати свој колач.

Затим, кад погледате, иако је зарадио стотине милиона динара, имовинска карта је увек празна. Ништа нема. Нема ни дуга. Ајде ја који сам неспособан, који сам кретен, луд, овакав, онакав, то је у реду, а где он, који је оволике милионе и милијарде зарађивао? Он који је једну Америку ојадио за милион и нешто долара. Знате шта значи да будете тако способни да Америку ојадите за милион и нешто долара? То сте све успели да урадите и онда кажете – ја немам ништа. Само у току једне ноћи се одједном догоди да се негде три стана пребаце на нека друга имена и да се одједанпут то пребаци и покуша да се сакрију трагови. Али то ће ускоро, чини ми се, да се појави и обелодани целокупној јавности.

Он се, иначе, показао као врло нерадан и неефикасан, то сте приметили. Ми смо у Влади знали да он није у стању да проведе сат и по. Ја сам већ после месец дана одлучио да га променимо, пошто у Влади није проводио више од сат и по времена. Не може човек да седи, он воли нешто друго да ради. Шта он ради, то нико жив не зна, јер у Влади није провео сат и по. Нешто се ту чудно дешава, а шта – не знам. Али радио је, рецимо, Шећерану „Димитрије Туцовић“ као стечајни управник. Зато би он волео кад говори о свим овим предузећима, то је професионална слабост, да сва предузећа оду у стечај и да он опет може да пљачка и краде, као што је то чинио и раније. Али неће Србија више у стечај и нећете више да имате посла као што сте имали некада. (Аплауз.)

Али је интересно да је један поступак окончан и Саши Радуловићу је изречена казна од сто хиљада динара и јавна опомена због неправилности у вођењу стечаја предузећа „Нови аутопут“. Вођен одлуком Дисциплинског већа Агенције за лиценцирање стечајних управника, Привредни суд у Београду, дана 15.12.2011. године, разрешио је Радуловића са места стечајног управника ове фирме.

Разлог за изрицање казне је чињеница да је, наравно, Радуловић био у драстичном сукобу интереса. Иако је био плаћен као стечајни управник, Радуловић је закључивао уговоре о књиговодственим услугама са фирмом „Е маркет капитал“, чији је, нећете веровати, сувласник био ко? Управо Саша Радуловић. Дакле, он је фактички закључивао уговоре са самим собом као стечајни управник. Након његовог ступања на функцију министра привреде, власништво над овом фирмом пренео је на своју супругу Татјану Радуловић.

Стаћу овде. Вратићу се на буџет и на цифре које су изговаране. Ово сам само желео да вам покажем, комплетној ликовној секцији и тамо Чичу Кајетану Лопезу, послушнику Загора Те-Неја, како то и на који начин стварно функционише и шта су стварни бројеви. Он је установио све бројеве који су потпуно нетачни, што ће грађани Србије и ви народни посланици лако и једноставно да утврдите. Он, човек, не зна да је већ

прошле године неким људима у јавном сектору увећана плата, није урачунао шест и по милијарди. Није урачунао седам и по милијарди од ове године које су урачунате, па је 20 милијарди мање 13 милијарди седам милијарди, а не 20 милијарди.

Резерва Чика Кајетана Лопеза се вратила.

Такође заборављају да је од онога што је било око 20 милијарди за пензионере девет милијарди већ враћено. То није умео да броји. Затим је говорио о дивидендама које узимамо, а за које узимају кредите. Најважнију дивиденду од „Електропривреде Србије“ он не зна, није ни погледао, није га интересовало. Мени је због грађана Србије, желим да вас обавестим, уопште нисмо узели четири милијарде. Уопште нисмо узели дивиденду, а имају на рачуну 500 милиона евра, од тога 200 милиона узето од ЕБРД-а, а 300 милиона њиховог капитала. Дакле, ноторна лаж, ноторна неистина, али просто кога брига за истину. Довољно је да то изговоримо и да безброј пута поновимо.

Говорили сте овде о пензионерима. Па ви сте били у Влади када смо доносили те одлуке. Па ви сте доносили нама предлоге да увећамо порезе на имовину на најстрашнији могући начин. Ви сте нам предлагали да порезе на имовину увећамо десет пута. То је био предлог господина Радуловића, званични предлог против којег смо се побунили Лазар Крстић и ја. И нисмо му дозволили да увећа народу порез на имовину десет пута.

Само не знам шта вам је смешно. Ја помињем човека који је био заједно са мном и који је то слушао.

Нешто ми прстима машете, нисам вас разумео. Опет указујете да треба да вам се обратим баш тако како изгледате или шта? Извињавам се, народни посланици, ја не разумем ово све.

Затим сте говорили о увећању пореских стопа. Ниједну пореску стопу нисмо увећали. Нижа стопа ПДВ-а је увећана 2014. године са 8% на 10%. Ниједна пореска стопа више није увећана, ниједна. Наш резултат је управо у бољој наплати и у расту економије. Али они, шта их брига, изађете и кажете – увећани порези и баш вас брига, немате проблем ни са чим. И то тако изгледа у данашњој Србији, у којој је могуће да изговарате најгоре и најгнусније неистине и да после тога не кажете ни извините, измислио сам или баш није сасвим истина.

Нападате нам капиталне издатке од 67 милијарди. Нападате нам оно чиме се ми највише поносимо. Управо у томе и јесте разлика, што нећемо да бацамо новац у рупу, него да улажемо у изградњу ове земље. Управо се тиме поносимо, управо је то оно о чему је говорио и немачки министар Шојбле, оно што ви не можете да разумете. Можда су баш зато наши резултати толико бољи откад сте ви изашли из Владе, и Министарства привреде и Министарства финансија. Зато што коначно радимо у складу са правилима, а не у складу са фантазмагоријама које неко доноси у Владу. (Аплауз.)

Говорили сте о казнама и пеналима. Ја вас питам, питам све у Народној скупштини – за коју казну и пенал је одговорна ова влада? Једну ми наведите. Све плаћамо оно што су нам остале обавезе које плаћамо због Стразбура од неких далеко ранијих влада, од неких претходних влада.

(Бошко Обрадовић: Могу ли ја да одговорим?)

Ви не умете ни да кажете, а камоли да одговорите нешто, тако да немојте да одговарате ништа, ко бога вас молим. (У сали гласни коментари.) Знам. Напашћете или претући ћете још једну жену и решили сте све проблеме. То вам је највеће достигнуће у животу.

Што се тиче гаранција о којима сте говорили, ви о томе заиста не знате ништа. Знате ли шта је Трансбалкански коридор? Знате ли шта је KfW, што даје најповољније кредитне услове, при чему предузеће само исплаћује све своје обавезе? Не знате. Наравно да не знате и што би вас било брига. Довољно је да кажете било шта и немате проблем са тим.

Говорите о Милану Делићу и 307.000 динара, што би значило да је у међувремену примио негде три милиона динара. Не би било ни динара од та три милиона динара да реформе нисмо предузели и да смо слушали вас и да смо увећавали порезе десет пута, као што сте нам предлагали, и да смо ову земљу растакали и да смо све отерали у стечај, као што сте ви предлагали. И зато сам потпуно сигуран да народ и грађани Србије то и те како добро разумеју.

Ја сам се трудио, да будем искрен, да покушам да одговорим на неколико ствари за које сам мислио да су релативно озбиљне неистине, а све друго нисам у стању ништа ни да вам кажем. Стварно не знам шта да вам одговорим. Некад имам, како би то деца рекла, трансфер блама, па ме срамота док вас гледам.

Уместо да вас буде срамота, мене је срамота што такви седе у Народној скупштини Републике Србије, ни кривог ни дужног. (Аплауз.) Али наравно да поштујем народну вољу и да разумем да сам негде грдно погрешно кад су за вас гласали. Сигурно сам много грешио и мораћу да анализирам какве сам то велике грешке направио ако је неко био толико повређен да је пристао да гласа за вас. Али верујем да народ то уме да процени, на крају крајева, па ћемо то и да видимо. Нисам чуо ниједну озбиљну примедбу.

Завршавајући своје обраћање, уз захвалност посланицима СНС и СПС што ће они своје излагање износити без мог присуства, у присуству других министара, јер имам друге обавезе, јер сам желео да покажем, пре свега и вама, народни посланици, али и јавности Србије да се нимало не плашим оних који су данима викали, урикали и вриштали како ће не знам шта да ураде у Народној скупштини, како ће не знам кога да растуре у Народној скупштини. Мислим да смо аргументима то показали.

Најозбиљнији аргумент, који је изнело више народних посланика, био је тај да смо каснили седам дана и да им је недостајало још

два, три или четири дана да се припреме за буџет. Али им није недостајало да се спроведе опструкција и да поднесу 400 амандмана иако то нису ни прочитали. Дакле, или су прочитали па су поднели амандмане или нису имали времена да прочитају, али и једно и друго је немогуће. Али шта да радите, све је могуће у Србији. И то морамо ми да исправимо у будућности, зато што морамо чак и у томе да се разликујемо од њих.

Оно што мислим да је веома важно, то је да имамо не само добро балансиран буџет, већ да имамо истински развојни буџет. Буџет који ће допринети даљој изградњи Србије, изградњи наших школа, болница, домовна здравља. Буџет који ће допринети бољем животном стандарду и пензионера и радника. Радника који хоће да раде, а не оних који чекају да нешто падне с неба мислећи да ће држава да им нешто помогне или оних који чекају да државу поново врате у стечај да би они лично могли да краду. Дакле, држава то више неће да дозволи.

И онима које данас финансирају различити тајкуни а који могу да буду толико дрски да све оно што о себи знају покушавају, ваљда полазећи од себе, аутопројекцијом дакле, да пребацују неким другим људима, морам да кажем да смо буџет доносили сами, уз сагласност и договор са ММФ-ом, јер то вам је посао када сте у програму ММФ-а. Ми се тиме поносимо, ми се тиме хвалимо. Они који су нам причали да је то најважније за економски развој, за економску стабилизацију одједном су постали велики противници тога, јер би требало они да одлучују како ће новац да се троши.

Овде је, да се не лажемо, борба за само две ствари. Нема овде велике филозофије. Борба је за две ствари. Једна је та како ћемо и колико бесмислица да искажемо и колико увреда да искажемо да не може неко ни да стигне да одговори на то, јер мора да се бави озбиљнијим послом, колико ћемо тога да изговоримо. А зашто? Циљ је један – да будемо у Скупштини, да ми можемо да живимо лепо, а за народ баш нас брига.

Друга ствар је – дај нам још нешто мало негде некакве власти, не због тога што знамо шта бисмо са том влашћу урадили, не због тога што имамо било какав план и програм, не због тога што смо било шта предложили, јер, ако сте приметили, овде нисмо чули готово ниједан предлог у два дана расправе. Не, него је политика – ако има мало више пара за нас, онда је то у реду. И то је цео смисао – паре, и да они буду нешто мало важнији, да њихова слика буде мало више окачена и да себи буду још мало лепши. То је цео смисао.

На оне озбиљне примедбе које смо имали и из Демократске странке, из Српске радикалне странке, из партија господина Јовановића, Чанка, Тадића и многих других, чини ми се да смо одговорили. И чини ми се да смо одговорили аргументовано, озбиљно и одговорно. А ви једном заувек треба да научите једну ствар – не могу да видим све што пишете, претпостављам да је опет нека аутопројекција, опет сте нешто говорили о

себи, али шта да вам радим – суштина је у томе да морате да имате у виду да вас се никада нећу уплашити.

Чак ни онда када је било вас пет а ја био сам. И тада сте побегли главом без обзира, где вам је нога ногу сустизала, па сте побегли и молили новинаре да вас бране и спасавају. Иако вам ништа нисам урадио, само сам вас назвао правим именом и рекао вам ко сте и шта сте, и ништа више од тога. Додуше, жалио се овај ваш Чико Кајетано Лопез и Мартинез да сам му скоро сломио руку док смо се руковали. Жалили су се после и плакали новинарима, и то је била највећа жалба.

Извињавам се због тога још једном, ако сам вам тешке повреде нанео, гледаћу да вас више не повређујем у будућности на тај начин. Али искључите ту могућност да се вас неко плаши. Никада вас се нећу плашити, јер правдољубиви и истинољубиви људи, људи који имају образ, таквих као што сте ви никада се нису и никада се неће плашити.

Хвала вам на пажњи још једанпут и честитам вам одличан буџет. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. Пословника, одређујем паузу у трајању од 60 минута. Хвала вам.

(После паузе – 16.05)

ПРЕДСЕДНИК: Молила бих вас да наставимо.

Ђорђе Милићевић је први говорник, који је још преостао од овлашћених.

Изволите, Ђорђе.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, госпођо председнице.

Даме и господо министри, даме и господо народни посланици, поштовани представници Министарства, Предлог буџета за 2017. годину за Посланички клуб СПС представља суштинску прекретницу у сваком смислу на неколико праваца.

Овај буџет, по нашем мишљењу, специфичан је по томе јер је и стабилизациони, јер је и развојни и социјални, али и штедљив. Стабилизациони јер имамо здраве јавне финансије, имамо бољитак који је заснован на здравим основама. Развојни јер настављамо истим темпом инвестиција економски опоравак, економски развој, већа издвајања, два пута већа средства за инфраструктуру, за обнову и изградњу земље, већа средства за пољопривреду; приватни сектор постаје један од стубова и носилаца економског развоја. Социјални јер Влада Републике Србије има одговоран однос према социјално најугроженијим категоријама становништва, далеко већа издвајања за социјална давања, и штедљив јер Србија и данас јесте у програму ММФ-а. Дакле, по нашем мишљењу, три су кључне карактеристике када говоримо о Предлогу буџета за 2017. годину, а то су: реформе, раст и развој.

Овај предлог буџета врло јасно потврђује да Србија има владу просперитета, стабилности и напретка. Лествица је подигнута високо, постављени су високи циљеви када је реч о планираном и предвиђеном историјском дефициту и ми сматрамо да је то веома важно, пре свега за будућност Србије, важно за будућност свих грађана Србије. Ми овде говоримо заправо о будућности Србије, говоримо о још једној потврди одлучности, опредељености Владе Републике Србије да уложи огроман напор, рад, труд да се Србија развија, а да, са друге стране, грађани Србије живе боље и да животни стандард грађана Србије буде још бољи.

Знаци економског опоравка, ако погледамо параметре и показатеље Предлога буџета за 2017. годину, јесу и видљиви и препознатљиви. Србија је, по бројним показатељима, данас лидер у региону Западног Балкана и данас је потпуно јасно да су реформе биле питање опстанка Србије, реформе да би Србија у економском смислу била здрава земља и данас је потпуно јасно да реформски курс Владе Републике Србије нема алтернативу.

Када данас чујемо критике на рачун реформског пута Владе Републике Србије и када данас чујемо критике на рачун тешких и непопуларних мера које је предузимала Влада Републике Србије у претходном временском периоду, било би добро да чујемо и шта је алтернатива а да то није списак лепих жеља, да то није оно што би грађани желели да чују и што би у финансијском и економском смислу Србију водило ка финансијском банкроту и финансијском колапсу.

Буџет је прављен на реалним, а не на политичким основама. Дакле, буџет је прављен на здравим основама и ово је системски и свеобухватан одговор на актуелни тренутак и на веома реалан начин сагледава видљиве и препознатљиве резултате у позитивном смислу које је у области реформи, када је реч о економији и финансијама, постигла Влада Републике Србије.

Дакле, Влада гради један здрав систем који нема везе са политикантством, који није политичка прокламација, један здрав систем који је препознатљив, уважаван и поштован у свету, здрав систем који, понављам, нема додирних тачака са некаквом политичком прокламацијом, већ са оним што јесте живот и економија.

Оно што је веома важно, друга је година заредом, министре Вујовићу, када немамо ребаланс буџета и то је добар показатељ и потврда да Влада добро планира буџет, имамо приходе који су увек изнад планираних и имамо расходе који су испод планираних. Дакле, фискални резултати надмашују очекивања и то је оно што је за нас од изузетне важности и значаја.

Слажемо се када кажете да је 2014. године постојао један амбициозан приступ, али резултати који су постигнути далеко су изнад циљева који су тада постављени и то потврђују и Светска банка и ММФ,

али и Фискални савет. И када је реч о учешћу јавног дуга, најпре желим да кажем да мислим да смо два изузетно важна циља у потпуности остварили, учешће јавног дуга у БДП-у и трајно смањење буџетског дефицита.

Те 2014. године ми смо јасно рекли – Влада има дугорочан план и јасно и прецизно дефинисане циљеве, има конкретан програм и конкретне рокове, а све то јесте дало додатну снагу и стабилност реформским процесима, кредибилитет реформским процесима, што су на прави начин препознале и међународне организације.

Дакле, као што сте рекли у уводном излагању, овај буџет садржи и онај развојни део, који треба да обезбеди раст и раст је заснован на инвестицијама, повећању обима извоза, али с обзиром на то да у 2017. години, од јануара 2017. године, дакле, имамо повећање минималне цене зарада, имамо повећање плата у јавном сектору и повећање пензија, реално је да трећи ослонац и окосница тог раста буде и приватна потрошња.

Да нема запажених резултата у области економије и финансија, па сигурни смо да ММФ не би дао сагласност и не би учинио нешто што није уобичајена пракса, да одобри повећање примања у периоду док траје програм. Повећање плата у јавном сектору и повећање пензија је засновано на здравим и реалним основама. На прави начин рационално се располаже оним што имамо. Подсетићу вас, 2014. године овде, у овој сали, вођена је расправа на тему тешких и непопуларних мера које Влада Републике Србије мора да започне. Кључна критика је тада била да се нешто отима пензионерима, кључна критика када говоримо о смањењу плата и пензија.

Међутим, суштина није била у томе. Суштина расправе коју смо водили била је у томе да ми, заправо, говоримо о мерама које су спас за српску економију, да смо ми у том тренутку говорили о мерама које је предложила Влада, мерама које су се тикале будућности Србије и будућности сваког грађанина Србије и да Србија мора да се реформише и да се Србија није реформисала и да нисмо започели реформске процесе, ми данас не бисмо имали резултате који су препознатљиви и видљиви у Предлогу буџета за 2017. годину.

Када чујемо критике да се премало издваја за пензије, да Влада премало издваја за пензионере, па знате како, евидентно је повећање. До повећања се дошло кроз огроман рад, труд и напор, и имамо повећање, а имамо плус у државној каси. Неодговорно и неозбиљно би било да имамо нереална повећања, а да имамо минус у државној каси.

Оно што је за нас охрабрујући податак када говоримо о Предлогу буџета за 2017. годину јесу два пута већа издвајања за инфраструктурне пројекте за обнову и изградњу Србије. Дакле, Србија се инфраструктурно увезује по свим путничким и железничким правцима и инвестиција у инфраструктуру за нас никако не може да буде дефинисана као трошак; то је инвестиција у будућност. Нема економског без инфраструктурног развоја, а кроз реализацију инфраструктурних пројеката,

капиталних пројеката, то је реална шанса да се настави са успешним решавањем онога што јесте данас једно од горућих питања у Србији, а то је питање незапослености.

Србија данас има политичку и економску стабилност, и то је веома важно, и уз политичку и економску стабилност, услове и подстицаје које Србија даје потенцијалним инвеститорима и када је реч о смањењу бирократије и бржем издавању дозвола, то све чини Србију веома привлачном, најпривлачнијом земљом у овом делу Европе за инвестирање.

Шта желим да кажем? Доста тога је урађено када говоримо о инвестиционом амбијенту и пословној клими, и Србија данас јесте атрактивна инвестициона дестинација. У прилог овој констатацији говори један податак из експозеа председника Владе Републике Србије. Дакле, од тренутка када је конституисана Влада Републике Србије па 27 месеци уназад, у Србији је отворено 38 фабрика. Десет хиљада нових радних места, тај број је данас далеко већи, али тих десет хиљада нових радних места у ланцу вуче још већи број радних места, и то је оно што грађани очекују од одговорне и озбиљне владе која посвећено ради свој посао.

Сматрамо да су пред Србијом добре године, али морамо да наставимо и сматрамо да су пред Србијом још бољи резултати, али морамо да завршимо започете реформе. Морамо у систему да изнађемо тачке које су одливале новац из буџета и да тај новац усмеримо у добром правцу.

У потпуности се слажемо када председник Владе каже да нам је потребно да наставимо и да убрзамо структурне реформе, пре свега када говоримо о јавним предузећима. Наравно да јавна предузећа морају да остварују далеко већи приход, морају да буду рационалнија, морају да буду ефикаснија и морају да буду јефтинија. Наравно да имате нашу подршку.

Имате подршку посланичког клуба када изађете са концептом реформи јавног и јачање приватног сектора. Такође сматрамо, у потпуности се слажемо да у приватном сектору јесте будућност.

Дакле, приватни сектор је важан за привреду, јер отвара нова радна места, али приватни сектор је важан и за државу. Па држава живи од пореза и дажбина које убира из добити предузећа и веома је важно да приватни сектор постаје један од ослонаца и окосница економског развоја и економског опоравка Србије. Морамо да задржимо фискалну дисциплину контрола и наплата, да наставимо са одлучном борбом против сиве економије и ту се у потпуности слажемо.

Још једна ствар за коју сматрамо да је јако важна и делимично је о томе било речи током данашње и јучерашње расправе. Наиме, ту је и министарка Брнабић, ми сматрамо да уређена Србија и уређена држава подразумева и уређене локалне самоуправе. Дакле, да уређена Србија почива на, у економском и финансијском смислу, добро уређеним локалним самоуправама. И локал мора да буде успешан. Различита је ситуација од општине до општине, од града до града.

Пре извесног временског периода усвојили смо измене и допуне Закона о финансирању локалних самоуправа и није тачно да неко отима нешто локалним самоуправама, већ је пронађена једна мера и равнотежа између онога што јесу били ригидни захтеви ММФ-а, с једне стране, и онога што јесу реалне потребе општина и градова, са друге стране. Дакле, нико ништа не узима и не отима локалним самоуправама. Траже се алтернативни извори прихода, али, извините, локалне самоуправе морају да буду одговорније, морају да буду озбиљније, морамо да се потрудимо да спречимо ненаменско трошење средстава у локалним самоуправама и да локалне самоуправе буду ефикасније, стабилније и транспарентније, али да буду и предвидљивије.

Још један закон који је везан за локалне самоуправе јесте Закон о јавној својини. Мислимо да је то квалитетан закон, који мора и треба да се имплементира и да локалне самоуправе постану власници јавне својине, јер сматрамо да је то добра база и основ за развој локалних самоуправа.

Наравно, важно је, и то желим потпуно јасно и прецизно да кажем, ми нисмо против приватизације. У потпуности се слажемо са председником Владе Републике Србије. Нисмо против приватизације, али смо против неуспешне приватизације. Сматрамо да је веома добро и позитивно да су први пут Предлог закона о буџету подржали и синдикати.

Шта је суштина? Морамо да наставимо да зарађујемо, да трошимо далеко мање од онога што зарадимо, да научимо, као и досада, начин на који се понаша Влада, да се понаша рационално и домаћински, да на прави начин располаже оним што има, да наставимо да идемо у правцу смањења јавног дуга, смањења буџетског дефицита.

Рекао сам, циљеви који су постављени када је реч о дефициту јесу веома важни за будућност Србије, да наставимо да идемо у правцу економског напретка и економског раста. Уколико остваримо оно што смо дефинисали као раст, па наравно да то значи и бољи животни стандард и више радних места и далеко већа примања.

Не кажемо да је посао завршен, али Србија је на добром путу и видљив је и препознатљив позитиван тренд који води ка бољитку, али бољитку који је у сваком сектору заснован на здравим основама. Препознатљива је намера, интенција Владе Републике Србије да уложи огроман напор, труд и рад да Србија остане на добром путу.

Важно је да сачувамо оно што смо у области економије и финансија постигли као веома запажене, позитивне и успешне резултате и да започете процесе приведемо крају. Верујемо да ће Србија у будућности бити економски успешна, развијена, модерна земља, држава која ће бити део породице европских народа, да ће Србија бити држава у којој ћемо имати комплетну нову инфраструктуру, нове инвестиције, нове фабрике у којима ће радити грађани Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Прелазимо на листу.

Реч има народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Овај буџет је део бајке која траје већ више од четири године. Наравно, као и свака бајка, он има један део који је реалан, тачан, али је већи део сваке бајке измишљотина, хвалоспеви, нешто што би требало да фасцинира оне који слушају ту бајку. Да ли је ово „Пинокио“ или нека друга бајка, ја не бих да улазим у то. Махом су бајке засноване на неистинама, неки би рекли на лажима.

Шта се иначе говори у бајкама? Ево министар Кнежевић зна то. Говори се да је нешто најбоље, да је нешто једино, да је први пут у историји, да је највеће на свету, да је најлепше на свету, да ту постоје спасиоци, да постоје чудотворци, „Баш Челик“ или неко други ко претвара дрво у злато, који све решава.

У тим бајкама нема календара, није битно време. То што се касни са Предлогом буџета пар месеци, то што смо га добили, да не понављам оно што су колеге говориле, пре 48, 52 или 32 сата, да је немогуће га прочитати, премијер нам је рекао – који је, иначе, побегао са расправе – да је то небитно и да је најважније да је то најбољи буџет у историји. Тако је. То је врло могуће, ако се договоримо, а то је у бајци могуће, да историја почиње 2012. године. Међутим, то није тачно. Историја почиње много раније.

У бајкама постоје чудотворци, постоје добре виле, али постоје и зле вештице. По овој расправи, зла вештица у овом буџету, у овој бајци је опозиција. Она квари. Све што овај за 25 сати дневно уради, дође та несрећна вештица и све живо поквари.

Колико се ја сећам тих бајки, вештице иначе имају метлу, а пошто су претпостављени, скоро заказани избори...

(Председник: То су неке хорор бајке. Него, о буџету, молим вас.)

Ја мислим да више причам о буџету него премијер. Мислим да ћемо да се сложимо око тога.

(Председник: Тешко.)

Према томе, та зла вештица, која се зове опозиција, на следећим изборима ће, кад год они буду, а нека буду и у априлу, да почисти оном метлом шта већ треба.

У бајкама се каже да се смањује дуг. Иако је он за 10 милијарди већи, али то је смањење. И то сад извол'те па објасните на било који начин – дуг државе већи за 10 милијарди него пре четири године. То је дефинитивно.

У бајкама Сартид ради феноменално. У бајкама Басен Бор чини чуда. У бајкама и МКС и Петрохемија стварају невероватне успехе. У бајкама је све живо могуће. У бајкама је могуће, чак и ви ћете се око тога

сложити, као и колеге из ПУПС-а, да се пензије смањују за 10%, али су веће и боље и никад веће. То је у бајкама све могуће.

Наравно, само наивна деца верују у бајке, а грађани Србије нису наивна деца. Када мало порастете, видите да у тим бајкама има пуно можда лепих намера, али реално нема ничега што би могло да буде корисно.

Шта би могло да буде корисно? Ево да вам кажем.

Поднео сам само десет амандмана и суштина је њихова у субвенцијама, да се неке субвенције смање, а да се неке повећају. Очекујем да министар за социјалну политику, министар пољопривреде и министар за образовање подрже моје амандмане. Наиме, ту су амандмани који пребацују неке 32 милијарде из сфере естраде, то значи ја ти дам 10.000 евра, па ти од тога плаћаш четири године радника кога си, наводно, о свом трошку запослио, у сферу будућности. Пребацују се 32 милијарде из субвенција за привреду, оставио сам 9.000 динара да не буде да нема ту ничега, а пребацују се, пре свега, у оно што је најважније за једну државу, а то је образовање, и то је негде око 20 милијарди.

Ево да вам кажем прецизно: пет милијарди више за Фонд за младе, четири милијарде више за студентски стандард, четири за ученички стандард, две за социјалну заштиту, 10 за дечју заштиту, две за културу и пет за пољопривреду.

ПРЕДСЕДНИК: Прошло је време.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Само да кажем где сам скинуо, да зна министар.

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време на бајке, шта да радимо.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Па то се иначе дешава у овом парламенту. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Мирослав Алексић.

Изволите посланиче, па онда да реч дам министру Вулину.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Данас говоримо о буџету за 2017. годину и, пре него што кажем нешто о буџету, морам рећи да је то пети буџет по реду владе Српске напредне странке Александра Вучића и овај пети буџет по реду добили смо без извештаја о извршењу претходних буџета како бисмо могли квалитетно да дискутујемо о ономе што је предвиђено.

Дакле, да је ово први буџет и да сте ви дошли на власт ове, 2016. године, овај буџет бих могао и да подржим, јер у њему има и неких ствари које су позитивне. Али не могу да заборавим да сте ви на власти од 2012. године, заправо у различитим саставима, различитим владама, промењено је преко 40 министара, али се понашате као да је неко други владао пре вас. И сада у свим овим дискусијама премијера чули смо оно што одговара Влади и вама, чули смо оно што је Фискални савет похвално рекао о буџету, али нисмо чули ништа што је негативно.

Такође, наравно, начин на који је буџет ушао у Скупштину је посебно проблематичан, јер је ушао мимо свих рокова и на тај начин показујете да не поштујете не само посланике који седе овде у овом дому, него не поштујете ни грађане Републике Србије.

Показали сте, такође, и јуче, када је мом колеги Марку Ђуришићу премијер рекао да нема подстицаја за ИТ компанију „Ендава“, а у буџету и те како има, али је после тога премијер рекао како ће се то можда дати а можда не, а то показује да ово може да буде буџет а не мора да значи. Дакле, толико о веродостојности овог документа.

И сада кад погледамо шта су основни параметри економије једне државе, то свакако јесте јавни дуг, јесте раст БДП-а, и оно што је резултат свих ових ваших пет влада јесте да сте за четири године подигли јавни дуг за 10 милијарди евра. Годишње две и по милијарде евра сте у просеку подизали јавни дуг и задуживали грађане Србије, а паралелно са тиме раст БДП-а је био свега 25 милиона евра годишње или укупно 100 милиона. Дакле, све владе од 2001. до 2012. године, укључујући и владу Мирка Цветковића, подизале су годишње БДП за око две и по милијарде евра, а јавни дуг за свега 100 милиона.

Ви сте потпуно обрнули трендове и сада говорите о благостању, говорите о великим резултатима и говорите о томе како је дефицит мали. Да, неспорно је да је дефицит мањи него претходне године, али будите искрени па реците грађанима зашто је то тако. Зато што сте средства узели пензионерима, узели сте запосленима у здравству, у војсци, у полицији, у целокупном јавном сектору, узели сте малим и средњим предузећима, рекетирате их сваког дана по терену, задњи динар и задњу акумулацију средстава вадите људима из џепова, а притом нисте били способни да за пет година решите канцер система, који немамо, а то су неререформисана јавна предузећа која су и данас највећи губиташи и неко ко представља највећи проблем буџета и по оцени Фискалног савета.

Дакле, ви не радите оно што треба да радите, да реформишете јавну управу, да смањујете број радника, да решите проблеме са предузећима, него полазите за оним што је лакше, а то је узимати од грађана, празнити џепове грађана и тиме пунити републичку касу.

Такође, јуче је премијер говорио о томе како више нема великих система са по три, четири, пет хиљада радника, изузев Железаре Смедерево. Нема зато што сте неселективно погасили, хвалили сте се тиме, министар Сертић се хвалио да је за годину дана угасио 500 предузећа. Волео бих да видим критеријуме и по ком критеријуму је Прва петолетка из Трстеника требало да се угаси, а да се није угасила, рецимо, Петрохемија, да се нису угасила друга, слична предузећа, ФАП из Прибоја итд. Не кажемо ни да је требало она да се угасе, али просто мора да постоји систем и да постоје критеријуми.

То што говорим о јавним предузећима можете видети и у ЕПС-у. Ево, ових дана гледамо афере које се дешавају на релацији ЕМС-а и ЕПС-а, због сукоба одређених политичких струја СНС-а које управљају ЕПС-ом и ЕМС-ом, па тако губимо 600.000 дневно због тога што ТЕНТ Б још увек није у функцији.

Што се тиче плата и пензија, ви сте овим скромним и малим повећањем, предизборним заправо, желели да покажете грађанима да мислите о њима. Па не мислите на прави и адекватан начин. Кад су неки други повећавали плате и пензије пред изборе, ви сте рекли да је то политичка кампања, а сад када то радите ви вероватно мислите да није. Заправо, не можемо имати различите аршине и ви сада то радите не зато што има услова у буџету, већ зато што имамо евидентне председничке, а богами и парламентарне изборе у наредној години.

Оно што морам да похвалим да је добар помак, али још увек недовољан, јесте буџет за субвенције за пољопривреду. Ту се нешто мало померило с мртве тачке, али с обзиром на чињеницу да смо годинама и деценијама уназад имали недовољна улагања, и то је мало, и ја сам амандманима тражио да се тај износ још повећа како бисмо искористили потенцијале које имамо у пољопривреди.

Нисам нигде видео у буџету, а о томе говорим већ више пута и постављао сам питање министарки Михајловић зашто нема Моравског коридора, ауто-пута од Појата до Прељине. На том делу Србије, најгушће насељеном, живи 500.000 становника. Нема одговора. Али је зато у буџету министарке Михајловић у овој години било 374 милиона донација страним владама, не знамо којима и за шта, али видим да их ове године нема, па бих волео да ми неко на то одговори.

И на крају, новчане казне које плаћа држава због неефикасности и због монтираних телевизијских процеса и хапшења су 12 милијарди динара, као што су и услуге по уговору, и то је нешто где је требало да штедите, а не да штедите на платама и пензијама грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, господине Алексићу.

Реч има најпре министар Александар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Хвала.

Свашта смо чули, чули смо ко коју лектуру чита, ко које бајке воли, то смо све сазнали, само нисмо сазнали да ли је нешто проблем у буџету, пошто је заиста доста тешко критиковати овај буџет.

И тачно је, нажалост, историја не почиње 2012. године, јер да почиње 2012, не би то била историја пљачкашке приватизације, не би била историја која је од ове земље направила сиромашну и тужну земљу, не би било те историје која је продала у овој земљи апсолутно сваку фабрику која је могла да се прода и која је могла кроз разне стечајне управнике да се уништи. Заиста, не би је било.

Овде се сада говорило, видим, не знам, не желим да верујем да је у питању зла намера, желим да верујем да је у питању само незнање и нечитање онога што стоји испред уважених народних посланика. Јер да су хтели да прочитају или бар да су хтели да кажу поштено оно што је стајало испред њих, знали да би да је, рецимо, у прошлој години исплаћено 5,5 милијарди динара дуга према војним пензионерима, дуга које су направиле владе пре нас, тачније владе Демократске странке, да је исплаћено дуга према пољопривредним пензионерима за погребне трошкове 2,2 милијарде динара, да је, понављам, нашим сународницима на Косову и Метохији исплаћена надокнада, којима се дуговало за случај незапослености, од шест рата, у износу од милијарду и 700 милиона динара. То је дуг који се вукао још од 2003. године, ми смо га сада исплатили.

Да је радницима који су остали без посла у тим предузећима која су вештачки одржавана, у тих пет стотина и нешто предузећа која су вештачки штићена од поверилаца, која су држана ту више као средство политичког притиска и уцене, некад добијали плате, некад нису добијали плате, а дугове правили и нису морали да их враћају, дакле да је исплаћено шест милијарди динара радницима за отпремнине, и не само њима, него чак и оним радницима који су били у предузећима са пропалим приватизацијама.

Ми смо прва влада која се усудила да каже раднику – ниси ти крив што је држава лоше трговала и што је упропастила твоје предузеће. Ми смо и њих прихватили, и њима су исплаћене отпремнине као што се исплаћују. До динара је исплаћено оно што се дуговало кроз Фонд солидарности. Ево сад ових дана ће још 400 милиона динара бити исплаћено радницима. Ниједан радник коме се дугује из предузећа у стечају, а само за оне који не знају да кажемо тај податак да се кроз Фонд солидарности добија до девет минималних зарада. Ни њима нико није остао дужан. Одакле тај новац? Тај новац је дошао до бољег рада и тај новац је дошао од бољег функционисања привреде. Ово је све новац који је до динара исплаћен нашим радницима.

Говорите овде о томе како држава плаћа пенале за погрешне одлуке које је доносила па због тога судови досуђују одговарајуће пресуде и, наравно, кажњавају нас. Тачно, али кога? Пет и по милијарди које смо исплатили досада војним пензионерима су последица судских одлука на основу одлука владе Демократске странке, зато што је одбила да поштује одлуку Уставног суда. Пет и по милијарди засада, а имамо и више.

Је л' треба да вас подсећам на одлуке судова када су у питању ратне дневнице у топличком крају, такође због избора? И врло добро знате зашто су доношене такве пресуде, и како су доношене, и против кога су доношене и од које владе су доношене. Ми то плаћамо. Ми то плаћамо до динара. Па нам онда све то стигне и из Стразбура, па Влада Републике Србије, то што ви критикујете како Влада Србије предвиђа новац да плаћа

пенале, да, предвиђа новац да би плаћала те пенале које сте нам оставили, које смо дочекали овде, због таквих судских пресуда.

Кажете овде – нисте смањили број запослених у јавном сектору, нисте наставили са отпуштањем. Хајде се договорите хоћете ли да отпуштамо људе у јавном сектору, је л' не треба нико да ради у јавном сектору или треба да ради у јавном сектору. Прошли пут сте нас критиковали за отпуштања, сад нас критикујете што нема отпуштања. Хајде, није лоше да се договорите чисто да видите да ли би било добро да се отпушта или да се не отпушта.

Ми смо се трудили да се рационализујемо и да сачувамо наравно највећи могући број људи који раде и за чијим радом има потребе и оправдања. Наравно да смо се трудили да урадимо све што можемо управо да бисмо људе заштитили. И нисмо то радили, као што ви то добро знате, ни по каквом партијском кључу. Да смо то радили по партијском кључу, то су све људи који су запослени у време ранијих влада, на памет нам није пало. Него смо се управо трудили да поштујемо сваког човека и да му сачувамо радно место. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Александар Антић. Изволите.

(Зоран Живковић: Реплика.)

(Горан Ћирић: Реплика.)

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Па добро, је л' могу ја, па онда кад будете реплицирали...?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само да разјаснимо.

Ја сам у обавези да најпре реч дам министру. То је прва ствар.

(Зоран Живковић: Реплика има предност.)

Друга ствар, када је реч о репликама, господине Ћирићу, ниједног тренутка нисте поменути, ни ви ни Демократска странка.

(Горан Ћирић: Поменута је странка два пута.)

Господине Живковићу, у ком делу сте ...?

(Зоран Живковић: Ја сам се препознао у бајкама.)

Не могу да вам дам, немате основ.

(Зоран Живковић: Ни за бајке?)

Ни за бајке. Жао ми је.

Господине Антићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Даме и господо уважени народни посланици, у обавези сам да реагујем поводом дискусије народног посланика господина Алексића, који је током свог излагања, а претпостављам и у оном делу преподневне седнице када су се постављала питања, изнео нетачну чињеницу везану за капитални ремонт Блока Б2 у ТЕ „Никола Тесла“. Док сте били председник општине, министар и ја имали смо озбиљну сарадњу, тако да ценим да ћете мој одговор узети потпуно озбиљно и апсолутно одговорно.

Дакле, током 2016. године, у складу са планом ремонта у ЈП ЕПС је заиста рађен капитални ремонт на Блоку Б2. Термоелектрана Б има 2 блока, која су најснажнија; у систему ЈП ЕМС је преко 600 мегавата. Ремонт на блоку Б2 је завршен 2. новембра и тај блок се налази на мрежи и ради од 9. новембра.

Апсолутно је нетачно да тај блок не ради, да је имао неки велики празан ход. Ремонт је завршен другог, на мрежи је од деветог. Реч је о једном изузетно сложенем инвестиционом захвату. Реч је о капиталном ремонту котла, потпуној замени генератора, па се очекује да ће резултирати јачањем снаге тог блока за неких 30 мегавата. У тих седам дана извршена је његова синхронизација на мрежу и комплетирање документације, која је врло озбиљна јер је реч о инвестицији од 70 милиона евра.

Дакле, апсолутно одговорно тврдим, посланиче Алексићу, да та информација коју сте данас изнели није тачна и да су, потпуно одговорно тврдим, апсолутно тачни подаци које сам изнео. Реч је о највећем капацитету у ЕПС-у и заиста је немогуће играти се тим стварима: ради – не ради. Знајући да ви памтите нашу сарадњу, верујем да то питање више нећете постављати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Господине председавајући, мислим да нисмо добро почели. И сам министар зна да је два пута поменуо Демократску странку у свом говору. Ево, можете да проверите, њега да питате. Ви ми не дајете право на реплику. Рекламирам члан 104. У ставу 2. каже да, уколико је поменута посланичка група, шеф посланичке групе има право на реплику. Ја не видим разлога да не дате то право.

Нећу сада злоупотребљавати ово рекламирање Пословника. Дакле, прекршили сте члан 104. став 2. не дајући право на реплику. Није добро да почињемо на овакав начин расправу, јер то очигледно диже тензију и нема разлога да не одговоримо аргументима на аргументе које је сада дао министар, или било који други министар. Мислим да је важно да свима нама дате убудуће то право.

Мислим да имате прилике да признате да сте погрешили водећи седницу и не дајући реч прекршили члан 104, а ја још једном кажем одустајем од реплике због тога што не желим да злоупотребљавам рекламирање Пословника да бих одговарао министру.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ћирићу. Колико сам схватио, не желите да се Народна скупштина у дану за гласање...

(Горан Ћирић: Желим да се изјасни да је била повреда Пословника.)

Желите.

Не мислим да сам прекршио Пословник. Може се десити да сам пречуо, али не мислим да је господин Вулин поменуо, како сте рекли,

два пута Демократску странку. А, између осталог, с обзиром на то да сте поменули члан 104, став 3. каже да о коришћењу права из става 1. и 2. овог члана одлучује председник Народне скупштине, у конкретном случају председавајући Народне скупштине.

Господине Алексићу, ви имате основа за реплику, добићете реч, два пута сте поменути од стране министра Антића, али прво морам дати реч министру др Душану Вујовићу. Изволите.

Министар је одустао.

Реплика, народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Што се тиче министра Антића, ја сам јутрос поставио посланичко питање на основу информација које сам добио, а везано за овај проблем. Наравно да смо ми сарађивали јако добро у претходном периоду и ја сам поздравио ваш избор управо због тога јер смо заједно реализовали велике пројекте у општини Трстеник.

Али оно што је господин Вулин говорио заправо говори о томе да се наставља озбиљна кампања, из које ви не излазите од 2012. године. И ви све време заменом теза желите да представите грађанима Србије у каквом благостању они заправо живе, по принципу да ли верујете нама или верујете својим очима и ономе што ви осећате свакога дана у вашем свакодневном животу. То управо сведочи да је ова влада и да су све претходне Вучићеве владе отуђене од грађана.

Дакле, што се тиче рационализације, а она се, нажалост, односила само на оне који нису из СНС-а, а до тих податка је готово немогуће доћи, ми смо једина земља у којој се смањује незапосленост а не повећава се број запослених људи. Наравно, тај цех ће плаћати неке друге владе, после вас, и враћати дугове, као што и ви говорите данас да враћате нечије претходне дугове иако сте пуних пет година на власти.

Што се тиче вас и вашег ресора, ту имам посебно питање и драго ми је што сте ту. Дакле, у граду Крушевцу живи 123-124 хиљаде становника, у Трстенику 43.000. Корисника социјалне новчане помоћи у Трстенику има 700, у Крушевцу десет пута више него у Трстенику – 7.200, па бих волео да ми кажете по ком критеријуму је у граду Крушевцу далеко више социјалних случајева него што је то у Трстенику, јер ту нема неке логике, или су у питању одређене политичке намере везано за кампање, преткампање и све остале ствари. Наравно, с тиме смо се суочавали, али не можемо транспарентно да дођемо до тих података. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Алексићу.

Реч има министар Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Дакле, као што видимо, ниједна бројка коју сам изнео и ниједан дуг који нам је остављен да га решавамо није оспорен. Све сервисирамо и све успевамо да исплатимо, зато што је

повећана запосленост. Ја знам да је тешко признати, али бројке су једноставно неумољиве.

Од 7. децембра 2013. године, када је уведена забрана запошљавања у јавном сектору, број запослених у јавном сектору се смањио за 55.775 – чињеница. Број запослених у приватном сектору се повећао за 138.723 – чињеница. Ово је на основу података о уплати обавезног социјалног осигурања. То је новац.

Или је неко дошао и уплатио нам 13,4 милијарде динара више у буџет ПИО фонда из чистог задовољства, из чисте намере да ужива у томе што је уплатио 13 милијарди динара из алтруистичких побуда или је запослено 138.723 људи који плаћају редовно доприносе. Нема трећег одговора, изаберите који вам више одговара. Слободно изаберите, али ово је истина.

И немојте да замењујете тезе. Нико није рекао да грађани Србије сјајно живе. Не живе. Живе јако тешко. Оно што смо ми успели да урадимо, успели смо да зауставимо пропадање и сада полако крећемо нагоре, и то показују сви подаци, па чак и подаци о зарадама. Да живе јако тешко грађани Србије, апсолутно живе јако тешко. Надамо се да ћемо успети да живот учинимо подношљивијим и бољим.

А ово што сте поменули центар за социјални рад и различит број корисника новчане социјалне помоћи у Трстенику или Крушевцу, и то треба да знају наши гледаоци. Ви врло добро знате шта сте рекли и зашто сте то рекли, можда наши гледаоци то не знају. Политику центра за социјални рад одређује локална самоуправа, оно тамо где сте ви владали Трстеником свих ових година. Директора центра за социјални рад поставља скупштина локалне самоуправе, не министар рада. Министар само даје сагласност на оно што сте ви дали. Сва решења о новчаној социјалној помоћи у првом степену издајете ви, центар за социјални рад на локалу. Све једнократне новчане социјалне помоћи издајете без питања Министарства рада, опет у првом степену, дакле нема чак ни могућности жалбе.

Сваки центар самостално одлучује, у складу са законом. Дакле, у складу са законом. Тако је било и у Трстенику, тако је у Крушевцу, Београду или Новом Саду. Дакле, без било каквог... Ко то ми када то ради центар за социјални рад, када сте то до јуче радили ви? Па до јуче сте ви постављали директора центра за социјални рад, не Министарство. Не знате закон.

(Мирослав Алексић: Исти је и сада ...)

Није важно ко је директор, него ко га је поставио. А директора поставља скупштина општине, Министарство даје само сагласност, не више од тога. Дакле, ви одлучујете ко је тај.

Према томе, досада сте водили ту политику и како сте је водили, тако је. Немојте то пребацивати на друге органе, а посебно немојте оптуживати друге центре за нешто тако.

(Мирослав Алексић: То је непоштовање закона.)

Жао ми је... Не, није ствар непоштовања закона.

Дакле, сваки центар за социјални рад у складу са законом одређује ко су корисници новчане социјалне помоћи, и ви знате да сте ви постављали те људе. Ако нисте били задовољни њиховим радом, зашто их нисте смењивали, него сте незадовољни сада када сте опозиција. Но добро, то је већ уобичајен манир. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Настављамо са радом по редоследу пријављених народних посланика.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући... Само да колеге изађу, неки да окрену леђа... Они мени то комотно могу да ураде, ја њима тешко, тешко им могу веровати.

Даме и господо народни посланици, ми смо у овом кратком периоду направили државу која може да живи од својих прихода. Није бајка, стварно је. Ако ћемо да причамо бајке, а мој колега пољопривредник управо петама дао ветра, онда бих могао да причам о томе како су они раније трошили незарађено, какви су им буџети били, како су знали само како се новац троши а не и како се зарађује, како су живели од задуженог а не од зарађеног. Ја верујем да је овај буџет домаћинска прогноза доброг домаћина.

Ја бих могао да говорим о томе, о огромној енергији народа који је желео да некад има овакав буџет, 2000. године, када су ови који су сада изашли, који мене зову насилником а при томе ме траже по просторијама да ме бију, плују, вређају... Могли бисмо да причамо о томе како смо огромну енергију потрошили да бисмо имали овакав буџет једнога дана, а онда су они који су нас водили, ови који су изашли, изневерили, задужили, продали комплет друштвену имовину, отпустили на стотине хиљада радника па данас имамо најмање 400.000 мање доприноса у ПИО, у фонд за здравство итд.

Данас они замерају, лош домаћин замера добром домаћину и причају да смо у бајци. Не, они живе као у бајци, а народ су оставили да живи као у басни. То је ситуација коју смо затекли и то је ситуација где смо покушали да извучемо државу из глиба, да се ујединимо око проблема и то наше уједињење је резултат и овог буџета.

Мој колега пољопривредник је изашао. Није хтео да саслуша да је пољопривреда ове године добила 3.600.000.000 више. Раздео пољопривреда је добио 8% више, а субвенције у пољопривреди су добиле 10% више. Влада је наградила пољопривреднике. Влада је наградила и раднике. Наградила је браћу по жуљевима, браћу по муци. Наградила је већим приходима, али је пољопривреда то на одређени начин и дала.

Ви сте свакако били сведоци кад су ови. склони ненасиљу, витлали овде штапом да ме бију када смо усвајали Закон о пољопривредном земљишту. Тај закон је, и министар пољопривреде то зна, убацио у систем више од сто хиљада хектара земљишта и донео више милиона евра у буџет. Онда се Влада реванширала пољопривредницима доделивши више подстицаја, више директних плаћања, више средстава, а што је најбитније, неће се подржавати пољопривредници са „врачарског пашњалука“, ови што су изашли, него ће се тиме подржавати пољопривредници, а највише они мали, не милионери са Врачара и „врачарског пашњалука“, који ће то употребити за обнову механизације.

Ту су средства за рурални развој увећана за готово 30%. Ту ће бити средства за прераду и биће идеално да спојимо пољопривредну производњу, да оно што сељаци произведу, радници у фабрикама, у погонима што ближе месту производње прераде и да тако буде посла и хлеба и за једне и за друге, и да неки који потичу са села једног дана пожелеле да се на то село врате, да се врате на имовину својих очева и дедова, да се врате на имовину оних који су и направили ову државу.

Прича великих економских громада. Мој колега пољопривредник је највећа економска громада после оног вође Роднијевих сведока. Дакле, то су највеће две економске громаде, два највећа економска аналитичара, двоје највећих економиста у Србији, с тим што онај из виртуалне економије, кога ја зовем Родни дел Бој, не сме на ТВ дуел једном пољопривреднику. Ту би наш народ могао најбоље да види која је разлика између реалне економске политике и оне виртуелне, која се пласира преко друштвених мрежа и тако даље.

Моја обавеза је да подржим и Министарство пољопривреде и Владу, да подржим оне који уређују државу, уместо оних који су је досада унеређивали, да подржим лидере који су спремни да направе друге лидере, који су спремни да остваре напредак тако што ће се ухватити са проблемом и решити га, а ови бивши – они нису решење. Они су проблем за свако решење и зато верујем да наши грађани не могу да нађу ниједно оправдање за кога треба гласати, за такву врсту критичара. Ја ни овог пута не браним ни власт, браним државу, браним оне који је уређују и браним право државе Србије да постоји. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

Реч има народна посланица Наташа Мићић. Изволите.

НАТАША МИЋИЋ: Хвала.

Поштоване даме и господо народни посланици, поштовани представници Министарства, тачно је да је готово редовна пракса да се о буџетима расправља у задњи час, односно са закашњењем, и то за нас није неки проблем, нарочито што је министар понудио добро образложење, а то је да нису били готови разговори са ММФ-ом, тако да је то за нас прихватљиво.

Међутим, оно што је неприхватљиво јесте да није поднет завршни рачун за претходну годину. Ако у овој земљи свака фирма има обавезу да поднесе завршни рачун, сматрам да би то морала да уважи и Влада и да има ту обавезу. Ово помињем и из разлога што је данас изречена једна неистина, да никад није поднет завршни рачун. Дакле, завршни рачун поднела је Ћинђићева влада, први и последњи пут, 2002. године. Не могу да верујем да све следеће владе нису успеле да испуне ту обавезу, да је толико високо подигао лествицу и у том погледу.

Да вам не говоримо о томе, данас овде исто седе неки посланици, неки су министри, који су били или део владајуће већине или опозиције, да су и ресорни министри и премијер разговарали и са посланичким групама и пре подношења амандмана како би се буџет што боље припремио. Тако да нека вам ово, надам се, користи за убудуће или некој други влади, свеједно.

Добро, најчешће се чуло – буџет је добар, добар је буџет и заиста има ствари за које ми из ЛДП-а такође кажемо да јесу добре. Јесте уважена реалност. То није неки огроман буџет, 10 милијарди евра. Када погледате да један град Беч има буџет преко 13 милијарди евра, значи немамо ни нека велика средства. Такође, да су први пут предвиђени ти пројектни зајмови, да је дефицит пао на 1,7%, да је пројектован раст од 3%. Све је то заиста добро, а морамо се сложити да је добро, ако ништа друго, и због тога што поштујемо институције и ове земље, а најкредибилнија институција за то је Фискални савет, а и ММФ као међународну институцију која је заправо и учествовала у изради овог буџета.

Међутим, наравно да имамо замерки и да смо очекивали да ће овај предлог буџета бити бољи. У првом реду, очекивали смо да ће бити смањени порези и доприноси на зараде – наиме, премијер је и споменуо пре месец дана да је то могуће – и наравно ови парафискални намети, јер је то начин да се тај приватни сектор додатно ојача, а и да се искорени сива економија. Наравно, и да се повећа запосленост.

Даље, споре су и неефикасне те реформе јавних предузећа. Заиста се то и даље јако споро одвија. Јесте боља пореска наплата, и то јесте похвално, али с друге стране, Пореска управа и даље није модерна и ефикасна, па би и на томе требало радити.

Споменула бих један податак који нико није споменуо а веома је важан за економију, а то је да смо по индексу глобалне конкурентности деведесети. Добра вест је да смо се поправили за четири места у односу на претходну годину, али када узмете у обзир да су, рецимо, Албанија и Црна Гора успеле да напредују за 13 места, и да по тим параметрима, за тај индекс глобалне конкурентности, а има 12 параметара, заправо највећи пад бележимо у технолошкој оспособљености. И сад мој апел министру просвете и целој влади јесте, већ сам о томе и раније говорила, информатика – не само за ученике него и за професоре, а исто важи и за

јавна предузећа; обезбедити оне европске компјутерске дозволе ECDL, како се зову, да порадимо на томе, јер је то начин да подигнемо конкурентност.

Наравно, на крају, никакав буџет, без обзира колико добро пројектован и колико су добре жеље, уколико генерално политика не буде европска политика, регионална сарадња, политичка стабилност – нема економске стабилности без политичке и зато не би требало пречесто и врло је опасно отварати, рецимо, питања државних удара и играти се и на тај начин. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Мало пре сам хтео да коментаришем, али су се колеге већ довољно осврнуле на претходна излагања. Драго ми је да се дискусија окреће ка овом документу који је данас на дневном реду, где водимо општу расправу и где ћемо имати прилике да разговарамо о детаљима у четвртак и петак, надам се.

Такође, желим да похвалим добру жељу свих оних који нам и критикама и конструктивним предлозима помажу да неке ствари урадимо боље. Чуо сам господина Живковића; онај део фигуративног говора на почетку нећу коментарисати, а онај други део који говори о субвенцијама сигурно ћемо размотрити у форми амандмана који треба да буду послати Влади. Лакше је предложити него усвојити измену субвенција, зато што ту постоје елементи који су наслеђени, нека права која су наслеђена. Према томе, сама чињеница да неко поставља питања треба да започне процес. Не знам колико ћемо моћи брзо да одреагујемо, одмах, али то да људи, посланици пре свега а и сви други треба да постављају питања целисходности појединих субвенција, нивоа и свега осталог је сигурно прави начин да се разговара о буџету.

Према томе, ми имамо субвенције све заједно на доста високом нивоу, али у многим областима можемо другачије и дубље о свему томе да разговарамо, да видимо који део субвенција не можемо преко ноћи да укинемо, који део субвенција можемо да унапредимо у начину како се оне димензионирају и како циљано да се усмеравају на оне сегменте или популације или секторе где желимо да подржимо одређене промене. Према томе, то је тема која захтева јако много дискусија и сигурно је да ћемо погледати све.

Што се тиче конкретних предлога, неких поменутих деоница, могу да вам кажем да су неке од њих већ у разматрању. Већ одавно препознајемо, рецимо, да су ти латерални правци, као што су Појате–Прељина итд., важни правци и ту се већ ради на томе. Колико ће нам требати времена да се од тог почетка рада дође до конкретних предлога и идеја, а после тога и реализације, зависиће од многих фактора, између осталог од квалитета студија које ће се урадити, за релативно мале паре, на

почетку, а после тога и могућности реализације. Али будите сигурни да о томе размишљамо, и то врло интензивно, и покушавамо да ангажујемо најреномираније фирме у свету да нам у томе помогну, они који знају и пројектовање и извођење.

За питања око завршног рачуна ја могу да вам кажем само део који ми радимо. Ми смо предали завршни рачун у роковима, у јуну и јулу. Влада је била техничка и, према томе, није могла да разматра завршни рачун, који има одговарајуће обавезе, док није била формирана 11. августа. После тога смо завршни рачун предали, као што то по процедури иде, Државној ревизорској институцији и она је у међувремену са нама обавила разговор о већ завршеном извештају. Сад се налазимо у финалној фази; искључиво због кратких рокова то нисмо завршили.

Премијер није обећао, ево ја обећавам да ћете у најкраћем могућем року, документ је готов, само се ради на финализацији, завршни рачун, у коме нема никаквих спектакуларних новости и изненађења, само се потврђује да смо реализовали буџет управо онако као што смо извештавали месечно и квартално о 2015. години, имати прилику да видите.

Што се тиче јавних предузећа, већ смо на Одбору констатовали у претходним дискусијама да то остаје кључно питање ове привреде. То је срце структурних реформи, то је нешто што морамо да решимо, и то двоструко – било на страни неефикасности јавних предузећа, било на страни фискалне и финансијске дисциплине коју они претпостављају и од свих нас очекују.

Значи, питање, рецимо, примера ради, „Србијагаса“ није само питање организације „Србијагаса“, него је питање у којим условима „Србијагас“ послује и да ли има услове да наплати испоручени гас. Самим тим да решимо и „Србијагас“ и питање коришћења гаса и питање фискалне дисциплине, због тога што ми преузимамо, на крају, дугове које њима не плате корисници гаса, а на другој страни да се сви обавезу да те обавезе испуне на време.

Слажем се потпуно, значи једна од кључних реформи које предлажемо то је завршетак реформи Пореске управе, Царине, њихове модернизације и повећања ефикасности целог тог сектора.

Што се тиче индекса глобалне конкурентности, мислим да говорите о Светском економском форуму из Давоса, то је био предмет анализе дуго времена. Помаке које смо остварили у такозваном показатељу Дуинг бизнис, то су краткорочни помаци где се ради на инпутима. Светски економски форум мери неке три области: једно су базичне претпоставке конкурентности, друго су елементи који мере тржишну ефикасност и треће, оно што вас највише брине, и мене такође, јесте такозвана софистицираност бизниса, колико је бизнис спреман да прихвати савремени менаџмент и буде стварно конкурентан. Е, ту очекујемо да ће оне ствари које радимо врло брзо дати ефекте.

Рецимо, за мене је било забрињавајуће што Србија данас има мањи степен, капацитет прихватања стране технологије која укључује организацију него што је имала пре 15 или 20 година. То је, између осталог, резултат одлива кадрова, то је резултат многих ствари које морамо да доведемо у ред. Пажљиво пратимо шта се ту дешава и за сваки од ових 12 стубова у оквиру три области имамо план. То се уклапа у оно што радимо, али то захтева време, и очекујемо помаке у наредним периодима. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Реч има министар Младен Шарчевић. Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Поштована посланице, само кратко да вам дам одговор да смо у буџету планирали средства за такозвану дигиталну зрелост установа и кренућемо са неких 200 школа, 100 из неких удаљенијих подручја, да кажемо неразвијенијих, и 100 из урбаних. Имамо и бочне изворе, где ћемо укључити вероватно још стотинак установа.

Користимо искуства из региона, сарађујемо и са школама из Хрватске, Словеније, из Чешке, Мађарске. Оне су из европских фондова повукле преко 230 милиона евра, ево раде већ шест година. Тако да ми скромније крећемо, али уз неки велики ентузијазам, уз помоћ и привреде и разних других, надамо се, европских фондова, ако поглавља 25 и 26 буду заиста реализована, онда ћемо ту причу убрзати. У сваком случају, радимо на томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: У буџету о ком данас разговарамо пише како ће Србија изгледати 2017. године, шесте године власти СНС-а. Да ли за ових шест година грађани живе боље? Да ли ће се након усвајања овог буџета нешто променити у Србији? Да ли се нешто променило у претходних шест година, осим што су се променила имена финансијски најмоћнијих тајкуна у Србији? Сада нису најбогатији они стари, сада су најбогатији неки нови. А шта то значи за живот грађана Републике Србије?

Да ли у овом буџету постоји начин да породице са двоје деце сутра лакше плате рачуне? Да ли може ту децу да одведе на летовање, да ли може да им плати школу страних језика, да ли може да им плати приватне часове, због тога што је то једини начин да та деца добро пролазе у школи? Не. Да ли овај буџет који данас усвајамо ради за брачне парове који не знају шта ће да раде сваког месеца када им дође на наплату рата за кредит? Не. Да ли овај буџет ради за све оне људи који имају своје професије које ова влада не цени? Да ли он ради за људе који се спремају да оду из земље? Да ли ради за оне који се још надају да у овој земљи постоји некаква будућност? Одговор је – не.

Овај буџет не ради ни за лекара, ни за учитеља, ни за пољопривредника, ни за војника који за 75 динара дневно чува границу на

југу Србије. За њих у овом буџету нема пара, али зато има пара за плаћање кредита пропалим јавним предузећима, има пара за запошљавање хиљада страначких активиста, има пара да се дају десетине милијарди динара компанијама које запошљавају људе за 23.000 динара месечно, а ти људи после 15 сати стоје на траци и носе пелене док све то раде.

У овом буџету нема пара ни за Војводину. Ви покушавате да у буџет Покрајине ставите и трансферна средства за локалне самоуправе, и плате за наставнике, професоре и учитеље, и сва она средства која ће се само један дан задржати на рачуну АПВ, све покушавајући да прикажете како испуњавате оних срамних 7% из буџета Републике Србије, па још премијер овде јуче има образа да нам говори о томе како се Аутономној Покрајини нешто даје. Е то је проблем Владе Републике Србије коју води СНС, јер сви стално мисле да нешто дајете грађанима својом милошћу, својом добротом, а ето, да не желите, не бисте ни морали да им дајете.

У овом буџету нема ниједног решења за било какав проблем, нема ниједне реформе и, што је најпроблематичније, нема шансе за оне који не желе да клече пред вашом странком или пред својим послодавцима. И то је Србија коју ви пратите, само треба да будете свесни да у Србији живе људи који неће моћи још дуго да трпе такво понашање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има потпредседник Владе др Небојша Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Поштоване даме и господо, слушао сам неколико последњих расправа и морам да исправим ту једну нетачну информацију. Наиме, овде се говори о шест година нечије власти. Морам да вам кажем, грађани ће се тога сетити, СНС је дошла на власт током лета 2012. године. Ако узмемо у обзир и председничке изборе, хајде да их узмемо у обзир, дакле током лета 2012. године.

То је до овог тренутка четири године и четири месеца. Чак не може ни да се каже четири и по године, далеко је од пет, а о шест не може ни да се говори. Може да се говори о календарским годинама, али о шест година ни близу не може да се говори. Дакле, то је једна информација која се пласира како би изгледало, то је, наравно, стари опозициони манир и то је сасвим у реду, то је легитимно, да изгледа као да је то дуго, то је сад шест година, 16, 666 и то је у реду, али било би добро да се чује шта је критика овог буџета. Дакле, критика буџета...

Када ово слушам изгледа ми као да смо се вратили на ону седницу о избору Владе, чини ми се да су исте примедбе, дакле као да се ништа није променило, као да је неко помешао седнице. Неколико још важних ствари. Прво, како је било људима који су се задужили кредитима 2009, 2010, 2011, 2012. године? Како је било тим људима када су им за ноћ промењени услови, када су драматично скочили кредити, када су њихове рате биле такве да су размишљали хоће ли им деца имати егзистенцију ако

плате рату кредита и да ли их је неко на то упозорио? Да ли им је неко за то време то компензовао? Да ли је покушао да им реши проблем у 2009, 2010, 2011. и 2012. години? Ја ћу вам рећи – није. Није их интересовао не само онај власник кредита у швајцарским францима, није их интересовао ни власник кредита у еврима, нити са клаузулом било које друге валуте.

Никога из тадашње владе, коју су чинили они који данас покушавају то да спочитавају овој влади, не да их тада није интересовало, нису у Микијевом забавнику давали изјаве о томе, бежали су од тога као ђаво од крста. Никаквог понашања према грађанима. Апсолутно никакво, ништа. Нула, апсолутна нула. То су грађани Србије од тих влада добили. Е сад, да су само нулу добили, то би можда било и добро, него су добили озбиљан минус, пошто је тада абнормално повећано запошљавање у јавном сектору. Тада се драматично запошљавала војска партијских послушника управо тих странака и тада се број запослених у јавном сектору повећавао до тих размера да то Србија више није могла да издржи.

У време ове владе је за 55.000 људи, тачан број је да је за 55.785 људи смањен број запослених у јавном сектору, али се повећавао број запослених у приватном сектору. Министар Вулин је то добро објаснио, јер су ти људи уплаћивали своје доприносе. Ти људи уплаћују доприносе и то је конкретан и егзактан податак. Јер или неко уплаћује доприносе зато што ради или неко хоће то да поклони Влади Србије, а верујем да то нико не жели, нико не поклања свој новац.

Дакле, више је људи запослено, много више у приватном сектору. Људи у јавном сектору се сада не запошљавају. Онда, у то време када нису бринули о кредитима људи, и 2009. и 2010. и 2011. и 2012. године, тада се запошљавала армија страначких војника странака које су тада чиниле Владу.

Што се тиче војника и полицајаца, морам да вам кажем да они војници и полицајци који раде на обезбеђењу државне границе у оквиру Здружених снага војске и полиције имају посебне дневнице, посебне надокнаде, и не примају 75 динара, они примају значајно већу цифру, која је у рангу око 1.800 динара дневно. Дакле, то је новац који они примају, плус њихова редовна примања, редовне плате и све оно што имају као додатак за то што раде дуже.

Да ли раде лак посао? Не. Више пута сам то рекао, и као министар унутрашњих послова мислим да људи и у полицији и војсци раде најтежи задатак. Раде најтеже послове, раде по свим временским условима и док ми сви седимо у топлим клупама и овде у Парламенту посланици уживају у добрим условима, људи из полиције и војске раде у тешким условима. Али оно што смо ми, за разлику од неких претходних година, када су морали да чекају, да стрепе, да вам не причам какве су ситуације имали и војска и полиција у многим сегментима уназад десет година, погледајте како су дошли до тога, можемо да уђемо у расправу о томе у

каквом су стању били и авиони ратног ваздухопловства и оклопна возила, и борбени оклопни транспортери и све оно што је затечено, и у каквом је стању данас. То није ни за поређење, било је далеко лошије раније, далеко лошије, далеко више експлоатисано и, готово без улагања, да смо ми дошли дотле да нам ратно ваздухопловство има једва неколико авиона који могу да полете, па је огромним напорима Владе од 2012. године до данас то унапређено на ниво да ратно ваздухопловство може да функционише.

Говорим то зато што мој колега Ђорђевић није тренутно овде... Извињавам, се нисам га видео. Али, у сваком случају, оно што војска и полиција данас раде јесте за похвалу и држава се труди да им да онолико колико може. Урадио сам и анализу повећања плата људи који раде у полицији, од оних који имају најниже плате до оних који раде у специјалним и посебним јединицама, и њихова повећања плата на годишњем нивоу ће бити од 28-29 хиљада до 50.000, закључно са припадником жандармерије, чија је плата око 80.000. Нисам урачунао плате ниједног старешине. И ти људи раде на терену. То што су старешине не значи да мање раде од људи који су обични припадници полиције и војске. И ти људи раде на терену, и у војсци и у полицији; њихове плате ће бити увећане већ за више годишње.

Када се томе додају издвајања за ПИО, што исто иде њима, њима ће за толико бити увећане пензије, за толико ће им бити увећана социјална давања, добијете цифре на годишњем нивоу и до 100.000 динара увећање. Дакле, није ово мало, ово је увећање, али је онолико увећање колико је Влада могла да издвоји, оно што је на реалним основама. Ово је оно што може да се издвоји, јер је држава толико зарадила озбиљним и одговорним радом.

Зато, надам се да ћемо чути и неки конкретан предлог, да ћемо чути и нешто што се тиче буџета. Све што сам досада чуо углавном је критика, на коју свака опозициона странка има право, али углавном је критика која нема никакву суштину. О буџету нисам чуо готово ништа, а чуо сам пуно нетачних података и то ме натерало да се јавим, и јавићу се сваки пут кад неко буде износио податке који немају везе са истином. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Јерков, даћу вам реч, али сам у обавези да најпре дам реч представницима предлагача.

Реч има министар Зоран Ђорђевић. Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани посланици, па ево, морам да реагујем такође и спремио сам се на једну ствар која је требало да прође као нетачна, а то је управо о овим дневницама. Значи, као што је и мој колега Стефановић рекао, дневнице су 1.800 динара. Обезбеђене су за све припаднике војске и полиције који се налазе на граници и у Копненој зони безбедности.

Та средства су распоређена Министарству одбране на посебној класификацији – ванредне ситуације, тако да је омогућено транспарентно буквално свакоме ко хоће да види како се троши тај новац. Новац је већ одвојен. Новац постоји. Новац се троши у складу са динамиком и увек и у сваком тренутку постоји могућност, наравно, ако будемо ишли ка томе да се ванредна ситуација на граници укине, да се тај новац врати у буџет и наравно искористи за друге ствари.

Такође, осврнућу се и на примања у војсци. Значи, примања у војсци ће са 5% бити од 32.000 до 90.000, када је у питању пуковник; генерали имају више. Морам да вам кажем да смо израчунали и просечну плату, односно просечно примање у Војсци Србије у новембру – просечна нето плата је била 44.418 динара, али је просечно примање било 66.817 динара. Просечно примање официра је било 92.565 динара, подофицира 75.000 динара, професионалних војника 58.308 динара, цивилна лица су добила просечно 49.725 динара.

Оно што није ушло у цео овај обрачун јесте могућност припадника Министарства одбране који се определе за тако нешто да оду у мировну мисију. Наравно, они су у могућности да се, поред плате коју примају док су у мировној мисији, врате са одређеним девизним приливом који, наравно, у том случају доносе у нашу земљу и користе га за оснивање можда неког свог бизниса или да себи омогуће кров над главом.

Још једна ствар је битна да се напомене кад је у питању обезбеђење границе и Копнене зоне безбедности. Припадници Министарства одбране који су ангажовани доле имају увећање плате од 10% за отежане услове рада и на то добијају још и дневницу од 1.800 динара, пута онолико дана колико су доле. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Ђорђевићу.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Дозволите ми да поставим питање логичког оквира у коме разговарамо. Значи, поставити питање да ли нам је данас боље и насликати циљеве око којих са малим нијансама можемо сви да се сложимо је логичка грешка првог реда, зато што се потпуно око тих циљева слажемо. Значи, апсолутно нема никакве дилеме да сви желимо да доходак буде већи, да људи не морају да се враћају у неке гране индустрије у којима смо можда имали предност пре 30 година па смо се данас вратили да морамо то да радимо јер немамо алтернативу. Ту се потпуно слажемо око тога. Али поставити питање да ли им је боље, то мора да буде постављено у контексту следа догађаја који је био.

Право питање је да ли би им било боље да нисмо урадили овај програм који смо имали. Да ли би им било боље да смо наставили путем који је предвиђао банкрот за 78 дана? Да ли би им било боље да смо наставили да повећавамо дефицит и дуг на начин, оном динамиком који је

започет 2009, 2010. и 2011. године? Погледајте трендове, имате их у Фискалној стратегији. Ово је био тренд, доле, видите, ово смо преокренули. Такав је био тренд са дефицитом, то смо преокренули. Ево, показујем вам тренд, ево доле.

Имате све то, добићете све детаљне анализе. Преокретање тог тренда је болно, али је нужно. Према томе, поставити питање да ли ми желимо да народу буде боље, па ми смо то урадили да спречимо тај негативни тренд и нема никаквог смисла да се осврћемо на оно што смо избегли. У односу на то много им је боље. У односу на банкрот земље и колапс динара и колапс целе економије много је боље. То да расте запосленост, да се не продубљује незапосленост преко 25%, него се спушта на 13,8%, то је оно што је боље. То што се повећавају плате у приватном сектору и што стварамо основу да расте потрошња – недовољно, очекујемо много више – то је боље.

Почели смо у време кад је стопа раста била -3,7% у трећем кварталу, када се ова влада првих четири-пет месеци о јаду забавила да заустави катастрофалне последице поплава. Почели смо у ситуацији када Фонд, не Фонд као Фонд него као неко ко има кредибилитет, није хтео да разговара о програму од 2011/2012. године. Тек кад смо ставили на сто рационални програм, тек смо онда сели да разговарамо.

Значи, ми говоримо о томе шта смо постигли. Да ли смо довољно високо, то нико није рекао. Ми зато кажемо да ћемо реално расти 3% у наредној години и најмање 3,5% у наредним годинама, а затим хватати корак с Европом. То је оно што желимо.

Ако ви имате алтернативу, и то је други део логичке грешке, од ове тачке надаље, кажите алтернативу, кажите којим путем може лакше и боље да се дође до стабилног, независног развоја ове земље, која ће имати и своју индустрију и своје високовредне професионалне услуге и раст дохотка који ће нас одржати у корак са земљама из бивше Југославије, као што је Словенија, на пример, и са земљама из окружења. То је оно што желимо. Исто тако, да одржимо оно што смо постигли, а то је да сви гледају са високим степеном уважавања, понекад и зависти, на остварене резултате у протекле две године. То није лако.

Ако не издржимо до краја, ако одустанемо од овога и само подигнемо потрошњу, онда је право питање шта би било ако одустанемо од дефицита 0,6% без капиталних улагања, 1,6% са капиталним улагањима и 1,7% опште државе и вратимо се на -4%, на -6,6%, на минус... Колико је било у претходним годинама? Значи дефицити су били, овако, вратоломно су се повећавали од 2009. године: 4,4%, 4,6%, 4,8%, 6,8%, па онда од 2012/2013. године наовамо 5,5% па 6,6%, а затим креће овај успон о коме причамо. Е, то је тај преокрет. О томе сам спреман да причам.

О томе да неко пројектује неке ствари које нису ни логички ни економски повезане, мислим да трошимо енергију, мислим да нема смисла

о томе да причамо. Дефинишите ваше циљеве све, потпуно ћу да потпишем, можемо да разговарамо о томе шта је од тога реално и у којим роковима а не да ли треба, само је питање да то буде одрживо и у корист свих нас. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Реч има народна посланица Александра Јерков, основ јављања је реплика. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Мали је проблем, господине Вујовићу, како је дошло до тог преокрета. Ви питате да ли би грађанима било боље да ове мере нисте спровели. Да, било би им боље да им нисте смањили плате и пензије, а да сте уместо тога смањили невероватну потрошњу у јавним предузећима. Па вама Фискални савет у овим коментарима буџета које смо добили каже да ми ни дан-данас не знамо шта ви плаћате за јавна предузећа, зашто плаћате, које гаранције, које кредите, које субвенције. Не зна се које субвенције дајете приватним предузећима, а то, како да вам кажем, није поштено, господине Вујовићу.

Није поштено да ви узмете грађанима плате и пензије, а да не смањујете сулуде трошкове јавних предузећа. Није поштено, господине Вујовићу, да ви забраните запошљавање младим лекарима, а да не забраните запошљавање у јавним предузећима. Није поштено, није праведно, није корисно и није добро за грађане.

Тако да није све у томе да се направи преокрет. Поента је у томе како ће до тог преокрета доћи. А ви сте то урадили на најгори, најштетнији и најнеправеднији и за грађане најскупљи начин. Не споримо се ми око тога да ли дефицит треба смањити, споримо се око тога како ће се то урадити. Ово како ви радите плаћају само грађани, а Фискални савет вам каже да на другим местима, где морате да штедите, трошите више него икада. И у томе је проблем, господине Вујовићу.

Извињавам се што сам рекла ово за дневнице за војнике који су на граници. Само, ево, нека ми се одговори колике дневнице имају, рецимо, полицајци и тамо они који чувају овај дерби, где их нападају они хулигани, па ћу признати да су довољно велике дневнице и војсци и полицији, и повући ћу што сам рекла.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ваша намера је очигледно добра, али мислим да информације нису усаглашене.

Прва ствар коју смо урадили 2014. године и у припреми буџета за 2015. годину било је да укинемо гаранције за такозвано финансирање ликвидности. То је био главни канал кроз који се одвијало финансирање јавних предузећа. Значи, то смо прво спречили.

Све ово што се данас дешава са јавним предузећима последица је гаранција и ствари које су урађене још пре тог периода. Ако погледате

активирани гаранције, то је све издато у претходним периодима. Ми не можемо да то не платимо.

Неко од посланика је поставио питање зашто ми то не одбијемо да платимо. Зато што постоји такозвани *cross-default*, можемо да одбијемо и да банкротирамо као земља. Мислим да то није опција.

Према томе, ми морамо да платимо дуг погрешних потеза из прошлости, поготово тамо... Можемо да вам покажемо тачно документе, видећете. Свако мора те услове да потпише. Значи, оног момента кад бисмо одбили да платимо било коју гаранцију коју смо издали за дугове јавних предузећа, ушли бисмо у позицију да сви други повериоци имају право да траже наплату свих потраживања. *Pari-passu* се примењује и, према томе, тиме бисмо довели земљу у безизлазну ситуацију.

Значи, нове гаранције не издајемо, сем као изузетак за довољно добре развојне пројекте, гаранције за ликвидност не издајемо, само морамо да испоштујемо оне које су раније направљене. То је јако битно. Не може брод да се окрене у месту, и ми то систематски смањујемо. Значи 34,8 милијарди активираних гаранција које су издате у претходним периодима и које смо ми наследили.

Друго, јако важно, од субвенција шта је остало? Оне које су наслеђене, које не можемо да смањимо иако покушавамо да их смањимо. Данас је било речи о субвенцијама за такозвани јавни сервис, четири милијарде сада, било је више пре, хтели смо већом динамиком то да смањимо, брже да смањимо, не успевамо. Не успевамо зато што постоје обавезе о финансирању Јавног сервиса и што РТС и РТВ не успевају да обезбеде довољно сопствених извора прихода. Тежак проблем. Ту можемо заједнички да радимо. Ми немамо ту различиту позицију од Парламента. То можемо сви заједно да видимо како да нађемо решење. Четири милијарде сада дајемо; можда би могло са мање, али морамо сви заједно то да радимо.

Железница 11 милијарди, која укључује и *орех*, и оперативне трошкове, који су пре свега плате, и неке капиталне трошкове. Имамо и наставак субвенција у неким другим областима и, као што смо рекли, субвенције које ће покривати неке ствари код РТБ-а Бор, који је такође ракрана.

Сем тих субвенција, све остало су развојне субвенције, и ове у пољопривреди и ове које се тичу учешћа у кредитима. Да ли су оне добро дефинисане, ево господин Недимовић је ту, може да вам каже. Ми се трудимо да то преокренемо, али то захтева време. Није тако лако преокренути начин давања тих субвенција. Да их смањимо, мислим да ће бити јако тешко. Ми их повећавамо ове године, али природа и начин дефинисања и одређивања коме оне иду и за шта је нешто на чему радимо ове године, а радићемо и наредних година. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Само да кажем везано за обезбеђење спортских манифестација, пре свега у Београду. Рецимо, последњи дерби када је рађен, радило је обезбеђење посебне јединице полиције, бригада београдске полиције, јединица из Београда. Ти људи живе и раде овде, и обезбеђивали су у склопу свог радног времена, дакле потпуно нормално. И трудимо се да смањимо трошкове управо тако што ћемо ангажовати јединице полиције територијално и подручно.

За сваку манифестацију појединачно ради се безбедносна процена и Дирекција полиције одлучује које ће јединице и на који начин обезбеђивати, али видим да смо успели да постигнемо добар тренд, да смањимо број ангажованих људи за обезбеђење свих манифестација. МУП годишње обезбеди око 100.000 скупова. Нису сви велики, неки су мањи, неки су већи, али 100.000 манифестација и скупова МУП обезбеђује годишње. Да ли то уради с једном позорничком патролом или то уради са хиљаду или две хиљаде полицајаца, то зависи од безбедносне процене.

Али ми желимо да се много више концентришемо на набавку заштитних средстава за припаднике полиције. И ту смо побољшали ситуацију у претходним годинама. Први пут нам се сада дешава, после скоро осам година, да не позајмљујемо ни штитове, ни панцире, ни заштитну опрему од других, околних земаља, што смо радили у тим годинама. И ми њима позајмљујемо, наравно, када нам они траже. Сада ми више то не морамо да радимо, имамо довољно.

Наравно, уз помоћ Владе и уз велику подршку читаве владе и премијера, настављамо инвестиције у заштитну опрему, јер хоћемо да полиција има добру заштиту, да оно што људи носе на себи буде квалитетна униформа и добра заштита од свих врста угрожавања њихове безбедности.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани посланици, желим да кажем неколико ствари које су везане за пољопривреду, пошто се неколико речи рекло о томе, а мислим да није на добар начин протумачено. Било је питање да ли ће уопште неком у пољопривреди бити боље и да ли ће неко моћи од тога да живи.

Што се тиче овог дела који се односи на издвајање директних субвенција за пољопривреду могу да вам кажем да ће њих бити четири пута више у 2017. години у односу на 2016. годину. У бројкама, било је намењено 520 милиона за инвестиције у 2016. години, биће 2,2 милијарде динара које ће директно бити намењене за субвенционисање инвестиција на простору Србије. Оне ће бити распоређене и на простору Војводине, и на простору Србије и на простору Косова и Метохије.

Поређења ради, ми смо до пре неки дан исплатили 5.440 решења за пољопривредна газдинства која су поднела захтев по основу

инвестиција које су имали у 2016. години. Ако вам кажем да имамо четири пута више средстава, можете да израчунате колико ће пољопривредних газдинстава моћи да рачуна на инвестиције у наредном периоду.

Исто тако, имамо неке мере које ће бити усмерене на младе пољопривреднике. Пре свега преко грантова, и ту меру ћемо осмислити за 2017. годину посебном уредбом, где ћемо давати повраћај 75% средстава младим пољопривредним произвођачима који буду хтели да заснују пољопривредну производњу или онима који буду хтели да заснују прераду.

Исто тако, имаћемо два алата која ће довести до унапређивања пољопривредне производње кроз стартап пројекте кроз Фонд за развој, где ће се директно удруживати Министарство пољопривреде и Фонд за развој, а биће искључиво намењена развоју пољопривреде и оног дела који се односи на прераду. И још један посебан ниво, који... Та средства постоје у буџету, али ће она бити кроз посебну уредбу касније имплементирана и спуштена до корисника који ће моћи да их користе.

Има још једна ствар, коју ових дана заједно радимо са ЕБРД, исто смо имплементирали у овај постојећи буџет, она се не види добро из једног простог разлога, а желим да укажем и због јавности, да ћемо исто имати и развојне пројекте кроз стартапове заједно са ЕБРД-ом које ћемо реализовати у 2017. години. Ово су само неки од алата које ћемо користити у 2017. години у односу на 2016. годину.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само сам хтео да додам једну реченицу. Ви сте поменули остала јавна предузећа. Значи, у великом броју јавних предузећа је у току програм реструктурирања. У многим је припрема програма започета децембра 2014. године и она се реализује по некој динамици. То је доста сложен процес, који узима време и наилази на разноразне проблеме у свему томе. ЕПС је једно од првих јавних предузећа где је то започето, „Железнице“ су друго, „Србијагас“ је треће; има их јак много на свим местима.

Ти програми се са тешкоћама развијају, али иду напред. Ми очекујемо да ћемо све те ефекте и рационализације броја запослених, и повећања техничке и технолошке ефикасности, и боље наплате и ефикаснијег пословања почети да остварујемо ове и наредне године.

Имамо један од посебних структурних кредита који се управо бави јавним предузећима. Очекујемо два циклуса у томе и очекујемо да ће комбинација стручне помоћи, структурних кредита и финансијске помоћи омогућити да достигнемо оно што ће бити много боље од ситуације коју смо наследили пре три или четири године. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Знате, овде опет не знамо шта представници бившег режима заправо хоће када кажу како ми сад помажемо нека јавна предузећа која су нерационална, бацамо паре на њих, ту се троши највећи новац, а када неко предузеће упадне у проблеме, радници почну да штрајкују, траже плате, онда кажу – срам вас било, дајте људима плате, ви нећете да дате плате људима.

Шта хоћете? Да затварамо та предузећа, да их помажемо или да их не помажемо? Хоћете ли да чувамо њихова радна места или да не чувамо њихова радна места? Од заседања до заседања се мења та перцепција. Стално имамо једну или другу.

Као што имамо, сада слушамо по стоти пут ту неистину, за коју знамо да је неистина али баш добро политички звучи, хајде, што да не, нека се и то баци на леђа Владе – пелене и инвеститори, радници који раде по 14 сати. Знате да смо слали инспекцију рада. Знате да смо проверавали. Знате да не постоји ни један једини човек који је именом и презименом рекао тако нешто, али нема везе, нека се настави.

И хајде сада да поставимо још једно питање. Чекајте, ти инвеститори су доведени у време власти бившег режима. Значи, тад су били добри и тад радници нису носили пелене, али сад су се избеобразили и сад су почели да носе пелене, сада када је дошла друга власт. У време када је бивши режим довео те инвеститоре које сада напада, радници нису носили пелене, али сад су почели да носе пелене само зато што они нису на власти.

Ајде да разговарамо о буџету.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Реч има народни посланик Душан Павловић.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Говорићу о делу буџета који се односи на трансфере локалној самоуправи, и то у погледу начина трошења средстава.

Много причамо о томе како могу паре да се распореде са једне на другу позицију. Мислим да је добро да попричамо мало и о томе како се паре троше, на који начин.

На име трансфера локалним самоуправама је у овом буџету одређено 33 милијарде динара. То су ненаменски трансфери, што значи да ће локалне самоуправе добити 33 милијарде динара, које ће моћи да потроше како год желе, без икаквог оправдања. Постоји и огроман новац који јединице локалне самоуправе добијају као наменска средства, која морају да потроше на одређене ствари, а овде говорим о ненаменским средствима.

Како јединице локалне самоуправе троше новац? У последњих неколико година примећена је следећа ствар. Пошто се у задњих неколико година више контролише потрошња, онда јединице локалне самоуправе почињу да надувавају приходе тврдећи како ће приходовати огромне паре и онда на основу тога увећавају потрошњу. Пошто су приходи нереално

пројектовани, долази до огромне диспропорције између прихода и потрошње, тако да локалне самоуправе улазе у велику доцњу, улазе у дуг који се преноси на следећу годину, па на следећу годину... Ко на крају покрива све те дугове?

Овде говорим о републичком буџету. Сви ти дугови локалних самоуправа покривају се из републичког буџета.

Можемо ли да дајемо 33 милијарде динара локалним самоуправама које на овакав начин пројектују своје јавне финансије? Дакле, без икаквог образложења. Како сте дошли до тако великих диспропорција? Нема одговорности, нема образложења.

Има неколико начина како локалне самоуправе троше свој новац и то је сад већ постало позната ствар. Не знам да ли је било ко у Влади озбиљно разматрао механизме на које локалне самоуправе троше новац. Даћу вам неке податке из једног од извештаја ДРИ.

Примећено је да је, рецимо, у 2014. години у огромном броју локалних самоуправа основан огроман број комисија које су радиле ствари које локална администрација већ има задатак да ради. Даћу вам неколико примера одатле. Само послушајте имена тих комисија.

Рецимо, у општини Пећинци постојао је Привредни савет и Савет за привреду. Чланови тог савета су добијали новац као накнаду за рад у њему. Нисам приметио да је у Пећинцима дошло до привредног бума. Онда опет у општини Пећинци, постојало је чак у 2014. години осам комисија за избеглице. Не знам да ли министар за социјални рад зна колико је избеглица било у општини Пећинци.

У Бачкој Паланци, Комисија за утврђивање испуњености минималнотехничких услова за почетак рада плажа. Житорађа – Комисија за контролу и утврђивање стања речних корита и обала и заштите од елементарних непогода. Па онда Комисија за попис паса у прихватилиштима.

Бачки Петровац – Комисија за уништавање печата и штамбиља. Ево да вам прочитам један пасус из извештаја ДРИ, да видите како је ова комисија радила. Дакле, Комисија је основана и састала се 26. августа 2015. године, са задатком да уништи један печат и штамбиљ. Именовани су председник и три члана, којима је за извршен задатак исплаћено укупно 14.500 динара. Овај посао је, према записнику од 26. августа, започет у 11.00 и завршио се у 11.30 часова.

То је само једна комисија. Укупно је у 2014. години, према извештају ДРИ, било 6,8 хиљада оваквих комисија, које су потрошиле преко 900 милиона динара. Тако се троши новац пореских обвезника.

Да не би било да само нешто критикујем и не нудим никаква решења, мој предлог је да и даље вршимо трансфер локалним самоуправама, али под једним условом – да локална самоуправа, као и било

који део јавне администрације, има јасно дефинисане критеријуме како троши наш новац.

Шта све треба да буде видљиво када локална самоуправа троши новац? Мора да се објављује буџет на месечном нивоу, како се извршава буџет. Мора да се направи попис имовине, попис свих дуговања која има нека јединица локалне самоуправе. Буџети комуналних и културних предузећа такође морају да се објављују, морају да се скенирају и поставе на веб-сајт сви уговори које потпишу комунална предузећа и културне установе у свакој општини.

И на крају, као што сви то већ много пута понављамо, морају да се направе конкурси за сва стручна тела у општини, тј. јединици локалне самоуправе, укључујући и конкурсе на челна места јавних комуналних предузећа. Тек тада можете да знате да ли је потрошња новца који дајете локалним самоуправама оправдана или не. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо на овим примедбама. Ми смо управо тако нешто имали у виду, у складу са Законом о буџетском систему, и ове године смо приликом слања инструкција за припрему буџета тражили од свих нивоа локалне власти, значи од општина и градова, да у планирању буџета пођу од реалне процене прихода, под један да не праве нереалне буџете, да одлуку о буџету објаве на својој интернет страници и интернет страници Министарства, значи да се тачно види ово што сте ви рекли, на шта троше средства, и такође смо увели, засада немамо бољу привремену санкцију, обуставе ненаменских трансфера уколико се не буду придржавали ових ствари.

Мислим да овде, у овој сали, кад је пун састав, има јако много представника локалних самоуправа; било би добро да ту сарађујемо заједнички. Није ни у чијем интересу да се на нивоу локала не поштују ова правила и, према томе, мораћемо заједно. Ви сви знате праксу да не постоји рационално трошење и не постоји стриктно поштовање лимита задуживања, то морамо заједнички да спроведемо. Хвала лепо.

Према томе, то је већ стављено у ове измене и то ћемо спроводити наредне године још много интензивније него ове.

Проблем с тим кажњавањем је што је то привременог карактера. Ми можемо да обуставимо трансфере само у току године, онда у децембру добијају сва средства поново, али другог начина засада нема. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам. Само да додам на ово што је рекао министар Вујовић, и мислим да и ви то знате, да је тек од пре две године уведена контрола над оним шта се дешава у локалним самоуправама и кроз РИНО систем, захваљујући Министарству финансија, а и кроз Одлуку о максималном броју запослених у локалним самоуправама, захваљујући којој се сада у ствари у последње две године смањује број запослених у локалним самоуправама. Али имамо локалне самоуправе типа, извињавам се, сада поново морам да поменем Смедеревску Паланку, стварно није ништа лично, само зато што је један од тих екстремнијих примера, која је 2014. годину завршила са 820 запослених. Дакле ми сада то спуштамо, сад тренутно имају око 650 запослених, и то је јако тежак и јако болан посао и за људе на локалу и за буџет и за Републику Србију.

Али мислим, ако говоримо о контроли трошења новца у локалним самоуправама, да се ту види један значајан помак у последње две године, на чему ћемо наставити да инсистирамо заједно са Министарством финансија, и на транспарентности, тиме што ћемо увести у нови закон обавезу да постоји јавна расправа о буџету на локалу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Посланици траже реч.)

Не, не, нема потребе, не.

Посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Овде нам је јасно презентовано од стране Владе, а и министра, да ће се овај буџет финансирати из пореских издвајања, односно највећим делом пореза на додату вредност, акциза и свега онога што подразумева оптерећење које треба да плаћају, односно да подносе грађани Србије.

Овде је министар јасно предочио да постоји вероватноћа да у наредном периоду, односно наредној години дође до повећања акциза, односно до промене пореске политике. Мало је чудно, и у протеклом периоду је, били смо сведоци, повећањем акциза дошло до раста цена, а при томе добили смо званични став Владе и органа ове државе да нема никакве инфлације и да нема страха од инфлације, да је финансијска ситуација потпуно стабилна и не треба да бринемо.

Можда је то јединствен случај, можда је то нешто чиме бисмо могли да се похвалимо у наредном периоду, рецимо 2017. године, па да извозимо тај патент – да расту цене, да расту трошкови живота, а да нема инфлације. Али оно што је министар јасно подвукао то је да је раст бруто друштвеног производа омогућен пре свега захваљујући, како он рече, трима факторима: први инвестиције, други извоз и трећи рационализација.

Можда сте заборавили, али не треба, у сваком случају, губити из вида да је ту и мудра монетарна политика. Ми имамо стабилан динар. Имамо у односу на евро, односно у односу на долар изузетно стабилну валуту. Ми фактички немамо шта да бринемо када је у питању стабилност

економије. Додуше, истине ради, нема реалног покрића за ту стабилност, али шта све може статистика, у то смо се уверили у протеклом периоду.

Али оставимо се тога. Оно што министар и Влада наглашавају то је да су стране инвестиције и те како значајни генератор раста бруто друштвеног производа, а чули смо информацију да су у овој години стране инвестиције биле на нивоу испод две милијарде. Ми знамо одраније, и логика ствари говори да је за нормално функционисање, измиривање потреба које има Србија, и за домаће и за ино, потребно најмање три милијарде до пет милијарди евра страних инвестиција на нивоу годину дана. Пошто су сада порасле обавезе које има Србија на име враћања кредита, у сваком случају то иде ка оној цифри од пет милијарди годишње. Треба размислити како и на који начин обезбедити ове инвестиције, али пре свега треба јасно извући рачуницу колико нас коштају те првенствено стране инвестиције.

Ми имамо стране инвестиције у које ова држава улаже и те како значајна средства. Ми имамо стране инвеститоре који овде отварају фабрике. При томе Србија издваја средства да им се подигну ти објекти, Влада Србије даје надокнаде за сваког запосленог у висини од 5.000 до 10.000 евра и ослобађа их плаћања обавеза за један не тако кратак период. И свака инвестиција фактички више кошта Србију него онога који евентуално има намеру, или ко је инвеститор.

Ми српски радикали желимо да помогнемо и знамо да власт традиционално увек поставља питања – имате ли ви нека решења? Имамо решење. Нудимо један предлог, а то је да искористимо ту привилегију што имамо највећу компанију у производњи нафте и гаса, која се зове „Гаспром“, а у Србији је под називом „Гаспром – НИС“. Да искористимо ту велику предност.

Одраније постоји иницијатива за улазак руског капитала, сада је јединствена прилика да искористимо предност постојања највеће компаније Руске Федерације тако што ћемо, осим овог западног, који користимо од 2000. године наовамо, у највећем обиму, увести и руски капитал. Па, ево, видите какав се помак направио када је ушао кинески капитал. Чим је ушао кинески капитал, потпуно другачије разговарају и банкар и инвеститори са Запада. Док год имамо само једну могућност, осуђени смо да прихватамо услове које предлаже та једна страна.

Друго, да не испадне да смо ми радикали емотивци, одраније постоји предлог америчке компаније за производњу пољопривредних машина која се зове „Дон Дир“. Пошто они желе да производе машине средње категорије и ниже класе, односно кубикаже, раније су обављени разговори са ИМТ. Истине ради, овде су неки министри сведоци дела тих разговора, јер су они рецидив прошлих прошлих влада па можда могу да потврде ове речи, када је дошло до конкретизације тих преговора, а то је да се постојећи објекти и инфраструктура Фабрике мотора и трактора

искористи, тада су преговарачи у име Владе Србије јасно истакли ону паролу која има скраћеницу исто као и ИМТ – има ли мене ту? И дошло је до одустајања.

Ево прилике, поготово што министар финансија обједињује и Владу и потенцијалног америчког произвођача, да се обнове разговори, пошто они осим пољопривредних машина производе и специјалне машине за рад на теренима који нису приступачни. То су веома једноставни процеси производње. Имамо прилике да запослимо ове незапослене инжењере, техничке, различите струке, још мало ових школованих средњошколаца што имамо, мајстора који су остали без посла, да их ангажујемо око тога, али немојте да се и ви служите том скраћеницом – да ли има и мене у тој трансакцији коју би евентуално направили.

Што се тиче домаћих инвестиција, добро је да се у буџету почну приказивати све инвестиције у оквиру буџетског издвајања, али оно што је веома, веома битно јесте да се са таквим инвестицијама мора пажљиво поступати, морају се одређивати неки приоритети. Ви овде имате набројане неке инвестиције које ће у 2017. години да се финансирају из буџетских средстава и из средстава кредита и осталих извора.

Конкретно, имате ставку која се односи на завршетак, рецимо, Жежељевог моста, који је жила куцавица у повезивању саобраћаја овог дела Европе и Србије. Ту је издвојено 800.000. Имате издвојена средства 50 милиона динара, претпостављам, за пројектну документацију, за изградњу тунела кроз Фрушку гору, али не знам из којих разлога нисте убацили пројекат који најављује Покрајинска влада, а то је та „банатска магистрала“. Да ли је то имагинација Покрајинске владе или је ваш превид? Желео бих да чујем одговор да ли сте имали такву иницијативу, пошто су они то изнели као Влада у склопу својих приоритета.

Друго, не заборавите, капитална инвестиција за овај део Србије, северни део Србије је водоснабдевање. Добро знате да је критично стање када је у питању снабдевање исправном пијаћом водом у средњем Банату и северном Банату. Тамо је и те како критична ситуација. То може да се реши само тако што ће се из Дринског слива обезбедити исправна пијаћа вода. То је и те како значајан пројекат, то је значајна инвестиција.

Оно што нас радикале помало држи у страху то је да ви у делу финансирања, односно пуњења буџета, осим ових пореских издвајања предвиђате и задужења. Задужења се састоје не само у кредитима, него и у емитовању хартија од вредности. Ту морате да водите рачуна да су комерцијалне банке у протеклом периоду биле првенствено заинтересоване за куповину тих хартија од вредности које је емитовала држава Србија. Зашто? Зато што су најповољнији услови, зато што су најбоље камате које се исплаћују на конто узимања и куповине тих папира. Имате камату од 5%. Нигде нема да комерцијална банка може да пласира своја средства по таквој камати. Да не бисте постигли контраефекат, ми вас упозоравамо да

није крив онај ко је изгубио него онај који се вадио, тако да то увек морате да имате у виду.

Што се тиче извоза, структура извоза, за коју кажете да је смањила разлику између увоза и извоза, јесте да се највише извози електрична енергија, а онда извози Фабрика гума Пирот, извози „Застава“, извози „Бош“, извозе све стране фирме. У структури нето прихода од тог извоза није вам се тако побољшала ситуација када је у питању однос увоза према извозу, односно обрнуто, извоза према увозу. Финансијски ефекат је можда и гори него што је био у протеклом периоду.

Што се тиче рационализације, кључно питање које се овде намеће је како решити проблем Рудника Бор. Сви као киша око Крагујевца, разматрате да се страним капиталом то реши, а при томе немојте заборавити да је јавност упозната да је на челу тог предузећа већ деценијама исто име и презиме. Јесте ли некада размишљали да промените тог директора, или сте нешто везани са њим и ви и они који су вам га оставили? Има ту решења, пробајте да промените директора, пробајте да промените руководство, да видите да ли ће се направити неки помак, а не да причате како ће страни капитал то да побољша, а остаће вам руководство, односно менаџмент исти, зато што је партијски одано свакој власти која год дође у Србији да води Владу.

Ми српски радикали ћемо гласати против овога буџета. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народна посланица Горица Гајић.

Изволите, посланице.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Поштоване колеге посланици, уважени министри, предлог закона о буџету за наредну годину дошао је Скупштину у петак, 2. децембра. Ми посланици могли смо да видимо овај материјал или у електронској верзији или да га узмемо у нашим просторијама у штампаној верзији у суботу по подне, а седница је заказана у недељу по подне у 15 сати. Е сад, да ли ви мислите да ми можемо да прочитамо све ово и, ако можемо да прочитамо, да ли можемо студиозно да проанализирамо све ово да бисмо могли на прави начин да водимо дискусију са вама?

Узели сте нам целих 15 дана да га натенане прочитамо и натенане проанализирамо са вама, господине министре, који сте имали времена, месеце уназад да га припремите са јако стручном екипом. Вероватно сте дали три пута више времена ММФ-у да све ове ставке проанализира и онда сте доставили у Скупштину Србије где ми посланици имамо само једну ноћ да евентуално напишемо амандмане и то тако што ћемо да видимо колико је средстава дато више негде на некој ставци код неког министарства, по нама, углавном код трошкова код опреме, код трошкова код специјализованих услуга, па да их, по нама, пребацимо за неке много потребније намене.

Када смо вас јуче слушали, господине министре, како сте образлагали овај буџет, верујем да су се многи посланици питали да ли смо ми у 2016. години живели у истој држави и да ли ћемо у 2017. години да живимо у истој држави. Јер када ја планирам буџет, свој кућни, а планирам га и на месечном и на годишњем нивоу, нисам задовољна када донесем план, када донесем пројекцију колико ћу да зарадим за месец дана или за годину, а колико ћу за исто то време да потрошим. То је само списак лепих жеља, тако да је и овај наш буџет за Републику Србију само списак жеља директних и индиректних буџетских корисника, а исто тако и наша пројекција колико ми то можемо да наплатимо од наших пореских обвезника.

Већ месецима уназад као највећи резултат или достигнуће рада ове владе спомиње се фискална консолидација, смањени буџетски дефицит, штавише и буџетски суфицит од 30 милијарди динара. Два дана овде расправљамо и мислим да је ред да се сложимо и да се захвалимо сви, и ви као Влада, извршни орган, и ми као Скупштина, да су овај терет фискалне консолидације поднели запослени у полицији, здравству, просвети, јавној управи, пензионери. Они су нам преко 70 милијарди динара оставили уштеду у буџету, и то је њихова заслуга. Није ни заслуга Владе, јер није било структурних реформи, није ни заслуга нас, сем ако нисмо негде неким пореским оптерећењем повећали намет на ове наше грађане.

Наравно да се и ви слажете, господо министри, углавном сви, да су нама рак-рана јавна предузећа. И од владе до владе, од мандата до мандата решавање тог проблема се оставља. Сада кажемо да смо само смањили гаранције за ликвидност тих предузећа. Није тамо проблем само да ли су она ликвидна. Шта ако их нисмо реорганизовали ни по питању броја запослених, ни по питању висина плата? А сви знамо колике су тамо плате и колико по том основу може да се уштеди, а то остављамо за нека будућа времена и кажемо – ево, то ћемо колико крајем ове године и у следећој години да радимо.

Нема ту много мистификације и филозофије. Деведесет осам посто буџета се пуни од пореза – на додату вредност, на акцизе, на зараде, и ту су и намети и разноразне таксе још неких 14%. Ако мислимо да можемо наметом на крајње потрошаче, на привреду и грађане, ако их оптеретимо само пореским оптерећењима, да напунимо буџет, да ће онда овај буџет бити реалан, да ћемо онда моћи да кажемо – да, ми смо реално планирали и исто тако смо реално потрошили те паре... Док не будемо имали извештај о буџету, колико се стварно реализовао и остварио, и колико смо ми стварно планирали расходну страну, док то овде једном у Скупштини не проанализирамо, нећемо знати да ли ми доносимо најбоље буџете у историји.

И када је у питању расходна страна, само кратко, пола нашег буџета, преко 500 милијарди динара отпада на издатке за камате, отпада на пензије и делом на субвенције. Да ли ћемо ми моћи да са остатком...?

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем, посланице.

Завршите реченицу, нисам вас искључила.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Рекла сам да пола овог буџета отпада на плате, камате и пензије. Да ли је остатак нешто што ће бити развојни буџет за следећу годину?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Само да видим сад, пошто су неки потрошили време.

Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени министри, пред собом имамо један од најважнијих закона, ако не и најважнији закон у овој години, а то је закон о буџету за наредну, 2017. годину, и ДС ће као државотворна и одговорна странка већ 27 година са јасним правцем и циљем деловања увек похвалити оно што је лоше и нећемо априори бити нити за нешто, нити против нечега што је добро за државу Србију.

Прихватљиво је дефицит који је планиран на 1,7% БДП-а, али је потпуно неприхватљиво, господине Вујовићу, да 0,9% тог дефицита чине предузећа губиташи којима ви планирате и следеће године да доделите значајна финансијска средства, као што је „Ер Србија“, као су „Железнице Србије“, као што је „Србијагас“.

Проблем је такође, господине Вујовићу, што је велика разлика између овога што овде пише, између овог буџета и онога како живе грађани Србије. Од овог буџета грађани Србије не могу да напуне свој резервоар, са овим буџетом грађани Србије не могу да напуне свој новчаник и са овим буџетом грађани Србије не могу да, нажалост, напуне свој фрижидер како би прехранили себе и своју породицу у 2017. години.

Жао ми је што имам заиста мало времена, тј. посланичка група ДС, али овај буџет по министарствима значи следеће. У Министарство одбране значи да нам је, нажалост, и ове године, као много пута од 2012. године, буџет међу најнижим буџетима у Европи. У Министарству одбране то значи да ће плате војних лица бити најниже у региону. У Министарству одбране овај буџет значи да ће 80% припадника Војске Републике Србије имати мању плату него што је просечна плата у Републици Србији.

Ко је планирао у Министарству одбране капиталне издатке Министарства одбране при чему имамо само два пројекта планирана за наредне две године, а то је гасификација ТРЗ-а „Чачак“ и модернизација школских авиона? О срамоти цепања буџета од стране било кога министру одбране који не представља само себе, већ 40.000 војника и припадника Војске Републике Србије, ако је то тачно, не желим заиста ни да говорим.

Што се тиче Министарства финансија, овај буџет конкретно значи, господине министре, да сте нам смањили плате, да сте грађанима Србије смањили пензије, да сте грађане Србије задужили за пет година власти СНС-а са својим коалиционим партнерима 10 милијарди евра. У Министарству финансија то конкретно значи да имамо мањи раст од Албаније, од Црне Горе и од Босне и Херцеговине.

Кажете и ви и премијер да имате пуно пријатеља и да Србија има пуно пријатеља у Европи и свету. И ја се радујем. И ја и моја породица живимо у овој земљи и желимо да ова земља буде најуспешнија у Европи, како ви кажете. Зашто онда нисте покушали са тим вашим пријатељима да ставите мораторијум на отплату камата на наредних 10 година? Ако нисте знали како, могли сте да питате, јер је то управо урадила Влада 2001. године, чији је премијер био др Зоран Ђинђић.

Демократска странка, нажалост, у дану за гласање неће моћи да подржи овај ваш предлог буџета, зато што нам је живот сваког становника на првом месту а не слова на папиру. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Морам опет да реагујем, пошто су опет изнесене неистине. Претпостављам да је то последица тога што млади колега није економиста па не уме да чита буџет, али пробаћу ја да му објасним па да му буде јасније.

Кад је у питању буџет Министарства одбране, прво што сте рекли то је да је он најнижи у Европи.

(Радослав Милојичић: Међу најнижима.)

Међу најнижима у Европи. Морам да вам кажем да је он по својој висини, ако поредимо са земљама НАТО-а, девети по БДП-у. Ако се слажемо по томе, држава треба да издваја онолико колико може, а не онолико колико жели и да улази у неки свесни минус.

Е сад, кад су у питању плате, морам да вам кажем да су примања професионалних припадника Војске Србије боља него у Македонији, боља него у Румунији, боља него у Бугарској, боља него у Босни и боља него у Албанији. Толико о земљама у окружењу.

Што се тиче буџета Министарства одбране, он је у 2016. години био, без додатних средстава која смо добили, на нивоу од 1,40% БДП-а. Са додатним средствима која смо добили, а отишли смо у модернизацију ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране, артиљеријског оруђа, убојних средстава и попуне ратних материјалних резерви, ми смо отишли на 1,6% БДП-а.

Ако говоримо о 2017. години, на почетку јесте 1,38%. Са додатним средствима, која очекујемо у току 2017. године, он ће бити на нивоу 1,61%. Тачно је да видите овде само два пројекта, али не видите и

нисмо хтели, такав је договор са Министарством финансија, да не отварамо чисто про форме на почетку године празне апропријације за три пројекта. То су: пројекат ратног ваздухопловства и противваздушне одбране – модернизација и ремонт, модернизација и ремонт копнене војске и модернизација и ремонт убојних средстава. То су три пројекта која би требало, ту је, ево, и министар финансија, договорено је да се, кад крене буџет следеће године, ти пројекти, сходно могућностима државе, каква буде могућност државе да даје средства, тако и отварају.

Ја причам о ономе што ће бити. Премијер вам је данас рекао да смо ми у овој години одвојили довољно средстава да започнемо са модернизацијом и ремонтом ратног ваздухопловства и у том правцу ми ћемо ићи у наредним годинама. У наредне четири године Министарство одбране има план како да дође до тога да наша војска постане најбоља и најмодернизованија када је у питању наш регион.

Када су у питању остале ствари које сте овде рекли, да 80% припадника наше војске има мању плату него што је просечна, морам да вам кажем да њих има мање од 80% који живе испод просечне плате у Србији, да њих мање од 40% има мање од 42.000, не рачунајући, опет говорим, мултинационалне операције и не рачунајући њихово ангажовање у Копненој зони безбедности.

Свакоме од њих је пружена могућност да у току једног месеца оде 20 дана на границу или у Копнену зону безбедности, ако говоримо о најнижим примањима у војсци, а то су професионални припадници војске који имају 36.000. Тако имају могућност да добију 10% на отежане услове рада. Значи, основица 40.000 и за 20 дана у Копненој зони или на граници имају још 36.000, а уколико нису били тамо, имају могућност да буду и на дежурствима, говоримо и о другим привилегијама које имају, када су у питању увећани трошкови становања, трошкови путовања и тако даље.

Дакле, имамо разне ствари како и на који начин њима можемо да помогнемо и да директно или индиректно, када је у питању примање у војсци, њихов приход повећамо.

Наравно, ту не треба заобићи и важну чињеницу, а то је да смо и индиректно радили на повећању прихода у Министарству одбране. На сајту Министарства одбране можете да видите да је Министарство одбране са одређеним ланцима, како хипермаркета када је у питању прехрана, тако и туристичким агенцијама, затим онима који продају књиге за школовање успело да издејствује стални и континуирани попуст за припаднике Министарства одбране и Војске Србије, који уз идентификациону картицу имају стални попуст и плус могућност да купују исто то на 12 рата. С обзиром на то да они морају да прехране своје породице, с обзиром на то да морају да купе књиге, ми на индиректан начин, уштедом у тим ланцима за храну и књиге, повећавамо њихов приход, колико год да је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ово је било интересно запажање. Мене само интересује како господин Милојичић коментарише стање које је он оставио у буџету. Дакле, то је важна ствар о којој треба да се разговара. Јер, наиме, општина Смедеревска Паланка није велика општина. Не спада ни у ред најмањих, али није велика општина.

(Радослав Милојичић: Колико има становника?)

Око 50.000 становника.

У сваком случају, оно што јесте важно јесте да добијемо одговор како је могуће да је човек оставио јавну управу, када је вољом грађана ове општине промењена власт и када он ту функцију више није обављао, са 820 запослених на буџету општине, дакле 820 запослених у овој малој општини, и оно што је много важније, дугове од три милијарде динара, од чега је готово милијарда само за струју. То вам је као да се свакога дана последњих десет година општина задуживала милион динара дневно. Свакога дана последњих десет година милион динара дневно, толики је дуг.

Нажалост, једина позитивна ствар коју су финансијски стручњаци могли да кажу јесте да је задужење било толико да нису могли да узимају нове кредите па је то зауставило даље задуживање. То је једина позитивна ствар која је из тог задужења могла бити, а ово сам, нажалост, морао да изговорим на овакав начин пошто просто не знам шта ти људи могу да очекују. У граду је основано 19 комуналних предузећа, која су углавном једно за другим ишла у стечај, и сва су у блокади у овом тренутку. Огроман рад и огромне инвестиције, огроман посао ће морати да се уради да би ова општина могла да врати.

Три милијарде динара дуга у једној малој општини. Три милијарде, људи! Па ми причамо о ненормалним цифрама које су људи оставили. Просто ме то интересује зато што неко ко себи даје право да говори о буџету Министарства одбране, о буџету Владе, ко хоће да разговара на озбиљан начин и да водимо расправу о томе како држава треба да иде даље, треба то да покаже својим примером. Треба да нам покаже како се руководило тамо где је та особа могла да руководи, где је тај могао да покаже како се домаћински, озбиљно улаже новац, да видимо шта можемо да очекујемо од таквих предлога и какви су ти предлози били на местима где су људи који то предлажу били на власти. Ови подаци су, просто, невероватни. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика, споменут именом и делом. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Госпођо Гојковић, очекивао сам да опоменете господина Стефановића, јер је он једну озбиљну расправу о Министарству одбране, која је изузетно важна, скренуо на потпуно небитну тему у дану када се усваја буџет.

А министра овом приликом позивам на ТВ дуел, па да разјаснимо ко је оставио бомбардовану и разровану земљу 2000. године, ко је оставио 13 плата, ко је оставио 16 заосталих пензија, ко је узео станове док су нас бомбардовали, а притом не мислим на министра Ђорђевића него на министра Стефановића, па да видимо ко је шта оставио.

ПРЕДСЕДНИК: Значи, задуживање јесте тема, ви сте је покренули.

Реплика? Желите реплику? Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Да, да. Ја ћу само веома кратко.

Мислим да три милијарде динара новца грађана Србије увек јесу тема и јесу тема јер су они саставни део буџета. Те дугове мора неко да плати. Те дугове мора неко да надокнади да би грађани Смедеревске Паланке имали струју и воду, да би ти запослени у Општини примали плату, да би се градили путеви, да би се асфалтирали атарски путеви, да би се испуњавале оне функције које општина има; свака општина, не само ова.

И, када направите три милијарде динара дуга, то је нешто што је заиста за већину председника општина недостижна цифра у многим мандатима, не само у једном. Ми смо огромним радом свели на 650 запослених, да кажемо, да ти људи ипак наставе да живе и да функционишу нормално, њихове породице. Број запослених мора да се смањи за дупло од оног што нам је остављено, а ви знате и сами како се запошљава у јавним предузећима, у комуналним предузећима, у локалним самоуправама. Очигледно баш онако како нам се спочитава, а ми покушавамо да покажемо да се ради потпуно супротно.

Међутим, три милијарде динара јесте важно, и три милиона динара је важно, поготово када говоримо о цифри која изгледа као да сте се десет година задуживали милион динара дневно. То је заиста, заиста невероватно. (Аплауз.)

(Радослав Милојичић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Није вас сада споменуо.

Реч има Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Ако дозволите, Србију је бомбардовао НАТО и Србија није крива за то што је била бомбардована. Ми нисмо ни изазвали ратове, нити смо их водили, нити смо их тражили, а то што смо постојали и што постојимо на Косову и Метохији, е па то сигурно није наша кривица и жао ми је што неки посланици сматрају да је то наша кривица.

Али ајде да причамо мало о конкретнијим стварима. На пример, у Смедеревској Паланци Општинска туристичка организација дужна је 24.668.000 динара, Јавно предузеће Паланка, Вука Караџића, 43.305.000 динара, Дневни боравак „Пуж“ 6.793.000 динара, Народни музеј Смедеревска паланка 16.800.000 динара, Центар за социјални рад дужан 8.045.000 динара, ЈКП „Пијаце“ 37.324.000 динара, Културни центар –

27.098.000 динара, Библиотека 12.130.000 динара, Центар за развој спорта и аматеризма, како сте ту успели да направите дугове?, 8.293.000 динара, затим Архив 15 милиона, „Паланка развој“ – 7.826.000 динара и, наравно, већ легендарни Фудбалски клуб „Јасеница 1911“ – 8.728.000 динара, Предшколска установа „Чика Јова Змај“ – 93.174.000 динара.

Е, тако би водили државу, тако би правили буџет. Мислим да заиста нема потребе да се било шта објашњава. (Аплауз.)

(Радослав Милојичић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: По ком основу? Сад су само дугови из Смедеревске Паланке прочитани. Значи, нико вас ни за шта није спомињао.

(Радослав Милојичић: Немојте, људи, молим вас. Дајте ми два минута. Њих двојица могу, а ја не могу?)

Не, не, у овој дискусији Александра Вулина не. Слушала сам, верујте ми. Дала сам вам када је Небојша Стефановић споменуо ваш лик и дело, али не, не баш како коме падне на памет.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић. Изволите.

(Радослав Милојичић: Ништа није истина. Он чита добро, али чита неистину.)

Чита дугове Смедеревске Паланке, не ваше.

Само се пријавите, молим вас. Хвала.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Поштовани министри, поштована председавајућа, колеге и колегинице, поштовани грађани, верујемо министру финансија да су под ревизијом ММФ-а бројке утегнуте у стручне оквире као индикатори крвне слике, али има пуно веома озбиљних болести које се из крвне слике не виде. Разговор о буџету није само разговор о економији и финансијама. Разговор о буџету је разговор о политикама, пре свега о политици управљања и трошењу новца у најбољем јавном интересу.

Кад је реч о индикаторима крвне слике буџета, осврнућу се, на пример, на капиталне издатке и пробати тој бројци да дам неки смисао. То је фамозни САРЕХ, да преведемо на премијерову терминологију; он је 2,23 пута већи у односу на буџет из 2016. године, али реализација капиталних издатака у 2016. години била је на крају октобра свега половина од укупног годишњег планираног износа. Тако да буџет за 2017. годину заправо предвиђа увећање од 4,6 пута у односу на реализацију у периоду јануар–октобар 2016. године. Дакле нереално, имајући у виду да је у 2016. години досада реализована непуна половина дупло мање планираног.

Тај недостатак инвестиција утиче и на пословање комуналних предузећа. Даћу конкретан пример. Према ревизији Државне ревизорске институције, разлика између, пазите сад, фактурисане и произведене воде на годишњем нивоу у ЈКП „Водовод“ у Руми је 40%, 2,3 милиона кубних метара воде. Толико се изгуби од производње до наплате од крајњих потрошача. Немогуће је да су овакви губици хаваријски. Хаварије се

санирају релативно брзо и оне сигурно нису узрок нестанку скоро половине произведеног. То говори о увођењу реда, о владавини права и о томе колико су реформе заиста истинске, а не само прокламоване.

Е сад, ево како заправо изгледа анализирање буџета. Кључни члан буџета је члан 8. У њему се даје аналитика трошења непуне две хиљаде милијарди динара. То грађани треба да запамте – две хиљаде милијарди динара. То је спаковано у један ексел фајл који има седам хиљада редова. Један посланик на један члан може поднети само један амандман и сад, ако желите да измените намену новца у, рецимо, 56 ставки, уколико се у буџету појављују разноразне субвенције од 84 милијарде, требало би да напишете амандман од, рецимо, четрдесетак страна. Пре тога, наравно, морате проћи кроз свих седам хиљада редова да бисте знали да средства која амандманом реалоцирате смештате на места која средства не добијају ни по ком другом основу, а требају им, и за то имате два дана. И онда вам и то време скрате заказивањем одбора недељом пре подне, на који владајућа већина не дође, у девет ујутро, рецимо, на седницу Одбора за дијаспору, и сличним смицалицама.

Међу најспорнијим ставкама буџета је она, једна од тих 56 ставки разних субвенција у укупно 84,4 милијарде износа, то је Раздео 20 – Министарство привреде, Глава 20 Министарство привреде, дакле под директном надлежношћу министра привреде, са буџетом од 33,1 милијарде, и то Програм 1510 – Привлачење инвестиција, са буџетом од 13,6 милијарди динара.

Ради успоредбе величине овог буџета, подсетићу да је држава, поред ових 13,6 милијарди динара субвенција, предвидела и 11,2 милијарде казни и пенала; чисто да видите отприлике колики је то новац.

И сад се тих 13,6 милијарди динара дели на разноразне програме. Па каже: стручна и административна подршка у области привредног и регионалног развоја – 800 милиона динара, за специјализоване услуге Развојне агенције Србије, да би стручно и административно помогли субвенционисане фирме да улажу у Србију. Тим великим фирмама ми ћемо дати на консалтинг 800 милиона динара новца српских пореских обвезника.

Па онда – подстицаји за директне инвестиције по већ преузетим обавезама 1,3 милијарде.

Циљ који је буџетом прокламован ради оцене успешности овог улагања новца грађана јесте да се отвори 4.950 радних места, што није ни 1% незапослених. Иначе, од 84,3 милијарде субвенција, само је 15,2 милијарди намењено приватним, а све остале разним јавним предузећима, што говори о томе колико ће субвенције истински помоћи подизању запослености.

А онда имате улагања од посебног значаја, па сад поименце: „Фијат“, „Лир“, „Ендава“, „Леони“ итд., итд. – 11 милијарди динара. Сад,

ако је истина оно што је премијер јуче рекао, да он не да паре и да их „Ендава“ добити неће, ја питам – зашто се онда „Ендава“ именом налази у закону? Зашто је потребно ту фирму именом у закону навести? Кога треба то да задужиш, као привредник, и како па да ти се име фирме нађе у закону, поред јаких и самостално развијених домаћих конкурената из ИТ сектора који ту част немају?

Следећа ставка каже – оснивачки улог Србије је само пет милиона динара. Зашто Србија тако мало улаже? Ако су то тако добри послови, зашто не би и држава више учествовала у том бизнису и вукла тај очекивани велики профит? Или су то ипак улагања као „Ал Равафед“, која је исказала 217 милиона динара губитка по завршном рачуну, а требало је, како је премијер у најави рекао, да буде шоукејс.

И сад има још једна интересантна ставка. Субвенције приватним предузећима за производњу аудио-визуелног садржаја 400 милиона динара. Зашто држава стимулише баш индустрију, производњу аудио-визуелног садржаја и која је економска корист грађана баш од тога? Ево то ме јако занима. Зашто мислимо да је за грађане корисно да овде правимо Холивуд на Балкану? То је питање.

И сад ми треба о буџету компетентно да расправљамо, а да уједно испред Владе немамо прецизна објашњења економске исплативости овог вида улагања пореских обвезника. Кол'ки ћемо поврат, по којој стопи, у ком временском року на овај новац добити? Знате како, заснивати стратегију привредног раста на субвенцијама то је као кад производите производ који не ваља ништа па нико неће да га купи, па онда морате купца да привлачите одобравајући силне погодности, па на крају ви купцу платите да он купи ваш производ. Тако и ми плаћамо инвеститорима да инвестирају код нас, јер немамо квалитетну државу и уређено друштво, него имамо мутну воду у којој се лови, а инвеститори због тога не долазе без ових додатних погодности.

Стратегија заснивања привредног раста на субвенцијама је заправо стратегија заснована на давању рада наших грађана у бесцење и на обезвређивању грађана, и на производњи дијаспоре. Мислим да је то била порука коју је она госпођа испред фабрике „Горење“ хтела да пренесе премијеру, али он није имао ни стрпљења ни нерава да је прецизно саслуша. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја ћу у најбољој намери покушати да раздвојим оне делове ваших коментара који ми звуче доста конструктивно и као добра питања за будућа размишљања од оних делова где немам одговор или се не слажем.

Прво да пођемо од ове мистерије око такозваног CAPEX-а. То није терминологија било ког појединца, то је терминологија, OPEX и CAPEX, која се користи у литератури, па смо и ми то преузели. Извињавам

се, можемо да користимо термине капитални расходи и оперативни расходи. Немојте никога да кривите појединачно, то је, што би рекли, неки професионални језик који се користи, који нам је прешао у навику.

Значи, ту је повећање са 42 милијарде у плану буџета за ову годину на 94 милијарде, од тога се 43,5 милијарди односи на пројектне зајмове који се ове године први пут појављују у буџету. Значи, ако то очистите, онда долазимо до вашег питања да ли је реално повећање са 42 на 51, јер то је повећање које је упоредиво; 43,5 милијарди се односи на увођење пројектних зајмова који прошле године нису били приказани у буџету на овај начин.

Према томе, ако погледате ове табеле, о томе смо говорили у више наврата, ја сам мислио да су ваше колеге то отпратиле на Одбору и на другим местима. Значи, пројектни зајмови су та разлика и то се уклапа – око 1% БДП-а прошле године. Погледајте разлику између дефицита опште државе у 2016. години и дефицита Републике. Један је био, заокружујем, 120 милијарди, други је био 160. Тих 40 милијарди, то јест 1%, били су приближно управо ти пројектни зајмови, јер и сада је разлика од 0,6 до 1,6 тих истих 40 и нешто милијарди.

Друго је питање да ли ћемо ми то остварити, друго је питање да ли ми то добро планирамо итд. То су све питања за разговор, али то само објашњава да нема разлике два и по пута, него постоји разлика од неких девет милијарди више. Зашто је та разлика? Зато што смо ове године започели читав низ инвестиционих пројеката за које се планира повећано повлачење, односно коришћење средстава у наредној години. Према томе, то је просто објашњење.

Колико је то реално, то је питање способности комбинације свих, наших министарстава која имају водећу улогу у тим секторима и кућа које се баве пројектовањем и извођењем радова. То значи, ми немамо тако добар резултат у прошлости, али у ствари имамо велики проблем да некемо унапред кажемо да нема пара.

Оно што је јако битно то је да се ми на страни расхода и даље уклапамо. Значи, оно што је важно да сви разумеју, то је да смо пошли од рестриктивне мере БДП-а, па смо у оквиру тога димензионисали расходе, па смо у оквиру тога димензионисали тај такозвани CAPEX. Значи, нико овде није закинут. Ако мање реализујемо CAPEX-а неће нико настрадати пошто ми нисмо CAPEX повећавали за рачун трошкова. Ми смо све друге трошкове лимитима дефинисали, а ово смо додали.

Према томе, не би требало да било ко има директну штету од тога. Ако више реализујемо и ако завршимо пројекте, утолико боље; ако мање реализујемо, то ће бити балансирано, јер се већина тога финансира из такозваног извора 11, што су страни извори финансирања. То ће бити само по себи, са изузетком нашег учешћа, балансирано.

Што се тиче ваших других питања која се односе на употребу субвенција, многе земље у свету се озбиљно баве тиме. Код нас је извршена рационализација унутар Министарства привреде, спојене су субвенције за регионални развој са такозваним субвенцијама за отварање нових радних места и тамо је урађено много да се методологија рада побољша. Сада се цела једна нова специјализована институција тиме бави. Она ангажује читав низ министара да би се избегла пристрасност једног или два министра, значи, четири-пет министара у томе суделује.

Ми за свако додељивање субвенција имамо процедуру да се пријављују, то је овај списак који видите у буџету; то су оне фирме које ће конкурисати, и чули сте премијера да он мисли да неке од њих вероватно немају шансе да добију. Али ово је списак пројеката које је Министарство привреде дало у тренутку као радну верзију пројеката, ово је чисто за информацију, нису опредељене суме, него је опредељено да ће бити 11 милијарди, у оквиру којих ће конкурисати фирме за радна места.

Друго, мислим да Министарство привреде може да вам да прецизнију информацију на једној од радних седница, а то је колико су ефикасне те инвестиције, улагања у нова радна места. Значи, прво, као и све земље које се налазе у сличним условима, ми морамо да се понашамо као и све друге земље у региону. Дакле, ми конкуришемо за сличне пројекте и морамо да нудимо исту врсту и отприлике ниво стимулација, као на пример Македонија или Босна, Црна Гора и сви остали. Ту је јако тешко отићи од тих стандарда, ми смо се ту прилагодили ономе што неко дефинише као стандард у региону. Као што вам тржиште дефинише ниво цена и свега осталог тако и ту.

Да ли је то добро, да ли ту постоји бољи начин, сигурно је питање које можемо да поставимо и да покушамо да тражимо добар одговор. Засада нисмо нашли бољи одговор од овога. Ми смо покушали да га објективизујемо, да укључимо што више министара и што бољу анализу.

Имате још једну ствар овде, 1,3 милијарде, то су обавезе по том истом програму из претходних периода. Значи, они се у једном периоду договарају, а онда због динамике реализације у више година имамо те наставке обавеза из претходних периода и 1,3 милијарде се на то односи.

Оно што је добро у читавој овој причи јесте што анализе за оне пројекте који су остварени показују да се те паре јако брзо враћају. То значи да ви улажете по радним местима, распони су велики, али се паре доста брзо враћају. Према томе, ми се засада не жалимо. Знате, највећи проблем нам је то што ти инвеститори не успевају због различитих ограничења да реализују то на начин на који је планирано па касне, па траже репрограмирање тих средстава, па нам то ствара проблеме, па касне у реализацији, често и због наших проблема да им обезбедимо све потребне папире, дозволе и тако даље, а често и због тога што наилазе и на друге

проблеме – да нађу квалитетну радну снагу, да нађу све остале елементе који су битни да процес производње тече.

Према томе, област захтева да поставимо питање, да тражимо решење. Министар Кнежевић може детаљније да вам прича о томе. Оно што вам ја кажем, то је да та цифра у буџету овде, на нивоу, ви сте рекли све заједно 13-14 милијарди, 800 милиона за припреме. Пазите, то је пет-шест милиона, шест и по милиона евра. То уопште није тако много када би се те анализе радиле као што треба.

То је релативно, јер ту морате да купујете међународне консултанте и њихово време да би вам дали оцену, рецимо, металског сектора и начина улагања у тај сектор, да би нам дали анализу на пример проблематичних сектора, као што су угаљ и тако даље, то морате да платите, те анализе, по светским ценама, да бисте знали где се налазите и шта да радите, уместо да крећете грлом у јагоде, да уговарате пројекте, односно зајмове за двеста, триста или петсто милиона који после седе и на интеркаларној камати само за годину дана платите пет пута више него што су ови трошкови пројектовања и планирања унапред. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Реч има министар Горан Кнежевић. Изволите.

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ: Па ево, министар Вујовић је одговорио на сва питања, а ја бих хтео да додам само неколико ствари. Наравно да су инвестиције један од најважнијих индикатора раста читаве привреде и ми се боримо за те инвестиције. У овој години, као што сте видели, имаћемо 1,8 милијарди евра. Очекујемо да у наредним годинама то иде и преко две милијарде, а волели бисмо да у следеће две године то буде и преко три милијарде.

Ове године имамо потписан двадесет један уговор. Вредност инвестиција под тим уговорима је 220 милиона евра и запослиће се 15.600 људи, с тим што је повратак тих средстава које Србија улаже, којима подстиче те инвестиције, негде у просеку око 3,2 године.

Наравно, Законом о улагањима изједначени су сви инвеститори; одговарам на оно што је малопре питао господин Мирчић – значи кинески, руски и српски инвеститори су потпуно исти пред тим законом. Ове године смо имали два велика инвеститора, из Темерина и ФОС Сурдулица, значи домаћи инвеститори.

Радимо на томе да се Уредба о подстицајима промени. Имаћемо је за неких десетак дана, дакле пре Нове године, па очекујемо да ускоро објавимо јавни оглас за инвестирање и запошљавање испод сто људи, поготово у мањим и неразвијеним срединама.

Што се тиче „Ендаве“, питање је било зашто се „Ендава“ налази на овом списку. Одлуку о додели државних подстицаја доноси Влада Републике Србије на предлог Савета за економски развој. Као што је рекао министар Вујовић, у Савету за економски развој седе три министра,

директор РАС-а и председник Привредне коморе, и у једној познатој и врло транспарентној процедури доносе те одлуке.

Припремајући се за буџет и за буџетска средства за 2017. годину ми смо ставили на списак све оне фирме које су прошле процедуру Савета за економски развој. Значи, очекујемо да Влада на наредним седницама разматра о тим одлукама и да по тим предлозима донесе одлуке о инвестирању за одређене инвеститоре. Дакле, „Ендава“ није добила ни динар из буџета, јер још није потписан уговор са њом и Влада није донела коначну одлуку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Владимир Ђурић. Основ јављања реплика. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем министрима на одговорима.

У погледу САРЕХ-а, ако поредимо педесетак милијарди, како сте рекли, са четрдесетак из претходног буџета, реализација закључно са октобром 2016. године је била двадесетак. Онда заправо поредимо педесетак и двадесетак. Опет мислим да је стопа два и по раста нереално планирана.

Слажем се да ће, ако новац не оде на капиталне инвестиције, то допринети кешу, значи позитивно токовима готовине, али ће нанети штету у погледу квалитета и доступности, рецимо, комуналних услуга грађанима. Рецимо, тај фамозни губитак из Јавног комуналног предузећа „Водовод“ у Руми од 40% производње, који се не фактурише, неће бити решен, је л'?, тако да новац нећемо потрошити, али ће остати проблем.

Што се тиче субвенција, верујем да постоји процедура, али ипак мислим да три министра, председник Привредне коморе и директор Развојне агенције Србије представљају сувише узак круг од пет људи који доносе одлуку о трошењу новца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, Вучић је био у праву када је рекао да се о овом предлогу закона о буџету не може расправљати, али не зато што је толико добар, већ зато што смо имали свега 48 сати да покушамо бар да прелистамо, јер озбиљно да прочитамо свакако није било могуће цео овај материјал који је везан и за овај закон и за све пратеће законе.

На те примедбе данас је председник Владе одговарао правдајући се да никада, отприлике, ниједна влада није доставила предлог буџета народним посланицима у року који је предвиђен Пословником. Али, с обзиром на то да су он и његова влада познати по томе што све раде први пут у историји, не би било лоше да сте први пут у историји овај предлог закона о буџету народним посланицима доставили у складу са Пословником, па да онда лепо можемо да расправљамо по сваком разделу,

по свакој апропријацији. Овако морамо да причамо уопштено, принципијелно, али што се тиче нас из СРС, бар са намером да свим грађанима, колико год је то могуће у овом кратком року, представимо неке опште ствари о Предлогу закона о буџету.

Кажем свим грађанима, не користим израз који ви волите да користите када кажете – обичном човеку, јер ја мислим да смо сви ми пре свега људи, онда има нас мање или више образованих, има неких који су на функцијама, има неких, много више, који су на бироу за запошљавање, има велики број оних који живе са пензијама мањим од 15.000 динара, има отприлике толико, а то је око пола милиона, оних који живе од минималца, који им је, благо њима, повећан за 7,5%, и на све њих се, и не само на њих, односи овај предлог закона о буџету.

Јуче је, да л' то беше јуче?, министар Вујовић, када је представљао овај закон, рекао да је реалан просечан раст зарада у јавном сектору, нисам добро забележила, 0,9%, а у приватном сектору 3,8%. Да.

Е сад, оно о чему би требало да разговарамо и да видимо шта је овде заиста реално, у јавном сектору та реална просечна зарада је, заправо, у суштини нешто што је далеко од овог што сте ви рекли и написали, зато што у јавном сектору ради највећи број запослених који имају плату око минималца и вероватно је због овог повећања минималца дошло и до овог повећања у јавном сектору. То су такозвани намештеници и они су ти који чекају отказе у овој метли ММФ-а којом претите.

Када је у питању приватни сектор, разумемо ми да ни ви појединачно ни Александар Вучић не можете да знате баш све шта се дешава у држави, у систему, у друштву, сваки детаљ, али када је Вучић представљао експозе, прошло је више од пола године од тада, упозорили смо га да постоји поприличан број компанија код којих запослени примају минималну зараду, и на ту зараду им се уплаћују порези и доприноси. Поред тога, потписују сваког месеца некакве изјаве да су примили још 20.000 динара на руке. Од тих 20.000 динара они добију само десет, а за оних других десет што су потписали да су примили, не зна се где су.

Проверила сам на неколико места да видим да ли је Влада Републике Србије за ових пола године, од када сам упозорила на овај озбиљан проблем, нешто радила и, веровали или не, ништа није рађено. И даље се на исти начин функционише, и даље је проблем са уплатама у ПИО фонд на тај укупан износ, као и то кључно питање како тај неко извлачи тај кеш и како и где остаје 10.000 динара, а 10.000 динара даје запосленом.

Данас је Вучић рекао да је проблем да се такве и сличне ствари, није говорио конкретно о овоме, да се све то детаљно испита због малог броја инспектора и навео је пример Мађарске и Орбана, који има не знам колико хиљада инспектора више него што их има Србија. Наравно, Орбан не слуша ММФ, него ради у интересу своје државе и својих грађана.

И ми вама топло препоручујемо да запослите довољан број инспектора, без обзира на та ограничења ММФ-а. Можете да их запослите на одређено време, таман да сви они високообразовани млади људи који су пријављени на бироу и по неколико година чекају посао, а у међувремену раде на некој пијаци или у неком кафићу, могу да раде и могу да заврше приправнички стаж, а да се заиста уради тај посао да би се на тај начин и њима реално отворила нова радна места.

Зорана Михајловић је рекла пре неки дан да јој треба више од 1.000 људи које ће запослити, везано за легализацију објеката без грађевинске дозволе. Наравно, нико нема ништа против тога, прво из разлога што ће се запослити ти људи, друго зато што ће се ваљда коначно решити тај проблем легализације и донети одговарајућа решења, с обзиром на то да је резултат који је досада забележен више него скроман, али препоручујем госпођи Михајловић и вама да, поред ових 1.000 људи, запослите и одређени број људи из урбанистичке струке, да се ураде детаљни урбанистички планови по свим локалним самоуправама и да после тога нико више не може да гради без грађевинске дозволе. Докле год немате урађене детаљне урбанистичке планове, људи ће бити принуђени да на овај начин крше закон.

Питање које смо такође поставили када је Вучић представљао експозе, и у вези с тим ништа нисте урадили ни реаговали, питали смо да ли сте знали, а сада морате да знате, шта се дешава са доприносима и порезима на зараде запослених у „Застави“ на основу оног штетног уговора, за који нисте ви одговорни али сте одговорни јер ништа нисте предузимали, јер се зна шта се ради са штетним уговорима – постоји Закон о облигационим односима, постоје међународни прописи међународног јавног права.

Ниједан динар на име доприноса и пореза на зараде из „Заставе“ ни од једног радника не стиже у буџет Србије. Зашто? Зато што се по том уговору из републичког буџета уплаћује сваког 1. или 5, кад већ примају плате, та количина новца „Застави“ и они те исте паре само обрачунају као допринос и врате у буџет. Исте наше паре се врте сваког месеца, а ми од тога немамо ни један једини динар.

Из овог што сам досад рекла и ово што желим да кажем заправо говори о лошем или бар недовољном раду институција које имају обавезу да пуне буџет и, што је још горе, постоји несклад и лоша координација између тих институција, а понекад чак и између министарстава у оквиру те ваше једне јединствене владе.

Ових дана грађани Србије су просто преплашени кад виде поштару у близини, јер свакодневно добијају неке ненормалне рачуне за некакав растур воде или за неко одводњавање, које јесте у складу са Законом о водама, али су износи непримерени.

И оно што не желите да сагледате проблем грађана и опет та координација, господин Недимовић би то требало да зна, кажу грађани из

села Брзан код Баточине да су писали Министарству и да су добили одговор да је немогуће решити њихов проблем због немогућности у министарству које води Зорана Михајловић, мислим да је то сад њена надлежност – ради се о томе да ви тражите од грађана који живе не само у том селу Брзан, него целим током Велике Мораве да плаћају порез на имовину и да плаћају порез на одводњавање или допринос, како се то зове, за земљиште које је њима украла Морава. Дакле, то земљиште они не могу да користе. И то су велике количине земље. Како је могуће да два министарства тај проблем не могу да реше? Врло просто може да се реши и тај проблем заиста морате да решавате.

Затим, проблем о којем смо ми говорили, а који се односи на то да је тешко говорити уопште о неком предлогу буџета ако немамо завршни рачун за претходну годину. Господин Вујовић је јуче рекао да је урађен пресек за ову годину и да тај пресек показује суфицит. Наравно, то је неформално, то је нешто што сте ви радили за интерну употребу, али то није документ који је достављен народним посланицима. Наравно, нисте ни могли да радите за 2016, него сте били обавезни да већ урадите тај извештај о завршном рачуну за 2015. годину.

Александар Вучић се хвалио на једној од свакодневних конференција да ће БДП у овој години бити 4%, данас каже да је 3%, али суштина је нешто друго. Кажу економисти, добри стручњаци, да би нам и са тим БДП-ом од 4%, да бисмо дошли на ниво од 1970. године, требало 48 година. Чисто да грађани знају да та прича како је БДП свуда 3%, а код нас 4% и тако даље, да то није баш тако сјајно како жели да нам се представи. И, тај БДП је и оволики колики је захваљујући „Железари“, иначе би био између 2% и 2,5%, господине Вујовићу.

Само, да би се озбиљно говорило о буџету, ево завршавам, потребно је да Влада, да Министарство финансија одговори на неколико питања. Да ли је Влада планирала, и ако јесте, колики је планирани БДП по годинама у следећих пет година? Ви сте већ скоро пет година на власти, треба већ да имате неку перцепцију за будућност. Који инвестициони пројекти ће довести до тог раста? Који су извори финансирања за остварљиви планирани раст?

Господине Милићевићу, само још ова три питања.

(Председавајући: Изволите.)

Колика ће бити просечна зарада по годинама у следећих пет година? Колика ће бити просечна пензија у следећих пет година? Да ли ћете и даље отимати пензионерима, па враћати како вам падне на памет?

(Председавајући: Ја се извињавам, време које припада вашој посланичкој групи...)

И колики ће бити јавни дуг по годинама у том планираном периоду? Хвала. Остало ћемо по амандманима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић. Није присутан.

Народни посланик Драган Јовановић. Желите ли да говорите?
(Да.) Извињавам се, схватио сам да сте одустали.

Морате да се пријавите. Изволите.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ: Уважени председавајући, даме и господо министри, колегинице и колеге, пред нама је буџет као најважнији закон који овај парламент доноси и он је добар и ја ћу га, као и моја посланичка група Нова Србија, свесрдно подржати.

Сходно времену које имам на располагању, хоћу да поставим неколико питања уваженим министрима. Прво се односи на локалну самоуправу. Већ смо чули и јуче и данас да се локалне самоуправе стално овде помињу као генератор одређеног дефицита.

С једне стране, министар Стефановић је у праву када каже – није ни чудо ко је све водио локалне самоуправе. Али с друге стране, ја сам неко ко десет година води локалну самоуправу у Тополи и нисам имао ни један једини динар дефицита, нити та општина дугује било коме, па због тога питам уважену министарку Брнабић – зашто Министарство за државну управу и локалну самоуправу не објави јасно на сајту Министарства списак свих општина да се види колика су дуговања и колико је која општина прекршила Одлуку Владе о максималном броју запослених?

Ми нигде немамо јасну евиденцију који је то број општина, који је то број људи. Када ћемо то већ једном имати па да се више то питање не потеже стално у Парламенту?

Један од мојих претходника је говорио о трансферним средствима које локалне самоуправе добијају из републичког буџета, а већ сам више пута покретао питање у овом парламенту на који начин и по којим критеријумима се одређују та трансферна средства. Имамо у последњих шест или седам година идентичне податке и поједине општине које су биле миљенице бившег режима и дан-данас добијају већа трансферна средства од других општина, које су у том тренутку биле опозиционе општине у односу, пре свега, на Млађана Динкића и Г-17 плус.

Овде сам сто пута помињао пример Лознице и Раче, а помињао сам, да не помињем своју општину, већ пре свега и општину Косјерић, која је потпуно неправедно запостављена, добија четири или пет пута мања трансферна средства него што би требало да добије. Нажалост, то се задржало и до дана данашњег, па бих молио и госпођу министра и господина Кнежевића, као и Министарство финансија да се већ једном уради јасно и транспарентно на који начин и по којим критеријумима поједине општине, а исте или приближно исте по броју становника, добијају већа или мања средства.

Друго питање бих поставио министру пољопривреде, господину Недимовићу, али најпре да похвалим да након дуго година

стагнације и пада улагања државе у пољопривреду, а сви се кунемо да нам је пољопривреда развојна шанса, то креће напред.

Оно што бих молио као појашњење, мени и грађанима Србије, јесте – шта се дешава са противградном заштитом? Сви смо сведоци да у претходних неколико година константно имамо штете, и то грађани Републике Србије трпе. Донели смо један добар закон у Парламенту у току претходне године, али смо сведоци да се тај закон, нажалост, не примењује. Тада када је била расправа о буџету за 2016. годину ја сам упитао Министарство да ли су обезбеђена средства за набавку противградних ракета и речено ми је „да“, али се то у пракси показало као „не“. Због тога вас молим не само да ми се каже шта је са новцем за ракете, него и новцем за надокнаду стрелцима који треба да функционишу с тим ракетама, као и да ли ће и колико ће Влада то моћи да уреди у 2017. години.

Моје треће питање је изузетно важно. Министар Вулин је врло аргументовано говорио у претходном делу расправе око социјалних давања, али имам једно специфично питање везано за бивше раднике, а таквих, сматрају, има негде око 100.000 у Србији, који су радили у фирмама које су биле жртве ове плачкашке приватизације, и те транзиције. Ти радници имају извршне судске пресуде, али су фирме у међувремену или отишле у стечај или пропале, неке још увек постоје као правна лица али су, једноставно, потпуно очерупане и од њих нема ништа.

Имамо, колико сам обавештен, и прве пресуде у Стразбуру да се тим радницима и онима који имају извршне судске пресуде исплати из буџета Републике Србије за заостале зараде и за различите видове надокнада. Да ли ће се пронаћи средства у буџету да се овим људима морам да кажем помогне, јер су ти људи прави губитници ове приватизације и ове транзиције, а то су све људи који су у озбиљној старосној доби и њима је апсолутно потребна помоћ. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Дозволите ми само неколико кратких коментара. Прво да се захвалим на дискусијама и сугестијама. Друго, да кажем да предлог да се подигне број инспектора коинцидира са предлогом ММФ-а и Светске банке, тако да је за мене врло интересантно да Радикална странка предлаже исту ствар као ММФ и Светска банка, и ми се са тим слажемо. Значи, то је добра потврда да непристрасно размишљање из различитих углова може да дође до истог решења.

Проблем је у томе што се ми засада још увек налазимо у режиму замрзавања запошљавања у јавном сектору из децембра 2013. године и само изузетно, на основу решења Комисије, можемо да допунски запошљавамо људе. Засада можемо да тражимо места само унутар министарстава. Значи, конкретно, моје министарство одговара за буџетску

инспекцију и може да повећа број људи само на рачун осталих делова Министарства. Ми немамо други простор.

Тражили смо продужење овог режима до краја ове године. Ана, је ли тако? Тек у следећој години прећи ћемо на један савременији начин одређивања максималног броја запослених, који ће узети у обзир све ове елементе, значи број људи, које су потребе и све остало, и онда ћемо вероватно имати могућност да то одразимо већ у структури запослених. Засада смо овде где јесмо.

Што се тиче овог примера, који је врло интересантан, ми знамо да постоји велики број људи у Србији који не плаћа порезе и доприносе на укупна лична примања која носе кући. Значи, једноставно не плаћају. У подацима које имамо преко 750.000 људи је пријављено да прима минималац. Наше анализе показују да можда трећина тих људи стварно прима само минималац, а две трећине у ствари прима минималац као део тих примања. На основу тога остварују своја права у социјалном и здравственом осигурању, пре свега, али остварују умањена права на пензију. Они пристају да буду закинути у пензијама и преостали део примају у кешу, на неки начин.

Нисам разумео пример баш до краја, како се то појављује вишак, али иначе модел је врло једноставан. Њихови послодавци, поготову у малим фирмама, део новца у форми добити извлаче из фирме и плаћају. Тамо су порези, да би извукли кеш, много мањи него што су порези и доприноси на плате. Према томе, реч је о проблему ког смо сви свесни и који ћемо покушавати да решимо. Решење није једноставно.

Што се тиче података, ви ћете врло скоро добити фискалну стратегију у којој смо дефинисали шта ми очекујемо на средњи рок, значи у 2017, 2018. и 2019. години. У неким стварима имамо пројекције и на дужи рок. Мислим да је време да се позабавимо мало и визијом развоја Србије на десетак година, ал' ће то захтевати допунски напор.

Само информације ради, очекујемо реални раст у 2017. години од 3% и раст личне потрошње од 1,4%, раст државне потрошње од 1,6%, раст инвестиција 5,7%, раст извоза робе и услуга 7,7%, а увоза 5,3% итд. Врло сличне стопе по годинама у наредним периодима.

У 2018. години очекујемо да ће БДП бити 4.680, по реалној стопи раста 3,5%, очекујемо да лична потрошња порасте 2,2%, а у 2019. години 2,9%. Адекватно, очекујемо да ће се БДП повећати на скоро 5.000 милијарди динара током 2019. године.

То су наше средњорочне пројекције – стабилизација раста на нивоу 3,5% реално, стабилизација инфлације на једном ниском стабилном нивоу, ви знате да смо коридор инфлације цена на мало прилагодили да буде три плус-минус један и по посто. Очекујемо да ће се БДП дефлатор, који је мера инфлације у БДП, кретати зависно од разлика у агрегатима које мери БДП у односу на потрошњу. Значи, другим речима, овде се појављују

инвестициона добра, појављује се државна потрошња, појављује се извоз и увоз који у мањој мери утичу на малопродајне цене. То је суштина.

То значи, наш доходак *per capita* је око 5.000 евра. То је неупоредиво више него доходак 1970. године. Према томе, како су људи запамтили ту 1970. годину, како је то у њиховим главама забележено, то је друга ствар. Са становишта статистике наш доходак *per capita* је много бољи у овој планираној 2017. години него у 1970. години. Можемо да вам покажемо и податке за такозвани кориговани према куповној моћи, али ми смо у свему томе значајно изнад. Оно у чему смо испод то је ниво индустријске активности у односу на тај период, али пошто се ту све променило, ми не можемо да очекујемо да ћемо индустрију на такав начин да вратимо у оно што смо имали.

Ми морамо да се позиционирамо, да вратимо своје место у значају индустријске производње, а не нужно у њеном учешћу у БДП-у и не нужно у структури која је онда била. У свету се све променило, према томе, ни то се не мења. Данас најразвијеније земље, које су индустријске силе, имају учешће индустрије у БДП-у од двадесетак процената. Ми не можемо да очекујемо на дужи рок да ћемо бити битно различити од њих. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Само кратко у вези с питањем за противградну заштиту што је поставио колега Јовановић. То је јако важна ствар, нарочито тамо где је развијен сектор воћарства и виноградарства, како не бисмо имали велике штете, као што је на пример ове године било на простору Удовичког платоа и тамо комплетно око Смедерева, где смо имали огромне штете и где су настали велики финансијски издаци локалне самоуправе да би компензовала ту штету која се појавила.

Нама је довољно да јавност зна за 14.000 противградних ракета на нивоу године и ми смо обезбедили 415.000.000 динара на разделу Републичког хидрометеоролошког завода, који је по својој основној намени задужен за те послове. Суштина мишљења што је Министарство финансија послало локалним самоуправама, а и сам сам, док сам био градоначелник, био, да тако кажем, у истим мукама, јесте да локалне самоуправе које имају интерес за побољшањем ове активности могу слободно да ангажују средства за набавку противградних ракета, а исто тако и комплетна структура противградних стрелаца може на овај начин да се побољша.

Оно што је неопходно да ми развијемо у наредним годинама, поред ове физичке заштите наших воћњака, винограда и свега осталог, јесте и прича око развијања финансијских алата који могу стајати на располагању и локалним самоуправама и пољопривредницима како би могли на адекватнији начин да се заштите, не само на основу ових општих

осигурања која данас постоје, него и да користимо искуство Мађарске; са њима смо интензивно разговарали током заједничких седница Владе у Нишу, да преузмемо њихова искуства како да се у овим просторима на адекватан начин заштитимо, да не будемо само зависници од противградних ракета, него да нам то буде једно од средстава за успешну борбу.

Још једном подвлачим, средства су обезбеђена. Министарство пољопривреде се већ активно укључило у претходним месецима како би се ова материја која је дисперзована у неколико локалних самоуправа, а и Министарство локалне самоуправе, Министарство финансија, Министарство унутрашњих послова преко Сектора за ванредне ситуације како бисмо објединили и што квалитетније дочекали месеце у 2017. години када је интензивно присуство града. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министарка Ана Брнабић. Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Мислим да сви знате овде и, као што су колеге рекле, имамо међу народним посланицима доста људи из локалних самоуправа, колико су озбиљни и комплексни проблеми локалних самоуправа, и премијер је рекао и данас и јуче да је то један од најтежих проблема са којима се суочавамо у Влади, ту долазе дефицити и покушавамо да решимо нешто што није решавано годинама и годинама. Буквално крпимо рупе и гледамо како да зауставимо воду која отиче, кад смо већ код растура.

Оно што је јако важно за нас, да вам кажем само системски на чему радимо, то су измене и допуне Закона о локалној самоуправи. Тај нацрт закона је завршен и јавна расправа је почела. Ја се надам, у зависности од расположивости Скупштине, да ћу успети да га браним пред вама, да га образложим до краја године. Дакле, идемо на измене и допуне Закона о локалној самоуправи, које опет, нажалост, не решавају све проблеме, зато што ћемо морати да сачекамо уставне измене да бисмо решили неке озбиљне проблеме, као што је какав је у ствари статус градских општина, какав је статус округа и тако даље, али ће решавати неке важне проблеме које ће, надам се, и намера нам је да уведу неку већу ефикасност у раду локалних самоуправа.

Други озбиљан закон који смо управо завршили је закон о платама на локалу, односно јединицама локалне самоуправе и АП Војводине, који ћу такође, надам се, успети да браним, образложим пред вама до краја ове године; ако не, онда свакако у првој следећој прилици 2017. године. То су два закона која смо у ова четири месеца завршили и која треба да усвојимо, и који ће увести још мало транспарентности у раду и, надам се, у смислу закона о платама на локалу, то је онај део у који улазимо и у платне разреде, иако за њим иду неки други системски закони, али то је оно што се трудимо да успоставимо принцип – једнака плата за једнак рад.

Онда имамо стратегију о децентрализацији. Ту ћемо увести један другачији начин рада. Пошто је ово озбиљан документ за целу Србију, пре него што уђемо у рад на стратегији, урадићемо само концепт децентрализације, који ћемо онда представити јавности, имати широку јавну расправу да се договоримо око концепта децентрализације, па да онда идемо у стратегију.

Паралелно са тим што су системске промене, ми у овом тренутку морамо да крпимо рупе, које су првенствено даља рационализација и даље смањивање броја запослених у јединицама локалне самоуправе, као што сте и рекли.

Видите, када се кренуло у рационализацију и смањивање броја запослених на локалу, ишло се постепено да не би негде давали инструкцију да се отпушта више од пола тренутно запослених на локалу, што би била социјална катастрофа. Дакле, имамо неке локалне самоуправе у којима је било посебно тешко у смислу броја запослених. Свакако је ту у најгорој ситуацији била локална самоуправа Прокупље, која је 2014. годину завршила са 856 запослених, са 45.000 становника, а реално је да имају око 400. Дакле, ми смо ишли на одлуку о максималном броју запослених која ће до 2020. године све локалне самоуправе довести у тај план рационализације.

Тако да је у овом тренутку доста тешко рећи ко је изнад, ко је испод, али ћемо видети са Министарством финансија у марту 2017, када доносимо нову одлуку о максималном броју запослених за 2017. годину, у ствари, да поделимо локалне самоуправе у шест група, од -3, које највише морају, радикално да се рационализују, до +3, које су се већ рационализовале, да не би трпели ниво услуга за грађане. И ту ћете имати врло транспарентну табелу локалних самоуправа у тих шест група. То је та рационализација један кризни план.

Други кризни план су свакако ове локалне самоуправе које се налазе у ужасним финансијским потешкоћама, са којима ми стварно морамо да се напрегнемо и направили смо у оквиру Министарства за државну управу и локалну самоуправу тим који заједно са јединицама локалних самоуправа у овом тренутку ради на кризном плану економског опоравка. Зато што не знате шта да радите; не знате ни да ли идете лево, ни да ли идете десно.

Ако имате у локалној самоуправи која има 50.000 становника дуг од три милијарде динара, три и по буџета те локалне самоуправе, ви стварно не знате где да кренете. Имате наслеђене проблеме, управо оне који највише угрожавају људе, где они немају основне услове за живот. Немају воду. Имају водоводне системе где имају 57% губитака.

Баточина, око 60% губитака. Скренута је пажња на претходној расправи када сам била у Парламенту – 32% људи уопште није прикључено на водоводни систем; имају бунаре, немају квалитетну воду.

Дакле, морамо стварно озбиљно да седнемо и у овом тренутку овај тим ради са три локалне самоуправе, то су Смедеревска Паланка, Прокупље и Крагујевац, на том кризном плану економског опоравка, да би уопште поставили неке стандарде како да иду даље, дакле да урадимо што је урадио министар Вујовић са економским планом земље.

И на крају и коначно само да вам некако појасним у каквој ситуацији се налазимо и шта радимо. Те фамозне матичне књиге које морају да се пренесу у електронски облик да бисмо ми могли да омогућимо грађанима пуну примену Закона о општем управном поступку, који је основни закон за квалитет живота грађана, за електронску управу, да када дођу на тај шалтер добију све своје документе одмах у том тренутку на истом месту или, надамо се, од куће.

Локалне самоуправе имале су рок од седам година да пренесу матичне књиге у електронски облик. Свако министарство за државну управу и локалну самоуправу је овај рок додатно продужавало, и додатно продужавало, и додатно продужавало, док нисмо сада рекли да се неће више продужавати. То су смешни проблеми локалних самоуправа, за које ви не можете да верујете да Министарство мора уопште њима да се бави.

У овом тренутку постоје 23 локалне самоуправе, а 6. децембар је, које су испод 50% у смислу преноса матичних књига у електронски облик. Постоји цео сектор Министарства који на овом ради да бисмо грађанима и привреди од 1. јуна следеће године омогућили квалитетнију и ефикаснију државну управу, да бисмо завршили тај посао, а од 1. јануара да кренемо да шаљемо управне инспекције.

Дакле, то је оно што можете очекивати у смислу рада са локалним самоуправама у 2017. години. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Лапчевићу, с обзиром на то да је дошло до одређених промена у редоследу пријављених народних посланика, уважавам вашу молбу и дозволићу вам да говорите. Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Хвала.

Да кренемо од тога како је сазвана ова седница и како је дошло до усвајања буџета. Дакле, према закону и буџетском календару, 15. октобра министар надлежан за послове финансија доставља Влади предлог закона о буџету, а до 1. новембра Влада усваја закон о буџету и доставља га Народној скупштини. До 15. децембра треба да буде усвојен буџет Републике Србије.

Тај рок још увек нисмо пробали, али имамо једну нелогичност, односно сазвану седницу. У суботу смо добили материјал, седница је сазвана у недељу, а члан 172. Пословника каже: „Претрес предлога буџета на седници Народне скупштине може да почне најраније 15 дана од дана пријема предлога буџета у Народној скупштини.“

Мислим да сам био потпуно јасан и да су ово нерегуларности које су толико очигледне да не знам како ће министар финансија моћи да тражи од пореских обвезника да поштују законе и плаћају оно што су дужни држави Србији када Влада и министарства не поштују сопствене законе. То је, просто, нелогично.

Дакле, главна одлика буџета, према оцени премијера и вашој, јесте да ћемо ове године имати историјски дефицит, односно дефицит који је најмањи у историји Србије. Да ли је сад то тачно? Јесте тачно? Е, добро.

На сајту Народне банке Србије, дакле то је државна институција, је л' тако министре?, стоји овај папир који каже – републички буџетски дефицит од 2005. до 2015. године, читаћу сукцесивно: 2005. године је био +0,5, односно суфицит; 2006. године –1,7; 2007. године –1,6; 2009. године –3,2 итд.; 3,4; 4,0; 5,9; 5,2; 6,3; 2015. године долази до смањења, то поштујем, и ове године је опет нижи, али у сваком случају далеко од историјски најмањег. Дакле, имали смо и суфицит пре само десет, односно једанаест година. Толико о томе да ли је то истина или није.

Са друге стране, хајде мало да проанализирамо како је дошло до тог, по вама, историјски најмањег дефицита. Тако што су смањене плате и пензије просветним радницима, здравственим радницима и тако даље, тако што су уведене акцизе на струју и тако што су повећане пореске стопе.

Ја разумем, када имамо велики дефицит логично је да ћете негде смањити издатке и трошкове и логично је да то прерасподелите на све буџетске кориснике, али први у томе морају да буду они који доносе закон. Да ли је Влада, министарства, да ли су они на себи порадили, да ли су они смањили своје сопствене трошкове? Нисам приметио.

Ако има, волео бих да чујем те светле примере, али нисам приметио ни у овом, ни у претходним буџетима да су разна министарства драстично смањила себи издатке за специјализоване услуге, услуге по уговору, трошкове овакве или онакве, то нисам приметио.

Није онда морално да тражите да се пензионери одрекну дела својих пензија, које су зарађене, које су уставна категорија и противуставно су им смањене, да се учитељице, професори, наставници одрекну својих плата, а да сама Влада то није урадила. То нема никакве логике.

С треће стране, оно што хоћу да кажем, што је позитивно у овом буџету, јесте неколико ствари. Прво је да је буџет врло детаљан, и то морам да похвалим, свака част. У њему може доста тога да се види, али нисам сигуран да може за 24 сата, колико смо имали времена.

Друга позитивна ствар јесу већа издвајања за субвенције у пољопривреди. Свака част, за то смо се залагали, подржавам.

Трећа ствар која је добра јесу већа улагања за капиталне инвестиције. И то је добра ствар, под условом да се реализују. Али оно што нама смета јесте то што се смањује Транзициони фонд са шест на три

милијарде. Значи, за читаве три милијарде смањиће се Транзициони фонд, што значи да неће бити пара за оне људе који су жртве транзиције.

Одлично, ако ће бити, баш бих волео да чујемо министра Вулина када ће бити исплаћене заостале зараде за четири и по хиљаде радника бивших фабрика електронске индустрије, машинске индустрије, „Нитекса“, „Јастрепца“, јер то је прича која траје више од шест-седам година. Пред сваке...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Добили сте још додатних десет секунди. Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја ћу други део ваших питања препустити колегама, само ћу вам рећи одговор на прво питање, односно прво питање је било о роковима, а то сам већ одговорио у неколико наврата, значи – до краја аранжмана са Фондом.

Ми смо сами пристали на сарадњу која нас обавезује, да бисмо имали реалне величине у планирању буџета, да сачекамо резултат трећег квартала. Подаци за трећи квартал су расположиви 15. октобра. Фонд је дошао у Београд 19. октобра. Са њима смо завршили рад 1-2. новембра и кренули у припрему буџета. Ми смо све заједно, од припреме свих такозваних лимита, инструкција, до завршетка, укључујући недељу дана итерација да би се разрешило питање разлике и допунских захтева од 103 милијарде, тј. око 2,5% БДП-а, завршили све, радећи често јако много, 24 сата дневно у тимовима, сваки викенд од 2. новембра до предаје буџета.

Према томе, ми смо, не жалећи ни времена ни труда, урадили све што смо могли. Каснили смо у старту, што кажу воз касни у поласку, али зато што смо желели да обезбедимо најбољу и најреалнију полазну основу, значи реализацију БДП-а. Да смо га радили раније, не бисмо имали тих 2,5%, 2,7% у овој години. Не бисмо имали 3% реални раст у наредној години. Не бисмо имали, према томе, реални простор у оквиру ког смо мање морали да ограничавамо све величине које планирамо.

Што се тиче другог дела вашег питања... Подсетите ме шта је било ваше друго питање. После термина израде буџета имали сте друго питање, које се односи на? Расходе по министарствима, повећање плата?

Значи овако. Лимити које смо применили и послали свима у себе су укључивали реализацију за девет месеци, плус процена реализације до краја године, плус, или корекција за смањење броја запослених услед природног одлива и планиране рационализације, плус завршавање конкурса који су у току на основу одобрења комисије која је то одобравала као изузетак од правила замрзавања запошљавања из децембра 2013. године, кориговано за све наредне ствари које смо имали у датим министарствима.

Према томе, имали смо смањење трошкова где год смо то могли, али дозвољавајући поскупљење енергената и осталих величина које смо видели, имали смо смањење оних трошкова које смо сами добровољно

смањили као што су трошкови путовања, дневница и остало. Значи, врло смо се понашали у зависности од категорије трошка појединог министарства у складу са принципима које смо донели и то смо јасно комуницирали свим корисницима буџетских средстава од првог до последњег, укључујући министарства и све остале.

Неке јединице локалне самоуправе су наставиле да пројектују то на свој начин. Неки корисници средстава, као што су независне институције, наставиле су да пројектују на свој начин, сви остали су прихватили ограничења за која смо се договорили да ће бити ограничења за све. Према томе, стриктно су се кретали у оквиру тих лимита.

Подсетите ме, имали сте још једну тему која ми је сад склизнула... Добро, е онда се ви јавите за реплику па ме подсетите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Народни посланик Милан Лапчевић. Реплика. Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Поштовани министре, хвала вам на овим датим одговорима.

Влада је најављивала пре можда петнаестак дана, у ствари премијер је најавио да ће бити смањења пореза на зараде и парафискалних намета на привреду, што јесте заиста једна потпуно здрава мера према привреди. Нема здравог буџета, нема здравих финансија без јаке и здраве привреде, али прави привредни подстицај био би управо ова мера. Тога у овом буџету нема. Можете ли да нам кажете шта се са тиме дешава.

Са друге стране, оно што нама бode очи, ви говорите о томе да је Влада предано радила читавих месец дана или нешто мање од месец дана, некада по 24 сата дневно, да би се направио овај документ који има 1.323 стране. Извините, ми народни посланици, претпостављам сви, а барем они из мањине нису могли да дођу до овог документа до петка поподне. Како може жив човек да сажме 1.323. стране за непуних 48 сати? То је, заиста, један некоректан однос.

Са треће стране, да, ја поштујем то што сте ви радили, што сте гледали колики ће нам бити раст БДП-а, али, извините, на изборима у Србији гласа се за политичке странке, ваљда народ бира своју власт. Немогуће је да је ММФ тај који ће да одређује шта ће се у Србији радити. Па ваљда ви као Влада треба да одговарате Народној скупштини, а не ММФ-у.

И кажите ми још једну ствар. Имамо причу о томе да ће се повећати субвенције страним фирмама за инвестиције, инвестициона улагања. Речено је да за софтверску фирму „Ендава“ неће бити субвенција и да тога нема, а ево написано је у буџету на страни 97...

(Председавајући: Захваљујем.)

Побројана је „Ендава“, је л' тако?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине Лапчевићу. Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Овако, да се вратимо редом. Значи, ја сам рекао да смо ми радили 24 сата у оном свом делу и предали смо то. „Политика“ је очигледно имала доступ буџету недељу дана пре других са сајта Министарства финансија, али то је питање неформалног доступа, а не питање формалног дељења буџета и потпуно сте у праву што очекујете да испоштујемо буџетски календар. Не намеће нама ММФ ништа. Наш програм је ММФ подржао и нама је стало, као што је неком докторанду стало да га ментор подржи док не одбрани докторат, тако је нама стало да ММФ подржи наш програм.

Према томе, не намећу они нама ништа, ми смо се само договорили који су то параметри у оквиру којих треба да завршимо буџет. И ти параметри, ако договорите глобалне параметре, макроекономске параметре и морате да проведете цео буџетски процес, и по процедури и по садржају, а да погодите у те иглене уши које сте договорили, то је доста захтеван процес. Само сам то рекао.

Фонд нама ништа не диктира, Фонд може сутра да оде и ми можемо да кажемо – хвала лепо, не требате нам. Они сутра могу да оду. Мислим да је за Србију добро да заврши трогодишњи програм и то тако да на најбољи и најквалитетнији начин уради не само оно што се од нас очекује, него и оно што нама одговара. Нама одговара да имамо солидне финансије, нама одговара да имамо квалитетан буџет, нама одговара да смо у оквиру фискалне консолидације преокренули стопу раста са пада у раст. Према томе, ја вам тврдим и лично и професионално да смо ми постигли нешто што је у интересу Србије. А то што се и Фонд са тим слаже, то је само додатни позитивни ефекат тога.

Сада да се вратимо на ону ствар коју сам заборавио, јер сте већ неколико пута помињали и хвала што сте напоменули то, а то је питање упоредивости. Ми говоримо да Влада подноси Парламенту буџет са најнижим дефицитом. Значи, то није остварење, него је то овај предлог буџета. Према томе, цифра коју ви помињете односи се на остварење буџета у 2005. години, а ја гледам цифру кад је тај буџет подношен Парламенту, тада је било 20,5 милијарди од 1.750 милијарди пројектованог БДП-а. Израчунајте, добићете око 1,2%. Толики је био буџет у ономе што је Влада поднела Парламенту. Упоредиви дефицит овог буџета је када од цифре 69,1 склоните 43,5 милијарде које се односе на пројектне зајмове, којих тада није било у буџету – добићете цифру од 25,6, која чини 0,6%. Због тога је он дупло нижи од буџета који Влада подноси Парламенту.

Шта ће бити у остварењу?, неко је рекао. Ја сам сигуран да ми можемо да остваримо и већи суфицит, али сматрам као економиста да не треба то да радимо, пошто нам толики степен фискалне рестрикције није... Значи, ми се у том делу слажемо. Ми смо дошли до нивоa који је одржив, који нам смањује учешће дуга у БДП-у, који нам омогућује трајни раст, а

сада је питање да затворимо она места где цуре паре, то су јавна предузећа, да завршимо реформу јавног сектора, да завршимо инвестиционе пројекте и да идемо напред у одрживи раст. Према томе, у том делу се слажемо. Ја не мислим да треба да стежемо каиш, да себе не пресечемо у струку, али сматрам да смо оволико морали да урадимо, да дођемо до нивоа кад почиње да се смањује дуг у БДП-у.

Што се тиче питања нивоа оптерећења пореза и доприноса у платама, ту се сви слажемо да је то превисоко и да треба да смањимо. Међутим, то је лакше рећи него урадити, зато што поново имате ситуацију у којој, што народ каже, „од готовог правите вересију“. Постојећи ниво се прихвата као ниво прихода. Ако бисмо ми ово смањили, онда улазимо у сферу да процењујемо. Значи, морате да процените колико ће људи изаћи из сиве економије и пријавити то, а та процена је предмет процене. И тог момента то нама постаје вероватноћа. Много је лакше да то радимо... Значи, ми нисмо имали времена да направимо анализе и да у овај буџет уђемо са већ промењеним параметрима, али то можемо да радимо наредне године, ту се сви слажемо.

Значи, ове анализе о којима смо овде причали, колико је у сивој економији, шта можемо да постигнемо, то треба сви заједно да урадимо, да разматрамо и да следеће године, кад будемо ишли у циклус завршетка буџета, то буде тема и да заједнички прихватамо ризик, да кажемо – смањићемо. Моја је процена да би две трећине ових који тренутно плаћају порезе и доприносе на минималну плату могли да плаћају више кад би систем мотивације био бољи. Кад би стопе биле више, то би била мотивација и запослених и мотивација послодаваца. Али то морамо пажљиво да истражимо и да идемо без оштећивања прихода, да то распоредимо на већи број људи, да стимулишемо запошљавање и да будемо конкурентни. Ми се налазимо на неких петнаестак процената испод онога што ОЕЦД мери и, према томе, то можемо да покушамо, али морамо то пажљиво да радимо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

(Милан Лапчевић: Реплика.)

Господине Лапчевићу, затварамо круг реплика.

(Милан Лапчевић: Само једну реченицу.)

Само мало, господине Лапчевићу. Имали сте сасвим довољно времена и да поставите питање и да изнесете одређене констатације, дао сам вам и додатно време, и сада настављамо даље са радом.

Реч има народни посланик Горан Јешић. Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Хвала.

Имали смо јутрос и јуче после подне доста непријатну расправу, а видите да можемо сјајно да расправљамо у оваквом амбијенту какав доличи овом парламенту. Постоје разни разлози, наравно. Ово је пар екселанс политичко питање и премијер то добро зна. Кампања је на вратима

и ја то разумем, али не разумем зашто су се вређали посланици опозиције који су имали нешто против или указивали на нешто што није добро у буџету. У сваком случају, неколико пута смо чули, јуче после подне и данас пре подне, да је ово најбољи буџет у историји, да не постоје замерке и само зла намера може да нађе замерку овом буџету.

Министре Вујовићу, ви то добро знате, буџет је само намера власти да нешто уради, а оно што је мерило власти јесте завршни рачун. Када будемо имали завршни рачун пред собом, онда можемо да кажемо да ли је овај буџет успешан и да ли је ваша намера била успешна или није.

Да, овде су отворена нека пар екселанс политичка питања, а нисмо добили одговор ко ће то да реализује овај буџет следеће године. Ја мислим да је то важно политичко питање, с једне стране, а с друге стране да немамо опет изговор, као од вас јуче пре подне, да нисмо могли да поштујемо буџетски календар зато што смо имали техничку владу, па готово пола године смо имали техничку владу, или седам месеци, и какве ће то ефекте имати на овај ваш план, који је, пре свега, врло амбициозан у домену прихода за следећу годину.

Ви сте направили буџет за који не можемо да кажемо да није добар, али знаћемо када будемо имали извршење буџета. Нажалост, нисмо га видели, сем Министарства пољопривреде, који је министар доставио Одбору за пољопривреду, где смо видели да је извршење, с трећим кварталом ове године, од предвиђених око 23 милијарде директних давања било свега шест милијарди до краја трећег квартала у Министарству пољопривреде. То је званичан извештај који смо добили од Министарства пољопривреде. Ја се надам да није таква ситуација и да не сме бити, јер гомила пољопривредних произвођача има проблем и чека повраћај пет, шест, седам хиљада евра и не знам када ће се тај повраћај десити. То је проблем за некога ко чека седам или осам месеци.

С друге стране, ви сте јуче изјавили, цитираћу вас, две ствари: „Ми смо буџетски процес започели дан пошто су се стекли услови“, а онда после поново: „У нашем је интересу да касније почнемо буџетски процес.“ Ја вас апсолутно разумем, правио сам двадесетак буџета, што у АП Војводини, што у локалној самоуправи, али хајде онда да променимо Закон о буџетском систему. Немојте да улазимо у приче да имамо сви исте замерке, да кршимо закон и да је ово један од ретких закона где имамо тачно дефинисане термине када мора да се појави пред посланицима. Хајде да га променимо у смислу датума, јер ћемо стално морати да преговарамо са ММФ-ом.

Што се тиче самог буџета, ми ту имамо да сте озбиљне приходе и повећања у приходној страни предвидели. На брзину ћу то рећи, на пример: 11% отприлике на пореске приходе, порез на доходак грађана 12%, порез на добит правних лица 12%, порез на додату вредност негде отприлике 9% или 39 милијарди, ако сам добро успео да стигнем да

прочитам ове податке, што значи да ми треба да повећамо потрошњу у току следеће године на нивоу 200 милијарди.

Да би се то десило, мислим да свих 250 нас морамо да пошаљемо по једну жељу у Лапонију Деда Мразу да нам се то оствари. Волео бих да се то оствари, али сумњам, поготово ако причамо о ситуацији где имамо проблем са амбијентом, о томе је причао јуче премијер, о томе сте причали и ви, а тај амбијент, пре свега пословни, не значи само у Дуинг бизнис листи издавање грађевинских дозвола. Од свих привредних субјеката у Србији можда 1% инвестира у нови гринфилд, али готово 99% има потребу да уложи хипотеку због кредита, да уради конверзију земљишта, а катастри раде то месецима. И катастрофално је бизнис окружење. Да не причамо о судовима који то решавају, радноправне спорове и све остале спорове у домену привреде, ужасно лоше.

Значи, ми имамо очекивања која су превелика. Имамо седам милијарди повећања на акцизама од цигарета, је ли тако? Очекујемо да ћемо направити седам милијарди у тренду када се смањује број пушача и када ће поскупети цигарете, да ћемо с тим надоместити тај приход. Још једном кажем, сви заједно, 250 честитки да пошаљемо и да замолимо Деда Мразу да нам то оствари у току следеће године.

Узели смо паре, и завршавам сада, тамо где је било најлакше, то смо чули данас неколико пута: од пензионера, од јавног сектора, од здравства, од образовања. Молим вас, учините нешто. Изгубићемо лекаре, изгубићемо просветаре. Стотине лекара, медицинских сестара завршава немачки језик по убрзаном курсу, желе да напусте ову земљу. Ако нешто не урадимо и не нађемо паре на другој страни, пре свега у овим субвенцијама према јавном сектору који не даје резултате, причали смо данас цео дан о томе, изгубићемо могућност да сви имамо право на лечење. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Конкретно око спомињања реализације буџета за 2016. годину морам да вас обавестим да ће реализација буџета Министарства пољопривреде и заштите животне средине бити преко 90%, зависи од наредних дана, колико ћемо интензивно успети сва решења да савладамо. Могу да вам кажем да је преко 96.000 решења у Управи за аграрна плаћања издато у овој години. Оно што могу са поносом да кажем је да смо преко 1.200.000.000 исплатили само 30. новембра, 1. и 2. децембра по основу инвестиција за 5.440 решења.

Оно што исто могу да кажем, у структури буџета Министарства пољопривреде, била је малопре једна ствар где се говорило о томе, 87% буџета Министарства пољопривреде односиће се на субвенције и капиталне издатке. Смањени су текући расходи у структури буџета са

14,2% на око 9%, значи 1,556 милијарди динара биће мање на текуће расходе и све је то пребачено на субвенције и капиталне издатке.

У теорији извршења буџета све што имамо око 91-92 посто реализацију буџета сматра се да је то добро избуџетирано, добро испланирано и добро потрошено. Нама је намера све до тренутка затварања Трезора да реализујемо што год је могуће више решења у оквиру Управе за аграрна плаћања. Тамо где нисмо имали новца успели смо унутрашњим прерасподелама у оквиру буџета то да надоместимо како бисмо исплатили све оне који су инвестирали у 2016. години. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Јешићу, добићете реч, али предност имају најпре представници предлагача.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо. Хвала на инспиративним питањима. Стварно су добра питања. Ево, сада ћу да вам одговорим.

Али пошто стицајем околност имамо прецизне цифре и потрошили смо тих 15 дана о којима причамо управо разговором о овим цифрама, сада ћу вам прочитати комплетне цифре. Значи, ако поредите предлог овог буџета на страни прихода са прошлогодишњим, тамо је било 997 милијарди на страни прихода, а ове године отприлике 95 милијарди више. Међутим, ако упоредите са извршењем и нашом проценом извршења за ову годину, разлика је свега 18 милијарди. Значи, наша процена је свега 18 милијарди, значи изузето конзервативно. Сада ћу вам рећи, значи процена за ову годину је 1.074 милијарде, које се састоје од пореских 880 милијарди, непореске 184 милијарде и донација 8,9 милијарди.

Да разбијемо пореске. Порези су 49 милијарди на порез на доходак грађана; очекујемо свега 56 следеће године. Порез на добит правних лица 72; очекујемо свега 74, минимално повећање. Порез на додату вредност 447,6; очекујемо 466, значи мање од 20 милијарди повећање. Извршење на крају године очекујемо 447, а само за 20 милијарди више пројектујемо. Изузетно конзервативно.

Акцизе 265 – 271, свега шест милијарди више пројектујемо. Царине 36; пројектујемо 38,6, свега две милијарде више. Коначно, остали непорески приходи 10 и 10,4. Код непореских прихода 184,8 ове године, то су дивиденде и сви остали елементи које имамо, очекујемо 22 милијарде мање; само оне које сматрамо да су перманентне пројектујемо.

Значи, наша пројекција прихода је изузетно конзервативна, највероватније, готово сигурно остварујемо веће приходе, значи и на страни ПДВ-а, и на страни акциза, и на страни непореских прихода, сигурно. Према томе, ми имамо огроман бафер да све ове ствари о којима причамо у току године акомодирамо у буџету. Наш ризик је само да нам средства не цуре на неким допунским местима.

Сад да се вратим на ону ствар која страшно логично звучи, али је није лако урадити. Чуо сам из прве руке да 50 најбољих сестара из Клиничког центра учи немачки и иде у Немачку. Једина добра вест у томе је што могу и да се врате, јер авиони лете и на другу страну. Али оно што је за нас важно, то је што ми немамо једноставан начин да наградим квалитет и да селективно повећавамо плате. То је наш проблем.

Значи, ми немамо простора да повећамо свима, а немамо начина да повећамо онима који заслужују. И зато идемо са овим малим селективним повећањем плата, које очигледно није довољно, мање је од наших жеља. И то је нешто што делимо заједнички као проблем. То је та чувена модификација старе уравниловке у данашњим условима. Ја бих то хтео да урадим, ал' не знам како. Не знам како, зато што ће нас људи блокирати. Не можете да отпустите без систематизације, морамо да завршимо све систематизације, они који уопште не долазе на посао, разумете, они који уопште не доприносе ништа.

Према томе, питање је крупно за све нас. То је то питање односа према раду, то је питање да чак и у оквиру онога што имамо прераспоређујемо људе. На неким местима нам, кажу, недостају људи, дактилографи, помоћници итд. који не желе да пређу у другу институцију, тако да они морају по уговору о делу и привременим и повременим пословима да ангажују нове људе, а овде људи седе без довољно посла.

Значи, и то је неколико пута данас речено, ово су паре грађана Србије. Не пунимо ми њихове новчанике, они пуне буџет и они кажу како се то враћа. Према томе, да будемо сви јасни у томе. Наша је улога, и нас као државе која предлаже и вас као посланика који то одобравају, да управљамо, и ми и ви, новцем грађана Србије. И то сви морају да знају. Према томе, немамо ми овде никакво веће право. Ми само покушавамо да то свима појаснимо и да објаснимо где имамо ограничење.

Према томе, потпуно се слажем с вашим питањем, али ја не знам, право да вам кажем, једноставан начин да то урадимо. Оно што је министарка Брнабић рекла – кад будемо боље снимили ситуацију и кад будемо знали да не радимо линеарно него да нападамо она места неефикасности, онда ћемо то моћи да урадимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

Реч има министар др Златибор Лончар. Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Баш ми је драго да сте поменули лекаре. Она ствар, да вас подсетим, коју смо затекли, то је забрана специјализација. Затекли смо ситуацију да имамо 40% лекара специјалиста преко 55 година старости. Да бисмо имали једног специјалисту, потребно је минимум пет година. Ја ћу вам рећи шта смо ми урадили досада, само егзактне податке.

Запослили смо 3.200 здравствених радника, од тога преко 1.400 лекара, дали преко 4.000 специјализација. Све је ишло најтранспарентније, на конкурс. Значи, шта ми сада радимо? Радимо све да запослимо људе, да

не дођемо у ситуацију да останемо без специјалиста, јер како је ишло, ми бисмо буквално остали без специјалиста, јер када људи оду у пензију, треба вам одређено време, односно минимум пет година да се они ишколују. Ми сада примамо људе, дајемо специјализације да не дођемо у ту ситуацију.

И кад имате план да некога можете да примите тек када неко оде у пензију, или оде негде, ми смо сада у овом буџету предвидели да примимо 2.500 људи ван тога, да бисмо спречили у случају одласка у пензију или да неко промени посао, оде у иностранство или било где, да останемо без тих специјалиста. Значи, то су вам конкретни бројеви.

Оно што смо обећали, биће и више од онога што смо рекли у последња два месеца, преко 500 здравствених радника, односно до јануара ћемо запослити преко 500 здравствених радника. Значи, не размишљамо од данас до сутра, размишљамо да у наредних пет до десет година Србија буде на сигурном путу да има довољно здравствених радника, довољно лекара специјалиста да могу да изврше задатак који је потребан.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Јешић, реплика. Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Хвала.

Драго ми је што сте ми дали још два минута, пошто је стварно кратко време. Надам се да схватате да причамо о истом интересу, да не смемо доћи у ситуацију у коју смо стрмоглаво кренули, о томе о чему ви говорите, уважени министре Лончар.

Господине Вујовићу, очигледно сте онда урадили стари фазон у буџету – поцрнили сте приходе. Ја сам рекао, и оградио сам се у старту, да смо само, господине Недимовићу, добили извршење са трећим кварталом. Једино је Министарство пољопривреде доставило одборима извршење са трећим кварталом, које је стигло на време у скупштинске одборе. Али оно што је мени страшно важно, нема потребе да полемишемо, слажем се с вама, али је страшно важна прича о пољопривреди.

Ми смо донели одлуку да пребацимо Управу за аграрна плаћања из Шапца у Београд, па смо изгубили године у тражењу простора и онеспособљавању нас да повучемо средства из ИПАРД-а која су много важна за пољопривреду, која би вама омогућила да растеретите ваш буџет па да та средства која треба да алоцирате за капиталне инвестиције алоцирате на неком другом месту, пре свега мислим да морају ићи на плате здравственим радницима и просветним радницима.

Страшно је важно и да чујемо од министра Недимовића када ћемо завршити Управу за аграрна плаћања. То смо питали вашег помоћника, државног секретара. Страшно је важно да не губимо десетине и стотине милиона евра зато што смо неспособни да повучемо средства која нам припадају, то је по грубој процени негде око 250 милиона за прошле четири године, негде отприлике 50 наших средстава која би ушла унутра и 200 која нам припадају из ИПАРД-а. То су средства која могу да растерете

буџет Министарства финансија, да се алоцирају на другу страну, а капиталне инвестиције да се финансирају онако како се финансирају у окружењу, пре свега од европских пара. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Јешићу.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Мораћу да разуверим све оне неверне Томе који су мислили да никад овај посао нећемо урадити. Ви сте имали извештај екстерне ревизије Европске комисије, чини ми се, од 8. августа, који је ставио неке блокирајуће факторе везано за акредитацију Управе за аграрна плаћања. Сад ћу вам таксативно рећи шта је све урађено.

Што се тиче закона о пољопривреди и руралном развоју, тај закон је прошао Владу, иде према Скупштини, односно врло брзо ће се наћи пред народним посланицима. Ево, чујем да је стигао данас.

Друга ствар, имали смо један део проблема који се тицао запослених. До краја године биће потпуно решен, ти ће људи бити примљени, тако да ће и тај блокирајући фактор бити стављен ван снаге.

Трећа ствар се тиче ИТ и безбедности, односно самог објекта Управе за аграрна плаћања. Решен проблем, на Новом Београду биће акредитоване мере Управе за аграрна плаћања.

И четврта ствар, која се тицала референтног ценовника у односима између других органа и Управе за аграрна плаћања, и та ствар ће бити готова. Шта то конкретно значи? Да ћемо ми највероватније у другом кварталу поднети поново захтев за акредитацију Управе за аграрна плаћања. Колико смо озбиљни у овој намери довољно говори да смо средства, учешће нашег министарства у оквиру као суфинансирање ИПАРД-а, предвидели у буџету за 2017. годину 720 милиона.

Нама је идеја да у другој половини године, тамо негде у августу или септембру, имамо прве позиве за ИПАРД средства од 175 милиона евра, која су предвиђена од стране финансирања ЕУ, и исто тако наша средства као суфинансирајућа средства.

Што се тиче Министарства пољопривреде, завршићемо ову ствар у следећој години и једном за вјек и вјекова ставити ову ствар ад акта. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ненад Божић. Изволите.

НЕНАД БОЖИЋ: Добро вече, поздрав свим посланицима и представницима Владе.

Ценим напоре министра Вујовића да нам што боље појасни буџет, као и осталих министара, и хвала вам на томе, само и даље не разумем толико хваљење буџета с обзиром на то да има смисла хвалити га тек кад будемо видели завршни рачун.

Без обзира на то, своје излагање ћу фокусирати на приходе по основу дивиденди од јавних предузећа и државних предузећа. Овим

буџетом је предвиђено да ови приходи буду практично дуплирани, да са 7,5, седам и не знам колико милијарди дођу скоро на 15 милијарди. Значи, скоро дупло. Можете ли да нам дате неко појашњење на основу чега сте закључили да ћете наплатити толику дивиденду од јавних предузећа?

С обзиром на то да они, да би остварили такво повећање своје зараде и свог профита, треба, на пример, да остваре прво повећање по основу продаје, што по мени није толико вероватно да се може очекивати. Друго, ако иду на смањење трошкова да би повећали профит, они морају значајно да смање своје улазне трошкове, што мени исто не делује логично с обзиром на систем јавних набавки који имамо, који је иначе једно легло корупције и где је јако тешко доћи до тога да имате ниске цене.

Једино што нам остаје онда је можда смањење запослених. Досада нисмо чули да ће бити неког значајног смањења запослених и рационализације, посебно у тим јавним предузећима, и не видим на основу чега сте то закључили.

Оно што је још овде карактеристично то је да ево рецимо ЕПС, који је прошле године имао 11 милијарди добит и који би требало да исплати ту добит 50%, по Закону о буџету, у буџет Републике Србије, има, на пример, само у овој години за првих девет месеци преко четири милијарде потраживања од својих купаца која нису наплаћена. Ту наравно предњачи РТВ Бор. Мене сад занима на основу чега ви закључујете да ћете моћи да наплатите кад прво они уопште не могу да наплате своја потраживања. И шта раде онда они? Они фиктивно, на папиру имају добит, али пошто немају тај новац јер не могу да га наплате, они узимају кредите и по основу тих кредита уплаћују у буџет Републике Србије.

Једино што из овога могу да закључим јесте да се ми и даље стално вртимо око истих ствари, а у ствари је највећи проблем овде у свему тај неефикасан јавни сектор, посебно та државна предузећа, којима се управља домаћински и неефикасно. Тако да хајде да причамо о томе и да направимо неку нову политику која ће направити бољи тај јавни сектор и унапредити га, уместо да стално смишљамо начине како ћемо да покријемо тај неефикасан јавни сектор тиме што ћемо, ето, узимати кредите да бисмо уплаћивали дивиденду у буџет. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Маја Виденовић. Време преостало Посланичком клубу ДС је шест минута и 22 секунде. Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Господине министре финансија, даме и господо народни посланици, ово је пети буџет који ова коалиција на власти доноси пред Парламент и сваки од ових пет најављиван је као најбољи буџет у историји.

Реакција премијера ове земље на овај један од најбољих буџета у историји је да га она „поцепа“. Наша намера је да о њему озбиљно разговарамо и ово је прилика, и поздрављам начин, господине министре

финансија, на који ви водите и начин на који улазите у расправу и разговарате о овоме, јер сматрам да смо дужни да са пуном пажњом и одговорношћу приступимо овим питањима.

Написали смо у веома кратком року велики број амандмана и у питању је овај недопустив рок и недопустиве су те замене теза. Није питање наше способности или неспособности да за два дана анализирамо буџет, него је то и ругање грађанима који су за нас гласали и својим гласом нас обавезали да њих заступамо овде у Парламенту.

Буџет полази од реалности, а она је данас драматично тешка. У њему је Влада, у њему сте ви као министар финансија, који данас образлаже овај буџет дефинисали оквире о томе како ће ова држава, како ће свака грађанка и грађанин живети у наредном периоду. Због тога дефинисање буџета, а ви сте јуче о томе говорили, није само економско питање. То је примарно политичко питање, а много важније од тога јесте да оно одсликава питање односа и питање правде, и солидарности, и правичности, и правилне расподеле и једнаких шанси за све грађанке и грађане и односе који ви као Влада имате према њима.

Смањење дефицита је, министре, нема потребе да то понављамо, добра вест. То је нешто што поздрављамо, то је нешто што се подразумева. Оно што је кључно јесте ко је платио цену тог смањења. Оно што је кључно, са каквим последицама излазе они који су финансирали смањење тог дефицита. Знате, уколико још више смањите пензије, тај дефицит ће бити мањи и, када враћате део одузетог новца, ви не повећавате пензије, него враћате само мали део онога што сте одузели.

Какав однос ова влада има према грађанима и шта им она овим буџетом, који није само збир цифара, о којем, нажалост, ми ова два дана говоримо – не говоримо о људима и њиховим животима, говоримо о цифрама – заправо поручује? Шта, на пример, она поручује младим људима? Да у овом буџету нема за њих простора и, оно што је много горе, да у овом буџету за њих нема наде.

Када говоримо о забрани запошљавања, за коју сте предложили да се продужи до краја 2017. године, ја вас молим да са пуном пажњом, и господин Лончар је сада о томе говорио, све заједно погледате наше амандмане који се односе на то на који начин можемо да укинемо да забрана запошљавања стоји до краја 2017. године. То је шанса младим лекарима, младим професорима, младим учитељима, младим научницима. Министар просвете може да вам каже да постоје занимања која се превасходно ослањају на јавну управу. Њима је та шанса ускраћена, њима је свака перспектива и будућност ускраћена и то је нешто на шта вас све још једном молим да обратите пажњу.

Од економског развоја, о чему сам желела да мало више ових дана разговарамо, ми само наслућујемо намере Владе које се примарно огледају у нетранспарентности расхода за субвенционисање инвеститора,

на то вас подсећа и Фискални савет. Нећу да говорим о субвенцијама, губиташима, „Железници“, „ЕР Србији“, том невероватном пројекту за који грађани Србије 2017. године морају да издвајају средства.

„Ендава“, оно што је господин Ђуришић и што сматрам да је изузетно важно због неколико ствари... Премијер је јуче рекао да апсолутно није предвиђено и да се тој компанији неће дати ни један једини динар. „Стартит“, организација наших најуспешнијих ИТ стручњака, најздравији део друштва, који ова влада треба да гледа даноноћно на који начин још да јој помогне, дигао је глас против тога. Ви сте рекли, премијер је рекао апсолутно се не даје динар, и онда смо видели на стани 97 буџета да апсолутно стоји. Које ми да верујемо, буџету који усвајамо или речима премијера? Тако нешто је апсолутно недопустиво. Шездесет пет милијарди, по посебном акту Владе, то је нешто што је апсолутно недопустиво.

Водећи рачуна о времену, желим само да вам скренем пажњу на неколико ствари. Жао ми је што премијер није ту, али начин на који је он комуницирао и начин на који је он скренуо пажњу на три области које сматрам да су веома важне... Премијер је рекао да је наш адут за привлачење инвеститора политичка стабилност, рече премијер у истој реченици када отвара могућност поновних ванредних избора. Значи, константно ванредно стање у којем ми живимо већ четири године, које се евентуално понекад прекида државним ударима, ако је то политичка стабилност земље кандидата, онда ја немам речи.

Премијер је рекао да је наша предност за инвестиције што имамо најјефтинију радну снагу. Ја мислим да је то поразно, да је то погрешно, да је то деструктивно, да је то дестимулативно, да је то поражавајуће за грађане и грађанке.

На крају, похваљујем вас што сте малопре рекли да је буџет расподела и управљање новцем грађана, а не новцем Владе. Зато морам снажно да протестујем против оног што је премијер говорио не само данас и јуче, него против тог наратива који слушамо већ годинама, а то је – ми дајемо док ви кукате, док ви звоцате, док сте ви нерадници, док ви не желите да радите 24 сата. То је апсолутно недопустиво.

Ситуација је алармантна, атмосфера је алармантна. У таквој атмосфери уз овакав буџет, нажалост, за грађане нема баш добрих вести. Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја бих вас замолио да предмет разговора буду ствари које су написане у документима и које смо ми рекли. Молим да не цитирамо искривљене, непроверене наслове у новинама. Нико нигде није ни рекао, нити је, још мање, урадио нешто што се зове „поцепати буџет“. Неко је фигуративно рекао да је поцепао листу додатних захтева, што је нешто потпуно друго.

Значи, реч је о листи захтева за додатна средства од 103 милијарде, које су биле мимо буџета, мимо процеса, мимо процедуре. Значи, оно што је неко у новинама написао или је новинска патка или намерна грешка. Нико нигде није поменуо, чак ни у шали. Али порука је страшно различита. Поцепати буџет значи одбацити буџет. Реч је била само о допунске 103 милијарде, у ком су 6,7 милијарди били захтеви за допунске плате. Ово вам кажем искрено, као човек.

Према томе, оно што сам ја чуо као шалу, а не као истину, било је то. Значи, то се односило само на списак додатних захтева и ми смо због тога потрошили недељу дана да те додатне захтеве прегледамо и да акомодирамо максимум што можемо. Не буџет, то је битна разлика.

Друго, враћамо се на рокове. Ја вам кажем да имамо ситуацију коју имамо и обећавам да ћемо следеће године почети буџетски процес, па ако нас нешто заустави, нек нас заустави, али ми ћемо започети процес онако како пише у буџетском календару, пошто ће нас европски семестар терати да још раније почнемо, да већ у ово време имамо параметре буџета за наредну годину.

Према томе, ми ту немамо шта да изгубимо. Следеће године ми идемо са документима, послаћемо стратегију, ако буде било потребе да се она мења, ја ћу вас замолити да имате стрпљења и да то мењамо касније.

Ми смо имали спремне средњорочне пројекције у јулу, али је била ситуација – како Влада која је техничка може било кога да обавезује, Парламент није функционисао и кога ми да обавезујемо пројекцијама које дефакто значе званични став Владе? Аналитички, ми смо били спремни. Следеће године, ево ја тврдим, ми започињемо на време, па ћемо видети. Направићемо неформалне скупове о буџетском процесу и тамо ћемо причати, на крају крајева. Али битно је да се зна, понекад неке ствари формално касне, суштинске не касне.

Иста ствар је овај коментар... Значи, немојте да бркамо извршење буџета и завршни рачун. Ми резултате о извршењу буџета имамо сваког месеца, али то су наши резултати, који су, на крају, 99,9% исти као и цифре у завршном рачуну, али завршни рачун мора да има и оцену тих ствари и мора да подлеже ревизији. Према томе, ми каснимо са завршним рачуном. Ми смо на време, у јуну предали завршни рачун, који мора да прође ревизију и буде одобрен од стране Владе и, чим се то заврши, ви ћете га добити.

Што се тиче онога ко је платио цену, немојте да политизујемо ово, молим вас. Ми смо, погледајте крупне цифре, кад смо кренули у овај процес били у ситуацији тешких фискалних проблема. Процена је била 78 дана ликвидности до банкрота, то сам већ више пута рекао. То је била процена. Ми смо тада, са процењених 8,8% дефицита... Нисмо ми измислили проблем, ми смо решавали проблем.

Уосталом, да сам политичар, рекао бих вам – потпуно је непопуларно радити фискалну консолидацију. Без нужде се то не ради, као што се не ради операција кука без нужде. Значи, ми смо то урадили зато што смо видели да је алтернатива гора. Јер ако питате ко је платио цену, ја ћу вам рећи цифре, па ви сами процените. Цифре су биле: 500 и нешто милијарди пензије, 400 и нешто милијарди плате, заокружујем једноставности ради, 120-130 милијарди камате, 50 милијарди, грубо речено, капитални расходи и остало до милијарду, милијарду и сто оперативни трошкови.

Ми нисмо имали шта друго да смањујемо него оне ствари... Да нисмо платили камате, ушли бисмо у дифолт и онда бисмо имали једну потпуно другу ситуацију, у којој бисмо били земља у изолацији, земља под принудним мерама, све оно што је Грчка прошла – тамо су плате и пензије смањене 30%, а не 5,8% пензије и не 10% плате.

Погледајте алтернативу, молим вас. Алтернатива је била два пута, три пута. Стручна јавност је предлагала да се иде са 20% смањења плата и 15% смањења пензија. Имам документе. Фискални савет је то тражио, донећу вам документе. Тражили су смањење 20%, јер је то било по линеарним мерама. То је било без структурних мера, по линеарним мерама.

Ми смо смањили минимум, минимум који је био потребан да се започне процес који смо започели и довели. Према томе, питање зависи од тога коме постављате питање и на који начин.

Фонд који одлази на пензије смањен је 5,8%, при чему милион и 50 хиљада људи који имају пензије испод 25.000 нису изгубили ни динара, а људи од милион и 50 до милион и 570 су изгубили мање од 10%. Само последњих 200.000 пензионера су имали смањење пензија веће од 10%. Плате, свима, само 10%. То је била цена.

Шта су људи платили још? Па платили су то што су изгубили једну илузију. Шта бисмо платили да смо наставили онако као што смо затекли? Мислим да би консеквенце биле страшне и нико о томе и не говори.

Према томе, немојте да се завајамо. Ја сам сад гледао један графикон задебљања разлике између примарног и фискалног дефицита, који је резултат искључиво претходног задужења. Са једне танке линије то се подебљало на 3-3,5%.

Значи, код нас је у моменту кад смо ми почели тиме да управљамо нарасла разлика између примарног дефицита и фискалног дефицита на 3,5%. То је тих 130 милиона који су, са помаком, дугови који су направљени пре 2012. године. То је та последица. Нико то политички не користи, али ево ја ћу сада да искористим. То је директна последица. Ви сте нам за 3% подигли дефицит тиме што сте се задуживали без основе. Ви сте нам подигли, без основе, две милијарде само за фискалну ликвидност у

септембру 2011. године и у септембру 2012. године. Прво из свесне одлуке, а друго из немогућности да се другачије плива.

Према томе, то су документоване ствари и можемо то да анализирамо и извлачимо из тога консеквенце, али немојте да се играмо овде. Немојте да ме оптужујете за оно што није кривица ове владе. Нисмо ми повећали дуг за десет милијарди.(Аплауз.)

Да вас обавестим једну ствар. Овако, стање дуга, оно што ви рачунате, повећање стања дуга 31.12.2011. године је било 14,8 милијарди, па онда рачунате 31.12.2016. године на 24 милијарде. То је 10 милијарди, али цела 2012. година је била изнуђена, и ту је повећање било 3 милијарде – са 14,8 на 17,7. Па онда ако погледамо какво нам је стање, како нам се повећавало стање дуга, од када смо почели реформе, а не од када је... Први избори су били маја 2012. године, па је Влада ступила, како се то каже?, преузела контролу над јавним финансијама негде у јулу-августу 2012. године, је л' тако?, па се рачуна од тада, а оно што је за мене битно, за шта сам ја одговоран, то је од 15. јула 2014. године. Е од тада је повећање дуга искључиво за дефицит који смо наследили и који сада смањујемо највећом могућом брзином.

Према томе, очекујемо да ће до краја ове године стање дефицита бити 73,5% и да ће наредне године да се смањи на 72,8%. То су наше реалне пројекције и иза тога стојимо. Према томе, најважније је да то преокренемо; уз све ово што смо наследили од вас, 3,5% камата у БДП-у никада ова земља није имала пре. То је наслеђе директног задуживања у периоду 2008–2012. година, ако желите моје стручно и лично мишљење. Хвала лепо. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Саша Радуловић

(Горан Ћирић: Реплика.)

На шта тачно?

(Горан Ћирић: Министар ми је претио прстом.)

Није претио, немојте. Овај министар најмање. Не, немојте. Морам први пут, знате да ја често са министром финансија овде ратујем и да се он често љути на мене, ал' стварно није човек који прети било коме.

(Горан Ћирић: То је изгледало застрашујуће.)

Немојте, баш смо се уплашили од овог министра. Таман посла. Он је стручно објаснио, рекао је свој став, мишљење, рекао је и лично и стручно, и то је то.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите, посланиче.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Колико још времена остало посланичкој групи?

(Председник: Остало је 3,39.)

Пар ствари које је говорио министар финансија да вратим на суштину. Чињеница је да је у овом предлогу буџета уштеда од 20 милијарди динара од пензионера. Ово је чињеница. Двадесет две милијарде од смањења плата лекарима и наставницима у јавном сектору. Чињеница је да је 14,9 милијарди од акциза на струју. Чињеница је да је добит јавних предузећа предвиђена 15,5 милијарди. Ово су чињенице из буџета који сте предложили, укупно 72,4 милијарде.

Када се то сабере са 69 милијарди, колико планирате дефицит, укупно добијамо 141 милијарду. Ако на то додамо још све порезе, који су повећани од 2012. године до данас, то је још 60 милијарди. Значи, да није било повећања пореза, да није било отимања од пензионера, лекарима и наставницима од плате, акцизе на струју и добити јавних предузећа, дефицит би био 200 милијарди.

Сами сте казали на Одбору да је разлог зашто сте ишли на ову страну то што вам је немогуће да уведете ред у јавном сектору. То је суштина проблема. Значи, не можете да уведете ред тамо где треба и онда, наравно, једино што вам је преостало је ово. Ово су чињенице из буџета.

Е сад овако. У том истом буџету признаћете да имате отплате главнице по гаранцији 41,95 милијарди, камате по гаранцијама које је држава дала 5,6 милијарди, то је 47,5 милијарди. Признаћете, такође, да имате од 2014. године 30 милијарди у активираним гаранцијама, па имате 2015. године 30 милијарди у активираним гаранцијама, па имате 2016. године, у првих 10 месеци, 33 милијарде у активираним гаранцијама.

Па не можете онда да кажете да нема алтернативе. Наравно да има алтернативе. Алтернатива је управо у овим бројевима. Значи, ако се не уведе ред у јавни сектор, наравно, ако дозволите да су оволике активиране гаранције, ако не уведете ред ни у једно јавно предузеће, ако вам, рецимо, „Железара Смедерево“ направи губитке од 270 милиона евра за две године, ако дате субвенцију „ЕР Србији“ од 110 милиона евра за две године, 2014. и 2015. годину, па наравно да нема пара.

Чињеница јесте да је дефицит смањен не тиме што је уведен ред у држави, и то сте сами казали на Одбору, него је смањен дефицит, а то нам заиста треба, тиме што је узето од пензионера 20 милијарди, од лекара и наставника 22 – ваши бројеви, не наши – акцизе на струју 14,9 и добит јавних предузећа 15,5. Значи, ово су бројеви из буџета.

Оно на шта указујемо је да нема реформи, јер ви сами кажете – нема систематизације радних места. А то је оно што нам треба. Наравно да је то суштина свега. Јер има тих људи, које сте сами поменули, који су у јавном сектору, ми их зовемо партијским кадровима, на административним радним местима, који ништа не раде, добијају плате. Па пошто имамо све то, онда с друге стране наравно да морате да посежете за другим изворима, као што су пензије и плате. Суштина је увођење реда. Кад уведете ред, онда не морате да узимате пензионерима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Захваљујем, посланиче.

Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Овако, премијер је данас пропустио да коментарише те ваше конкретне цифре. А сад ћу да вам кажем зашто вам рачуница није добра.

Тачно је да је 5,8% смањен пензијски фонд. тј. исплате у том фонду. То је 20 милијарди, то сте добро израчунали. Али је исто тако тачно да су прошле године свима повећане пензије 1,25%, што је 6,25 милијарди. Смањене су само онима преко 25.000, а 6,25 милијарди је повећано свима. Такође је тачно да смо ове године већ одлучили да свакоме платимо 5.000, што је 8,5 милијарди – 1.760.000 људи пута 5.000 је 8,5 милијарди.

Значи, само ове године добиће 6,25 милијарди више у односу на оно прво смањење, плус ово, што значи 14 и нешто. Значи разлика није 20 милијарди, као што ви кажете, него је разлика свега... Да израчунамо овде – 14,25 и 8,5 то је... 14,25 и 5... 14,75. Значи, то је 5,25 милијарди. Ево, израчунајте, молим вас – 1,25% на фонд пензија то је 6,25 милијарди, плус 5.000 једнократно, пута 1.750.000, то је 8,5 милијарди.

Па толико је плаћено сада. Сада је то плаћено.

(Саша Радуловић: Ја ћу вам објаснити да не може тако. Дозволите да објасним.)

Па како не може кад је плаћено? То је плаћено, како не може? Значи овако: имате своту пензија 2014. године, па сте је умањили за 5,8%, што је било 20 милијарди, значи у 2015. годину улазимо са 20 милијарди мање, па је онда у 2016. години тај фонд пензија увећан за 1,25%, што је 6,25 милијарди, плус 5.000 линеарно свима, што је 8,5 милијарди и то је 14,75 милијарди. Разлика између фонда пензија овог на почетку и овог који је плаћен 2017. године је свега 5,25 милијарди.

(Саша Радуловић негодује.)

Па молим вас, идите онда на курс математике. (Аплауз.)

Овако, идемо даље – ове године нема ових 8,5 милијарди, али има 6,25 милијарди које смо пренели из претходне године, плус 1,5%, што је 7,5 милијарди. То је 13,75 милијарди. Разлика је значи 6,25 милијарди.

Према томе, ако томе додамо 10 милијарди преузимања обавеза према војним пензионерима у ове две године, ако посматрамо пензионере као хомогену категорију, тамо је било 5,25% и овде 6 кома нешто, то је 11, минус 10, то је једна милијарда свега што су пензионери мање добили за ове претходне две године.

(Саша Радуловић: Ауу...)

Није ауу, него је то математика. То је математика.

Е, сад да вам кажем једну другу ствар. Ово друго што сте рачунали, повећање акциза је толико мало било... Повећање наплата је било веће. Повећање акциза је било искључиво за инфлацију прошле године, што је било минорно. Повећање свих других пореза је било минорно. А ја сам

показао резултате тамо, значи највеће је било 50 милијарди у повећању прихода, 50 милијарди су непорески, 60 милијарди порески, од тога највећи део због повећања нивоа привредне активности, а много мањи део због повећавања наплате. А ово повећање акциза је већ било урачунато у то пројектовано. То се заокружује на толико малу вредност да га нисмо исказивали посебно. Значи, није било промене пореских стопа.

Како сте ви сад дошли до цифре које сте дошли, ја не знам – 69 милијарди у себи укључује 43,5 милијарди пројектних зајмова; цифру коју сте ви добили, то сте помножили три пута по 20 милијарди. Рекао сам, тамо нема више од милијарде и по. Значи, више од милијарде и по нема. Па ето лепо сам вам израчунао, па сад ви рачунајте како желите.

(Саша Радуловић: Сад ћу ја да израчунам.)

Може, може слободно.

Значи, то је оно што је битно. Према томе, то што нисмо имали алтернативу... одакле друго... нисмо могли... Ово што говорите за смањење, значи гаранције, гро који сте поменули се односи на периоде пре, то су гаранције издаване у периоду 2008–2012/2013. година. Оне доспевају обично са неколико година кашњења.

Алтернатива да се не плати једна гаранција је *cross default* Србије на свих 24- 25 милијарди дуга и у банкрот одлазимо. Ако мислите да је то алтернатива, е свака вам част онда! (Аплауз.)

Ово није ниво фирме, ово није стечај. У стечају једна фирма одлази под лед, овде цела држава одлази под лед. То је потпуно бесмислено што предлагете. Потпуно бесмислено, да ли ме разумете? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Антић. Изволите.

Прво предлагачи закона.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: И током преподневног дела, а и у дискусијама посланика Божића и сада посланика Радуловића дало се чути оспоравање једног дела који је везан за доприносе, односно дивиденде јавних предузећа, уз образложење да није учињено ништа озбиљно на њиховом реструктурирању, финансијској консолидацији. Чак се ишло толико далеко са неким потпуно несувислим оценама како се јавна предузећа задужују, повлаче кредите да би исплатила дивиденду, односно добит, према буџету Републике Србије.

Наравно да то апсолутно није тачно, нити има било какве пословне, нити економске логике.

Желим врло одговорно да говорим о предузећима из енергетског сектора чији се део портфолија налази у Министарству рударства и енергетике, и да кажем да су, без обзира на то што је премијер данас оценио да би цео тај процес требало да иде брже, квалитетније, заиста направљени неки озбиљни помаци и желим да изнесем неколико кључних елемената.

Прво, 2015. година је прва година од када могу да посматрам те податке. Све енергетске компаније завршиле су са позитивним финансијским резултатом, то значи и „Електромрежа Србије“, и „Електропривреда Србије“, и „Транснафта“ и НИС, укључујући и „Србијагас“, који је то заиста ретко чинио у својој прошлости. Ми од 2014. године радимо пројекат консолидације, пре свега „Електропривреде Србије“ и „Србијагаса“, и заиста могу данас, не желим да се похвалим, али морам да изнесем неколико кључних података.

Пре свега, „Електромрежа Србије“ једно је од наших најбољих јавних предузећа, једно од предузећа са највећом добити коју је уплатило у буџет Републике Србије у протеклим годинама. „Електропривреда Србије“ пролази кроз један тежак, али озбиљан процес финансијске консолидације. У протеклом периоду, заједно са тимом Светске банке, направили смо помак у многим, заиста кључним факторима за пословање те компаније.

Смањени су губици на мрежи, повећана наплата, ради се озбиљно на повећању оперативне ефикасности. То је све заједно резултирало тиме да та компанија заиста остварује добре економске показатеље, више нема проблеме са текућом ликвидношћу, и сви смо чули или читали ових дана да је њихово стање на рачунима на неком свом максимуму, на неких пет стотина, чини ми се, неких четири милиона евра на данашњи дан.

Наравно, још пуно посла је пред нама, али за мене су охрабрујући показатељи да је на данашњи дан производња електричне енергије у „Електропривреди Србије“ за 3,2% већа него у истом периоду 2015. године, производња угља нешто преко 4%, скоро 5% и позитиван ефекат у трговини струје је негде на нивоу 2GWh. То показује да смо отприлике за неких 70 милиона евра више извезли струје него што смо увезли у истом периоду прошле године. Чини ми се чак да сад у многим параметрима и на многим тржиштима извоз електричне енергије представља наш највећи извозни елемент.

„Србијагас“ – сви знамо генезу проблема, сви знамо тешку ситуацију са којом смо се суочили када смо дошли пре неколико година у Владу Републике Србије, велика дуговања, историјски дугови, још од новембра 2000. године. Оно што су заиста добри успеси ове владе је што смо успели да вратимо сва дуговања „Србијагаса“ која смо имали према „Гаспрому“ и „Југоросгасу“ за период 2000–2014. године. Исплатили смо на тај начин негде око 200 милиона долара.

Од 2014. године до данас „Србијагас“ није генерисао ниједан динар, евро или долар новог задужења за испоручени гас „Гаспрому“ и „Југоросгасу“. Први пут учествује, партиципира у враћању својих кредита, наравно не још увек у мери у којој би Министарство финансија било задовољно, али то су заиста озбиљни помаци и нешто са чиме мислим да сви заједно можемо да будемо релативно задовољни.

„Транснафта“ традиционално добро функционише, „Нафтна индустрија Србије“, у којој Република Србија има 30% власништва, је компанија која је у поприлично тешком времену за нафтни бизнис успела да се одржи на ногама и сваке године да послује позитивно. Нисмо у потпуности задовољни, радимо на томе да се то поправи, и ја сам оптимиста да у томе можемо да остваримо резултате.

Апсолутно нису тачни подаци да се било које од ових предузећа кредитно задужује за текућу ликвидност или, не дај боже, за исплаћивање добити у буџет Републике Србије. Једине кредитне линије, једине гаранције које дају Влада Републике Србије, односно буџет, односно Народна скупштина и грађани Србије јесу за развојне пројекте, и то само у оним и онаквим ситуацијама где је то најповољније и крајње повољно за ову државу.

Имате у оном делу буџета где се дефинишу гаранције Републике Србије да према Немачкој развојној банци KfW држава гарантује за два кредита „Електропривреде Србије“ – један је велики и значајан еколошки пројекат, који треба да обезбеди дугорочан рад Термоелектране ТЕНТ А, везано је за пројекат отпепељавања, као и за пројекат „Електропривреде Србије“ везано за програм обновљивих извора – ветропарк у Костолцу.

И за један и за други кредит даје се државна гаранција зато што се на тај начин постижу изузетно повољни услови кредита, а када је у питању враћање кредита, оно је, као и увек, неспорно, у надлежности „Електропривреде Србије“. Никада држава Србија није вратила ни динар, евро, долар кредита за потребе „Електропривреде Србије“.

Кад је у питању гаранција за „Електромрежу Србије“, ту је реч о још повољнијем пројекту за Републику Србију. Реч је о финансирању пројекта Трансбалкански коридор, и то једна изузетно значајна деоница тог Трансбалканског коридора, који пролази кроз Републику Србију. То је изградња новог 400kV далековода између Крагујевца 2 и Краљево 3, са подизањем трафостанице Краљево 3 на 400kV ниво.

Значи, реч је о пројекту који драматично побољшава опште напонске прилике у Републици Србији, утиче на енергетску ефикасност и представља мост унутар Републике Србије који на том великом коридору са североистока Европе ка југозападу Европе може да превози електричну енергију.

Оно што је значајно код овог кредита, господине Радуловићу, и због чега смо се определили управо за ту кредитну линију јесте што је она праћена грантом KfW-а у износу од 6,6 милиона евра. Реч је о пројекту од 28 милиона евра; 15 милиона је кредитна линија, остало се финансира из сопствених средстава ЈП „Електромрежа Србије“, односно сада АД „Електромрежа Србије“.

Зашто кредит? Па наравно кредит ако је праћен грантом са једне стране, ако су то најјефтиније могуће паре које смо као држава уговорили и, на крај, па нико не користи сопствени кеш ако има изузетно јефтин кредит за такву инвестицију. И то су нека општа правила.

Оно што сте три пута данас рекли, и приликом постављања питања, и током преподневне расправе и на конференцији за новинаре, везано је за једну потпуно нетачну информацију коју износите у јавност, у вези са реконструкцијом и изградњом одмаралишта АД „Електромрежа Србије“ на Копанику. Односно, једино што је тачно у ономе свему што сте изнели и што сте изнели на свом Твитер налогу и на Твитер налогу ваше групе грађана Доста је било јесте да се тамо заиста гради један објекат.

Шта је тачно? Тачно је да тамо „Електромрежа Србије“ има објекат, одмаралиште „Тетреб“, за потребе својих запослених. Тај објекат је заиста стари објекат, у изузетно лошем стању, неуслован, низ година се као такав није користио и већ дужи низ година се налази у инвестиционим плановима, али због израде Плана детаљне регулације чекало се са реконструкцијом, изградњом и доградњом тог објекта. План детаљне регулације урађен је 2014. године и приступило се реализацији тог пројекта.

Тај пројекат је рађен изузетно озбиљно. Ово овде што држим пред собом и што вам сад управо показујем је студија оправданости изградње новог објекта, која је због значаја објекта и чињенице да се он налази на заштићеном подручју, прошла процес ревизионе комисије.

„Електромрежа Србије“ је оправданост тог објекта пре свега заснивала на обавези да, што у складу са законом, што по колективном уговору, заштити здравље запослених, јер је од 1.300 запослених у предузећу „Електромрежа Србије“ 593 оних који раде у изузетно отежаним условима или су са бенефицираним радним стажом. Дакле, имају обавезу да воде рачуна, да буду апсолутно одговорни према тим запосленима, да им обезбеде превенцију радне инвалидности, рекреацију и рехабилитацију.

Из тог разлога се приступило реализацији тог пројекта, који је, понављам, пре свега, једино и искључиво на располагању свим запосленима у предузећу „Електромрежа Србије“, као и сва њихова остала одмаралишта. Чини ми се да имају још три објекта, одмаралишта.

Видео сам да сте објавили да имате неки допис забринутих или огорчених запослених. Пре свега, ја увек стојим на становишту да се озбиљни људи не баве непотписаним дописима, а и ако се баве, морају врло озбиљно да приступе анализи свих тих елемената. Тако да озбиљно доводим у питање да ли су се то вама обраћали неки забринути грађани или је то само део неког пика који ви имате или неке чудне емоције коју имате према предузећу ЕМС и директору господину Петровићу, коју експонирате свако мало, најчешће пуцњем у празно, као што је то била прича везана за то да ли је исплативо купити или узети ауто на оперативни лизинг, да се не бих сада бавио тиме, али морам пошто сте ово три пута споменули.

Прво, није тачно да тај објекат, како сте написали, има 451, а данас рекли да има триста и нешто квадратних метара корисне грађевинске површине; реч је о објекту укупне бруто грађевинске површине од 798,27 метара квадратних. Ви сте гледали, претпостављам, један део, али нисте до краја то проверили, ради се само о површини етажа која износи 451,12 квадратних метара, ал' сте пренебрегли површину приземља од 119 метара квадратних и површину земљишта под објектом од 225,14 метара квадратних. Значи, ради се о 798 метара квадратних.

Није тачно да је за тај посао плаћено 150 милиона динара. Узели сте у обзир предрачунску вредност радова, а у процесу обезбеђивања извођења тих радова постигнута је петнаестак процената нижа цена, значи отприлике 127 милиона.

Није тачан податак да је изградња тог објекта коштала, како сте ви рекли, 3.000 евра по метру квадратном. Кад би се и тако, морам да кажем потпуно неаргументовано рачунало, узимајући у обзир да сте промашили цифру, била би реч о 1.302, али с обзиром на то да овде није реч само о изградњи већ и о уређењу објекта, његовом комплетном опремању, са свим садржајима, собама, инвентаром, кухињом и свим пратећим садржајима, ни та цифра није тачна.

Коначно, није тачна ни слика коју сте данас приказали на вашем сајту. Ту је реч о неком техничком објекту, не знам ко вам је то подметнуо и заиста ми је жао што сте насели на такву лаж. Ово је слика, господине Радуловићу, објекта који се тренутно гради. (Министар показује фотографије објекта.) Реч је о једном новом, потпуно репрезентативном објекту који је власништво Републике Србије. Дакле, није реч ни о каквом разбацивању нити било каквом бацању неких државних пара. Не, овде је реч о повећању државне имовине, овај објекат ће сутра вредети вишеструко више.

И коначно, овим завршавам, није тачно ни како зовете то предузеће. То предузеће се не зове „Електромреже Србије“ већ „Електромрежа Србије“ и молим вас да убудуће будете прецизнији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала на објашњењу.

Гордана Чомић.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Немате реч.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Па немате. Како сад? Објаснио је министар. Па ви сте јутрос ово износили.

Можете да машете колико хоћете тим папирићима. Прво, рекла сам вам да сам кратковида и немојте да ме исмевате за то што сам кратковида. Значи, не видим шта ми показујете, донећете ту.

(Саша Радуловић: Члан 104.)

Немојте да ме исмевате, ја стварно носим огромну диоптрију.

Јесте, члан 104. став 3. Значи, врло пристojно појашњење оног што сте јутрос износили. Врло пристojно.

(Саша Радуловић: Реплика, два министра.)

Па не свиђа вам се... Ал' нисам ту да се нагађам; или донесем одлуку или не донесем.

Гордана Чомић, ако жели, искористиће време, ако не, не.

(Саша Радуловић: Како вас није срамота?)

Хвала вам што кажете да треба да ме буде срамота. Ја ништа друго нисам ни очекивала од вас него да ме вређате.

(Саша Радуловић: Како вас вређам? Дајте нам реч.)

Не, нисте добили реч. Само сам вас пустила да чују гледаоци како умете да ме вређате. То сам вам омогућила, да не испадне после тврдите како нешто нисте рекли.

Вређате ме, вређате ме и због моје кратковидости и због свега.

Гордана Чомић.

(Саша Радуловић: Тражим реч.)

Ја бих молила Посланичку групу Доста је било да не квари сваку седницу и не праве хаос баш увек.

(Саша Радуловић: Дајте нам реч.)

ПРЕДСЕДНИК: Добићете реч на крају; имате минут и 10 секунди по члану 96.

(Саша Радуловић: Дајте ми реч. Имам два минута за реплику.)

Да ли жели посланица Гордана Чомић да говори?

Ја ћу се трудити да вам омогућим. Ја ћу се трудити колико могу. Ако ми успе, успе.

(Саша Радуловић: Дајте ми реч. Два минута.)

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Упућујем Министру Недимовићу питање о суми коју не можемо да нађемо у буџету Републике Србије, а најавио ју је током расправе, тј. грантови и стартапи за пољопривреднике, уз опаску да је добро што је поднео извршење буџета Одбору, као што је рекао колега Јешић, али је то учинио и министар Ђорђевић за Министарство одбране, и било би добро да сви министри поднесу извршење буџета.

А министру Вујовићу, с обзиром на то да има дилеме око тога да ли је отео плате и пензије или није, и шта и како даље, ја имам предлог – од 15. јануара дођите са буџетом за 2018. годину овде у Скупштину. Не са целим буџетом; дођите са 500 милиона евра који нам недостају, а које треба да решимо – како да вратимо плате и пензије, како да донесемо закон о нелинеарном повећању зарада, како да уведемо порез, рецимо, црквама, како да се изборимо са сивом економијом и како да урадимо оно што је тешко, јер отети плате и пензије је лако, а то је да урадимо реформе јавног сектора. Скупштина томе служи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Само једно кратко појашњење. Налази се на делу који се тиче подстицаја Управе за аграрна плаћања, из једног простог разлога, зато што су у том разделу, у тој класификацији планирана средства за младе пољопривреднике. Она ће касније бити посебном мером, која је изменама Закона о подстицајима у пољопривреди, који ће бити правни оквир, дефинисана и правним подзаконским актима детаљно регулисана. Налази се у тој групи, односно у тој количини новца.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени гости чланови Владе, колегинице и колеге народни посланици, тежишни део расправе досада се углавном сводио на оно што бих назвала спољном политиком или спољним приказом буџета, односно како се до њега дошло, који је његов оквир, контуре, са фокусом на образложења како се дошло до смањења дефицита, што је свакако за похвалу.

Ја ћу се осврнути на неке ствари, у онолико мало времена колико је остало за ЛСВ и што мој председник Ненад Чанак јуче није стигао, а видљиво је из неких позиција директних буџетских корисника, и што разуме свако ко учествује у овој расправи и ко је прати, наравно, у директном преносу.

Најпре што је нама боло очи јесте позиција која се односи на услуге по уговору у износу од готово 20 милијарди динара, где је, на пример – то је мањи износ, али опет вредан пажње – за услуге по уговору за председника Републике предвиђено 36 милиона динара. Ми смо мишљења да би било боље да су ова средства планирана за програме запошљавања младих људи, на пример у оквиру Министарства омладине и спорта или за припадајући Фонд за младе таленте истог министарства, јер сматрамо да млади људи, најдаровитији, са правим дипломама треба додатно да се образују и да ће својим даљестеченим знањима много више и боље служити Републици Србији него актуелни председник Републике.

Оно што нам је такође боло очи јесте енорман износ дотација за Српску православну цркву, и то на више позиција, како кроз Канцеларију за Косово и Метохију, тако и кроз друге позиције. Да се разумемо одмах, што мој председник каже, немамо ми проблем с Богом, него с његовом администрацијом на земљи, а та његова администрација, за разлику од свих других признатих традиционалних цркава, којих има још четири, то свештенство прима плате из буџета Републике Србије, прима пензије из буџета Републике Србије, што не прима ниједно свештенство других традиционалних признатих цркава у Републици Србији.

Ми сматрамо да би било боље да су та енормна средства, од јако много стотина милиона динара, уложена у Министарство просвете, у

побољшање ученичког и студентског стандарда, а колико прати министар просвете, препознаје иновативне идеје и сигурна сам да би та средства, на пример, радије уложио у нове образовне садржаје о репродуктивном здрављу, сексуалном образовању, о превенцији ХИВ-а, а Министарство здравља, на пример, за превенцију ХПВ вируса, кобног по наше жене, који је на највишем нивоу у односу на све жене Европе.

И даље оно што нас деранжира јесте, пошто стално слушамо вапаје над проблемом беле куге, да нас је све мање, и не знам коме ће сви ови буџети, планови служити ако се овако настави, али, с друге стране, овај буџет предвиђа свега 130 милиона за популациону или пронаталитетну политику, док је, на пример, буџет за авио-службу Владе 270 милиона. Дакле, готово двоструко већи.

Или, ако желите, Буџетски фонд за лечење ретких болести и стања која се не могу лечити у Републици Србији сведен је на 200 милиона динара, што је такође много мање него авио-служба Владе. Авио-служба Владе је на овој позицији и поред тога што сваки директни буџетски корисник, дакле свако министарство, све агенције имају додатне посебне позиције за путне трошкове.

Оно што бих истакла јесте да је једини директни буџетски корисник који је по нама разборито планирао свој буџет – то не значи да други можда нису умели, али нису располагали већим средствима, као на пример Министарство омладине и спорта, за које сматрам да је требало да добије више средстава како за развој школског спорта, паралелно и просвета, такође и због почетка већ новог олимпијског циклуса – али по нама једини разборит буџет јесте планиран у Министарству за државну управу и локалну самоуправу.

Још када би Министарство реиницирало измену Закона о финансирању локалне самоуправе и вратило га на стање од пре неког времена, када је драстично смањен приход локалним самоуправама на основу пореза на зараде као најсигурнији приход за наше општине и градове, онда би заиста овај буџет био комплетан, а ја се надам да ће министарка имати слуха за то и да ћемо се вратити на почетни стадијум, а да се потом прво промени основни Закон о локалним самоуправама, а тек онда пратећи Закон о финансирању јединица локалне самоуправе.

И то су само неки од разлога, поред оних које је јуче наводио Ненад Чанак, због којих ми нећемо моћи да подржимо овај буџет, али ћемо се потрудити да, кроз амандмане, својим доприносом и, надам се, конструктивним предлозима покушамо да утичемо на оно што је текуће и постојеће да он изгледа боље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Лончар. Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Ја ћу вам одговорити само на пар питања што сте рекли. Што се тиче ХПВ вакцине, мислим да вам је познато да смо ми ове године кренули са ХПВ вакцином. Друга ствар, имате и у Скупштини, која је прихватила да буде промотер свега тога, и да смо то све уврстили у буџет и да ће то ићи од идуће године комплет, за целу Србију.

Друга ствар, што се тиче Буџетског фонда за лечење болести за децу која не могу да се лече у Србији, досада је утрошено 271.267.624 динара. Четрдесет петоро деце је послато у иностранство, лечено и излечено. Дакле послата су 84 узорка разне крви или неког другог материјала и успостављена је дијагноза. Плаћено је страним стручњацима да дођу и овде у Србији третирају и оперишу деветоро наше деце.

Имамо апсолутно довољно средстава у том фонду, тренутно више од сто милиона. И, везано за тај фонд, ту апсолутно никаквих проблема нема, а подсетићу вас да смо ми направили тај фонд и да тај фонд функционише откада је формирана ова влада. Значи, то су чињенице и тај фонд ће наставити даље да ради још више. Ето, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Ево ја само кратко да вас замолим и да апелујем у ствари да погледате Нацрт закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи, он је на сајту Министарства, почела је јавна расправа, и да нам пошаљете коментаре. Свакако би нам значило, јер то је системски закон, јако важан, и ако бисмо могли да постигнемо што већи степен консензуса... Свакако су нам важна и ваша искуства у томе као регионалне странке, тако да погледајте тај закон, па можемо да видимо онда како да га средимо пре него што крене у процедуру.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем. Хвала на информацији о Нацрту закона, за који се надам да предвиђа бар промену са монотипског на политипски систем уређења локалне самоуправе.

Волела бих само додатну информацију од министра здравља око превенције ХПВ, односно ХПВ вакцина које је помињао – у ком режиму су, да ли се и даље односе на девојчице од 10 до 14 година, која популација ће бити обухваћена, с обзиром на то да је неуспела иницијатива, нажалост, у АП Војводини је пропала пре неког времена око ХПВ вакцине, првенствено због несагласја родитеља који су имали премало информација да би прихватили једну овакву меру.

Што се тиче буџетског фонда који сте помињали, да, знам, он је 2013. године основан, међутим, и пре тога су приходи на основу Закона о играма на срећу били делом, у односу 40%, па једна петина од тога, поред Црвеног крста, истраживање ретке болести итд., били негде опредељивани. То је требало да буде буџетски фонд и нека средства су се сливала за

истраживање ретких болести. Не знам како су се трошила, али волела бих да знам и тај податак.

Знам да је Фонд успостављен 2013. године и ја већ неколико седница заредом идем са иницијативом за измену Закона о играма на срећу, којим би се с 5% по основу Закона о играма на срећу на 25% повећала средства која би се додатно директно сливала у овај буџетски фонд. Јер, колико год ви кажете да је он задовољавајући, ми и даље имамо ситуацију да имамо хуманитарне апеле кроз СМС и хуманитарне концерте да бисмо најрањивијим групама обезбедили лечење ван наше земље или, како ви кажете, довођењем страних стручњака да интервенције обављају овде Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите. Министар Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Први пут чујем од вас, али са овим фондом игре на срећу или било шта нема никакве везе и не пуни се. Овај фонд је највећим делом био попуњен из буџета. Драго ми је да сте сагласни са овим фондом. Овај фонд је оно што је ишло кроз све те акције, СМС поруке, концерти и остало.

Ово је добра прилика да кажем свима – доста акција сам видео које су се спровеле, а да уопште нису покушале да дођу до овог фонда. Овом приликом апелујем на све људе, они сви знају да овај фонд постоји, али не може Фонд неке да помогне ако неко не затражи помоћ. Ето, то је чињеница. Видео сам пар акција, али није било умесно.

Значи, Фонд постоји, али не може да помогне неком ко то не жели. Фонд има довољно новца, за овај фонд неће бити никаквих проблема, али морате да се обратите Фонду да би вам помогао. А ово су бројеви везани за новац, који сам вам рекао, који се потрошио и који има ту да помаже свима онима који траже да тај фонд помогне и којима ће помоћи.

Што се тиче ХПВ вакцине, ви сте ту у праву, то је једно изузетно осетљиво питање. Зато смо ми опрезно ушли са њим кроз те пилот-пројекте, да људи виде. Једноставно, имаћемо овде у Скупштини расправу, па ћемо на основу тога и расположења свих оних, већ су заказана та јавна слушања и расправе, ево, мислим да је већ следеће недеље, дођите, свако има право да каже своје мишљење. Не желимо никоме ништа да намећемо, а посебно у тим областима где имамо различита мишљења.

Још једном апелујем – искористите овај фонд, он постоји и нема никакве потребе ни за СМС-ом, ни за добротворним концертима, овај фонд може да помогне свима којима је помоћ неопходна.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Идући четвртак је јавно слушање, Одбор за здравство је заказао, не знам тачно у колико сати, али јавићемо свим посланицима.

Реч има Вања Удовичић.

ВАЊА УДОВИЧИЋ: Хвала, председавајућа.

Даме и господо, само кратко да одговорим у вези са Фондом за младе таленте. Откако сам председник Фонда за младе таленте, Влада је повећала износ стипендија са 25.000 динара на 30.000 и број стипендија са 1.000 на 1.200. Ове године каснимо са расписивањем конкурса због усвајања буџета, јер желимо да повећамо број стипендија и ове године, за 50 стипендија, а то ће бити наредне године. Мислим да је то снажна порука младим људима да смо у ове три године повећали са 1.000, сада са новим конкурсом, на 1.250 стипендија – првенствено за студенте завршних година основних студија.

Споменули сте и развој школског спорта. Врло добро смо сарађивали у претходном периоду. Оно што желим да поручим јесте да су у односу на сам буџет Министарства омладине и спорта опредељена средства за реновирање физкултурних сала у оном делу који се односи на то да обновимо спортске реквизите, а првенствено мислим на голове, кошеве, конструкцију, лопте, мреже, и то у сарадњи са другим министарствима.

На тај начин Влада жели да пошаље снажну поруку, са министром просвете али и са потпредседником Владе, министарком Михајловић, да желимо да кроз опредељена средства у наредне две године, можда и у краћем временском периоду, обновимо сву спортску инфраструктуру, тј. реквизите у свим физкултурним салама широм Србије. На тај начин ћемо да подстакнемо јачање и развијање школског спорта, али и самог просветног система. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Реч има Енис Имамовић. Изволите.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министри, желим на самом почетку да кажем да посланици СДА Санцака неће подржати овакав предлог буџета. С аспекта Бошњака, али и свих грађана који живе у Санцаку, ни овај предлог буџета није дао адекватно решење за огромне проблеме који се деценијама гомилају у Санцаку. Ми смо са неколико амандмана покушали да поправимо овакво решење и дамо одговоре на ова нагомилана питања.

Иако се ради о једном од најмлађих региона у Европи, у Санцаку је огромна незапосленост, нарочито међу младим људима. Она је и до три пута већа него што је то случај са републичким просеком данас, од од 53% незапослених у Новом Пазару, до негде око 60% у Тутину, а сличан је случај и са Сјеницом, Пријепољем, Прибојем и Новом Вароши.

Као директан резултат овако лоше Владине политике ми данас имамо на хиљаде и хиљаде младих људи који свакодневно одлазе у земље Западне Европе и тамо раде најслабије плаћене послове, па чак и они који имају факултетске дипломе.

Оно што нас у Санцаку такође веома интересује јесу и средства за изградњу Коридора 11 преко Пештера. Ми предлагемо да се у буџету за

2017. годину одределе средства за израду просторног плана који ће на неки начин отклонити сваку сумњу да ће овај пројекат бити изграђен.

Недостатак ових средстава у буџету отклања и ово велико питање да ли ће грађанима Санцака бити отет и овај пројекат као и сви капитални пројекти досада, попут железнице коју чекамо више од сто година, фабрика, путева, болница и тако даље.

Ми смо амандманима, као што рекох, предложили да се у овај буџет уврсте и средства за реконструкцију регионалних путева Нови Пазар – Тутин и Нови Пазар – Сјеница, јер се овде ради о путевима који су гарантовано међу најгорим путевима у земљи, а Нови Пазар – Тутин је у најлошијем стању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, господине Имамовићу. Време које припада вашој посланичкој групи је за ову тачку дневног реда у начелу истекло. Истекло је време које припада посланичкој групи којој ви припадате, везано за ову тачку дневног реда.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: У реду, о детаљима ћемо наставити приликом расправе о амандманима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно. Предстоји расправа о појединоствима. Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Поштована господо народни посланици, уважени министри, Посланичка група Српског покрета Двери, наравно, неће гласати за овај буџет.

Слушајући излагање како председника Владе тако и министара, ја се заиста питам да ли ми живимо у истој држави. Очигледно постоји једна држава Србија која се налази само у вашим медијским наступима и друга која је у реалности. Мислим да је време да вас неко пробуди из те бајке и да вам каже да, поред те ваше шарене лаже бајке, постоји нека друга бајка, Ханс Кристијан Андерсен ју је написао, а то је „Царево ново одело“. Значи, цар је го.

Овај буџет је један скуп на врло климавим ногама, нарочито та приходна страна, која износи милијарду деведесет два милиона итд., да не говоримо даље, велика је цифра. Ставили сте нереално повећање пореза на доходак грађана – са 45,4 милијарде на 56 милијарди, односно 19%. Део овог повећања се односи на преливање из локалне самоуправе.

Ми смо недавно усвојили један закон који смо критиковали, где узимате 4,8 милијарди од локалних самоуправа, али такође предвиђате и 5,6 милијарди повећања дохотка на зараде. То је практично, са овим начином запошљавања и овим темпом запошљавања, немогуће, с обзиром на то да ми знамо да више људи добије отказ него што заснује радни однос, односно да саме плате никако не расту, а ви то и признајете, јер ћете узети преко 20 милијарди запосленима у јавном сектору.

Порез на добит правних лица је такође нереалан и прецењен. Ви очекујете да ћете га повећати са 58,3 на 74,4 милијарде, 22% повећања пореза на добит правних лица, што је заиста изузетан скок, значи 16,1 милијарда динара повећања, а онда бисте морали да правите и већу пројекцију раста бруто националног дохотка, ако је заиста толики раст.

Не знам заиста од кога наплаћујете, с обзиром на то да су вам главни ти страни инвеститори, којима се ви толико хвалите, управо оне компаније које не уплаћују овај порез и ја постављам питање како можете да се хвалите страним инвестицијама када је то оптерећење које погађа махом домаћа правна лица и домаће предузетнике, а ови највећи, који су добили толико велике субвенције да би дошли у Србију, износе свој профит и овде не плаћају порез на добит.

Приход од ПДВ-а – и ту очекујете раст, али што је овде нарочито проблематично јесте приход од ПДВ-а из увоза, са 333 милијарде на 357, наспрам прихода на домаћу робу са 90 на 106 милијарди. Значи, пораст на робу из увоза је 24 милијарде, а на домаћу 16 милијарди. Очекујете, значи, даље повећање увезене робе у Србији, која износи преко 75% када се гледа ова структура ПДВ-а, и то никако не може да охрабрује домаћу привреду и домаћу производњу.

То је још једна од озбиљних замерки, како ће се Србија развити уколико зависимо од увоза. Да зависимо од увоза показује и ваше планирано повећање прихода од царина, са 34 милијарде на 38 милијарди, то је нешто преко 10%, а не подижете царине, што значи да очекујете додатни раст увезене робе и додатно затирање производње у Србији.

Повећање акциза. Малопре смо чули да узимате од грађана скоро 15 милијарди динара на акцизу за струју, али мене занима како очекујете да узмете 144 милијарде од акциза на гориво – значи, то је раст за неких осам милијарди у односу на претходну годину – ако имамо најаве да ће цена нафте у свету да расте после споразума између Русије и ОПК-а. Онда расте и цена долара, тако да је заиста занимљиво како мислите да остварите додатни намет на терет грађана.

Нереално повећање добити јавних предузећа са осам на 16 милијарди динара. Заиста не видим како очекујете толики приход, осим, наравно, ако не планирају да узимају кредите да би нереално исказивали сопствену добит. То би се такође одразило и на раст бруто националног дохотка, а ви то нисте предвидели. Такође, смањујете зараде у јавном сектору за 22 милијарде, узимате додатне паре од грађана.

Шта ово показује, како ви пуните буџет? Искључиво грађани Србије пуне буџет, искључиво домаће фирме пуне буџет.

Још једна проблематична ставка, молим да објасните, нисмо то пуно коментарисали: „Потребна средства за финансирање буџетског дефицита, набавку финансијске имовине и отплату главнице по основу дугова домаћим и страним зајмодавцима за директне и индиректне обавезе

Републике Србије из члана 1. овога закона у укупном износу од 858.870.388.000 динара, планирано је да се обезбеде из зајмова домаћих и међународних комерцијалних и мултилатералних финансијских институција...“ То значи додатно задужење за неких скоро 860 милијарди динара. Па ви сте заиста шампион, господине Вујовићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Мораћемо поново да прођемо кроз цифре. Значи, цифре које пројектујемо за буџет 2017. године засноване су на реализацији за првих девет-десет месеци, зависно од категорије, пројекцијама до краја године и онда врло конзервативним повећањем за наредну годину.

Идемо редом. Порез на доходак грађана 49 милијарди, процена остварења до краја ове године. Ту смо можда 1% плус-минус. Значи, 49 милијарди. Сами сте рекли, 4,8 милијарди добићемо променом закона о финансирању локала и разлика је, пројектује се 56. Према томе, то је свега седам, од тога је 4,8 то повећање и 2,2 наредно. Ако ви мислите да је то нереално, објасните ми, молим вас. Значи, разлика између 49 и 56 је седам, од тога је 4,8 прерасподела пореза на доходак грађана између градова, општина и Републике, уведена Законом о финансирању локалне самоуправе. Колега Брнабић је бранила тај закон почетком октобра.

Добит правних лица – 72 милијарде процена остварења, у буџету имамо 74,4. Само 2,4 милијарде више, врло конзервативно.

ПДВ – 447,6 процена остварења за ову годину, која је већа од плана, али ви гледате буџет, а ја вам говорим остварење плус пројекције до краја године – 466,0 за следећу годину. Значи, разлика је мање од 20, разлика је неких 18,4.

Поменули сте цифре ПДВ-а на увоз и домаћег ПДВ-а, али нето домаћег ПДВ-а, пошто бруто домаћи ПДВ укључује у себе и повраћај ПДВ-а за извоз. Ми смо пројектовали то на основу најбољих процена које имамо о кретању извоза и увоза. Малопре сам говорио стопе раста и извоза и увоза, кретање цена на светским тржиштима и процене ПДВ-а на увозна добра, које су нам досада увек биле доста добре, а код извоза признајем да имамо елемент неизвесности код процене повраћаја, пошто то зависи не само од неке претходне динамике, него зависи од тога који ниво ПДВ кредита имају фирме.

Значи, фирма која почиње нови бизнис и увози опрему подиже тај ниво ПДВ кредита да би лакше и брже добијала повраћај. Она формира кредит и онда одатле то зачас добије паре назад. Фирме које су завршиле инвестиције то смањују. И ту је потребан много сложенији модел од оног који ми имамо да бисмо процењивали ту динамику. Плус имамо око шест хиљада обвезника који се баве радњама које нису по закону у повраћају ПДВ-а, значи повуче ПДВ па угаси фирму, односно фирму банкротира

намерно и прода је свом пријатељу или неком. Имамо људе са 140 до 170 фирми затворених иза себе и рекли смо Пореској управи – када се такви људи пријављују за повраћај ПДВ-а, погледајте пре него што вратите, јер те фирме нестају и штете државу за огромна средства.

Друго, код акциза имамо 265 милијарди све заједно, то укључује и акцизе на нафтне деривате, на алкохол и на све живо, имамо годишње планирано повећање акциза које је увек у календару повећања акциза и ти ће се закони наћи пред вама следеће недеље.

То минимално повећање и неко повећање промета даје нам повећање од 271, то је свега шест-седам. Значи 271, такође веома конзервативно. Ово чак не рачуна са озбиљнијим смањењем сиве економије које ми очекујемо. Значи, ми очекујемо да ћемо, као и ове године, пребацили остварење и ПДВ-а и акциза.

Блиска стопа инфлације је пука индексација, разумете, оно што ће ући у стопе и не очекујемо никакве ефекте смањивања сиве економије, а реално је да их очекујемо и да их имамо, пошто очекујемо реорганизацију Пореске управе и унапређење рада Пореске управе.

Царине – 36,3, то сте поменули; 38,6, изузетно конзервативно. Значи, само оно повећање увоза вам објашњава ово повећање, без промене било каквих стопа, без промене било ког другог параметра.

Коначно, имамо остали непорески, они су буквално константни – 10,2 и 10,4. Непорески приходи 184,8, 162,6. Мање. Мање за 22 милијарде, зато што, кад погледате детаље, видећете у томе да постоје елементи где процењујемо. Овде, између осталог, улазе и дивиденде и све остало. Потребан је један детаљнији аналитички преглед да би се ово видело. Идемо врло конзервативно. И кад томе додате донације које се, на основу цифара које имамо, повећавају са 8,9 на 13,5, добијете цифру где нам се укупни приходи 2017. године оцењују на 1.093 милијарде заокружено, у односу на 1.074 милијарде процена на основу извршења. Разлика је буквално 19 милијарди.

То је по мени потцењено. Ако ишта, овде постоји простор да ће остварење бити боље од овога и зато кажем – ово што планирамо, планирамо конзервативно на страни прихода и очекујемо да ће бити боље. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик, Срђан Ного, реплика. Изволите.

СРЂАН НОГО: Разумем ја вас, господине Вујовићу, али опет морам да вам кажем као грађанин – није лако издржати све намете које је урадила СНС, односно претходне три владе.

Акциза за гориво – како очекујете раст уколико дође до поскупљења горива? Јер када је цена горива била на историјском минимуму, имали смо најскупље гориво у региону, а замислите ако крене да расте цена горива, како ће се то даље одразити на наш буџет. Па онда

даље, да видимо инфлацију, с обзиром на то да ће трошкови транспорта порастати. Па ако сте рачунали смањење плата рецимо 22 милијарде за запослене у јавном сектору, да ли сте ту рачунали и смањење прихода од ПДВ-а, јер ће пасти њихова куповна моћ?

То су врло незгодне ствари. Ја разумем како ви гледате са становишта државе, али шта да каже један обичан грађанин? Колико ће још дуго српски привредник или српски радник моћи да издржи овакве намете?

Замолио бих вас и да прокоментаришете додатних скоро 860 милијарди задужења, јер ако су хиљаду и 93 милијарде планирани приходи, ви желите додатних 860 милијарди динара да задужите Србију.

Између осталог, део тих задужења, скоро 13 милијарди, узима и Министарство привреде, па онда 11 милијарди од тог кредитног задужења у иностранству одваја да би инвестирало у стране инвеститоре. Уместо, рецимо, да директно инвестира у привреду, оно инвестира у стране инвеститоре, да они дођу, уништавају нашу конкуренцију.

Зато нам је, рецимо, 75% робе на нашем тржишту из увоза. Ми имамо велику потребу за супституцијом увоза. То је велика потреба и ја апелујем да Влада нешто уради на том плану. Убија конкуренцију, заузима тржиште, износи сав профит из Србије и раднике, које бедно плаћа, видели смо случај са радницом „Јуре“ која је добила отказ када је оболела од канцера, а још увек није за ту радницу било исплаћено оно што је „Јура“ добила од државе за њу. То је једна веома проблематична ставка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ного.

Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Пошто је премијер данас већ одговарао на питање које се односи на цифре из члана 1. буџета, последњи део прве табеле који се зове под Б, рачун финансирања, дозволите ми да поновим.

Значи, 859 милијарди, заокружено, јесу тзв. бруто потребе у финансирању. Бруто потребе у финансирању у себи укључују, као што је логично, дефицит од 69,1 милијарду и све остало је рефинансирање обавеза које доспевају у наредној години. То вам је 789 милијарди. Поделите то са 120, то је око шест милијарди евра. Од 24 милијарде то је, отприлике, једна четвртина нашег дуга, доспева током наредне године.

Просечна старост дуга нам је пет година; то су вам све оне обвезнице које смо издали које доспевају, које се углавном рефинансирају. Можда доспева мало више, али ми овде узимамо нето цифру. Према томе, један део ћемо вратити без рефинансирања када доспеју, односно отплатићемо главницу и нећемо поново, а већину ћемо рециклирати можда са дужим роком, а можда са истим или сличним роком, од 53 дана до десет година.

Значи, шест милијарди доспева за рефинансирање. Да имамо, којим случајем, ево, рецимо, да продамо све што имамо, и Телеком и Аеродром и све остало, можемо да вратимо ако желимо, ал' то не би било

добро, него оно што је циљ, то је да ово рефинансирамо, али сада по нижим каматним стопама и пожељно дужем року. Тако да се оптерећење на буџет спушта. Сетите се, спушта се са 140 милијарди на 133 милијарде. Ту је урачунат овај ефект.

На основу бољег кредитног рејтинга земље то одвратно иностранство нам признаје смањење камата и ми се приближавамо земљама које су испред нас и по нивоу дохотка и по свему у региону. Имамо камату која се сада минимално разликује; никада није била нижа разлика између нас и еурибора. Еурибор је негативан. Ми сада рефинансирамо по 2%, 2,5%, 2,7%. Тиме смањујемо просечну цену дуга за око 40-50 милиона евра на сваку милијарду евра.

Према томе, овим смањењем очекујемо да ћемо уштедети Србији за једно шест милијарди евра, да ћемо уштедети око двеста милиона евра. То се и види у смањењу за шест-седам милијарди трошкова камата. Дакле, то је објашњење – 69,1 је дефицит и њега ћемо сигурно морати да финансирамо, али пошто су од тих 69,1 пројектни зајмови 43,5, они већ имају обезбеђене изворе финансирања, а очекујемо да ћемо из кредита за подршку буџету финансирати разлику. Значи, ми се налазимо у врло комотној ситуацији.

Према томе, ово рефинансирање не треба никога да збуњује, то свака земља има. Свака земља има бруто потребе за финансирањем, које су вишеструко веће од нето потреба за финансирањем, а нето су дефицит плус промена ликвидности, коју ми вероватно нећемо мењати у наредној години. Видећете на дну ове табеле, то је некакво минимално заокруживање, то је промена ликвидности. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић. Изволите. Време преостало Посланичкој групи Двери је три минута и 42 секунде.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Сутра је велики јубилеј, 170 година земљорадничког задругарства у Војводини. Питам министра пољопривреде да ли ће наставити погубну политику према земљорадничким задругама тако што ће финансијски подржавати на исти начин као и регистровано пољопривредно газдинство физичког лица.

Друго, молим министра финансија, министра пољопривреде и бившег министра пољопривреде а садашњег министра привреде, али и министра за рад, социјалну политику и тако даље да изнађу решење и исправе неправду која је учињена 2012. године када је једном СМС поруком отпуштено 1.658 асистената саветодаваца, међу којима је била група од педесетак саветодаваца у Пољопривредној служби у Нишу, који нису добили зарађених 5.235.500 динара, а та средства су из Пољопривредне службе Ниш враћена у буџет Републике Србије. Исправите ту неправду, тим пре што на данашњи дан, према евиденцији Националне

службе за запошљавање имамо 5.513 незапослених дипломираних инжењера, агронома и ветеринара. Међу њима је 26 доктора наука и 414 магистара, мастера и специјалиста.

Једина константа свих влада, укључујући и све владе овог режима од 2012. године до данас, јесте да ниједне године није испуњена законом прописана обавеза о минималних 5% подстицаја за пољопривреду и рурални развој. Осим две године, од 2004. године то је карактеристично и за све претходне владе.

Захваљујући љубазности Министарства пољопривреде, успео сам да добијем податке о планираном и реализованом буџету за субвенције у пољопривреди и руралном развоју од 2013. године до 2015. године.

Овај буџет за 2017. годину јесте већи него што је био буџет за 2016. годину, али он је тек на нивоу буџета који је исплаћен, односно реализован 2014. године, према документацији Министарства пољопривреде коју сам добио.

Ако је тачна напомена коју сам добио од министра финансија да се у смислу закона којим се уређује буџетски систем 5% обрачунава на 916 милијарди и 800 милиона прихода од пореза, то значи да аграрни буџет треба да буде 45 милијарди и 840 милиона.

Значи ове године, ако је 27.495, колико је предвиђено у овој позицији, то је свега 3%, а ако је 34,8 милијарди, колико ми је рекао колега Обрадовић данас у Министарству пољопривреде, то значи да је пољопривредницима закинуто једанаест милијарди, а никада досада ниједна Влада од ове три није нашла за сходно да, поред захвалности запосленима којима су смањене плате 10% и пензионерима којима су смањене пензије 25%, каже да је и до 40% у појединим годинама био мањи аграрни буџет него што је законом прописано. Реците једном хвала пољопривредницима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шеврлићу.

МИЛАДИН ШЕВРЛИЋ: Молим вас само да министар финансија и министар пољопривреде објасне да ли су подстицаји у пољопривреди према Закону о подстицајима 27,495 или 34,883?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Свакако су разумели питање.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Овде имамо неколико питања; неколико, чини ми се, погрешних тумачења цифара. Оно што је истина, подстицаји у пољопривреди и руралном развоју су 27 милијарди и 495 милиона и 999, што је око 2,5 милијарди више него што је било предвиђено у буџету за 2016. годину.

Морам рећи да је буџет Министарства већи за 8,11% него што је био у претходној години. Имамо прекинут негативан тренд умањења средстава и имамо први пут значајно повећање. Исто тако морам рећи да

нису само подстицајна средства оно што је садржано у пољопривреди. Ту имамо још додатних издатака, који се тичу управљања пољопривредним земљиштем, управљања водама, безбедности хране, ветеринарства и фитосанитарне политике, исто тако надзор који се тиче пољопривреде, тако да је тај волумен средстава много, много већи.

Чињеница је да је у овом тренутку у самом буџету Министарства, у односу на 916 милијарди, то 4,78%. Ви ћете онда мени рећи вероватно да ту треба избити животну средину, али ја вам могу рећи још једну ствар, која није садржана у расходној страни него нам је дато право, уколико будемо реализовали пројекте у области наводњавања, а тиче се Абу Даби фонда и 14 пројеката који ће бити реализовани већ од јануара кроз овај пројекат, ми ћемо имати додатних 3,6 милијарди, које ће бити имплементирани током 2017. године.

Интенција Министарства, заједно и у сарадњи са Министарством финансија, јесте да повећавамо ниво средстава која су садржана у оквиру Министарства пољопривреде и животне средине. Ја могу само да вам кажем да нису подстицајна средства једино оно што су издвајања за пољопривреду.

Друго питање, које је било везано за земљорадничке задруге, да, сутра је годишњица, сутра они то обележавају у Новом Саду. Ми имамо 80 нових задруга које су формиране на основу новог закона о задругама и у мерама које су биле садржане у 2016. години, које је Влада иницирала, прописане су посебне погодности уколико задруге аплицирају за одређена средства у области инвестиција.

Исто тако, тај волумен средстава је предвиђен и код кредитирања, у знатно већем износу него кад је реч о пољопривредним газдинствима. Ми ћемо нарочито потенцирати причу о задругарству у 2017. години и покушати да објаснимо свима да удружења грађана имају једну своју сврху, а задругарство и производне групе су облици које треба да потенцирамо у будућности као нешто што ствара додатну вредност.

Удружења су у реду, али за расправе и за наметање одређених тема у области пољопривреде, али приче о задругарству и приче о удруживању кроз тај облик је у ствари оно што нама треба као пољопривреди.

Оно што нама представља велики проблем то је терминолошко одређење задруге. Она има велику традицију, али је јако девастирана од деведесетих година. Поједини пољопривредни произвођачи, када чују за термин задруга, најчешће мисле да ће доћи до дезинтеграције имовине. Сложићете се ви с тим, шта се све дешавало деведесетих и после 2000. године. Али нама шта треба, то је удруживање људи да би остварили већу вредност тако што се удружују да набављају механизацију, да набављају репроматеријал како би њихови трошкови били што мањи. То је интенција ове владе и то је интенција овог министарства у 2017. години.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Народни посланик Миладин Шеварлић, реплика. Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Нисам добио све одговоре. Слажем се да, поред ове позиције од 27,5 милијарди, постоје и други подстицаји за пољопривреду и то је оно што сам данас са колегом Обрадовићем из Министарства пољопривреде расправио, то је ових 34,9 милијарди, али 11 милијарди је ипак мање него што је законом прописано. Ако то сада пројектујемо на све четири претходне године, то значи да је пољопривредницима закинут једногодишњи аграрни буџет. Ја ћу то израчунати до следеће седнице Одбора за пољопривреду и било би добро да заједнички урадимо једну анализу тога.

Такође, немојте заборавити да пољопривредници никад нису били у тежој ситуацији. Субвенције су 2015. године са 100 хектара смањене на 20 хектара или за 500% за биљну производњу, а 2016. године, ове године, са 12.000 на 4.000, односно за 300%. Значи, у биљној производњи смањене су субвенције за 15 пута или 1.500%. То ниједна пољопривреда у свету не може издржати.

Ја вас молим да мерама аграрне политике предвидите субвенције за дизел-гориво. Имамо најскупље гориво, а немамо субвенције за дизел-гориво. Једина смо земља у региону која нема субвенције за дизел-гориво. Обратите пажњу на то, иначе рачунајте на екстензивнију пољопривредну производњу, а тиме и мање приносе итд.

Није ово смањење само за биљну производњу, то је смањење за осигурање усева за оних 80 хектара, од 20 до 100, 40%, колико су премије, а истовремено су повећане субвенције за поједине намене у сточарској производњи и уведене неке нове (за краву, теле), али то повећање је значајно мање него што је смањење субвенција у биљној производњи. А осим тога, сточарска производња не може без биљне производње.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Дужан сам још једну додатну напомену. Ми можемо да трошимо онолико новца колико у држави има, и то је оно што је истина. Истина је, исто тако, да је дошло до повећања буџета за пољопривреду за 2017. годину. И то су чињенице, сложите се – 8,11% имамо више.

Исто тако, пред вама ће се врло брзо наћи закони који ће дати правни оквир за политику подстицаја у 2017. години. Ви сте причали о подстицајима који су егзистирали у претходној години. Наравно да ћемо обратити пажњу на оне делове пољопривредне производње који на тржишту имају добре перспективе, на средњи и дужи рок.

Морам исто тако да нагласим да као никада досада имамо средства која су предвиђена за инвестиције у пољопривреди. Нама је идеја да са четири пута више средстава, колико ћемо имати за инвестиције у

пољопривреди, него што је то било у буџету за 2016. годину, покушамо да повећамо конкурентност.

Само ћу један апсурд навести овде. Нема ту колеге посланика Верана из Коцељеве; имамо једну апсурдну ситуацију – воћарски крај, ретко где се производи толико воћа као тамо, у том крају, Коцељева–Осечина. Има у Блацу, има у Меровини, има у Смедереву, има на Фрушкој гори, а ја кажем један од крајева који је најиздашнији. Ви сте имали један апсурд – седам нових трактора за пет година.

Ми ћемо кроз подстицајне мере, које ћемо кроз подзаконске акте имплементирати, предвидети набавку ове врсте механизације како бисмо повећали конкурентност, да ти људи могу на квалитетан начин да се баве том својом пољопривредном производњом.

Исто тако, имаћемо и мере које су усмерене на младе пољопривреднике како бисмо девастирана подручја на неки начин успели да заштитимо и да их додатном пољопривредном производњом оплеменимо.

Оно што могу да вам кажем јесте да нама предстоји исто тако један, ја се наддам, добар извор прихода у 2017. години, а то су средства од ИПАРД-а. Урадићемо све како бисмо и меру један, која се тиче пољопривредника, и за меру три, која се тиче прерађивачког сектора, учинили доступном и коначно и тај извор финансирања имплементирали у српску пољопривреду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Момо Чолаковић. Изволите.

МОМО ЧОЛАКОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, уважени народни посланици, изражавам на почетку свог излагања велико задовољство; први пут је откад сам ја народни посланик да цела влада учествује на седници Народне скупштине.

У целини подржавам Предлог закона о буџету за 2017. годину и, као што је председница посланичке групе казала, ми ћемо у дану за гласање подржати буџет.

Нешто бих у најкраћем рекао, а данас је доста о томе било речи, о реформама у пензијско-инвалидском осигурању. Наиме, ради се о томе да су те реформе, по мојој процени, дале најбоље и најефикасније резултате. Ја ћу нешто поновити.

Пре свега, Фонд пензијског и инвалидског осигурања функционише на најбољи могући начин. Његова ефикасност је увећана на преко 95%. Уплате доприноса, као што смо чули у току данашње расправе, повећане су. Учешће буџета у исплати пензија са 48,9% опало је на 36-37%, са тенденцијом даљег пада. Уколико то будемо наставили и у наредном периоду, наддам се да ће пасти испод 30%, што је неки европски стандард.

Учешће инвалидских пензија у укупном броју пензионера пао је са 21 на 16 и нешто посто. Такође, учешће у исплати пензија у бруто

друштвеном производу, са 14% у старту ове владе, пао је на 12,3%, са тенденцијом да достигнумо тај стратешки циљ, а то је испод 11%.

Због свега тога ми нисмо подржали ставове ММФ-а и нисмо подржали ставове Фискалног савета, него премијера Вучића – да се пензије усклађују сваке године и да се додељује једнократна помоћ свим пензионерима, посебно онима који су најугроженији.

И, пошто је време поодмакло, врло кратко, три сугестије. Прва је – одређене обавезе у овој сфери морају да преузму локалне самоуправе. Ја ћу за пример навести Нови Сад, где посебно истичем, са задовољством, да у тим активностима учествује Партија уједињених пензионера Србије и тај ресор социјалне политике у граду Новом Саду води представник Партије уједињених пензионера.

Тако одговорна социјална политика, на челу са градоначелником Новог Сада Милошем Вучевићем, остварује то да се пензионери и стара лица осећају сасвим другачије него што је то било у претходним периодима. У том смислу издвајају се и значајна средства за те намене. Лично мислим да је то јако добро, чак могу да кажем да су изразили то велико задовољство у подршци реформској политици, да су најстарији пензионери добили Октобарску награду града Новог Сада за 2016. годину. Према томе, упућујем сугестију да се тако ради и у другим локалним самоуправама.

Друга сугестија је – стварање одређених услова у вези са, са министром Вулином сам разговарао о томе, тиме да се одређене бање које функционишу, које могу самостално да раде, оспособе и да се омогући да старе особе, стара лица, пензионери користе те бање за опоравак и да бораве у тим бањама.

И трећа сугестија је – стварање услова за повећање капацитета за смештај старих људи, односно пензионера. У том смислу истичем и ту потребу и место на Фрушкој гори где имамо одређени простор, који државу не би много коштао, да се изгради стационар за 300-350 кревета, односно смештај.

У том смислу, ја још једном кажем да ће наша посланичка група у целини подржати Предлог закона о буџету за 2017. годину. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса, питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника. (Да.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић. Време које је преостала вама је минут и 10 секунди. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Коначно реплика коју нисам добио.

Прво, да захвалим министру што је потврдио да се гради ексклузиван објект на Копаонику. Партократија очигледно расте. Ми ћемо тражити информацију од јавног значаја да добијемо сваки динар, тако да се захваљујем за тај део, и потврду квадратуре коју смо избацили у извештају.

Што се тиче министра финансија, заиста није било коректно да се позивате на математику. Можемо да имамо различите погледе, али није у реду да на такав начин дискутујемо. Оно што је битно, ви сигурно знате да је само 40% од целог броја пензионера добило смањење, и то је смањење од 22 и 25 посто. Тако да, кад дате повећање од 1,25, не можете да рачунате све пензије, него само оно што је отето, односно ових 20 милијарди, а 20 милијарди је број који смо добили од Фискалног савета. Ја сам од вас тражио на Одбору да се у самом буџету на једном месту појави тај број, па га нисте дали.

Међутим, кад погледате своје излагање, мислим да на њега нећете бити поносни. Ал' шта да радимо, мало нас је понела политичка борба. У сваком случају, понављам, суштина је – реформи нема, Влада узима од грађана и привреде и на тај начин покушава да закрпи дефицит, пошто није у стању да уведе ред у држави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

Министар има могућност да на крају да завршну реч и завршно излагање.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Имате минут и 35 секунди. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Врло ме је инспирисао уважени министар Антић са оним „Тетребом“ који се гради у копаоничким шумама да вам кажем да ми ваше представљање буџета личи на ону бајку која почиње са оним јутарњим гледањем зле краљице у огледало, која каже – огледалце, огледалце моје, најлепши на свету ко је? Тако отприлике изгледа Вучићев експозе у вези са овим буџетом.

А такође бих заиста желео да предложим Александра Вучића за Оскара – за најбољи сценарио, најбољу мушку главну улогу и најбољу режију скупштинског заседања везаног за Предлог буџета за 2017. годину.

Наравно, ви можете варати дуго времена, али не можете заувек варати грађане Србије. Прекршили сте сва своја предизборна обећања, изневерили вољу бирача, радујемо се ванредним републичким парламентарним изборима, на којима ће СНС добити много мање гласова зато што није ништа урадила за пет година власти, а наравно да ће Двери бити међу онима који ће добити више гласова, из простог разлога што је коначно Александар Вучић у Народној скупштини добио озбиљну

опозицију и што се глас опозиције сада чује много озбиљније него што је то раније био случај.

Зато је ова расправа о буџету изузетно драгоцену за српску демократију, јер смо указали да ви не служите интересима грађана Србије, него интересима ММФ-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Да ли још неко од председника, односно представника посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника, жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, па ево да завршимо данашњу расправу са свим данашњим темама које су представљале све само не расправу о буџету, зато што смо имали приче и о управљању парама грађана Србије, и о рушењу демократије, и о буџетима којима је истекао рок. Међутим, ако се мало вратимо уназад па погледамо како су буџети усвајани, рецимо, ако погледамо 2008. годину, 26. децембра, затим 2009. године, 29. децембра, и та седница је била интересантна, што је у том изгласавању буџета СРС у 10.30 увече морала да одустане од четири стотине амандмана да би буџет Србије био усвојен.

Значи тада није било рушења демократије – ни 21. децембра 2009. за наредну годину, ни 29. децембра 2010, године, када су иначе усвојена два ребаланса буџета, а да би 29. децембра 2011. године дефицит био 140 милијарди динара, са пројекцијама тадашњег премијера господина Цветковића на 152 милијарде динара. Значи, тада демократија није била угрожена, тада је било све у најбољем реду, све по закону, где су буџетски дефицити, а такође и јавни дуг је превазилазио све дозвољене границе, али сада, када је од 2013. године усвојен буџет 1. децембра 2012. године, 2014. године 13. децембра, 2015. године 12. децембра и сада ћемо имати усвојен такође пре 15. децембра, што је наравно све по закону и у року, сада се руши демократија, зато што је на челу те владе господин Вучић и СНС, и зато што су резултати у сваком погледу много, много бољи, зато што грађани Србије не треба да брину за безбедност ни својих плата, ни својих пензија, а били су угрожени до 2012. године, поготово по питању општих јавних финансија и питању банкрота.

Тада су дефицити износили од 104 милијарде динара до рекордних 173,7 милијарди динара. Сада, када је дефицит буџета 69,1 милијарди, практично у рекордном року извршене економске реформе и финансијска консолидација, сада то не ваља.

Међутим, оно што треба рећи то је да је СНС, доносећи читав сет закона, у протекле четири године успела да спроведе економске реформе и за те резултате добила похвале свих међународних институција – не само ММФ-а, него и Светске банке и удружења свих иностраних

инвеститора и свих међународних финансијских центара, као што су и банке које финансирају одређене кредитне линије, али не само земље у региону, већ и у ЕУ. Сада долазимо у ситуацију да чујемо да су све то бајке, да је све то један скуп лепих жеља, а да оно што струка каже, господин Вујовић је детаљно цео дан објашњавао, једноставно, није реално.

А шта је реално? Реално је да су данас највећи извозници Србије практично довели до тога да је трговински промет био преко три милијарде евра за првих 10 месеци у 2016. години, да су најбољи извозници „Фијат“, „Хестил“, фирма која се у ствари некада звала „Железара“ и пет хиљада радника у Смедереву, о којима смо расправљали и по различитим законским решењима овде у Парламенту, да су „Тигар тајерс“, „Филип Морис“, НИС, ХИП „Петрохемија“ на 14. месту, као и иста она „Јура“ о којој толико причамо у јавности, „Хемофарм“, „Бош“ и „Леони“.

Да је у 2016. години отворено 15 фабрика, домаћих и страних, и то: „Бекамент“, „Геокс“, нов погон „Бритиш американ тобакоа“, „Еверест“, „Хачинсон“, „Тибет мода“, ПКЦ, „Вибак“, „Теклас аутомотив“, Фабрика делова за млазне моторе „Ада“, нови погон „Крушика“, „Индоадриатик“, „Меита“, „Др Еткер“, нови погони фабрике „Леони“, „Јура“ Лесковац, „Континентал“ у Суботици, фабрика „Делфи“, „Лир“ у Новом Саду и „Астер текстил“, који треба да упосли 2.000 младих Нишлија.

То су све резултати у 2016. години, који говоре о томе да је загарантована стопа раста практично 2,7% за првих десет месеци, а изаћи ће на 2,8%, да је курс динара битно стабилан, да је инфлација на ниском нивоу. Говоримо о томе да је у Србији изграђено преко 100 километара ауто-путева и магистралних путева, да је преко 500 локалних путева рехабилитовано, 15 мостова, а санирано 100 клизишта, да је забележен пад незапослености, односно да је на 15,2%, да је урађено више него за протеклих 30 година када говоримо о инфраструктури и зато се, иначе, пројектни зајмови сада налазе у буџету, досада су били скривани по разноразним извештајима који се односе на Управу за трезор, да је развијено предузетништво кроз отварање нових малих и средњих предузећа и долазимо до тога да је практично борба за једну модерну, јаку Србију.

А имамо и данас најаве за отварања три нова поглавља, поред оних отворених, а то је Поглавље 5, када говоримо о јавним набавкама, и врло битна поглавља везана за науку и образовање.

Према томе, све оне приче данас о томе да смо запоставили образовање једноставно не стоје, али оно што је јако добро јесте то што у овом буџету бројке говоре да ће у следећој години више средстава бити уложено у пољопривреду, поготово у овом делу да се навикнемо на инвестиције у пољопривреди, а не само на примарну производњу и давање одређених субвенција по хектару, да се више пара издваја за културу, да се више пара издваја за војску и полицију, и то, чули смо – око две и по милијарде динара више у пољопривреду, када говоримо о култури скоро

1,78 милијарди, за војску четири и по милијарди, за Министарство унутрашњих послова четири милијарде.

Али кад говоримо о буџету Србије, не треба да заборавимо да нам је врло битан раст. Зашто? Зато што раст говори о томе да постоји привредна активност. И кад смо говорили о развоју, а сви су овде желели да причају да је развој битан, развој не иде без раста. Раст вам је, практично, број комада произведених роба и услуга у једној години који у следећој години треба да буде већи. Уколико је већи, онда је раст, уколико је на нули, онда је стагнација, а уколико није достигао онај број који је у претходној години, онда је пад.

У време оних који су владали до 2012. године значи био је пад, односно сваке године производили сте 3,6% мање, а то значи да сте јели будућност сопствене деце, да сте практично све паре које је буџет Србије од 2001. до 2006. године уплатио од приватизације у износу од 4,2 милијарде, говоримо о званичним подацима, и одређена стручна јавност, која је своје радове објавила у часопису „Финансије“ у 2015. години, децидирано је рекла да 4,2 милијарде до 2006. године уплаћено у буџет Србије ни у једном тренутку није искоришћено за инфраструктурне пројекте, већ је отишло комплетно у јавну потрошњу, што показује комплетну неодговорност оних који су владали тада.

Сав новац који сте могли да искористите да инвестирате у своју будућност, то нисте урадили. А онда сте, када је дошла та фамозна светска економска криза, у том тренутку били приморани да подижете кредите по неповољним каматним стопама, и даље сте одлазили у подизање јавне потрошње, подизање плата и пензија и крајње неодговорном политиком водили државу.

А како је то изгледало тада? Једноставно, свако министарство имало је свој жиро рачун, свако јавно предузеће имало је свој жиро рачун, свака агенција имала је жиро рачун, ниједна није полагала никакве рачуне онима који су изнад њихових надлежности, него на крају фискалне године дођу овде па усвајају ребаланс буџета, па онда дође господин Дулић па каже – ај'мо сад то да покријемо кредитом од 1,4 милијарде па ћемо то да пегламо ако треба кроз заштиту животне средине, кроз пољопривреду, кроз неке пројекте и онда ћемо то све да ставимо у јавни дуг. Е тако је отприлике изгледао буџет Републике Србије до 2012. године. А прављен је тако као што би господин Мишковић хтео да троши, а да приходују неки који су једноставно финансирали од приватизације.

Е, са том праксом се престало 2012. године, кад се видело да су сви трошкови, све камате од свих кредита дошли на наплату. Сваке године је дато по 750 милиона евра из буџета за фирме у реструктурирању, за четири године то вам је три милијарде евра, и плус 1,2-1,5 милијарди евра су биле камате од кредита. Значи, за ове четири године морали сте да сервисирате осам милијарди евра плус и онда је нормално због чега је јавни

дуг скочио. И када долазите у ту ситуацију да морате да решите своје финансије, онда је потпуно разумљиво зашто је до штедње морало да дође.

Е такви модели штедње су предлагани и Грчкој, и Португалу, и давали су решења, ал' тамо су смањења била 20% од плата и пензија, 40% су ишла смањења када је у питању државна управа и отпуштање. Наш модел је био много бољи. Ми смо то урадили пре него што... Једноставно, банкрот нас је терао да тако нешто урадимо. Сами смо направили план реструктурирања привреде, економских реформи, сами смо направили план финансирања буџета Србије и позвали ММФ и рекли – ми смо спремни да ви надзирете овакав план.

Јер они који говоре о томе да је потребно да у Србији имамо мере фискалне консолидације које Скупштина треба да усвоји нису видели да је Министарство финансија на крајње одговоран начин донело многа акта, пре свега Финансијску стратегију која се односи на консолидацију јавних финансија 2018–2020. године, Програм економских реформи 2018–2020. године и Програм реформи управљања јавним финансијама, која су такође упутили и Одбору за буџет и финансије.

Према томе, сви они који кажу да буџет у овом тренутку на одређени начин није законским путем ушао да се расправља, желе да пренебрегну чињеницу да су управо они навикли да буџете усвајају практично задњи дан у текућој години.

А када причамо о завршном рачуну буџета Србије, треба да будете реални и да кажете – до 2002. године ниједна влада није донела завршни рачун. Када говоримо о завршном рачуну, прво морамо да завршимо ову фискалну годину да бисмо могли да урадимо завршни рачун, а друго, Ревизија мора да донесе свој акт, на основу међународних стандарда, који треба да усагласи, наравно, са Министарством финансија и да онда, након тога, заиста реално сагледавамо завршне рачуне буџета.

То се досада никада није десило. И сви они који причају и имају толико идеја о томе како треба нешто урадити а никада то нису урадили, него су се задуживали и доносили буџете у овој скупштини са 127-128 посланика, своје политичке интересе стављали су у функцију оваквих таблица и нису водили рачуна о грађанима Србије. Према томе, крајњи степен лицемерства данас смо овде имали прилике да чујемо од појединих посланичких група које су имале своја излагања.

Оно што је важно рећи када причамо о томе да ли стварно желимо боље овој Србији јесте да је и на Одбору за финансије министар рекао да постоји решавање проблема које заиста тражи одређени консензус, и тај консензус треба тражити у странкама које су данас цео дан говориле о буџету. Теме, поред реформе јавних предузећа и реформе јавне управе, о којима треба заједнички да разговарамо су о фирмама у реструктурирању, јер смо их ми исто наследили као што су их они наследили. Међутим, они

су их наследили у много бољој позицији, када су оне биле у тренуцима финансијског раста, а не у тренуцима када су у стечају.

Међутим, интересно је рећи да је Фискални савет у свом извештају први пут похвалио и рекао да је спирала, дуга, која је расла, практично заокренула свој смер. Они који су највећи критичари, зато што гледају само бројке, зато што не гледају реалан живот, зато што те бројке за њих представљају постулате класичне конзервативне економије, први пут сада кажу нешто најинтересантније – да Електропривреда и Србијагас први пут сада немају никакве кредите за текућу ликвидност, али исто тако кажу да треба дати из буџета и помоћи одређене фирме у реструктурирању као што је Бор, као што је Ресавица, да не дођемо у ситуацију као што је било раније, да доцњом направите велике дугове, да дугове гурате под тепих и онда да долазимо у ситуацију да опет морамо одређене гаранције поново да активирамо и у ствари увећавамо јавни дуг.

Значи, то каже Фискални савет. То није био предлог ни Министарства. Зашто кажу? Зато што су имали лоше искуство од пре. Зато што су говорили од 2007. године да треба смањивати плате и пензије, односно не треба их повећавати том брзином линеарно, него направити модел да подједнако сви поднесу терет те светске економске кризе.

Ово је била врло озбиљна расправа на Одбору за финансије и мислим да је баш ушла у домен струке, и сви они који су хтели да чују, чули су шта треба да раде, а то је, поготово када је прича о Бору и Ресавици, прича о енергетској политици. То значи да треба овде у Скупштини да отворимо и питање финансирања угља, и питање 4.000 радника у Ресавици, који данас плаћају милијарду и по динара за порезе и доприносе, од ранијих дуговања, и то све иде нормално из саме производње, која је у овом тренутку неефикасна и економски неисплатива.

Значи, Ресавица је један велики проблем наше државе, али и једно велико политичко питање због тога што уопште питање енергетике треба да отворимо овде у Парламенту, с обзиром на то да нас еколошки стандарди терају да их поштујемо и да имамо велике инвестиције у руднике. С друге стране, они који желе, велики међународни инвеститори, да уђу са инвестицијама за обновљиве изворе енергије траже гаранције буџета, а у овом тренутку Србија то није у могућности, не само Србија, него и многе државе у региону, земаља Западног Балкана и то је нешто о чему треба да разговарамо.

Према томе, ми смо овде имали госте из Бундестага, из Европског парламента и причали смо уопште о политици зелене енергије. Али та зелена енергија је скупа у овом тренутку за моделе какви постоје у развијеним европским земљама. Због тога Србија треба да нађе свој енергетски микс и она га у овом тренутку за дате политичке околности има, али то је оно што је непроменљива категорија и због тога управо о томе морамо да разговарамо у будућности.

Хетерогена субвенција и стари дугови су још једна од тема које је министар Вујовић покренуо на Одбору, о којима треба да разговарамо. Хетерогене субвенције – навикли смо у прошлости да одређене субвенције за пољопривреду дајемо по хектару и дајемо људима, пољопривредним произвођачима који су заиста сада можда у годинама и који не могу да обрађују пољопривредно земљиште. Сада долазимо у домен да практично одређене субвенције представљају социјалну категорију, социјалне субвенције. И онда их тако треба и звати. Не треба их звати одређеним субвенцијама за пољопривреду, јер оне не доприносе развоју. Због тога је било врло важно да се чује на Одбору оно о чему треба у будућности да разговарамо.

Само бих напоменула још једну ствар, нисмо заборавили, а то је да је Српска напредна странка разговарала са посланицама из Женске парламентарне мреже за амандмане о родноодговорном буџетирању и да се стварно захвалимо министру који је прошле године имао слуха да усвоји оних шест амандмана, али није седео скрштених руку него је његово министарство организовало радионице по свим институцијама да одреде индикаторе за родноодговорно буџетирање, а односи се на 28 институција.

Оне су послале своје извештаје и ми се, наравно, нисмо зауставили на томе, имаће још нека два амандмана која се односе и на жене баш у области науке. То је оно због чега, заиста, министре Вујовићу, треба да кажемо свима у јавности да сте препознали потребу, да сте овакав вид амандмана и ову целу једну област дигли на један потпуно виши ниво, који они који су владали до 2012. године нису ни препознали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, госпођо Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Хвала вам. У дану за гласање СНС ће подржати овај сет закона. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Александар Антић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Захваљујем. Врло ћу кратко.

Пре свега због овог високог дома, због јавности и коментара које смо чули непосредно пре или две дискусије пре госпође Томић, мислим да сам јасно у једном, надам се, врло аргументованом излагању показао да је објекат који предузеће „Електромрежа Србије“ реконструише и гради на Копеонику намењен за потребе запослених, а не за пословодство, пре свега као последица обавезе тог предузећа да запосленима обезбеди превенцију радне инвалидности, рекреацију и рехабилитацију, у циљу заштите здравља и унапређења способности запослених, узимајући у обзир чињеницу да од 1.340 запослених 593 запослена раде у изузетно отежаним околностима.

Људи, то су заиста услови рада у најтежим могућим временским приликама, врло опасни послови. У складу са законом, колективним уговором постоји обавеза да се обезбеди један ниво подршке

тим људима и заиста мислим да је јако лоше да једну такву активност овде провлачимо кроз прашину.

Такође, доказао сам да је тај објекат 77% већи по површини од онога што је током расправе изношено, да су трошкови његове изградње 15% нижи него што је то током расправе изношено и да је пројекат у потпуности урађен у складу са студијом оправданости, која је доказала исплативост тог објекта, што је прошло ДРИ.

Надам се да је то посланицима у потпуности јасно, као што мени мало није јасно, а надам се да се колега Обрадовић неће наљутити што ћу се мало нашалити – није ми јасно што је вас инспирисао тај „копаонички тетреб“.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основ за реплику.

Захваљујем, министре Антићу.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Ми покушавамо да дођемо до тренутка када можемо да кажемо да је расправа у начелу завршена. Дозволите ми само неколико коментара за крај. Прво, поводом бројева који су помињани раније у дискусији.

У једној ствари се слажемо, смањење пензија у првој години је било 5,8% пута укупни фонд пензија, што је 20 милијарди, и то је било смањење у првој години. У свему осталом се не слажемо. Значи, у другој години, тј. 2016. године дошло је до повећања пензија од 1,25%, што износи 6,25 милијарди. Значи, то је повећање те своте за 6,5 милијарди. Дошло је до једнократне исплате у 2016. години од 5.000 динара по пензионеру, што је 8,5 милијарди, и дошло је почетком 2016. године до исплате пензија војним пензионерима десет милијарди, што практично значи да је у 2016. години укупно исплаћено више него пре тога. Значи, 24,75 милијарди уместо 20. Дакле, то је повећање од четири милијарде. И у трећој години, тј. у овој наредној, коју сада планирамо, ефекат ће бити минус 20, плус 6,25 из првог повећања, плус 7,50 из другог повећања и када се то све сабере, за три године смањење је 21,5 милијарда, а то је седам милијарди годишње. То је смањење које је мање од оног првог смањења. Према томе, очекујемо да ће повећањем у 2017. години све то бити враћено назад.

Наравно, пензије великим делом зависе од доприноса, допунских трансфера којим грађани Србије плаћају Пензијски фонд. Ти трансфери су били око 256 милијарди 2014. године, па су се спустиле на 230 милијарди, а ове године су 220 милијарди, док наредне године очекујемо 201 милијарду, и то пре свега због боље уплате доприноса за пензијско осигурање, о чему је министар Вулин већ говорио. Надамо се да ће тако бити и убудуће, али не прихватамо квалификацију да је ту било ко за било шта оштећен, пошто буџет доприноси 20, 10-15 пута више ПИО фонду него што је било иницијално смањење које је било неопходно да би

реформе могле да започну. Исто тако, аликвотни део тог оптерећења су поднели сви запослени у јавном сектору смањењем плата од 10%, које је великим делом компензирано у секторима који имају најниже плате и врше најтеже послове у држави Србији.

Према томе, то је мој одговор на коментаре о томе да је држава некоме нешто одузела, украда, склонила итд. Тога нема, ово је заједнички посао, у коме цео јавни сектор суделује у прерасподели средстава које дају грађани Србије. Значи, грађани Србије плаћају све ове порезе, грађани Србије дају паре за буџет и наша дужност је да ефикасно тиме управљамо и прерасподељујемо та средства за најбоље намене, у пружању социјалних услуга, у пружању образовања, у подржавању културе, у подржавању свега онога што држава мора да ради, а између осталог и да подржава безбедност становника и ствара инфраструктуру и предуслове за будући економски раст и развој.

Драго ми је да је дискусија показала које су основне примедбе. Волео бих да смо на време започели буџетски циклус ове године. Наредне године ћемо то сигурно урадити на време и пружити свима могућност да активно суделују у свему. Тражили смо да се неке ствари решавају консензусом и то ћемо поновити на почетку следеће године.

Захвалан сам посланицима за читав низ корисних предлога и надам се да ће они бити конкретизовани амандманима које ћемо разматрати после 24 сата, значи у четвртак и петак. Надам се да ћемо имати прилике да тим амандманима побољшамо текст Предлога буџета за 2017. годину и пратећих закона, односно пратећих докумената.

Хвала вам на учествовању у овој дугој расправи. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима аката из тачака 1–7 дневног реда.

Захваљујем представницима Владе Републике Србије.

Са радом настављамо у четвртак, 8. децембра, у 10.00 часова.

(Седница је прекинута у 22.15 сати.)